

॥ अथ श्रीमद्भागवते एकादशस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ ओं नमः श्रीगणेशाय नमः ॥ हिंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय ॥ विजयंते परानंदं ॥ १ ॥ भगवानुद्धवायाय धिजायंते महेंद्रादिमहःस्रजः ॥ १ ॥ उत्कैकत्रिंशताऽध्यायैरेकादशस्कंधस्य प्रवृत्तिः ॥ २ ॥ नारदो वसुदेवाय समासेन न्यवर्णयत् ॥ भगवानुद्धवायाय विस्तरेणोपपत्तिभिः ॥ ३ ॥ तत्र प्रथमेऽध्याये यदुवंशस्य भगवतः ॥ उपक्षिप्तो विरागाय मौसलव्यपदेशतः ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिः परानंदकृष्णक्रीडानुवर्णिता ॥ तन्निवृत्त्या परानंदपदारोहोऽनुवर्ण्यते ॥ ५ ॥ एवं तावद्वंशसंकेधे भूभारावतारणाय निजविभूतिविभूषितयदुवंशस्य यदुवंशावतारितसकलसुरांशस्य भगवतः श्रीकृष्णस्य तदुचितप्रवृत्तिविडंबनेन तच्छ्रवणस्मरणादिपराणां परेषामानंदकारणं क्रीडानिरूपिता ॥ अथेदानीमपरिमितयोगमायावैभवस्य भक्तानामात्मतत्त्वोपदेशपूर्वकं क्रीडार्थं भूतलेऽवतारितानां चाधिकारिणां सुरांशानां मौसलापदेशेन तत्तदाधिकारपदप्रापणपूर्वकं च ब्रह्माद्यनुग्रहाय निजपदारोहो निरूप्यते ॥ तत्र कुरुक्षेत्रयात्रायामविरक्तस्य वसुदेवस्य 'कर्मणा कर्मनिर्हारो यथास्यान्नस्तदुच्यतामि'त्येवं कर्मयोगं पृष्ठवतो नारदादिभिः कर्मयोगो निरूपितः 'कर्मणा कर्मनिर्हारो यथास्यान्नस्तदुच्यतामि' इत्यादिना तेन च विशुद्धसत्त्वस्य श्रीकृष्णराभौ परमेश्वरत्वे ज्ञातवतः पद्मर्मानयनाध्याये श्रीकृष्णेनात्मतत्त्वमुपदिष्टम् वचोवः समवेतार्थतात्तैतदुपमन्महे यन्नः पुत्रान्समुद्दिश्य तत्त्वग्रामउदाहृत इत्यादिना तच्च विषयभोगातिशयेन पुनस्तिरोहितमासीत्तदेवेदानीं नारदमुखेन प्रथमं पंचाध्याय्या निरूप्यते ॥ तत्र प्रथमेऽध्याये वैराग्योत्पादनाय यदुक्तस्य ब्रह्मशापापदेशेनात्युन्नतविषयसुखानामप्यनित्यताप्रतिपाद्यते ॥ ततश्चतुर्भिर्निमिजायंतेयसंवादेन सपरिकरं परमतत्त्वनिरूपणम् ॥ ततः पष्ठे

श्रीबादरायणिरुवाच ॥ कृत्वा दैत्यवधं कृष्णः सरामो यदुभिर्दृतः ॥ भुवोऽवतारयद्भारं जविष्ठं जनयन्कलिम् १ येषोपिताः सुबहुपांडुसुताः सपत्नैर्दुर्धृतहेलनकचग्रहणादिभिस्तान् ॥ कृत्वानिमित्तमितरेतरतः समेतान् हत्वानृपात्रिरहरक्षितिभारमीशः २ भूभारराजपृतनायदुभिर्निरस्य गुप्तैः स्वबाहुभिरचितयदप्रमेयः ॥ मन्येऽवनेर्ननुगतोऽप्यगतं हि भारं यद्यादवंकुलमहोऽविषह्यमास्ते ३

भगवदुद्धवसंवादप्रस्तावः ॥ तत्तत्त्रयोविंशत्या उद्धवं प्रति भगवतस्तत्त्वनिरूपणम् ॥ ततोद्वाभ्यां मौसलक्रीडेत्येवमेकत्रिंशताऽध्यायैरेकादशस्कंधस्य प्रवृत्तिः ॥ तस्य च यथामतिव्याख्यानमारभ्यते ॥ तत्र मौसलप्रसंगार्थपूर्वस्कंधार्थमनुवदति श्लोकद्वयेन ॥ कृत्वेति अवतारयदयतारयदित्यङ्गागमोद्भवः ॥ जविष्ठं वेगवत्तरमतिशीघ्रम् ॥ हिंसापर्यवसायिनमित्यर्थः ॥ कलिकलहम् १ एतद्विवृणोति येषोपिता इति सपत्नैर्दुर्धृतनादिभिः कोपिताः कोपंकारिताः ॥ सुबहु यथाभवति तथा बहुवारानित्यर्थः ॥ तदेवाऽऽह ॥ दुर्धृतहेलनकचग्रहणादिभिरिति ॥ दुर्धृतं कपटद्यूतम् ॥ हेलनमवज्ञा कचग्रहणं दुःशासनेन द्रौपद्याः केशाकर्षणम् ॥ एतान्यादि र्थेषां गणदानजतुगृहदाहादीनां तैः कृत्वा ये कोपितास्तान् पांडुसुतान् निमित्तं कृत्वा इतरतरत उभयोः पक्षयोः समेतान् मिलितान् पृथक् पृथक् हत्वान् निमित्तं भारं निरहरज्जहार यद्वा येषोपिता येऽथ कोपितास्तानि तरेतरतः परस्परं निमित्तं कृत्वेत्यन्वयः ॥ येतावत्प्रकटदैत्याः पूतनादयस्तान् स्वयमेव हतवान् ॥ येतुदैत्या बांधवच्छद्मना स्थितास्तान् परस्परं निमित्तं विधाय हत्वा भूभारमपाकृतवानित्यर्थः ॥ २ अपिच भूभारेत्यादि ॥ अन्याश्च भूभारभूताराजपृतनाराज्ञां पृतनाः सेनाः राज्ञस्तेषां पृतनाश्चेति वा ॥ स्वबाहुभिर्गुप्तैः परिरक्षितैर्यदुभिर्विवाहादिच्छलेन निरस्य हत्वा बाहुभिरिति बहुवचनं वस्तुतश्चतुर्भुजाभिप्रायेण नन्वेवं कृष्णश्च कीर्षीति ज्ञात्वा कथं तस्मै यादवान् द्रुपदं तस्मै तत्राऽऽह ॥ अप्रमेयः प्रमातुमशक्यः ॥ चिंतामाह ॥ मन्यइति न चित्तवितर्के ॥ अवनेर्भूभारो यद्यापि लोकप्रतीत्यामतस्तथाऽप्यहममममेव मन्ये ॥ हिनिश्चितम् ॥ यद्यस्मादविषह्यं सोऽहमशक्यम् ॥ यादवंकुलमित्यनेनैव स्ववंशत्वात्स्वयं हननमनुचितमितिसूचितम् ॥ ३

तर्हीदमप्यन्यैर्घात्यतांतत्राऽऽह नैवेति अन्यतो देवादिभ्योऽपियादवकुलस्यपरिभवस्तिरस्कारो न भवेत् कुतः मत्संश्रयस्यमांसंश्रयतइति मत्संश्रयंकुलंतस्य किंच नित्यं विभवोन्नहनस्य विभवैर्गजतुरगादिभिरुच्छंखलस्य यद्वा तर्हीदं किमिति संहर्तव्यंतत्राऽऽह विभवोन्नहनस्येति तस्मादेवं करिष्यामीत्याह अंतःकलिमिति शांतिमुपशममुपैमि वर्तमानसाभीष्येवर्तमानवद्वा उपैष्यामिति दनंतरं घामचवैकुंठारख्यमुपैष्यामीत्यर्थः ४ व्यवसितः कृतनिश्चयः संजहे उपसंहृतवान् ५ तदेव मवतारप्रयोजनं सर्वसंपाद्यस्वलोकं जगामेत्याह श्लोकद्वयेन स्वमूर्त्येति लोकानां लावण्यस्य निर्मुक्तिस्त्यागो यया यामपेक्ष्य लोके पुलावण्यं नास्तीत्यर्थः यद्वा लोकेभ्यो लावण्यस्य निर्मुक्तिर्दानं यतः यत्संपर्केण लोकालावण्यवंतो भवन्तीत्यर्थः तथा स्वमूर्त्या नृणां लोचनमाच्छिद्य आऽऽच्छिद्य ततोऽन्यस्यावलोकने लोचनस्याप्रवृत्तेः तथा स्वगीर्भिस्तागिरः स्मरतां चित्तं चाऽऽच्छिद्य तथा पदैस्तत्र तत्रां कितैस्तामिपदानीक्षतामीक्षमाणानामन्यतोगमनादिकाः क्रिया आऽऽच्छिद्य तदानीं तनानां सर्वेषां च क्षुरादिप्रवृत्तिः स्वैकनिष्ठाः कृत्वेत्यर्थः ६ किंच इत उपरिजनिष्यमाणानां संसारतरणाय कौपृथिव्यां शोभनाः श्लोकाः सुश्लोकाः कवीनां यस्यां तां स्वकीर्तिं वितत्य वि

नैवान्यतः परिभवोऽस्य मवेत्कथंचिन्मत्संश्रयस्य विभवोन्नहनस्य नित्यम् ॥ अंतःकलियदुकुलस्य विधायवेणुस्तंबस्य वह्निमिव शांतिमुपैमि धाम ४ एवं व्यवसितो राजन्सत्यसंकल्प ईश्वरः ॥ शापव्याजेन विप्राणां संजहे स्वकुलं विभुः ५ स्वमूर्त्या लोकलावण्यनिर्मुक्त्या लोचनं नृणाम् ॥ गीर्भिस्ताः स्मरतां चित्तं पदैस्तानीक्षतां क्रियाः ६ आच्छिद्य कीर्तिसुश्लोकां वितत्य ह्यंजसानुकौ ॥ तमोऽनया तरिष्यंतीत्यगात्स्वंपदमीश्वरः ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मण्यानां वदान्यानां नित्यं द्वोपसो विनाम् ॥ विप्रशापः कथमभूदृष्णीनां कृष्णचेतसाम् ८ यन्निमित्तः सर्वैः शापो यादृशो द्विजसत्तम ॥ कथमेकात्मनां भेद एतत्सर्ववदस्वमे ९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ विभ्रद्वपुः सकलसुंदरसन्निवेशं कर्माचरन् भुवि सुमंगलमाप्तकामः ॥ आस्थाय धामरममाण उदारकीर्तिः संहर्तुं मेच्छत कुलं स्थितकृत्यशेषः १० कर्माणि पुण्यनिवहानि सुमंगलानि गायज्जगत्कलिमलापहराणि कृत्वा ॥ कालात्मनानि वसता यदुदेवगेहे पिंडारकं समगमन्मुनयो निमृष्टाः ११

स्तार्या नया कीर्त्या अंजसासु खेनैव नु निश्चितं तमस्तरिष्यंतीत्यभिप्रेत्येश्वरः स्वंपदं स्थानमगादिति ७ अब्रह्मण्येभ्योऽदातृभ्यो वाऽसेवकेभ्यो वा विप्राः कुप्यंति वृष्णयस्तु न तथेत्वाह ब्रह्मण्यानामिति यादिना किंच कोपेजातेऽपि कृष्णचेतसां कथमभूत्कथं प्रादुरभूदित्यर्थः ८ अतः स्पष्टस्य निमित्तस्याभावात् निमित्तांतरं पृच्छति यन्निमित्त इति एकात्मना मेकचित्तानां कथं भेदः कलहः ९ ईश्वरेच्छेवात्र निमित्तमिति परिहरति विभ्रदिति सकलानां सुंदरवस्तुनां सन्निवेशो विन्यासविशेषो यस्मिन्स्तद्वपुर्विभ्रत् तर्ही किमिति सौंदर्याद्विषयपरः न सुमंगलं कर्माचरन् तत्किं कयापि कामनया न प्राप्तकामः तर्ही किमिति कर्माचरति धामद्वारवत्याख्यं गृहमास्थाय रममाणः गृहे रममाणान्कर्मग्राहयितुमित्यर्थः ननु किमाप्तकामस्य गृहरत्या कर्मभिर्वा तत्राऽऽह उदारकीर्तिः उदारा बहुफलप्रदा कीर्तिर्यस्य सः कीर्तिवितानार्थमित्यर्थः एवं परमैश्वर्येण वर्तमान एव कुलं संहर्तुं मेच्छत तत्कृत्यहेतोः स्थितः कृत्येभूभारहरणेशो यस्य सः १० ईश्वरेच्छयोत्थितं ब्रह्मशापनिमित्तं वक्तुमाह कर्माणि कर्मार्थमाहूताः कर्माणि कृत्वा विमृष्टा मुनयः पिंडारकं समगमन् नित्यन्वयः निमृष्टाः प्रस्थापिताः पूर्वोक्तामुदारकीर्तितां विमृष्टवन्कर्माणि विशिनष्टि पुण्यनिवहानीत्यादिभिः पदैः कानि

चिदश्वमेधादिकर्माणि पुण्यमेव जनयन्ति पुत्रोपलालनादीनि तु तत्काले सुखमेव कुर्वन्ति प्रायश्चित्तादीनि तु गपमेव हरन्ति एतानि तु सर्वतो मुखानीत्याह पुण्यनिवहानि कीर्तनादिना पुण्यानि निवहन्ति प्रापयन्तीति तथा सुमंगलान्यति सुखात्मकानि गायतो जगतः कलिमलापहराणि कृत्वा मुनिप्रस्थापने हेतुः कालात्मना संहारकरूपेण यदुदेवगेहं यदुदेवगृहो निवसता स्वकुलं संजिहीर्षतेत्यर्थः पिंडारकं ततो नातिदूरं तीर्थविशेषम् ११ १२ उपसंगृह्य पादग्रहणं कृत्वा १३ प्रश्नप्रकारमाह तेवेषयित्वेति द्वयेन हे अमोघदर्शना विप्राः एषा अंतर्वत्नी गभिणी १४ वीर्युष्मान् साक्षात्प्रष्टुं विलज्जती लज्जमाना ऽस्मिन्मुखेन पृच्छति प्रसोष्यन्ती आसन्नप्रसवा किं स्वित्संजनयिष्यति कन्यां वा पुत्रं वा तत्प्रब्रूत १५ प्रलब्धा वंचिताः १६ तस्मिन्नुदरे अयस्मयं लोहमयम् १७ मंदभाग्यैर्नोऽस्माभिः किमेतत्कृतम् नोऽस्मान् किं विदिष्यन्तीति विह्वलिताः संतो मुसलमादाय गेहान्ययुः १८ राज्ञे उग्रसेनाय नतु श्रीकृष्णाय १९ २० आहुक उग्रसेनः सोऽपि श्रीकृष्णमपृष्ट्वैव

विश्वामित्रोऽसितः कण्वो दुर्वासा भृगुरंगिराः ॥ कश्यपो वामदेवोऽत्रिर्वसिष्ठो नारदादयः १२ क्रीडंतस्तानुपव्रज्य कुमारयदुनंदनाः ॥ उपसंगृह्य प्रच्छुरविनीता विनीतवत् १३ तेवेषयित्वा स्त्रीवेषैः सांबं जांबवती सुतम् ॥ एषा पृच्छाते वो विप्रा अंतर्वत्न्यासितेक्षणा १४ प्रष्टुं विलज्जती साक्षात्प्रब्रूता मोघदर्शनाः ॥ प्रसोष्यन्ती पुत्रकामा किं स्वित्संजनयिष्यति १५ एवं प्रलब्धा मुनयस्तानूचुः कुपितानृप ॥ जनयिष्यति वो मंदामुसलं कुलनाशनम् १६ तच्छ्रुत्वा तेऽति संत्रस्ता विमुच्य सहसोदरम् ॥ सांबस्य ददृशुस्तस्मिन्मुसलं खल्वयस्मयम् १७ किंकृतं मंदभाग्यैर्नः किं विदिष्यन्ति नो जनाः ॥ इति विह्वलिता गेहानादाय मुसलं ययुः १८ तच्चोपनीय सदसि परिस्नानं मुखश्रियः ॥ राज्ञ आवेदयां च कुः सर्वयादव सन्निधौ १९ श्रुत्वा ऽमोघं विप्रशापं दृष्ट्वा च मुसलं नृप ॥ विस्मिता भयसंत्रस्ता बभूवुर्द्वारकौकसः २० तच्चूर्णयित्वा मुसलं यदुराजः स आहुकः ॥ समुद्रसलिले प्रास्य लोहं चास्यावशेषितम् २१ काश्चिन्मत्स्योऽग्रसी लोहं चूर्णानि तरलैस्ततः ॥ उह्यमानानि वेलायां लग्नान्यासन्किलैरकाः २२ मत्स्यो गृहीतो मत्स्यग्नौ जालेनान्यैः सहार्णवे ॥ तस्योदरगतं लोहं स शल्ये लुब्धकोऽकरोत् २३ भगवान्ज्ञात सर्वार्थ ईश्वरोऽपि तदन्यथा ॥ कर्तुं नैच्छद्विप्रशापं कालरूप्यन्वमोदत २४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विप्रशापनाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोविंद भुजगुप्तायां द्वारवत्यां करूद्रह ॥ अवात्सीन्नारदोऽभीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः १ कोनुराजं त्रिदिववान्मुकुंदचरणां बुजम् ॥ न भजे सर्वतो मृत्युरुपास्य ममरोतमैः २

प्रास्यत्प्राक्षितवान् अस्य मुसलस्य चूर्णीं क्रियमाणस्यावशेषितं लोहं च प्रास्यत् २१ तरलैस्तं रजैः २२ अन्यैर्मत्स्यैः सह शल्येशराग्रे २३ ज्ञाताः सर्वेऽर्था येन स ईश्वरोऽपि स मर्थोऽपि सन्नन्यथा कर्तुं नैच्छत् किं त्वन्वमोदत यतः कालरूपी २४ ॥ ॥ इत्येकादशोटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ द्वितीये निमिजायंत संवादेनाऽह नारदः ॥ धर्मान् भागवतान् भक्त्या वसुदेवाय पृच्छते १ अभीक्ष्णं प्रस्थापितोऽपि पुनः पुनरवात्सीदित्यर्थः ननु नारदस्य दक्षादिशापान्नैकत्रवासः संभवतीत्याशंक्याऽऽह गोविंद भुजगुप्तायामिति नतस्यां शापादेः प्रभाव इत्यर्थः कृष्णोपासने लालसा औत्कण्ठ्यस्य सः १ यद्भजने मुक्तानामपीदृशमौत्सुक्यं तं कोनाम न भजेदित्याह कोन्विति इन्द्रियवानिति इन्द्रियवत्त्वमात्रमेव यत्राधिकारि विशेषणमित्यर्थः सर्वतः सर्वेष्वपि लोकेषु मृत्युर्यस्य सः २

३ यथापित्रोयात्रा आगमनमपत्यानां स्वस्त्ये मंगलाय यथा चोत्तमश्लोकस्य वर्त्मभूतानां महतां यात्रा कृपणानां स्वस्त्ये तथा भगवद्रूपस्य भवतो यात्रा सर्वदेहिनां स्वस्त्ये इति ४ देवैरपि महतामुपमानमनुचितमित्याह भूतानामिति देवानां चरितमतिवृष्ट्यादिना भूतानां दुःखायापि भवति त्वाद्दशांस्त्वया सदृशानाम् अच्युते आत्माये पांतेषाम् ५ किंच सुखं कुर्वतोऽपि देवामजनानुसारेण कुर्वति न तथा साधव इत्याह भजंतीति छाये वयथा पुरुषो यावत्करोति तावदेव तस्य छायाऽपि तथा कर्मसाचिवाः कर्मसहायाः ६ तदेवं यद्यपि भवत आगमनमात्रेणैव यंकृतार्थास्तथाऽपि पृच्छामः तवेति तवैधर्मैः प्रसन्नो भगवांस्तानित्यर्थः ७ ननु त्वत्तोऽपि किमन्यो भगवत्प्रसादपात्रमस्ति तत्राऽऽह अहं किलेति भुवि प्रजार्थोऽपूजयं पुत्रलाभप्रयोजनः सन् पूजितवान् किलेति सूती गृहे भगवदुक्तमनुस्मरति ८ अतो यथामुच्ये महितथानोऽस्मान् शाधिशिक्षय विचित्राणि व्यसनानि यस्मिन् संसारे तस्मात्संसारत् तथा विश्वतः सर्वतोभयं यस्मिन् तस्मात् भवद्भिर्हेतु

तमेकदा तु देवर्षि वसुदेवो गृहागतम् ॥ अर्चितं सुखमासीनमभिवाद्येदमब्रवीत् ३ वसुदेव उवाच ॥ भगवन्भवतो यात्रा स्वस्त्ये सर्वदेहिनाम् ॥ कृपणानां यथापि त्रोरुत्तमश्लोकवर्त्मनाम् ४ भूतानां देवचरितं दुःखाय च सुखाय च ॥ सुखायैव हि साधूनां त्वाद्दशामच्युतात्मनाम् ५ भजंति ये यथा देवान् देवा अपि तथैव तान् ॥ छायेव कर्मसाचिवाः साधवो दीनवत्सलाः ६ ब्रह्मंस्तथाऽपि पृच्छामो धर्मान् भागवतांस्तव ॥ यान् श्रुत्वा श्रद्धयामत्योमुच्यते सर्वतोभयात् ७ अहं किल पुराऽनंतं प्रजाऽर्थो भुवि मुक्तिदम् ॥ अपूजयं न मोक्षाय मोहितो देवमायया ८ यथा विचित्रव्यसनाद्भवद्भिर्विश्वतोभयात् ॥ मुच्ये मह्यं जसैवाद्वा तथानः शाधिसुव्रत ९ श्रीशुक उवाच ॥ राजन्नेवं कृतप्रश्नो वसुदेवेन धीमता ॥ प्रीतस्तमाह देवर्षिर्हरेः संस्मारितो गुणैः १० नारद उवाच ॥ सम्यगेतद्वचसितं भवता सात्वतर्षभ ॥ यत्पृच्छसे भागवतान् धर्मास्त्वं विश्वभावनान् ११ श्रुतोऽनुपठितो ध्यात आदृतो वानुमोदितः ॥ सद्यः पुनाति सद्धर्मो देव विश्वद्रुहोऽपि हि १२ त्वया परमकल्याणः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ स्मारितो भगवानद्य देवो नारायणो मम १३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ आर्षभाणां च संवादं विदेहस्य महात्मनः १४ प्रियव्रतो नाम सुतो मनोः स्वायं भुवस्ययः ॥ तस्याग्रीध्रस्ततो नाभिर्ऋषभस्तत्सुतः स्मृतः १५ तमाहुर्वासुदेवांश्च मोक्षधर्मविवक्षया ॥ अवतीर्णं सुतशतं तस्यासीद्ब्रह्मपारगम् १६ तेषां वै भरतोज्येष्ठो नारायणपरायणः ॥ विख्यातं वर्षमेतद्यत्रा म्ना भारतमद्भुतम् १७

भूतैः अंजसाऽनायासेन अद्धा साक्षात् ९ हरेर्गुणैर्वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैर्हरिः संस्मारित इत्यर्थः १० प्रीतिमा विष्करोति सम्यगिति त्रिभिः पृच्छसे पृच्छसि विश्वभावान् सर्वशोधकान् ११ आदृतः आस्तिक्येन गृहीतः अनुमोदितः परैः क्रियमाणः संस्तुतः सद्धर्मो भागवतो धर्मः देव हे वसुदेव इत्यर्थः यद्वा देवेभ्यो विश्वस्मै चद्रुह्यंतियेतानपि १२ किंच त्वयामहानुपकारः कृत इत्याह त्वयेति पुण्यश्रवणकीर्तने यस्य सः १३ अत्रापि भगवद्धर्मनिर्णयेऽपि विदेहस्य जनकस्य १४ आर्षभाणामुत्पत्तिसान्ध्यां विविच्य कथयति प्रियव्रत इति सप्तभिः १५ मोक्षधर्मविवक्षया मोक्षधर्माणां प्रवर्तने च्छया अवतीर्णं वासुदेवांश्च माहुः तस्य च वेदपारगं सुतशतमासीत् १६ तेषामृषभसुतानां मध्येन वयोमीश्वराणां चीरतं वक्तुमिदं तेषां चरितं ततो विविच्याऽऽह तेषामिति एतदजनाभं नाम वर्षयस्य नाम्ना भारतमित्यद्भुतं विख्यातमासीत् एतेन तस्य धर्मातिरेको निरूपितः १७

भा० पु०

॥ ३ ॥

इमां पृथ्वीं गृहान्निर्गतः हरिमुपासीनः सेधमानः सन् १८ नवसुताः नवद्वीपपतयोनवानां ब्रह्मावर्तोदिभूखंडानां पतयः अस्य भारतस्य वर्षस्य एकाशीतिः सुताः कर्ममार्गप्रवर्तका ब्राह्मणा अभूव
न् १९ अर्थशंसिनः परमार्थनिरूपकाः श्रमणाः श्रमवन्तः आत्माभ्यासे कृतश्रमा इत्यर्थः वातरशनादिगवराः आत्मविद्यायां विशारदानिष्णाताः २० २१ तेषां पारमहंस्यचरितमाह
त एतद्विद्वद्वाभ्याम् भगवद्रूपं विश्वं पश्यन्तः सदसदात्मकं स्थूलसूक्ष्मरूपम् तच्च स्वाव्यतिरेकेण पश्यन्तः २२ अव्याहता अप्रतिहता इष्टा अभिप्रेता गतिर्येषां ते मुक्ता अनासक्ताः २३ म
हात्मनो निमिः वितायमानमनुष्ठीयमानम् अजनाभे भारतवर्षे २४ यजमानो निमिः अग्रय आहवनीयादयः विप्राः कृत्विगादयः २५ अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २६ स्वरुचैव रोचमानान्नत्वा
भरणादिप्रकाशैः ब्रह्मपुत्रोपमानसन्तु मारादिसदृशान् २७ परमप्रीत्या तद्दर्शनमभिनन्दति द्वाभ्याम् मन्यइति ननु भगवतः पार्षदानां कथमत्रोपलब्धिस्तत्राह विष्णोरिति विष्णु

समुक्तभोगां त्यक्त्वेमां निर्गतस्तपसा हरिम् ॥ उपासीनस्तत्पदवीलेभे वै जन्मभिक्षिभिः १८ तेषां नवनवद्वीपपतयोऽस्य समन्ततः ॥ कर्मतंत्रप्रणेतार एकाशी
तिर्द्विजातयः १९ नवामवन्महाभागा मुनयो ह्यर्थशंसिनः ॥ श्रमणा वातरशना आत्मविद्याविशारदाः २० कविर्हरिरन्तरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः ॥ आवि
र्होत्रोऽथ द्रुमिलश्चमसः करभाजनः २१ त एते भगवद्रूपं विश्वं सदसदात्मकम् ॥ आत्मनोऽव्यतिरेकेण पश्यन्तो व्यचरन्महीम् २२ अव्याहतेष्टगतयः
सुरसिद्धसाध्यगंधर्वयक्षनरकिन्नरनागलोकान् ॥ मुक्ताश्चरन्ति मुनिचारणभूतनाथविद्याधरद्विजगवां भुवनानि कामम् २३ त एकदानीमेऽसत्रमुपजग्मु र्यदृच्छ
या ॥ वितायमानमृषिभिरजनाभेमहात्मनः २४ तान् दृष्ट्वा सूर्यसंकाशान् महाभागवता नृप ॥ यजमानोऽग्नयो विप्राः सर्वे एवोपतस्थिरे २५ विदेहस्ता
नभिप्रेत्य नारायणपरायणान् ॥ प्रीतः संपूजयांचक्र आसनस्थान्यथाऽर्हतः २६ तान्नोचमानान् स्वरुचा ब्रह्मपुत्रोपमानव ॥ पप्रच्छ परमप्रीतः प्रश्रयाव
नतो नृपः २७ ॥ विदेह उवाच ॥ मन्ये भगवतः साक्षात्पार्षदान् वो मधुद्विषः ॥ विष्णोर्भूतानि लोकानां पावनाय चरन्ति हि २८ दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षण
भंगुरः ॥ तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् २९ अत आत्यंतिकं क्षेमं पृच्छामो भवतोऽनघाः ॥ संसारेऽस्मिन् क्षणार्धोऽपि सत्संगः शिवधिर्नृणाम् ३० ध
र्मान् भागवतान् ब्रूतयदिनः श्रुतयेक्षमम् ॥ यैः प्रसन्नः प्रपन्नाय दास्यत्यात्मानमप्यजः ३१ नारद उवाच ॥ एवं ते निमिना पृष्टावसु देव महत्तमाः ॥ प्रतिपूज्या
ब्रुवन् प्रीत्या स सदस्यं त्विजं नृपम् ३२

भक्तालोकपावनार्थं सर्वत्र पर्यटन्तीत्यर्थः २८ मया दुर्लभं लब्धमहोभाग्यमित्याह दुर्लभइति बहवो देहा भवन्ति ये पांते देहि नो जीवास्ते पांक्षणभंगुरोऽपि मानुषो देहो दुर्लभः परमपुरुषार्थ
साधनत्वात् वैकुण्ठः प्रियो ये पां वैकुण्ठस्य वा प्रियास्ते पां दर्शनम् २९ हे अनघा निरवद्याः भवतो युष्मानां त्यंतिकं क्षेमं पृच्छामः यतः क्षणार्धकालमवोऽपि सत्संगः शिवधिर्निधिः निधिलाभेयथा
ऽनंदो भवति तथाऽत्र परमानंद इत्यर्थः ३० तदर्थं च भागवतान् धर्मान् ब्रूतयदि नोऽस्माकं श्रुतये श्रवणाय क्षेमं योग्यं भवति कथं भूतान् यैर्धर्मैः प्रपन्नाय भक्ताया जो हरिरात्मानमपि दास्यति तान्
३१ सहस्रदस्यैर्ऋत्विग्भिश्च वर्तमानम् तेऽपि भगवद्धर्मश्रवणपरावभूवुरित्यर्थः भगवद्धर्मतद्भक्तमायातत्तरणानि च ॥ ब्रह्मकर्मावतारे हा भक्तप्राप्य युगक्रमान् ॥ १ ॥ ज्ञातुं क्रमेण कृतवान्नवम
श्रीनिर्मिर्नव ॥ एकैकस्योत्तरं प्रोचुः कविमुख्या मुनीश्वराः ॥ २ ॥ ३२

प्रथममात्यंतिकंक्षेमं कथयति मन्यइति नकुतश्चिद्भयं यस्मात्तदकुतश्चिद्भयम् अत्र संसारेऽसदात्मभावादसति देहादावात्मभावनातो नित्यं सर्वदोद्विग्नबुद्धेः विश्वात्मना सर्वथानिःशेषं यत्र पादांबुजोपासने भीर्निवर्तते तत् ३३ भागवतधर्मलक्षणमाह ये वै इति मन्वादिमुखेन वर्णाश्रमादिधर्मानुक्ताऽतिरहस्यत्वात्स्वमुखेनैव भगवताऽविदुषामपि पुंसामंजः सुखेनैवाऽत्मलब्धये ये वै उपायाः प्रोक्तास्तान् भागवतान् धर्मान् विद्धि ३४ अंजः पदेनोक्तं सुकरत्वं विवृणोति यानिति यानास्थायाश्चित्ययोगादिष्विवनप्रमाद्येत विघ्नैर्न विहन्येत किंच निमील्यनेत्रे धावन्ना ३५ एषु भागवतधर्मेषु न स्वलेत् निमीलनं नामाज्ञानम् यथाऽऽहुः 'श्रुतिस्मृती उभेनेत्रे विप्राणां परिकीर्तिते । एकेन विकलः काणो द्वाभ्यामंधः प्रकीर्तित' इति अज्ञात्वापीत्यर्थः यथा पदन्यासस्थानमतिक्रम्य शीघ्रं परतः पदन्यासेन गतिर्धावनं तद्वदत्रापि किंचित्किंचिदतिक्रम्याति शीघ्रानुष्ठानं धावनम् तथाऽनुतिष्ठन्नपि न स्वलेन्न प्रत्यवायी स्यात्तथानपतेत्फलान्न भ्रश्येत् ३५ ननु केते भागवता धर्मा ईश्वरार्पितानि सर्वकर्माण्यपीत्याह कायेनेति आत्मनाचित्तेनाहंकारेण वा अनुसृतो यः स्वभावस्तस्मात् अयमर्थः न केवलं विधितः कृतमेवेति नियमः स्वभावानुसारि लौकिकमपीति तथा च भगवद्गीतासु 'यत्करोषियदश्नासियज्जुहोषिददासियत् । यत्तपस्यासि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणमि'ति यद्वा नमुकायादीनामेव कर्मनात्मन इत्याशंक्याऽह अद्यासेनानुसृता द्वाह्यत्वादिस्वभा

कविरुवाच ॥ मन्येऽकुतश्चिद्भयमच्युतस्य पादांबुजोपासनमत्र नित्यम् ॥ उद्विग्नबुद्धेरसदात्मभावाद् विश्वात्मना यत्र निवर्तते भीः ३३ ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलब्धये ॥ अंजः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान्हितान् ३४ यानास्थायनरोराजत्र प्रमाद्येत कर्हिचित् ॥ धावन्निमील्यवानेत्रेन स्वलेन्न पतेदिह ३५ कायेन वाचा मनसो द्विष्यैव बुद्ध्यात्मना वाऽनुसृतस्वभावात् ॥ करोति यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत् ३६ भयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्याद्रीशादपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः ॥ तन्माययाऽतो बुध आभजेत् भक्त्यैक्येशं गुरुदेवतात्मा ३७ अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयोर्ध्यातुर्धि यास्वप्रमनोरथौ यथा ॥ तत्कर्मसंकल्पविकल्पकं मनो बुधो निरुंध्यादभयं ततः स्यात् ३८

वाद्यद्यत्करोतीत्यर्थः तत्सकलं परस्मै परमेश्वराय नारायणायेति समर्पयेत् तथा सति सकलमपि कर्म भागवतो धर्मो भवतीति भावः ३६ ननु किमेवं परमेश्वरभजनेन अज्ञानकल्पितभयस्य ज्ञानैक निवर्त्यत्वादित्याशंक्याह भयमिति यतो भयं तन्मायया भवेदतो बुधो बुद्धिमांस्तमेवाऽऽभजेत् ननु भयं देहाद्यभिनिवेशतो भवति स च देहाहंकारतः स च स्वरूपास्मरणात् किमत्र तस्य मायाकरोत्यत आह ईशादपेतस्येति ईशविमुखस्य तन्माययाऽस्मृतिर्भगवतः स्वरूपास्फूर्तिस्ततो विपर्ययो देहोऽस्मीति ततो द्वितीयाभिनिवेशाद्भयं भवति एवं हि प्रसिद्धं लौकिकीष्वपि मायासु उक्तं च भगवता 'दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया । मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति' इति एकयाऽव्यभिचारिण्या भक्त्या भजेत् किंच गुरुदेवतात्मा गुरुरेव देवता ईश्वर आत्मा प्रेष्ठश्च यस्य तथा हृष्टिः सन्नित्यर्थः ३७ ननु विषयविक्षिप्तचित्तस्य कुतोऽव्यभिचारिणी भक्तिः संभवति कुतस्तस्मात् भयम् तत्र न तावद् द्विष्यो नाम वास्तवोऽस्ति किंतु मनो विलासमात्रमतो मनो नियमनेन भजनादभयं स्यादित्याह अविद्यमानोपीति द्वयः द्वैतप्रपंचः ध्यातुः पुंसो धियामनसा स्वप्नश्च मनोरथश्च यथेत्यर्थः तत्तस्मात्कर्माणिसंकल्पयति विकल्पयति च यन्मनस्तन्निरुंध्यान्नियच्छेत् ततश्चैकया भक्त्या भजनादभयं स्यादित्यर्थः ३८

भा. ए.

॥ ४ ॥

एतदत्यन्ताशक्यमित्याशंक्यसुगममार्गमाह शृण्वन्निति तदर्थकानितान्येवजन्मानिकर्माणि चार्थोपेक्षां तानि एतान्यपि साकल्येन ज्ञातुमशक्यानीत्याशंक्याऽऽह यानिलोके गीतानि प्रसिद्धा
नितानि शृण्वन्गायंश्च विचरेत् असंगो निःस्पृहः ३९ एवं च भजतः संप्राप्तप्रेमलक्षणभक्तियोगस्य संसारधर्मातीतां गतिमाह एवमिति एवं व्रतं वृत्तं यस्य सः स्वप्रियस्य हरेर्नामकीर्त्या जाताऽनुरागः
प्रेमस्य सः अतएव द्रुतचित्तः श्लथद्धृदयः कदाचिद्भक्तपराजितं भगवन्तमाकलयो वैर्हसति एतावन्तं कालमुपेक्षितोऽस्मीति रोदिति अत्यौत्सुक्याद्रौतिको शति हेहरे मामनुगृहाणेति अति
हर्षेण गायति जितं जितमिति नृत्यति किंदांभिकवत्परान् प्रतिप्रकाशयितुम् न उन्मादवद्बह्वृहीतवत् लोकबाह्यो विवशः ४० किंच स्वमिति सत्त्वानिभूतानि आकाशादियत्किंचिद्भूतमात्रं ह
रेः शरीरमिति नत्वा प्रणमेत् संभावनायां लिङ् ४१ नन्वियमारूढयोगानामपि बहुभिर्दुर्लभा गतिः कथं नाम कीर्तनमात्रेणैकस्मिन्नेव जन्मनि भवेदित्याशंक्यसदृष्टां तमाह भक्तिरिति प्रपद्यमा
नस्य हरिं भजतः पुंसो भक्तिः प्रेमलक्षणा परेशानुभवः प्रेमास्पदभगवद्रूपस्फूर्तिः तयानिर्वृतस्य ततोऽन्यत्र गृहादिषु विरक्तिरित्येषा त्रिक एककालो भजनसमकाल एव स्यात् यथाऽश्रतो भुञ्जानस्य
तुष्टिः सुखं पुष्टिरुदरभरणं क्षुब्धवृत्तिश्च प्रतिघासं स्युः उपलक्षणमेतत् प्रतिसिक्थमपि यथास्युस्तद्वत् एवमेकैकस्मिन् भजने किंचित्प्रेमादि त्रिके जायमानेऽनुवृत्त्या भजतः परमप्रेमादि जायते बहु

शृण्वन्सुभद्रागिरिथांगपाणेर्जन्मानिकर्माणि च यानिलोके ॥ गीतानि नामानितदर्थकानि गायन् विलज्जो विचरेदसंगः ३९ एवं व्रतः स्वप्रियनामकीर्त्या जाता
नुरागो द्रुतचित्त उच्चैः ॥ हसत्यथो रोदिति रौति गायत्युन्मादवद्वृत्य तिलोकबाह्यः ४० खं वायुमग्निं सलिलं महीं च ज्योतीं पिसत्त्वानि दिशोऽद्भुमादीन् ॥ सरि
त्समुद्रांश्च हरेः शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेदनन्यः ४१ भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्र चैषा त्रिक एककालः ॥ प्रपद्यमानस्य यथाऽश्रतः स्युस्तुष्टिः पुष्टिः क्षु
दपायोऽनुवासम् ४२ इत्यच्युतां ग्रीं भजतोऽनुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः ॥ भवंति वै भागवतस्य राजस्ततः परां शांतिमुपैतिसाक्षात् ४३ राजो वा
च ॥ अथ भागवतं ब्रूत यद्दर्मो यादृशो नृणाम् ॥ यथा चरति यद्भूते यैर्लिङ्गैर्भगवत्प्रियः ४४ ॥ हरिरुवाच ॥ सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः ॥ भूतानि भ
गवत्यात्मन्येषां भागवतोत्तमः ४५ ईश्वरे तदधीनेषु बालिशेषु द्विषत्सु च ॥ प्रेमभैत्रीरूपोपेक्षायः करोति समध्यमः ४६ अर्चायां मेव हरये पूजायां श्रद्ध
येहते ॥ न तद्भक्तेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः ४७

प्रासभोजिन इव परमतुष्ट्यादि ४२ ततश्च भगवत्प्रसादेन कृतार्थो भवतीत्याह इत्यच्युतां ग्रीमिति ४३ भागवतस्य भवंतीत्युक्ते तस्य लक्षणं दृच्छति अथेति यद्दर्मो यास्मिन्धर्मे परिनिष्ठितः या
दृशो यत्स्वभावः यथा चरति वर्तते ब्रूते वा यैश्च लिङ्गैर्भगवतः प्रियो भवति ४४ यद्दर्म इत्यस्योत्तरमाह त्रयेण सर्वभूतेष्विति आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेषु ब्रह्मभावेन समन्वयं पश्येत् तथा ब्रह्मरूपे
आत्मन्यधिष्ठाने भूतानि च यः पश्येत् यद्वा आतत्त्वात्प्रमातृत्वादात्मा हि परमो हरिरिति तन्त्रोक्तेरात्मनो हरेः सर्वभूतेषु मशकादिष्वपि नियन्तृत्वेन वर्तमानस्य भगवद्भावं निरतिशयैश्वर्यमेव यः प
श्येन्न तु तस्य तारतम्यम् तथाऽऽत्मनिहरावेव भूतानि च यः पश्येत् कथं भूते भगवति अप्रच्युतैश्वर्यादिरूपे न पुनर्जडमलिनभूताश्च यत्त्वेन जाड्यादिप्रसक्त्या ऐश्वर्यादिप्रच्युतिं पश्येत् स सर्वत्र परि
पूर्ण भगवत्तत्त्वं पश्यन् भागवतोत्तम इत्यर्थः ४५ प्रेमचभैत्रीचक्रपाच उपेक्षा च ताईश्वरादिषु चतुर्षु यः करोति समध्यमो भागवतः एवं भूतस्य भेदस्य दर्शनात् ४६ अर्चायां प्रतिमायां पूजामीह ते करो
ति न तद्भक्तेष्वन्येषु च सुतरां न करोति प्राकृतः प्रकृतप्रारंभः अधुनैव प्रारब्धभक्तिः शनैरुत्तमो भविष्यतीत्यर्थः ४७

पुनरष्टाभिः श्लोकैरभ्यर्हितत्वादुत्तमभागवतस्यैवलक्षणान्याह गृहीत्वाऽपीति श्रीवासुदेवाविष्टचेतानगृह्णातितावद्विद्यैरर्थान्गृहीत्वाऽपीत्यपिशब्दार्थः इदं विश्वम् ४८ किंच देहादीनां सारधर्मैर्जन्माप्ययादिभिर्यो हरेः स्मृत्याऽविमुह्यमानः स भागवतप्रधानः तत्र देहस्य जन्माप्ययौ प्राणस्य क्षुत्पिपासे मनसो भयम् बुद्धेस्तर्पस्तृष्णा इन्द्रियाणां कृच्छ्रं श्रमस्तैः ४९ कामश्च कर्माणि च बीजानि च वासनास्तेषाम् वासुदेवैकनिलय आश्रयो यस्य सः एतेन गृहीत्वा पीत्यादि श्लोकत्रयेण द्वेषहर्षमोहकामादिरहितश्चरतीति यथा चरतीत्येतस्योत्तरमुक्तम् ५० यैर्लिङ्गैर्भगवत्प्रिय इत्यस्योत्तरमाह नयस्येति जन्मसत्कुलम् कर्मतप आदि जातयोऽनुलोमप्रतिलोमजामूर्धावसिक्तादयः अस्मिन्देहे अहंकाररहितैः सत्कुलकर्मादिलिङ्गैर्हरेः प्रियो भवतीत्यर्थः ५१ विष्णुस्वीयं परकीयमिति आत्मनि स्वः पर इति ५२ किंच त्रिभुवनविभवहेतवेऽपि त्रैलोक्यराज्यार्थमपि लवार्धमपि निमिषार्धमपि भगवत्पदारविंशदभजनाद्योनचलतिसवैष्णवाग्र्यः ननु लवार्धमात्रमभजनोपरमेचेत्तावाँल्लामोमवेत्तु तोनचलेत्तत्राऽऽह अकुंठस्मृतिः भगवत्पदतोऽन्यत्सारं नास्तीत्येवं रूपाऽकुंठाऽनपगता स्मृतिर्यस्य सः भगवत्पदारविंशदान्यत्सारं नास्तीति कुतोऽत आह अ

गृहीत्वा पीद्विद्यैरर्थान्योनद्वेष्टिन हृष्यति ॥ विष्णोर्मायामिदं पश्यन्स वै भागवतोत्तमः ४८ देहोन्द्रियप्राणमनो धियां योजन्माप्ययक्षुद्रयतर्षकृच्छ्रैः ॥ संसारधर्मैरविमुह्यमानः स्मृत्या हरेर्भागवतप्रधानः ४९ न कामकर्मबीजानां यस्य चेतसि संभवः ॥ वासुदेवैकनिलयः स वै भागवतोत्तमः ५० नयस्य जन्मकर्मभ्यां नवर्णाश्रमजातिभिः ॥ सज्जतेऽस्मिन्नहंभावो देहे वै सहरेः प्रियः ५१ नयस्य स्वः पर इति वित्तेष्वाऽत्मनि वाभिदा ॥ सर्वभूतसमः शांतः स वै भागवतोत्तमः ५२ त्रिभुवनविभवहेतवेऽप्यकुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिभिर्विमृग्यात् ॥ नचलति भगवत्पदारविंशदल्लवानि मिषार्धमपि यः स वैष्णवाग्र्यः ५३ भगवत्पद उरुविक्रमांघ्रिशाखानखमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे ॥ हृदिकथमुपसीदतां पुनः स प्रभवति चंद्रइवोदितेऽर्कतापः ५४ विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्गरिवशाभिहितोऽप्यघौघनाशः ॥ प्रणयरश्नया घृतांघ्रिपद्मः स भवति भागवतप्रधान उक्तः ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे नारदवसुदेवसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ परस्य विष्णोरीशस्य मायिनामपि मोहिनीम् ॥ मायां वेदितुमिच्छामो भगवंतो ब्रुवतु नः १

जितेहरावेवाऽऽत्मायेषां तथाभूतैः सुरादिभिरपि दुर्लभात् किंतु केवलं विमृग्यात् तदपेक्षया सर्वस्य तुच्छत्वं स्मरन् योनचलतीत्यर्थः ५३ अपि च विषयाभिसंधिना चलनं कामेनाति संतापे सति भवेत्स तु भगवत्सेवानिर्घृतौ न संभवतीत्याह भगवत इति उरुविक्रमौ च तावंग्रीचतयोः शाखा अंगुलयस्तासु नखानि च तानि मणयश्च तेषां चंद्रिकाशीतलादीनि स्तयानिरस्तः कामादितापो यस्मिंस्तस्मिन् उपसीदतां भजतां हृदिकथं पुनः संतापः प्रभवति चंद्रोदिते सत्यर्कस्य ताप इव नयस्य स्वः पर इत्यादिना श्लोकत्रयेण यादृश इत्यस्योत्तरमुक्तं वेदितव्यम् यद्भूते इत्यस्य च हरिनामानीति ज्ञातव्यम् ५४ उक्तसमस्तलक्षणसारमाह विसृजतीति हरिरेव स्वयं साक्षाद्यस्य हृदयं न विसृजति न मुंचति कथं भूतः अवशेनाप्यभिहितमात्रोप्यघौघनाशयतियः सः तत्किं न विसृजति यतः प्रणयरश्नया घृतं हृदये निबद्धमंघ्रिपद्मं यस्य स भागवतप्रधान उक्तो भवति ॥ ५५ ॥ इत्येकादशोऽटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६ ॥ माया तत्तरणब्रह्म कर्मप्रश्नचतुष्टये ॥ तृतीये तूत्तरं दत्तमार्धमैर्मुनिभिः पृथक् ॥ १ ॥ विष्णोर्मायामिदं पश्यन् नित्युक्तमतो मायां पृच्छति परस्येति द्वे भगवंतः ॥ १ ॥

अ०

三

॥ ५ ॥

CC-0. Courtesy Sanjay Raina, Jammu. Digitized by eGangotri

एवंविराजोलयमुक्त्वा तत्कारणानां महदादिपृथिव्यंतानां प्रातिलोभ्येन लयमाह वायुनेति वायोर्हि गंधरसहारित्वं प्रासिद्धम् सांवर्तकेन वायुना हृतगंधा अतएव गंधस्य व्यावर्तकस्य गत
त्वात्सलिलत्वाय कल्पते सलिलेलीयत इत्यर्थः तद्धृतरसं तेन वायुनेव हृतो रसो यस्य तत् १३ तमसश्च रूपतिरस्कारित्वं प्रासिद्धम् सांवर्तकेन तमसा अवकाशेनाऽऽकाशेन स्वकारणेन का
लात्मना शब्दस्य हि कालत एव नाशः प्रसिद्धस्तद्रूपेणाऽऽत्मना ईश्वरेण आत्मनि तामसाहंकारे १४ इंद्रियाणि बुद्धिश्च राजसाहंकारम् मनोवैकारिकैर्देवैः सहसा चिकाहंकारम् एवं त्रिविधैः
स्वगुणैः स्वकायः सहितोऽहमहंकार आत्मनि महति सच प्रकृताविति द्रष्टव्यम् १५ त्रिवर्णां त्रिगुणा मायाश्रवणभीतिं राजानं तन्निवृत्त्युपायश्रवणे स्वयं छंदयति किं भूय इति १६ ए
वमनुकंपितस्तन्निवृत्त्युपायमेव पृच्छति यथैतामिति यद्यपि तन्माययाऽतो बुध आभजेत्तमिति भाक्तिस्तत्तारकत्वेनोक्तैव तथाऽपि किं भक्तिरेवान्योपि वा तत्रोपायोस्तीति ज्ञातुं पुनः प्रश्नः
अकृतात्मभिरवशीकृतांतःकरणैः स्थूलधियः स्थूलेशरीरे अहं धीर्येषां ते १७ भक्तिव्यतिरेकेण नास्त्यन्य उपाय इत्यभिप्रेत्य भक्तिमेव ससाधनानि रूपयति तत्र प्रथमं वैराग्यद्वारा गुरुपस

वायुना हृतगंधाभूः सलिलत्वाय कल्पते ॥ सलिलंतद्धृतरसं ज्योतिष्वायोपकल्पते १३ हृतरूपं तु तमसा वायौ ज्योतिः प्रलीयते ॥ हृतस्पर्शोऽवकाशेन वायुर्न
भसिलीयते ॥ कालात्मना हृतगुणं न भआत्मानिलीयते १४ इंद्रियाणि मनो बुद्धिः सहवैकारिकैर्नृप ॥ प्रविशंति ह्यहंकारं स्वगुणैरहमात्मानि १५ एषामायाभ
गवतः सर्गस्थित्यंतकारिणी ॥ त्रिवर्णावर्णिताऽऽस्माभिः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १६ राजोवाच ॥ यथैतामैश्वरीं मायां दुस्तरामकृतात्मभिः ॥ तरंत्यंजः स्थू
लधियो महर्षिदमुच्यताम् १७ प्रबुद्ध उवाच ॥ कर्माण्यारभमाणानां दुःखहृत्यै सुखाय च ॥ पश्येत्पाकविपर्यासं मिथुनीचारिणानृणाम् १८ नित्यार्तिदेन
वित्तेन दुर्लभेनाऽऽत्ममृत्युना ॥ गृहापत्याप्तपशुभिः का प्रीतिः साधितैश्चलैः १९ एवं लोकं परं विद्यान्न श्वरं कर्मनिर्मितम् ॥ स तुल्याति शयध्वंसं यथामंडलवार्ति
नाम् २० तस्मादुरुप्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय उत्तमम् ॥ शाब्दे परे च निष्णातं ब्रह्मण्युपशमाश्रयम् २१ तत्र भागवतान्धर्मानां शिक्षेद्भुवः पतिमदैवतः ॥ अमायया
ऽनुवृत्त्या यैस्तु ष्येदात्मात्मदोहरिः २२ सर्वतो मनसो संगमादौ संगंच साधुषु ॥ दयामैत्रीं प्रश्रयंच भूतेष्वद्वायथोचितम् २३

तिमाह चतुर्भिः कर्माणीति दुःखहृत्यै दुःखप्रतीकाराय पाकविपर्यासं फलवैपरीत्यम् मिथुनीचारिणां मिथुनीभूय प्रवर्तमानानाम् १८ कर्मभिः साधिता अपि वितादयो न सुखहेतव इति च पश्ये
दित्याह नित्यार्तिदेनेति आत्मनः स्वस्य मृत्युरूपेण चलैरनित्यैरपायिभिश्च १९ एवं लोकं परमिति कर्मनिर्मितत्वात् श्वरम् तथा च श्रुतिः तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्य
चितो लोकः क्षीयत इति किंच वर्तमानसमयेऽपि दुःखवृत्तं पश्येदित्याह स तुल्याति शयध्वंसं सह तुल्येनातिशयेन ध्वंसेन च वर्तमानम् अतस्तुल्ये स्पर्धाऽतिशयेऽसूयाध्वंसा लोचने भयादिकंच
परिहार्यमित्यर्थः यथा खंडमंडलपतीनां मिथः स्पर्धा दितद्वत् २० उत्तमं श्रेयो ज्ञातुमिच्छुः शाब्दे ब्रह्मणि वेदाख्ये न्यायतो निष्णातं तत्त्वज्ञम् अन्यथा संशयनिरासकत्वायोगात् परे च ब्र
ह्मण्यपरोक्षानुभवेन निष्णातमन्यथा बोधसंचारायोगात् परब्रह्म निष्णातत्वद्योतकमाह उपशमाश्रयमिति २१ गुरुरेवाऽऽत्मा दैवतंच यस्य सः अनुवृत्त्या सेवया यैर्धर्मैः वस्तुत आत्मा आ
त्मप्रदश्चोपासकानाम् यथा बलिप्रभृतीनाम् २२ यथोचितमिति हीनेषु दयां समेषु मैत्रीमुत्तमेषु प्रश्रयंच शिक्षेदित्यर्थः २३

भा० ए०

॥ ६ ॥

शौचं वाह्यं मृज्जलादिभिः आभ्यन्तरं चादंभामानादिशिक्षेत् तपःस्वधर्माचरणम् तितिक्षांक्षमाम् मौनं वृथावाचामनुच्चारणम् स्वाध्यायमाधिकारानुरूपं वेदपाठादिकम् आर्जवं स्वच्छताम् ब्रह्मचर्यस्य यादृगुचितमृतुकाले स्वदारानियमादि आहिंसां भूतेष्वद्रोहम् द्वंद्वसंज्ञयोः शीतोष्णसुखदुःखादिरूपयोः समत्वं हर्षविषादराहित्यम् २४ आत्मेश्वरान्वीक्षाम् सच्चिद्रूपेणात्मान्वीक्षानियंतृरूपेणेश्वरान्वीक्षां चैकैवल्यमेकांतशीलत्वम् अनिकेततां गृहाद्याभिमानराहित्यम् विविक्तचरिवसनं वि जनपतितानां वस्त्रखंडानां शुद्धानां वा वल्कलानां परिधानम् २५ भागवते भगवत्प्रतिपादके अन्यत्र शास्त्रादौ या अनिदाताम् मनसः प्राणायामैर्वाचोमौनेन कर्मणोऽनीहयादंडम् सत्यं यथार्थभाषणम् शमदमावंतः करणबाह्योऽद्रियानिग्रहौ २६ हरेर्जन्मकर्म गुणानां श्रवणादितदर्थं हर्षद्वेषेन सर्वकर्मविशेषतश्च यजनादियत्तदर्थं शिक्षेत् २७ इष्टं दत्तमित्यादयो भावे निष्ठाः वृत्तंसदाचारः आत्मनः प्रियं गंधपुष्पादि दारादीनप्यालक्ष्यपरस्मैपरमेश्वराय निवेदनं तत्सेवकतया समर्पणं यत्तच्छिक्षेत् २८ कृष्ण एवाऽऽत्मानाथश्च ये पाम् कृष्ण आत्मनो जीवस्य नाथो ये पामिति वा तेषु उभयत्र स्थावरे जंगमे च यापरिचर्याताम् विशेषतो

शौचं तपस्ति तितिक्षां च भौनं स्वाध्यायमाजर्वम् ॥ ब्रह्मचर्यमहिंसां च समत्वं द्वंद्वसंज्ञयोः २४ सर्वत्राऽऽत्मेश्वरान्वीक्षां चैकैवल्यमनिकेतताम् ॥ विविक्तचरिवसनं संतोषं येन केनचित् २५ श्रद्धां भागवतेशास्त्रेऽनिदामन्यत्र चापि हि ॥ मनोवाक्कर्मदंडं च सत्यं क्षमदमावपि २६ श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः ॥ जन्मकर्मगुणानां च तदर्थंऽखिलचेष्टितम् २७ इष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चाऽऽत्मनः प्रियम् ॥ दारान्सुतान् गृहान् प्राणान्यत्परस्मै निवेदनम् २८ एवं कृष्णात्मनाथेषु मनुष्येषु च सौहृदम् ॥ परिचर्यां चोभयत्र महत्सु नृपुसाधुषु २९ परस्परानुकथनं पावनं भगवद्यशः ॥ मिथोरतिमिथस्तुष्टिर्निर्वृतिर्मिथ आत्मनः ३० स्मरंतः स्मारयंतश्च मिथोऽघौघहरं हरिम् ॥ भक्त्या संजातया भक्त्या विभ्रत्युत्पुलकांतनुम् ३१ कचिद्दुदंत्यच्युतचित्तया कचिद्धसंतिनंदं तिवदंत्यलौकिकाः ॥ नृत्यंति गायंत्यनुशीलयंत्यजं भवंति तूष्णीं परमेत्यनिर्वृताः ३२ इति भागवतान्धर्मानशिक्षन्भक्त्या तदुत्थया ॥ नारायणपरोमायामंजस्तरतिदुस्तराम् ३३ ॥ राजोवाच ॥ नारायणाभिधानस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ निष्ठामर्हथ नो वक्तुं यूयं हि ब्रह्मवित्तमाः ३४

नृपु तत्रापि साधुषु स्वधर्मशीलेषु ततोऽपि महत्सु श्रीभागवतेषु २९ तैश्च सह संगम्य यत्पावनं भगवद्यशस्तस्य परस्परानुकथनं शिक्षेत् यद्वा यशःप्रति तत्र संस्पर्धादिपरित्यागेन मिथो यारतिः रमणं याचतुष्टिः सुखं याचनिवृत्तिः समस्तदुःखनिवृत्तिस्तां च शिक्षेत् ३० एवं वर्तमानानां परमानंदप्राप्तिमाह स्मरंत इति द्वयेन भक्त्या साधनभक्त्या संजातया प्रेमलक्षणया भक्त्या ३१ अजं हरिं मनुशीलयंतितल्लीलामभिनयंति एवं परमेत्यप्राप्य निर्वृताः संतस्तूष्णीं भवंति ३२ उपसंहरति इतीति भागवतधर्मोत्पन्नया भक्त्या ३३ नारायणपरोमायांतरतीत्युक्ते पृच्छति नारायणाभिधानस्येति निष्ठां स्वरूपम् अयं भावः ब्रह्मैव तावन्नारायण इति भगवानिति परमात्मेति चोच्यते तदुक्तम् वदंतितत्तत्त्वविदस्तत्त्वयज्ज्ञानमद्वयम् ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दव्यत इति तथा नारायणे भगवतितदिदं विश्वमाहितम् गृहीतमायोरुगुणः स्वत इत्यादिषु तत्र किमेभिः सर्गादावगुणः शब्दैर्निर्विशेषतः देववस्तूच्यते अस्ति वा कोऽपि विशेषांश इति ३४

अत्रोत्तरम् स्थित्युद्भवेति अयमर्थः अस्य विश्वस्य स्थित्युद्भवप्रलयानां हेतुः स्वयं चाहेतुर्हेतुरहितः स नारायण इति परमेव तत्त्वमेवेति स्वप्रजागरसुषुप्तिषु सदनवर्तमानं यत् वक्ष्यति च तुरीयं त्रिषु संततमिति बहिः स्वसमाध्यादौ यत्सत्तद्ब्रह्मेति परमेव तत्त्वमेवेति देहेंद्रियप्राणमनांसि जीवितानि संति चरन्ति प्रवर्तन्ते तत्परमात्मेति परमेव तत्त्वमेवेति एवं लक्षणभेदैर्नारायणादिनामभिरुच्यमानमपि परमेकमेव तत्त्वं जानीहि ३५ अवेहीत्यनेन विषयत्वं प्राप्तं निषेधाति नैतदिति एतत्परं तत्त्वं मनो न विशति न विषयीकरोति वागुतवागपि चक्षुश्चाऽऽत्मा बुद्धिश्च प्राणश्च क्रियाशक्त्या न प्राप्नोत्यन्यानि चेन्द्रियाणि यथाऽनलं स्वाः स्वांशभूता अर्चिषो विस्फुलिगादयो न प्रकाशयन्ति न दहन्ति च तथा जडासु मन आदिवृत्तिष्वभिव्यज्यमानस्यात्मप्रकाशस्य तत्तद्वृत्तिप्रकाशकस्य न तत्प्रकाशविषयत्वम् प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रमन्नस्यान्नं मनो सो ये मनो विदुरि'ति तथा यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेत्यादि श्रुतेः ननु तं त्वौपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति श्रुतेः शब्दगोचरत्वं प्रतीयते तत्राऽऽह शब्दोपीति शब्दोऽप्यात्ममूलमात्मनि प्रमाणं सदर्थोक्तमर्थोक्तं यथा भवति तथा आह न साक्षात् कुतः बोधकनिषेधतया स्वस्यैव बोधकस्यानिषेधरूपत्वात् यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहयद्वाचानभ्युदितं येन वागभ्युद्यते तदेव ब्रह्मत्वं विद्धि यन्मनो न मनुते न चक्षुषा पश्यति कश्चैनमित्यादि श्रुतेः ननु तर्हि नैवाह श्रुतिः किमिदमुच्यते अर्थोक्तमाहेति तत्राऽऽह यद्वदति अथात आदेशो नेति नेति 'अस्थूलमनणु यतो वाचो निवर्तते यद्वाचानभ्युदितमित्यादि निषेधस्य यदवाधिसूतं ब्रह्म ऋतो विनासीद्विनास्ति सर्वस्य निषेधस्य सावधित्वात् ३६ ननु तर्हि प्रमाणा विषयत्वा

पिप्पलायन उवाच ॥ स्थित्युद्भवप्रलयहेतुरहेतुरस्य यत्स्वप्रजागरसुषुप्तिषु सद्बहिः ॥ देहेंद्रियासु हृदयानि चरन्ति येन संजीवितानि तदेवेति परं नरेन्द्र ३५ नैतन्मनो विशति वागुत चक्षुरात्मा प्राणेंद्रियाणि च यथाऽनलमर्चिषः स्वाः ॥ शब्दोऽपि बोधकनिषेधतयाऽऽत्ममूलमर्थोक्तमाह यद्वदते न निषेधसिद्धिः ३६ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिवृदेकमादौ सूत्रं महानहमिति प्रवदन्ति जीवम् ॥ ज्ञानक्रियार्थफलरूपतयोरुशक्तिब्रह्मैव भातिसदसच्चतयोः परं यत् ३७ नात्मा जजान न मरिष्यति नैधतेऽसौ न क्षीयते स वनविद्याभिचारिणां हि ॥ सर्वत्र शश्वदनपाय्युपलब्धिमात्रं प्राणो यथेंद्रियबलेन विकल्पितं सत् ३८

ब्राह्मि ब्रह्मेति प्रसज्येतात आह सत्त्वमिति सत्स्थूलं कार्यमसत्सूक्ष्मं कारणं तत्सर्वं ब्रह्मैव भाति कुतः यद्यस्मात्तयोः सदसतोः परं कारणं कार्यं कारणाद्विभ्रं न भवति 'वाचारं भणमि'ति श्रुतेः ननु कथमेकं बहुविधस्य कारणं तत्राऽऽह उरुशक्तिः अनेकशक्तिमत् उरुर्महती माया लक्षणा शक्तिर्यस्य तदिति वा बहुधा भानमेव दर्शयति आदौ यदेकं ब्रह्मतदेव सत्त्वं रजस्तम इति त्रिवृत्प्रधानं प्रवदन्ति ततः क्रियाशक्त्या सूत्रं ज्ञानशक्त्या महानिति तदेव प्रवदन्ति ततोऽहमिति जीवं जीवोपाधि मंहंकारं च तदेव प्रवदन्ति ततश्च ज्ञानक्रियार्थफलरूपतया ज्ञानशब्देन देवताः क्रिया इन्द्रियाणि अर्था विषयाः फलं तत्प्रकाशः सुखादिवा तद्रूपतया ब्रह्मैव भाति न हि सर्वस्वरूपेण स्वतो भासमानस्य ब्रह्मणः स्वसिद्धौ प्रमाणपेक्षेति भावः ३७ ननु सर्वात्मकं चेद्ब्रह्म तर्हि सर्वस्य कार्यस्य जन्मादिविकारत्वाद्ब्रह्मणोऽपि तत्प्रसंगः स्यादत आह नात्मेति आत्मा ब्रह्म न जजान न जातः जन्माभावादेव तदनंतरास्ति तालक्षणोऽपि विकारो नास्ति नैधते न वर्धते वृद्धयभावादेव विपरिणामोऽपि निरस्तः कुतः हियस्माद्व्यभिचारिणामागमापायिनां बालयुवादिदेहानां सवनवित्ततत्कालद्रष्टा न ह्यवस्थावतां द्रष्टा तदवस्थो भवतीत्यर्थः ननु निरवस्थः को सावात्मा अत आह उपलब्धिमात्रमिति नन्वायातं तर्हि क्षणिकत्वं नेत्याह सर्वत्रेति सर्वत्र देशे शश्वत्सर्वदा अनपाय्यनुवर्तमानम् ननु नीलज्ञानं जातं पीतज्ञानं नष्टमिति प्रतीतेरज्ञानस्यानपायित्वमत आह इन्द्रियबलेनेति सदेव ज्ञानमिन्द्रियबलेन विविधं कल्पितम् नीलाद्याकारवृत्तय एव जायन्ते नश्यन्ति च न ज्ञानमिति भावः व्यभिचारिष्वव्यभिचारे दृष्टान्तः प्राणो यथेति ३८

दृष्टान्तं विवृण्वन्निद्रियादिलयेन निर्विकारात्मोपलब्धिं दर्शयति अंडेष्वाति पेशिषु जरायुजेषु तरुषु उद्भिज्जेष्वपि निश्चितेषु स्वेदजेषु उपधावत्यनुवर्तते एवं दृष्टान्ते निर्विकारत्वं प्रदर्शयदाष्टांतिके
पि दर्शयति कथम् तदैवाऽऽत्मासविकार इव प्रतीयते यद्यदा जागरेद्द्विगणो यदा च स्वप्ने तत्संस्कारवानहंकारो यदा तु प्रसुप्ते इन्द्रियगणे सन्नेलीनि अहम्यहंकारे च सन्ने कूटस्थो नि
र्विकारस्वाऽऽत्मा कुतः आशयमृते लिंगशरीरमुपाधिविना विकारहेतोरुपाधेरभावादित्यर्थः नन्वहंकारपर्यंतस्य सर्वस्य लये शून्यमेवावशिष्येत तत्कथं तदा कूटस्थ आत्मा अत आह तदनुस्मृति
र्नः तस्य दर्शनं स्पर्शनादि विशेषज्ञानशून्यस्य सुखात्मनः सुषुप्ति साक्षिणः स्मृतिर्नोऽस्माकं भवति एतावन्तं कालं सुखमहं सुप्तो न किंचिदवेदिषमिति अतोऽननुभूतस्यास्मरणादस्त्येव सुषुप्तावात्मानुभ
वो विषयसंबन्धाभावात्तु न स्पष्ट इति भावः तथा च श्रुतिः यद्वैतत्रयं पश्यति पश्यन्वैतद्वृष्ट्यं न पश्यति न हि द्रष्टृदृष्टेर्विपरिलोपो विद्यत इति ३९ ननु यदि सुषुप्तौ कूटस्थात्मानुभवो भवेत्कथं पुनरपि संसारः
स्यात् विद्या तत्संस्काराणां विद्यमानत्वादिति चेत्कदा तर्हितं त्रिवर्तकोऽनुभवो भवेदत आह यहीति वित्तैषणादिविहाय केवलमजनाभस्यैव चरणेच्छया या उरुभक्तिस्तया पुमांश्चेतसो मलानि विध
न्नाशयेत् चेत् एव वा कर्तुं स्वगतामिमलानि तथा भक्त्या क्षालयेत् तदा तस्मिन् विशुद्धे चेतसि सति साक्षादव्यवधानेनाऽऽत्मतत्त्वमुपलभ्यते अमल योर्दृशोः सत्यो र्यथा पूर्वमेव सिद्धः सवितृ प्रकाश इति
४० भक्तेः कर्मयोगाधीनत्वात्तं पृच्छति कर्मयोगमिति नैष्कर्म्यं कर्म निवृत्तिसाध्यं ज्ञानम् ४१ प्रश्नांतरमाह एवमिति प्रश्नं प्रष्टव्यमर्थं पितुरिक्ष्वाकोः ब्रह्मणः पुत्राः सनकादयः सर्वज्ञा अपि

अंडेषु पेशिषु तरुष्वपि निश्चितेषु प्राणो हि जीवमुपधावति तत्र तत्र ॥ सन्नेयं द्विगणं संहमि च प्रसुप्ते कूटस्थ आशयमृते तदनुस्मृतिर्नः ३९ यर्ह्यजनाभचरणै
षण्योरुभक्त्या चेतोमलानि विधमेहुण कर्मजानि ॥ तस्मिन् विशुद्ध उपलभ्यत आत्मतत्त्वं साक्षाद्यथाऽमलदृशोः सवितृ प्रकाशः ४० राजोवाच ॥ कर्मयोगं वद
तनः पुरुषो येन संस्कृतः ॥ विधूयेहाशु कर्माणि नैष्कर्म्यं विंदते परम् ४१ एवं प्रश्नमृषीन् पूर्वमपृच्छं पितुरंतिके ॥ नाब्रुवन् ब्रह्मणः पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम्
४२ आविर्होत्र उवाच ॥ कर्मा कर्मविकर्मेति वेदवादेन लौकिकः ॥ वेदस्य चेश्वरात्मत्वात्तत्र मुह्यंति स्मूरयः ४३ परोक्षवादे वेदोऽयं बालानामनुशासनम् ॥ कर्म
मोक्षाय कर्माणि विधत्ते त्वगदं यथा ४४ नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमज्ञोऽजितेन्द्रियः ॥ विकर्मणा ह्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैतिसः ४५

नाब्रुवन् ४२ गहनत्वद्योतनाय प्रथमं द्वितीयं प्रश्नस्योत्तरमाह कर्मेति कर्मविहितम् अकर्मतद्विपरीते निषिद्धम् विकर्मविगतं कर्मविहिताकरणम् एतन्नयं वेदवादे वेदैकगम्यम् न लौकिकः वे
दस्येश्वरात्मत्वादीश्वरादुद्भूतत्वादपौरुषेयत्वादित्यर्थः पुंवाक्यो हि वक्तुरभिप्रायतोऽर्थज्ञानं शक्यमपौरुषेये तु केवलं वाक्यपौर्वापर्येण वेतात्पर्यावधारणं तच्च दुष्करमिति तत्र कर्मादौ विद्वांसोऽपि
मुह्यंति किमुतान्ये अतस्तव तदा बालत्वात् नैवाब्रुवन्निति ४३ दुर्ज्ञेयं वेदतात्पर्यमाह परोक्षवाद इति यत्रान्यथास्थितोऽर्थः संगोपायितुमन्यथा कृत्योच्यते स परोक्षवादः तथा च श्रुतिः 'तेवा एतं चतुर्दश
संतम् चतुर्होतेत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवा' इति परोक्षयागत्वमेवाऽऽह कर्ममोक्षायेति ननु स्वर्गाद्यर्थं कर्माणि विधत्ते न कर्ममोक्षार्थं तत्राह बालानामनुशासनं नयथा भवति तथा
अत्र दृष्टान्तः अगदमौषधम् यथा पिता बालमगदं पाययन् खंडलड्डुकादिभिः प्रलोभयन् पाययति ददाति च तानि नैतावताऽगदपानस्य तल्लाभः प्रयोजनमपित्वारोग्यमतथा वेदोऽप्यवांतरफलैः प्र
लोभयन् कर्ममोक्षायैव कर्माणि विधत्ते ४४ ननु कर्ममोक्षश्चेत्पुरुषार्थस्तर्हि प्रथममेव कर्मत्यज्यतामत आह नाचरेदिति अजितेन्द्रियत्वादज्ञः स्वयं यदि नाचरेत्तर्हि विकर्मणा कर्मानाचरणलक्षणे
नाधर्मेण मृत्योरनंतरं मृत्युमेव प्रप्नोति तथा च श्रुतिः 'मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यंते अद्यमानाः स्वकर्मभिरिति' ४५

तस्माद्वेदोक्तमेवकुर्वाणो न तु निषिद्धमनुकर्मणि क्रियमाणे तस्मिन्नासक्तिस्तत्फलं च स्यात्तु नैष्कर्म्यरूपा सिद्धिरत आह निःसंगोऽनभिनिवेशवान् ईश्वरेऽर्पितं न तु फलोद्देशेन न तु फलस्य श्रुतत्वात् कर्मणिकृते फलं भवेदेव न रोचनार्थेति कर्मणिरुच्युत्पादनार्थमगदपानेखंडलङ्कुकादिवत् ततश्च कर्माभिरुच्यवेदार्थसम्यग्विचारयति 'तदाचयोवा एतदक्षरमाविदित्वा गार्ग्यस्मा लोकां तप्रेतिसकृपण इत्यनात्मज्ञस्यैव कृपणताम् तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिपंति ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यज्ञेनानाशकेनेति' यज्ञादीनां ज्ञानशेषतां चावधार्य निष्कामेषु कर्मसु प्रवर्तते ततश्च स्वर्गकामो यजेतेत्यादिभिः कामितस्यैव स्वर्गादेः फलत्वेनावगमाद कामितोऽसौ न भवतीति नैष्कर्म्यसिद्धिर्भवतीति भावः ४६ वैदिकं कर्मयोगमुक्ता तां त्रिकमाह य आश्विति परात्मनः परस्यैव सतः आत्मनो जीवस्य हृदयग्रंथि महंकारबंधं निर्हर्तुमिच्छुः संस्तं त्रोक्तेन चाविधिना प्रकारेण भजेत् तं त्रमागमः चकाराद्वैदिकेन सहसमुच्चयमाह ४७ तमेव विधिमाह लब्धानुग्रह इत्यादिना तेनाऽचार्येण संदर्शित आगमोऽर्चनप्रकारो यस्य सः ४८ मूर्तेः संमुखमासीनः आदिशब्देन भूतशुद्ध्यादिभिः पिंडं देहं विशोध्य सन्न्यासैः सद्भिर्न्यासैः कृतारक्षायेन सः ४९ आदावेव द्रव्याणि पुष्पादीनि ज

वेदोक्तमेव कुर्वाणो निःसंगोऽर्पितमीश्वरे ॥ नैष्कर्म्या लभते सिद्धिं रोचनार्था फलश्रुतिः ४६ य आशु हृदयग्रंथि निर्जिहीर्षुः परात्मनः ॥ विधिनोपचरे देवं तं त्रोक्तेन च केशवम् ४७ लब्धानुग्रह आचार्यात्तेन संदर्शितागमः ॥ महापुरुषमभ्यर्च्यै न्मूर्त्याऽभिमतयाऽऽत्मनः ४८ शुचिः संमुखमासीनः प्राणसंयमनादिभिः ॥ पिंडं विशोध्य सन्न्यासकृतरक्षोऽर्चयेद्द्वारिम् ४९ अर्चादौ हृदये चापि यथा लब्धोपचारकैः ॥ द्रव्यक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चाऽऽसनम् ५० पाद्यादीनुपकल्प्याथ सन्निधाप्य समाहितः ॥ हृदादिभिः कृतन्यासो मूलमंत्रेण चार्चयेत् ५१ सांगोपांगं सपार्षदां तां तामूर्तिं स्वमंत्रतः ॥ पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासो विभूषणैः ५२ गंधमालयाक्षतस्त्रग्भिर्धूपदीपोपहारकैः ॥ सांगं संपूज्य विधिवत्स्तवैः स्तुत्वानमेद्द्वारिम् ५३ आत्मानं तन्मयं ध्यायन्मूर्तिसंपूजयेद्द्वरेः ॥ शेषामाधाय शिरसा स्वधान्युद्धास्य सत्कृतम् ५४ एवमग्न्यर्कतोयादावतिथौ हृदये च यः ॥ यजतीश्वरमात्मानमचिरान्मुच्यते हि सः ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ यानियानीह कर्माणि यैर्यैः स्वच्छंदजन्मभिः ॥ चक्रेकरोति कर्ता वा हरिस्तानि ब्रुवंतु नः १

त्वादिशोधनेन क्षितिसंमार्जनादिना आत्मानमव्यग्रतया लिङ्गमूर्तिमनुलेपशालनादिना निष्पाद्य योग्यानि कृत्वा ५० पाद्यादिपात्राण्युपकल्प्य सन्निधाप्य हृदिसंपूजितं श्रीमूर्तौ ध्यात्वा हृदादिभिः हृदयाशिरःशिखाकवचनेत्रास्त्रमंत्रैर्मूलमंत्रेण च देवेकृतन्यासो मूलमंत्रेण चार्चयेत् ५१ अंगानि हृदयादीन्युपांगानि सुदर्शनादीनि तत्सहितां सपार्षदां सपरिवाराम् कैरुपचारैरर्चयेत्तदाह पाद्योति आदिशब्देन मधुपर्कमाचमनं च ५२ अक्षतास्तिलकालंकारदेतुपूजयाम् नाक्षतैरर्चयेद्विष्णुं न केतक्यामहेश्वरमिति निषेधात् उपहारो नैवेद्यम् ५३ शेषां निर्माल्यम् स्वधाम्निस्वस्थाने देवं हृदि मूर्तिकरं दके उद्धास्य स्थापयित्वा पूजाविधिसमाप्योदिति शेषः ५४ तां त्रिकं कर्मयोगमुपसंहरति ५५ ॥ इति भागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ७ ॥ चतुर्थे त्ववतारे हाप्रश्नस्योत्तरमुक्तवान् ॥ जयंती नंदनो नाम्ना द्रुमिलो न वसतमः ॥ १ ॥ मूर्त्याभिमतयाऽऽत्मन इत्यनेनाऽऽत्मनः प्रियमवांतरं पूजयेदित्युक्तेऽवतारज्ञानमपेक्षितं तथास्तवैः स्तुत्वानमेद्द्वारिमित्युक्ते गुणकर्मज्ञानं चापेक्षितमसत्पृच्छति यानियानीति कर्ता करिष्यति १

भा. ५०

॥ ८ ॥

त्वयापृष्ठानिकालत्रयसंबंधिसकलावतारगुणकर्माणि कथायितुमशक्यानि संक्षेपतस्तु कानिचित्कथयिष्यामीत्याह योवा इत्यादिना अनुक्रमिष्यन्गणयितुमिच्छति यः स तु बालानामिव बुद्धि
र्यस्य समंदमतिः कालेन महता कोऽपि महामतिः रजांसि गणयेदप्यखिलशक्तिधाम्नः सर्वशक्त्या श्रयस्य भगवतो गुणांस्तु नैव गणयेत् तथा च श्रुतिः “विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममेर
जांसि” इत्यादि २ तत्राऽऽदौ पुरुषावतारमाह भूतैरिति यदा स्वसृष्टैर्भूतैर्विराजं ब्रह्मांडं पुरं निर्मायतस्मिन् लीलया प्रविष्टो न तु भोक्तृत्वेन प्रभूतपुण्यस्य जीवस्य तत्र भोक्तृत्वात् ३ अस्य गुणकर्मा
ण्याह द्वयेन यत्काय इति यस्याधिष्ठेयः काय एषः काय इति सप्तमीवा तनुभूतां समष्टिव्यष्टिजीवानां ज्ञानकर्मेन्द्रियाणि यस्य स्वतः स्वरूपमूलात् सत्त्वात् तनुभूतां ज्ञानम् यस्य स्वतः सिद्धं ज्ञानमिति वा
यस्य श्वसनतः प्राणाद्वलं देहशक्तिः ओज इन्द्रियशक्तिः ईहा क्रिया यश्च सत्त्वादिभिर्विश्वस्य स्थितिलयोद्भव आदिकर्ता ४ आदिकर्तेत्यनेन तत्पूर्वकं कर्त्रंतरमपि सूचितं तद्वर्शयितुं गुणावतारद्वा
राचराचरसृष्ट्यादिकर्तृत्वमाह आदाविति यस्येत्यनुपगं यस्य रजसाऽस्य जगतः सर्गे कार्येशतद्वृत्तिर्ब्रह्माभूत् स्थितौ च विष्णुर्धस्य सत्त्वेनेति शेषः क्रतुपतिस्तत्फलदाता द्विजातीनां तद्वर्माणां
च सेतुः पालक इत्यर्थः यस्य तमसाऽस्याप्यया रुद्रोऽभूत् इत्येतैर्ब्रह्मादिभिर्निमित्तभूतैः प्रजासूद्रवा इत्येतो भवंति स आद्यः पुरुष इत्यन्वयः ५ नरनारायणावतारमाह धर्मस्योते धर्मस्य भार्या

दुभिल उवाच ॥ योवा अनंतस्य गुणाननंताननुक्रमिष्यन्स तु बालबुद्धिः ॥ रजांसि भूमेर्गणयेत्कथंचित्कालेन नैवाखिलशक्तिधाम्नः २ भूतैर्यदा पंचभिरात्मसृष्टैः पुरं
विराजं विचरय्यतस्मिन् ॥ स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवाप नारायण आदिदेवः ३ यत्काय एष भुवनत्रयसन्निवेशो यस्येन्द्रियैस्तनुभूतामुभयेन्द्रियाणि ॥ ज्ञा
नं स्वतः श्वसनतो बलमोज ईहा सत्त्वादिभिः स्थितिलयोद्भव आदिकर्ता ४ आदावभूच्छतद्वृत्तीरजसाऽस्य सर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्द्विजधर्मसेतुः ॥ रुद्रोऽप्य
यायतमसा पुरुषः स आद्य इत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासु ५ धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्ठमूर्त्यां नारायणो नरऋषिप्रवरः प्रशांतः ॥ नैष्कर्म्यलक्षणमुवाच च
चारकर्मयोऽद्यापि चास्तऋषिवर्यानिषेवितांघ्रिः ६ इंद्रो विशंक्य मम धामाजिघृक्षतीति कामं न्ययुक्तं स गणं सबदर्युपाख्यम् ॥ गत्वाऽप्सरोगणवसंतसु मंदवातैः
स्त्रीप्रेक्षणेषु भिरविध्यदत्तन्महिज्ञः ७ विज्ञाय शक्रकृतमक्रममादिदेवः प्राह प्रहस्य गतविस्मय एजमानान् ॥ माभैर्विभो मदनमारुतदेवध्वो गृहीतनो बलिमशून्य
मिमंकुरुध्वम् ८ इत्थं ब्रुवत्यभयदेन देवदेवाः स व्रीडनम्रशिरसः स घृणंतमूचुः ॥ नैतद्विभो त्वयि परेऽविकृते विचित्रं स्वारा मधिरानि करानतपादपद्मे ९

यां दक्षदुहितीरमूर्तिसंज्ञायां नारायणो नर इति मूर्तिद्वयेनाजनिष्ठजातः तच्चरितमाह नैष्कर्म्यमात्मस्वरूपं लक्षयते येन तत्कर्मकर्मनिर्हाररूपं वा उवाच नारदादिभ्यः स्वयंचचारच योऽद्यापि कर्मा
चरन्नास्तेऋषिवर्यानिषेवितांघ्रियस्यसः ६ भगवदवतारत्वद्योतकं परमोपशमं दर्शयितुमिति हासमाह इंद्र इति दशभिः धामस्थानं तपसा गृहीतुमिच्छतीति विशंक्य तपोनाशाय कामं सपारे
वारं प्रेषयामास सकामो बदरीभिरुपाख्यायते यस्तंतस्याऽऽश्रममप्सरोगणादिभिः सह गत्वा स्त्रीणां प्रेक्षणान्येव इष्योवाणास्तैः न तस्य महिमहिमानं जानातीत्यतन्महिज्ञः ७ अक्रममपराधम्
अहो अहं धीर इति विस्मयोगर्वस्तद्रहितः एजमानान् शापभियां कपमानान् भो विभो समर्थ हे देवध्वः माभैष्ट बलिमातिथ्यं तान् प्रार्थयते इममस्माकमाश्रमम् आतिथ्याभावे शून्यप्रायः स्या
दित्यर्थः ८ हे नरदेव अभयदेशी नारायणे इत्थं ब्रुवति सति देवाः कामादयः स व्रीडानिनम्राणि शिरांसि येषां ते हृज्जाभरेणैवावनतशिरस्का इत्यर्थः स घृणंयथा भवति तथा कृपां जनयंत इत्यर्थः कृपा
युक्तं तमिति वामायतः परेऽतोऽविकृते स्वारा माश्रते धीराश्च तेषां निकरैरानतपादपद्मं यस्य तस्मिन् त्वय्येतदक्षोभानुकंपादिनविचित्रम् ; ९

अ०

४

॥ ८ ॥

अस्माकंचापराधाचरणंस्वभावत्वान्नचित्रमित्याहुः त्वामिति त्वांसेवमानानां सुरैरिन्द्रादिभिः कृता अंतरायाविघ्नाभवन्ति कस्मादित्यत आहुः स्वौक इति स्वस्थानं स्वर्गमतिक्रम्य परमतं वस्थानं व्रजताम् नान्यस्य त्वामसेवमानस्य कुतः बर्हिषियज्ञे स्वभागान्पुरोडाशादीन्बलीन्करान्कृपिकइवराज्ञेन्द्रादिभ्यो ददतः प्रयच्छतः तर्हि किं मद्रक्तो विघ्नैर्भ्रश्यति नेत्याहुः धत्ते इति यदीति निश्चये यतस्त्वसर्वसुराधीश्वरोऽवितारक्षकोऽतोऽसौ विघ्नानां मूर्ध्नि पदमंघ्रिधत्ते कुतः पुनस्त्वयि विघ्नशंकेति भावः १० त्वदभक्तानां तु केवलं तपश्चरतां द्वयी गतिः अस्माकं वा वशं यांति क्रोधस्य वा तत्रास्मद्वशाः कामोपभोगमपितावदनुभवन्ति क्रोधस्य वशाः पुनरतिमंदा इत्याहुः क्षुत्तृडिति क्षुत्तृट्चित्रिकालगुणाश्च शीतोष्णवर्षाणि च मारुतश्च प्राणोबाह्योवाजैह्वयाजिह्वाभोगाश्च शैश्चान्यागुह्योपभोगाश्च एतान्स्मान्पारजलधिरूपानतितीर्य विलंघ्य गोष्पदे मज्जन्ति कुतः यतः क्रोधस्य विफलस्य वशं यांति गच्छन्ति किंच जले मज्जन्तो यथा विवशाः संतो मस्तकारो पितं भारमुत्सृजन्ति तथा वृथैव न मोक्षाय न च भोगाय शापादिना दुश्चरन्त पउत्सृजन्ति ११ स्त्रियो योगनिर्मिताः स्त्रीः शुश्रूषां कुर्वतीः स्वर्चिताः सुष्ठुलंकृतास्तेषां स्वलावण्यादिदर्पोपशमाय दर्शयामास १२ स्त्र्यां त्वांसेवतां सुरकृता बहवोऽन्तरायाः स्वौको विलंघ्य परमं व्रजतां पदंते ॥ नान्यस्य बर्हिषि बलीन्ददतः स्वभागान्वत्ते पदं त्वमवितायादिविघ्नमूर्ध्नि १० क्षुत्तृट्चित्रिकालगुणमारुतजैह्वयशैश्चान्यानस्मान्पारजलधीनतितीर्य केचित् ॥ क्रोधस्य यांति विफलस्य वशं पदे गोर्भज्जन्ति दुश्चरन्त पश्चवृथोत्सृजन्ति ११ इति प्रमृणतां तेषां स्त्रियोऽत्यहुतदर्शनाः ॥ दर्शयामास शुश्रूषां स्वर्चिताः कुर्वतीर्विभुः १२ ते देवानुचरादृष्ट्वा स्त्रियः श्रीरिव रूपिणी ॥ गंधेन मुमुहुस्तां सारूपौदार्यहतश्रियः १३ तानाह देवदेवेशः प्रणतान् प्रहसन्निव ॥ आसामेकतमां वृद्ध्वं सवर्णां स्वर्गभूषणाम् १४ ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सुरबन्दिनः ॥ उर्वशीमप्सरः श्रेष्ठां पुरस्कृत्य दिवं ययुः १५ इंद्रायाऽनम्य सदसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ॥ ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रासविस्मितः १६ हंसस्वरूप्यवददृच्युत आत्मयोगदतः कुमारः ऋषभो भगवान्पितानः ॥ विष्णुः शिवाय जगतां कलयाऽवतीर्णस्तेनाऽऽहता मधुभिदा श्रुतयो हयास्ये १७ गुप्तोऽप्ययमनुरिलौपथयश्च मात्स्ये क्रौडेहतो दिति जउद्धरतांऽभसः क्षमाम् ॥ कौर्मैष्टतोऽद्रिरमृतान्मथनस्वपृष्ठे ग्राह्यत्प्रपन्नमिभराजममुंचदार्तम् १८ संस्तुन्वतोऽब्धिपतितान् श्रमणानृषींश्च शक्रं च वृत्रवधतस्तमसि प्रविष्टम् ॥ देवस्त्रियोऽसुरगृहे पिहिता अनाथा जव्रेऽसुरेन्द्रमभयाय सतानृसिंहे १९ देवासुरे युधि च दैत्यपतन्सुरार्थे हत्वाऽतरेषु भुवनान्यदधात्कलाभिः ॥ भूत्वाऽथ वामन इमां महरद्वलेः क्षमां याश्चाच्छलेन समदाददितेः सुतेभ्यः २०

णीमूर्तिमती श्रीरिवताः स्त्रियः स्त्रीर्दृष्ट्वा तासां तुरूपस्यौदार्येण महत्त्वेन हता श्रीः कांतिर्येषांते १३ वृद्ध्वं वृणीध्वम् कवयं वराकाः कवैमा इति चेत्तत्राऽऽह सवर्णां समानरूपाम् नैकाऽप्यस्मदतुरूपेति चेन्माभवतु तथाऽपि स्वर्गस्य भूषणरूपाम् १४ सुरबन्दिनो देवभृत्याः १५ इंद्राय इंद्रं प्रति नारायणबलमूचुः शक्रस्तत्रास तत्रासं प्राप्नो विस्मितश्च तत्राविस्मित आसेति वा १६ अन्यानप्यवतारांस्तच्चरितानि चाऽऽह हंसः स्वरूपीति दत्तो दत्तात्रेयः कुमारः सनकादिः नः पिता ऋषभश्च विष्णुरेव कलयाऽवतीर्णः सन्नात्मयोगमवदत् तेन विष्णुना हयास्ये हयग्रीवावतारे मधुभिदा सताततः श्रुतय आहताः १७ इलापृथ्वी ओपथयश्च गुप्ताः क्रौडे च वाराहावतारे ग्राह्यत् जैत्रममुंचन् मोचयामास एवमादौ यत्रावतारनामनास्तितत्र विष्णुः शिवाय जगतां कलयावतीर्ण इत्यनुवर्तनीयम् १८ संस्तुन्वतः स्तुतिं कुर्वाणान् ऋषीन्वाल्खिल्यान्कश्यपार्थसमिदा हरणे गोष्पदे निमग्नानिन्द्रेणोपहसितानुद्धृत्याऽऽपदोऽमोचयत् तमसि ब्रह्महत्यायां प्रविष्टं मोचयामास असुरगृहे हि तानिरुद्धाया देवस्त्रियस्तांश्चामुंचदनेकावतारैः १९ अंतरेषु सर्वमन्तरेषु कलाभिर्मूर्तिभिर्भुवनान्यदधात्पालयत् इमां क्षमां समदाददौ २०

भा० ए०

॥ ९ ॥

हेहयानां कुलस्याप्ययायमार्गवर्णपोऽग्निः सरामोदाशरथिः सन्सलंकंलंकायां स्थितम् सचजयति वर्तमानकालीनोऽवतारइत्यर्थः २१ भाविनंरामकृष्णावतारमाह भूमेरिति बुद्धा इति
माह वादैरिति अतदर्हान्यज्ञानहान्दैत्यान्विमोहयिष्यति कल्क्यवतारमाह शूद्रानिति न्यहनिष्यति २२ ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायामे
थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पंचमेभक्तिहीनानां कानिष्ठा को गुणेयुगे ॥ पूजाविधिरिति प्रश्नद्वयस्योत्तरमुच्यते ॥ १ ॥ त्वांसेवतां सुरकृतावहवोऽंतराया इत्यनेन श्रीहरिभक्तावि
प्रभूनिपदं दत्त्वा परांगतिं यांति अभक्तानां तु विघ्नाभवंतीत्युक्ते तां हिते पांकागतिर्भवतीति पृच्छति भगवंतामिति हे आत्मवित्तमाः अविजितात्मनामत एवाशांत कामानां कानिष्ठा किंप्राप्यमित्यर्थः
१ स्वजनकस्य गुरोर्भगवतोऽनादराद्गुरुद्रोहणदुर्गतिं यांतीति वक्तुं भगवतः सकाशाद्द्वर्णाश्रमाणामुत्पत्तिमाह सुखेति गुणैः सत्त्वेन विप्रः सत्त्वरजोभ्यां क्षत्रियः रजस्तमोभ्यां वैश्यः तमसा शूद्र इ
ति २ एषां मध्ये येऽज्ञात्वा न भजंतिये च ज्ञात्वाऽप्यवजानंति आत्मनः प्रभवो जन्मयस्मात्तम् तदभजने कृतघ्नतामप्याह ईश्वरमिति स्थानाद्द्वर्णाश्रमाद्दृष्टाः ३ तत्र येऽज्ञास्ते भवद्विधानामनु

अ०

॥ ९ ॥

निःक्षत्रियामकृतगां त्रिःसप्तकृत्वोरामस्तु हेहयकुलाप्ययमार्गवाग्निः ॥ सोऽब्धिवबंधदशवक्रमहन्सलंकं सतापतिर्जयति लोकमलघ्नकीर्तिः २१ भूमेर्भरावतर
णाय यदुष्वजन्मा जातैः करिष्यति सुरैरपि दुष्कराणि ॥ वादैर्विमोहयति यज्ञकृतोऽतदर्हानश्शूद्रान्कलौक्षितिभुजो न्यहनिष्यदंते २२ एवं विधानिकर्माणि जन्मा
निचजगत्पतेः ॥ भूरिणिभूरियशसो वर्णितानि महाभुज २३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ भगवंतं हरिं
प्रायोनभजंत्यात्मवित्तमाः ॥ तेषामशांत कामानां कानिष्ठाऽविजितात्मनाम् १ ॥ चमस उवाच ॥ मुखबाहूरुपादेभ्यः पुरुषस्याश्रमैः सह ॥ चत्वारो जज्ञिरेव
र्णागुणैर्विप्रादयः पृथक् २ य एषां पुरुषं साक्षादात्मप्रभवमीश्वरम् ॥ नभजंत्यवजानंति स्थानाद्दृष्टाः पतंत्यधः ३ दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे चाच्युतकीर्तनाः ॥
स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकंप्याभवाद्दृशाम् ४ विप्रो राजन्यवैश्यौ च हरेः प्राप्ताः पदांतिकम् ॥ श्रौतेन जन्मनाऽथापि मुह्यंत्याम्नायवादिनः ५ कर्मण्यको विदाः स्त
ब्धासूखाः पंडितमानिनः ॥ वदंति चाटुकान्मूढाययामाध्व्यागिरोत्सुकाः ६ रजसाघोरसंकल्पाः कामुका अहिमन्यवः ॥ दांभिकामानिनः पापावि
हसंत्यच्युतप्रियात् ७

ग्राह्या इत्याह दूरइति दूरे हरिकथाश्रवणं ये पांते अतएव दूरे चाच्युतकीर्तनं ये पांते दूरे अच्युतकीर्तनाश्चेति वा ४ ज्ञानलवदुर्विदग्धास्त्वचिकित्स्यत्वादुपेक्ष्या इत्याशयेनाऽऽह विप्रइति
श्रौतेनोपनयनाख्येन उपलक्षणमेतत् अध्ययनादिनापि हरेः पदांतिकं तद्भजनोत्तमाधिकारं प्राप्ता अपि मुह्यंतिकर्मफलेषु सज्जंते कुतः आम्नायेषु ये वादा अर्थवादास्ते मोहकतया विद्यंते ये पांते
तदुक्तं गीतासु 'यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्य विपश्चितः वेदवादरताः पार्थनान्यदस्तीति वादिनः' इत्यादिना ५ भक्तिमार्गदाढ्याय ते पांमोहं प्रपंचयन्निदाति कर्मणीत्यादिना अकोविदा यथा बंधकं न भवति तथा कर्तुमज्ञाः न चाभिज्ञानं पृच्छंति यतः स्तब्धा अनग्नाः स्तब्धत्वे हेतुः यतो मूर्खा अपि पंडितावयमिति मानवंतः अतः 'अपामसो मम मृता अभूम अक्षय्यं हवैचातुर्मास्ययाजिनः
सुकृतं भवति यत्र नोष्णं न शीतं स्यान्न ग्लानिर्नाप्यरातय' इत्यादिकया ययामाध्व्यागिरोत्सुकाः संतो मूढास्तया चाटुकान् प्सरोभिः सह विहरिष्याम इत्यादिप्रियान्शब्दान् वदंति ६ किंच तेषां
कर्माभिनिवेशात्कामक्रोधदंभादयो वर्धत इत्याह त्रयेण रजसेति घोरोऽभिचारादिः संकल्पो ये पांते अहिमन्यमन्युर्ये पांते ७

कामुकत्वं प्रपंचयति वदंतीति उपासिताः स्त्रियो यैर्न तु वृद्धास्ते मैथुन्यं मिथुनसुखमेव परं नत्वा तिथ्यादियेषु गृहेषु तेषु वा शिषो वदंति 'इदमद्य मया लब्धमिमं प्राप्स्ये मनोरथम् इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनमि'त्याकाराः दांभिकतां प्रपंचयति यजंतीति असृष्टान्नविधानदक्षिणं न सृष्टान्नसंपादिताः सन्नविधानदक्षिणायथा तथा यजंति तदा च वृत्त्यै जीविकार्थं परं केवलं पशून् प्रांति अतस्त्रिदोहिंसादोषानभिज्ञाः ८ मानितां प्रपंचयति श्रियोति श्रियाधनादिसंपदा विभूत्या ऐश्वर्येण श्र्यादिना जातोयः स्मयोगर्वस्तेनांधाधीर्येषां ते ईश्वरसहितान्सतोऽवमन्यन्ते ९ किंच एवं वर्तमानास्ते वेदतत्त्वार्थस्फुटमपि न जानंतीत्याह सर्वेष्विति केन रूपेणावस्थितं तदाह आत्मानमीश्वरमात्मतया ईश्वरतया चावस्थितम् एवमप्यसंगतामाह यथा खम् पुरुषार्थतामाह अभीष्टम् स्फुटत्वमाह वेदोपगीतं चेति तत्कुतः यतो मनोरथानां व्यववायामिषमद्य सेवाविषयाणां वार्तया प्रवदंति निवृत्तिपरं संतं वेदं प्रवृत्तिपरं वर्णयंति १० ननु व्यववायादीनामपि ऋतौ भार्यामुपेयाद्भुतशेषं भक्षयेदित्यादिना विहितत्वात् किमेवं निश्चितं तदाह लोकइति व्यवयः स्त्रीसंगः नित्यारागत एव नित्यं प्राप्ताः जंतोः प्राणिमात्रस्य अतस्तत्र तासु चोदनाविधिर्नास्ति ननु ऋतावुपेयादित्यादिना विधिर्दर्शितः सत्यम् नत्वयमपूर्वविधिः रागतः प्राप्तत्वात् किंतु नियमविधिरूपेण रागिणामभ्यनुज्ञा मात्रां क्रियते तदाह व्यवस्थितिरिति तेषु व्यववायादिषु कैः विवाहयज्ञसुराग्रहैः विवाहविषय एव व्यवयः कार्यः यज्ञ एवाऽऽमिषसेवा 'सौत्रामण्यां सुराग्रहान् गृह्णाती' ति श्रुतेस्तत्रैव मद्यसेवेति नियमः क्रियते ननु चानियमपक्षेऽप्यावश्यकत्वात् तन्न निंदा युक्ताऽत आह आसुनिवृ

वदंति तेऽन्योऽन्यमुपासितस्त्रियोगृहेषु मैथुन्यपरेषु चाशिषः ॥ यजंत्यमृष्टान्नविधानदक्षिणं वृत्त्यै परं प्रांति पशून् तद्विदः ८ श्रिया विभूत्याऽभिजनेन विद्यया त्यागेन रूपेण बलेन कर्मणा ॥ जातस्मयेनांधधियः सहेश्वरान्सतोऽवमन्यन्ति हरिप्रियान् खलाः ९ सर्वेषु शश्वत्तनुभृत्स्ववस्थितं यथा खमात्मानमभीष्टमीश्वरम् ॥ वेदोपगीतं च न शृण्वते बुधामनोरथानां प्रवदंति वार्तया १० लोके व्यववायामिषमद्य सेवानित्यास्तु जंतोर्न हितत्र चोदना ॥ व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसुराग्रहैरासुनिवृत्तिरिष्टा ११ धनं च धर्मं कफलयतो वैज्ञानं स विज्ञानमनुप्रशांति ॥ गृहेषु यजंति कलेवरस्य मृत्युं न पश्यंति दुरंतवीर्यम् १२

तिरिति आसुव्यवायामिषमद्यसेवासुनिवृत्तिरिष्टा अयं भावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वादतो निवृत्तिः परिसंख्यैव कथं तर्हि व्यवस्थितिरित्युक्तम् उच्यते न तावत्परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरुच्यते तथा सति स्वार्थत्यागः परार्थकल्पना प्राप्तबाधश्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः क्वचित्प्राप्स्यतोऽप्यर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वाराऽन्यनिवृत्तिः फलतो भवति तद्यथा इमां गृह्णन् रशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमादत्त इत्यत्र रशनालिंगतो गर्दभाश्वाभिधानी रशनाद्वये प्राप्स्यतो मंत्रस्या पूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते यथोक्तं तत्र वार्तिके "अप्राप्तविधिरेवायमतो मंत्रस्य निश्चितः परिसंख्याफलेनोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति क्वचित्प्राप्तो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणस्य नियमफलस्याप्यभावान्नियमविधिद्वारा फलतः परिसंख्या भवति यथापंचपंचनखाभक्ष्या इति तथारागतो नित्यवत्प्राप्तस्य व्यववायादेर्विवाहादिनियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंख्यैवेति ननु यद्यभ्यनुज्ञा मात्रमेतद्वेत्तर्हि "ऋतुस्नातां तु यो भार्यां सन्निधौ नोपगच्छति घोरायां भ्रूणहत्यायां पच्यते नात्र संशयः" इत्यादि दोषश्रवणं न स्यात् नैपदोषः मनसिकामे सत्यपि तस्यामरुच्याद्वेषादिना वातामनुपगच्छतो दोषश्रवणोपपत्तेरिति सर्वमनवद्यम् ११ तदेवं व्यववायादिमनोरथाकुलितत्वादभीष्टमात्मानं न शृण्वन्तीत्युक्तमिदानीं धनस्यापि धर्मद्वारा परमात्मप्रापकस्य दृष्टोपभोगार्थं विनियोगात्मात्मज्ञानगंधोपीत्याह धनंचेति धर्म एवैकफलं स्यततः यतोयस्माद्धर्मात्सविज्ञानमपरोक्षज्ञानसहितं दृढं परोक्षज्ञानं भवति कथं भूतम् अनुप्रशांति अन्वन्तरमेव प्रकृष्टांति निर्वाणलक्षणाय स्यतत् एवं भूतधनं गृहेषु देहाद्यर्थं यजंति १२

भा ०५०

॥ १० ॥

किंच व्यवस्थयाऽपिव्यवायाद्यभ्यनुज्ञाननयथेष्टमपित्वन्यथैवेत्याह यादिति यद्यस्मात्सुरायाप्राणभक्षोऽवप्राणंस एवविहितो नपानम् तथापशोरप्यालभनमेवविहितं नतुहिंसा अयमर्थः देवतोद्देशेनयत्पशुहननंतदालभनंवायव्यंश्वेतमालभेतेत्यादिश्रुतेर्नतुहिंसा “यावेदविहिताहिंसानसाहिंसेतिकीर्त्यते” इतिवचनात् भक्षणोद्देशेनतुक्रियमाणंहननंलौकिकवद्विसेव अत्रह्यालभनमेवविहितंनतुहिंसा अतो नयथेष्टभक्षणाभ्यनुज्ञेत्यर्थः व्यवयोऽपिप्रजयानिमित्तभूतया नतुरत्यै अतोमनोरथवादिनइमंविशुद्धंस्वधर्मनविदुरिति १३ एवंभगवत्पराश्रुखानां बहुदोषतांप्रपंचय तन्निष्ठांप्रपंचयति येत्वितिपंचभिः अनेवांविदःनएवंधर्मविदंतियेते विस्त्रब्धानिःशंकाः अनेनमनोरथोभविष्यतीतिविश्वस्ताया तदानींतनपोषणेनवातैःपशुभिर्विश्वस्तास्तेचपशवःप्रेत्यअमुत्रतान्खादंति “मांसभक्षयिताऽमुत्रयस्यमांसमिहादयहम् एतन्मांसस्यमांसत्वंप्रवदंतिमनीषिण” इतिवचनात् १४ अभिचारादिनाद्विषंतः मृतकेदेहे सानुबंधेषुत्रादिसहिते १५ अज्ञास्तत्त्वज्ञैरनुकंपितास्तरंतितत्त्वज्ञास्तुस्वतः येतुनात्यंतमज्ञानचतत्त्वज्ञास्तेऽंतरालवर्तिनःपतंतीत्याह यइति कैवल्यंतत्त्वज्ञानमसंप्राप्ताः मूढतामत्यंतजडताम् अत्रहेतुः त्रिवर्गप्रधानाः अक्षयद्वप्राणभक्षोविहितःसुरायास्तथापशोरालभनंनहिंसा ॥ एवंव्यवायःप्रजयानरत्याइमंविशुद्धंनविदुःस्वधर्मम् १३ येत्वनेवंविदोऽसंतःस्तब्धाःसदभिमानिनः ॥ पशून्हुहंतिविस्त्रब्धाःप्रेत्यखादंतितेचतान् १४ द्विषंतःपरकायेषुस्वात्मानंहरिभीश्वरम् ॥ मृतकेसानुबंधेऽस्मिन्बद्धस्तेहाःपतंत्यधः १५ येकैवल्यमसंप्राप्तायेचातीताश्चमूढताम् ॥ त्रैवर्गिकाह्यक्षणिकाआत्मानंघातयंतिते १६ एतआत्महनोऽज्ञांताअज्ञानेज्ञानमानिनः ॥ सीदंत्यकृतकृत्यावैकालध्वस्तमनोरथाः १७ हित्वात्यायासरचितागृहापत्यसुहृच्छ्रयः ॥ तमोविशंत्यनिच्छंतोवासुदेवपराइमुखाः १८ राजोवाच ॥ कस्मिन्कालेसभगवान्किंवर्णःकीदृशोऽनृभिः ॥ नाम्नावाकेनविधिनापूज्यतेतदिहोच्यताम् १९ करभाजनउवाच ॥ कृतंत्रेताद्वापरंचकलिरित्येषुकेशवः ॥ नानावर्णाभिधाकारोनानैवविधिनेज्यते २० कृतेशुकृश्चतुर्बाहुर्जाटिलोवल्कलांबरः ॥ कृष्णाजिनोपवीताक्षान्ब्रह्मदंडकमंडलू २१ मनुष्यास्तुतदाशांतानिवैराःसुहृदःसमाः ॥ यजंति तपसादेवंशमेनचदमेनच २२ हंसःसुपर्णोवैकुण्ठोधर्मोयोगेश्वरोऽमलः ॥ ईश्वरःपुरुषोऽव्यक्तःपरमात्मेतिगीयते २३ त्रेतायारक्तवर्णोऽसौचतुर्बाहुस्त्रिमेखलः ॥ हिरण्यकेशश्चय्यात्मासुकुसुवायुपलक्षणः २४ तंतदामनुजादेवंसर्वदेवमयंहरिम् ॥ यजंतिविद्ययाधय्याधर्मिष्ठाब्रह्मवादिनः २५ विष्णुर्यज्ञःपृथिवीगर्भःसर्वदेवउरुक्रमः ॥ वृषाकपिर्जयंतश्चउरुगायइतीर्यते २६

णिकाउपशांतिक्षणरहितादेहादिस्थैर्यबुद्धयोवास्वयमेवात्मानंघातयंति १६ तदाह एतइति आत्महनःआत्मापह्नवकर्तारः अज्ञानेकर्मणि तथाचश्रुतिः ‘असुर्यानामतलोकाअंधेनतमसावृताः तांस्तेप्रेत्याभिगच्छंतियेकेचाऽत्महनोजना’ इति १७ यागृहापत्यसुहृच्छ्रयस्ताहित्वा १८ तदेवंभगवद्भक्तिरेवकर्तव्येतिस्थितेतत्रविशेषंनृच्छति कस्मिन्कालइति किंवर्णःकीदृशवर्णवान् कीदृशःकीदृगाकारः केनवानाम्ना केनवाविधिना १९ एषुकृतादिकालेषु नानाप्रकारावर्णाभिधाकारावस्यसःनानैवविधिनाविविधैर्नैवमार्गेण २० तदेववर्णादिचतुष्टयमाह कृतइत्यादिना कृष्णाजिनादीन्ब्रह्मदंडितब्रह्मचारिवेषोदर्शितः २१ तपसाध्यानेन २२ २३ त्रिगुणादीक्षांगभूतामेखलायस्यसयज्ञमूर्तिः हिरण्यकेशःपिशंगकेशः २४ त्रय्याविद्ययावेदत्रयोक्तकर्माभिः २५ पृथिवीगर्भः पृथिवीसुतपसःप्रजापतेःपत्नीतस्याःपुत्रः वृषाकपिःस्मृतःसन्वर्धितकामानाकंपयतिक्लेशानितितथा जयत्येवसर्वदाजयंतः २६

अ०

५

॥ १० ॥

श्यामोऽस्तसीपुष्पसंकाशः निजानिचक्रादीन्यायुधानिचयस्यसः श्रीवत्सोनामवक्षसोदक्षिणभागेरोम्णांप्रदक्षिणावर्तः स आदिर्येषांकरचरणादिगतपद्मादीनांतैरकैरांगिकैश्चैलक्षणेर्वा
ह्यैः कौस्तुभादिभिः २७ महाराजोपलक्षणं छत्रचामरादियुक्तम् वेदतंत्राभ्यां वैदिकेनाऽग्निकेन च मार्गेण यजंति पूजयंति परमीश्वरं ज्ञातुमिच्छवः २८ नामान्याह नमस्तइति २९ ३० ना
नातंत्रविधानेनेतिकलौतंत्रमार्गस्य प्राधान्यं दर्शयति ३१ रूक्षतां व्यावर्तयति त्विषाकांत्याऽकृष्णभिर्द्रनीलमणिवदुज्ज्वलम् यद्वा त्विषाकृष्णं कृष्णावतारम् अनेन कलौ कृष्णावतारस्य प्रा
धान्यं दर्शयति अंगानि हृदयादीनि उपांगानि कौस्तुभादीनि अस्त्राणि सुदर्शनादीनि पार्षदाः सुनंदादयः तत्सहितम् यज्ञैरर्चनैः संकीर्तननामोच्चारणं स्तुतिश्च तत्प्रधानैः सुमेधेसा विवेकि
नः ३२ स्तुतिमाह ध्येयमिति हे प्रणतपाल हे महापुरुष ते चरणारविंदं वंदे कथं भूतं ध्येयं ध्यातुं योग्यं सदेति सर्वत्र संबध्यते ध्येयत्वे हेतवः इन्द्रियकुटुंबादिभिर्यः परिभवस्ति रस्कारस्तं हंतीति तथा
तत् किंच अभीष्टदोहं मनोरथपूरकम् किंच तीर्थास्पदं गंगाद्याश्रयत्वेन परमपावनम् शिवविरिंचिभ्यां नुतं स्तुतं महत्तमम् ननु तौ कृतार्थाविवेकि मर्थताभ्यां नुतं तत्राऽह शरण्यमाश्रययोग्यं सुखा
त्मकमित्यर्थः तर्हि ब्रह्मादिस्तुत्यं प्राकृतस्य कथं गोचरः स्यात् न भृत्यार्तिहं स्य कस्यापि भृत्यमात्रस्यातिहंतुं नेकेवलमांगतुकार्तिमात्रं हंति किंतु भवाब्धिपोतं संसारार्णवतारकं च ३३ इदानीं स्वय

द्वापरे भगवानश्यामः पीतवासानि जायुधः ॥ श्रीवत्सादिभिरंकैश्च लक्षणैरुपलक्षितः २७ तंतदापुरुषं मर्त्यां महाराजोपलक्षणम् ॥ यजंति वेदतंत्राभ्यां परं
जिज्ञासवो नृप २८ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय तुभ्यं भगवते नमः २९ नारायणाय ऋषये पुरुषाय महात्मने ॥ विश्वेश्वराय वि
श्वाय सर्वभूतात्मने नमः ३० इति द्वापर उर्वीशस्तुवंति जगदीश्वरम् ॥ नानातंत्रविधानेन कलावपियथा शृणु ३१ कृष्णवर्णं त्विषाऽकृष्णं सांगोपांगं स्रपार्षदम् ॥
यज्ञैः संकीर्तनप्रायैर्यजंति हि सुमेधसः ३२ ध्येयं सदा परिभवन्नभीष्टदोहं तीर्थास्पदं शिवविरिंचिनुतं शरण्यम् ॥ भृत्यार्तिहं प्रणतपाल भवाब्धिपोतं वंदे महापु
रुष ते चरणारविंदम् ३३ त्यक्त्वा सुदुस्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मीं धर्मिष्ठ आर्यवचसाय दगादरण्यम् ॥ मायाभृगंदयितये प्सितमन्वधावद्वंदे महापुरुष ते चर
णारविंदम् ३४ एवं युगानुरूपाभ्यां भगवान्युगवर्तिभिः ॥ मनुजैरिज्यते राजन श्रेयसाभीश्वरो हरिः ३५ कलिसभाजयंत्यार्यागुणज्ञाः सारभागिनः ॥ यत्र सं
कीर्तनेनैव सर्वः स्वार्थोऽभिलभ्यते ३६ न ह्यतः परमो लाभो देहिनां भ्राम्यताभिह ॥ यतो विंदेत परमां शांतिं नश्यति संसृतिः ३७ कृतादिषु प्रजाराजन्कलावि
च्छंति संभवम् ॥ कलौ खलु भविष्यंति नारायणपरायणाः ३८

माप्तकामत्वाच्चैरपेक्ष्यं भक्तार्थचसापेक्षतां दर्शयन् श्रीरामचंद्रस्तौति त्यक्त्वेति अन्यैः सुदुस्त्यजायासुरेप्सितराज्यलक्ष्मीस्तां त्यक्त्वायदिति यदित्यर्थः योऽरण्यमगात् किं राज्यवैकल्यद
र्शनेन न धर्मिष्ठः कुतः आर्यस्य गुरोर्दशरथस्य वचसा किंच एवं राज्यं त्यक्त्वाऽपि भक्तत्वात्सत्येन दयितया सीतये प्सितं मायाभृगं स्वर्गाकारं योऽन्वधावत् तस्य भगवतश्चरणारविंदं वंदे यद्वा
हे धर्मिष्ठेति संबोधनम् तथाऽप्यविवक्षितत्वादार्थपदेन संधिर्न भवति यथायदगादिति चरणारविंदमेवोच्यते यन्मायाभृगमन्वधावत्तत्ते चरणारविंदं वंदइत्यन्वयः अन्यत्समानम् ३४ यु
गानुरूपाभ्यां नामरूपाभ्याम् ३५ एतेषु चतुर्युगेषु कालिरेव श्रेष्ठइत्याह कलिमिति गुणज्ञाः कलेर्गुणं जानंति ये ते ननु दोषाणां बहुत्वात् कथं सभाजयंति तत्राऽह सारभागिनो गुणां शग्राहिणः
कोऽसौ गुणस्तमाह यत्रेति तदुक्तम् “ ध्यायन्कृते यजन्यज्ञैस्त्रेतायां द्वापरेऽर्चयन् यदाप्नोति तदाप्नोति कलौ संकीर्त्यकेशवमिति ३६ तस्मात्कलावतोऽस्मात्संकीर्तनात्परमो लाभो नास्ति
यतः संकीर्तनात् ३७ किंच कृतादिष्विति ३८

३९ अमलाशयाः संतः प्रायः प्रायशो भगवति भक्ता भवन्ति ४० भक्तस्य विधिनिषेधनिवृत्तेः कृतकृत्यतामाह देवर्षीति आप्ताः पोष्याः कुटुम्बिन इतरे देवादयः पंचयज्ञदेवताः एते पांथयाऽऽऽः ऋणी अतएव ते पांकिंकरस्तदर्थं नित्यं पंचयज्ञादिकर्ता तथा च स्मृतिः “हीनजातिं परिक्षीणमृणार्थं कर्मकारये”दिति अयं तु न तथा कोऽसौ यः सर्वभावेन श्रीमुकुंदं शरणं गतः कर्तृकृत्यं परित्यज्य यद्वा कर्तृभेदं परित्यज्य कृत्वा छिदन्न इत्यस्मात्वासुदेवः सर्वमिति बुद्धयेत्यर्थः ४१ विहितकर्मनिवृत्तिमुक्त्वा निषेधनिमित्तप्रायश्चित्तनिवृत्तिमाह स्वपादमूलमिति त्यक्तोऽन्यस्मिन् देहादौ देवतांतरैवाभावाद्येन अतएव तस्य विकर्मणि प्रवृत्तिर्न संभवति यच्च कथंचित्प्रमादादिना उत्पतितं भवेत्तदपि हरिर्धुनोति ननु यमस्तन्न मन्येत तत्राऽहं परेशः ननु श्रुतिस्मृतीमैवाज्ञे इति भगवद्वचनात्स्वाज्ञाभंगं कथं सहेतुतत्राऽहं प्रियस्य ननु नायं पापक्षयार्थं भजते तत्राऽहं हृदिसन्निविष्टः न हि वस्तुशक्तिरर्थिता मपेक्षत इत्यर्थः ४२ जायंते यान् जयन्त्याः पुत्रान् ४३ उपातिष्ठन्ननुतिष्ठन् ४४ निःसं

क्वचित्काचिन्महाराजद्रविडेषु च भूरिशः ॥ ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमालापयस्विनी ३९ कावेरी च महापुण्या प्रतीची च महानदी ॥ येऽपि वंति जलं तासां मनुजा मनुजेश्वर ॥ प्रायो भक्ता भगवति वासुदेवेऽमलाशयाः ४० देवर्षिभूताः स नृणां पितृणां किं करोनायमृणीचराजन् ॥ सर्वात्मना यः शरणं शरण्यं गतो मुकुंदं परिहृत्य कर्तृम् ४१ स्वपादमूलं भजतः प्रियस्य त्यक्तान्यभावस्य हरिः परेशः ॥ विकर्मयच्चोत्पतितं कथंचिद्धुनोति सर्वं हृदिसन्निविष्टः ४२ ॥ नारद उवाच ॥ धर्मान् भागवता नित्यं श्रुत्वाऽथ भिथिलेश्वरः ॥ जायंते यान् मुनीन् प्रीतः सोपाध्यायो ह्यपूजयत् ४३ ततोऽतर्दधिरे सिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ राजा धर्मानुपातिष्ठन्न वा पपरमां गतिम् ४४ त्वमप्येतान् महाभाग धर्मान् भागवतान् श्रुतान् ॥ आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसंगो यास्यसे परम् ४५ युवयोः खलुदं पत्योर्यशसापूरितं जगत् ॥ पुत्रतामगमद्यद्वा भगवानीश्वरो हरिः ४६ दर्शनं लिङ्गनालापैः शयनासनभोजनैः ॥ आत्मा वा पावितः कृष्णे पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतोः ४७ वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौंड्रशाल्वाद्योगतिविलासविलोकनाद्यैः ॥ ध्यायंत आकृतधियः शयनासनादौ तत्साम्यमापुरनुरक्तधियां पुनः किम् ४८ माऽपत्यबुद्धिमक्रथाः कृष्णे सर्वात्मनीश्वरे ॥ मायामनुष्यभावेन गूढैश्चर्यैः परेऽव्यये ४९ भूभारासुरराजन्यहंत वेगुप्तये सताम् ॥ अवतीर्णस्य निर्वृत्यैयशो लोके वितन्यते ५० श्रीशुक उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाभागो वसुदेवोऽतिविस्मितः ॥ देवकी च महाभागा जहतुर्मोहमात्मनः ५१ इति हासामिमं पुण्यंधारयेद्यः समाहितः ॥ स विधूयेह शमलं ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५२ ॥ इ० भा० म० पु० ए० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥

गोभूत्वा ४५ शास्त्रप्रक्रियेयमुक्तायुवांतु संगत एव कृतार्था वित्याह युवयोरिति वां युवयोः ४६ न च सर्वकर्मपणादि भागवतधर्मैरन्येषामिव युवयोः सत्त्वशुद्धिरापादनीया पुत्रोपलालने नैव भागवतधर्मसर्वस्वनिष्पत्तेरित्याह दर्शनेति कृष्णपुत्र इति स्नेहं प्रकुर्वतोर्वा तस्य दर्शनादिभिरात्मा पावितः शोभितः ४७ एतदेव क्रैमुत्यन्यायेन स्फुटयति वैरेणेति यं शयनासनादौ वैरेणापि ध्यायंतस्तस्य गतिविलासाद्यैराकृतधियस्तत्तदाकाराधीर्येपांते तत्सारूप्यमापुः किं पुनर्वक्तव्यमनुरक्तधियां तत्सारूप्यं भवतीति ४८ ननु पुत्रस्नेहश्चेन्मोक्षहेतुस्तत्राऽहं मापत्यबुद्धिमिति अपत्यबुद्धिमाक्रथाः अडागमश्छांदसः ४९ ननु कथमीश्वरो मानुषः स्यात्कथं वा तस्य विश्वसृष्ट्यादिकर्तुः पूतनाशोपणादिकर्माश्चर्यमिव निरूप्यते तत्राह भूभाररूपा असुरा एव राजन्यास्ते पांहंत वेतान् हंतुमनिर्वृत्यै मोक्षाय ५० ५१ इहास्मिन्नेव देहेशमलं मोहं विधूय ब्रह्मत्वाय कल्पते ५२ ॥ ॥ इति भागवते एकादशोटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥

पष्ठेब्रह्मादिभिः स्तुत्वा गंतुं विज्ञापितं हरिम् ॥ उद्धवः प्रार्थयामास स्वधामनयमामिति १ अतः परमतिविस्तरेणाऽऽत्मविद्यां निरूपयितुं तत्प्रस्तावमाह अथेति आत्मजैः सनकादिभिः अभ्यगात् द्वारकामिति चतुर्थे नान्वयः १ २ ३ ननु ते पापमुपेन्द्रादिरूपं भगवंतं नित्यं पश्यतां केयमतिदिदृक्षा अत आह वपुषोति येन वपुषा नरलोकमनोरमः सन् सर्वलोकेषु यशोवितेनेतदतिसुन्दरं वपुर्दिदृक्षवः ४ व्यचक्षता पश्यन् ५ स्वर्गोद्यानस्थैर्माल्यैः चित्राणि शृङ्खलाबन्धप्रायाणि पदान्यर्थाश्च यासुताभिर्गीर्भिः ६ बुद्धिर्द्रियादिभिर्दर्शनादिना प्राणेन च बलहेतुना दण्डवत्प्रणिपातेन नता वयं नमस्कृतवन्तः स्मेति विस्मये यथाहुः “दोर्भ्यां पदाभ्यां जानुभ्यामुरसा शिरसा दृशा मनसा वचसा चेति प्रणामोऽष्टांग ईरित” इति स्मशब्दोक्तविस्मयाय विशेषणम् कर्ममयादुरुपाशान्मुक्षुभिर्भावयुक्तैरपियत्केवलमंतर्हृदि चिंत्यते न तु दृश्यते तद्वयं नताः अहो भाग्यमित्यर्थः ७ ननु ममापि दृष्टादृष्टकर्मकरणात्कुतो मत्पदारविंदं चिंतनं कर्मपाशान्मुक्षुभिः क्रियते तत्राऽहुः त्वमिति हे अजित आस्तामिदानीं तनमिदमत्यल्पं कर्म त्वं व्यक्तं महदादिप्रपञ्चं मृजसिपालयसि संहरसि च तदप्यात्मन्येव न पृथक् दुर्विभाव्यं मनसाप्यवितर्क्यम् तदुणस्थस्तस्यामायायागुणेषु नियंतृत्वेन स्थितः अतएव तैः कर्म

श्रीशुक उवाच ॥ अथ ब्रह्माऽऽत्मजैर्देवैः प्रजेशैरावृतोऽभ्यगात् ॥ भवश्च भूतभव्येशो ययौ भूतगणैर्वृतः १ इंद्रो मरुद्भिर्भगवानादित्यावसवोऽश्विनौ ॥ ऋभवौ ऽगिरसोरुद्रा विश्वेसाध्याश्च देवताः २ गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धचारणगुह्यकाः ॥ ऋषयः पितरश्चैव सविद्याधरकिन्नराः ३ द्वारकामुपसंजग्मुः सर्वे कृष्णदिदृक्षवः ॥ वपुषा येन भगवान्नरलोकमनोरमः ॥ यशोवितेने लोकेषु सर्वलोकमलापहम् ४ तस्यां विभ्राजमानायां समृद्धायां महर्षिभिः ॥ व्यचक्षता वितृप्ताक्षाः कृष्णमद्भुतदर्शनम् ५ स्वर्गोद्यानोपगैर्माल्यैश्छादयंतो यदूतमम् ॥ गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्तुष्टुवर्जगदीश्वरम् ६ देवा ऊचुः ॥ नताः स्मतेनाथपदारविंदं बुद्धिर्द्रियप्राणमनोवचोभिः ॥ यच्चिंत्यतेऽतर्हृदि भावयुक्तैर्मुमुक्षुभिः कर्ममयोरुपाशात् ७ त्वं मायया त्रिगुण्याऽऽत्मनि दुर्विभाव्यं व्यक्तं मृजस्य वसिलुं पसितहुणस्थः ॥ नैतैर्भवानजितकर्मभिरज्यते वै यत्स्वे सुखेऽव्यग्रहितेऽभिरतोऽनवद्यः ८ शुद्धिर्नृणां न तु तथेडचदुराशयानां विद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः ॥ सत्त्वात्मना मृषभतेयशसि प्रवृद्धसच्छ्रद्धया श्रवणसंभृतया यथा स्यात् ९ स्यान्नस्तवांघ्रिशुभाशयधूमकेतुः क्षेमाय यो मुनिभिरार्द्रहृदो ह्यमानः ॥ यः सात्वतैः समविभूतय आत्मवाद्भिर्व्यूहेऽर्चितः सवनशः स्वरतिक्रमाय १०

भिर्भवान्नाज्यते न लिप्यते कुतः यो भवाननवद्योरागादिरहितः यतः स्वे आत्मरूपे सुखे व्यग्रहितेऽनावृते अभिरतः अतस्त्वं कर्मकुर्वन्नप्यात्मारामः परमेश्वर इति मुमुक्षुभिश्चित्यस इति भावः ८ नन्वात्मारामस्य किं कर्मकरणेनात आहुः शुद्धिरिति हे ईड्य हे ऋषभ दुराशयानां रागिणाम् विद्याउपासना विद्यादिभिस्तथा शुद्धिर्न भवति सत्त्वात्मनां सतां ते यशसि श्रवणेन संभृतया परिपुष्टया ऽभिवृद्धया सच्छ्रद्धया यथा स्यात् परमपावनस्य यशसो वितानाय तव कर्माचरणमिति भावः ९ तदेवं त्वद्यशः श्रद्धैव शुद्धिहेतुरस्माभिस्तु तवांघ्रिर्दृष्टो तस्तवांघ्रिर्नोस्माकमशुभाशयानां विषयवासनानां धूमकेतुस्तद्वाहकः स्यात् कथं भूतः यः क्षेमाय यो मुनिभिर्मुमुक्षुभिः प्रेमार्द्रहृदा ऊह्यमानश्चित्यमानः यश्च सात्वतैर्भक्तैः समविभूतये समानैश्चर्याय वासुदेवादि व्यूहेर्चितः तेषु चकौश्च दात्मवाद्भिर्धैरैः स्वरतिक्रयाय स्वर्गमतिक्रम्यैकुंठप्राप्तये सवनशस्त्रिकालमर्चितः १०

किंच प्रयतपाणिभिः संयतहस्तैर्हविर्गृहीत्वा ध्वराग्रौ आहवनीयादौ याज्ञिकैर्यश्चित्यते ननु यस्यैदेवतायै हविर्गृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्वपुः करिष्यन्निति वचनात्तदेव तांश्चित्यते अत आहुः त्रय्याऽ
निरुक्तेन विधिनेद्रादिरूपेणैव यज्ञपुरुषाश्चित्यत इत्यर्थः उत किंच अध्यात्मयोगे आत्माधिकारे योगे योगिभिरप्यात्मनस्तवमाया अणिमादिस्तां जिज्ञासुभिस्तत्कामैर्यश्चित्यते परमभागवतै
स्तु सुकैर्यः परिष्टः सर्वतः पूजितः सतवांघ्रिर्नो शुभाशयधूमकेतुः स्यादिति पूर्वैर्गान्वयः ११ एते पांचमुनिसात्वतादीनां पण्णासेवकानां मध्ये परमभागवते पुलक्ष्म्या अपितव प्रीतिरधिकेति संस्तुवन्ति
पर्युष्टयेति इडभावाच्छांदसः अहं यत्र वसामि तत्रैव वक्षसि पर्युपिता पीयं वसतीति प्रतिपत्तिवच्छ्रीः संस्पर्धमानां श्रियमनाहत्ययो भवान् पर्युपितयाऽपि अमुयावनमालया मत्तैरपितेयमिति प्रीत्या सुप्र
णीतं सुप्रसपादितं यथा भवति तथाऽहं पूजामाददत्स्वीकृतवान् सुप्रणीतमित्यहं विषयेण वा तस्य तवांघ्रिर्नो शुभाशयधूमकेतुर्भूयात्तद्वार्योऽग्निरमुया सुप्रणीतमर्हणमाददत्स नोऽशुभाशयधूम
केतुर्भूयादित्यन्वयः अथ वैवंसंबंधः एतेभ्यो ध्याना रचनादिनिष्ठेभ्योऽपित्वद्यशसि प्रवृद्धसच्छ्रद्धावन्त एव कृतार्था भगवतो यश प्रियत्वादित्याहुः पर्युष्टया वशकांता वित्यस्मात्परितः सर्वांगे उष्ट
याकांतया शोभितया वनमालया वक्षस्येकदेशे वर्तमाना श्रीः संस्पर्धमाना भवति तथाप्याम्नायमधुव्रतैर्बहुधा वर्णितया कीर्तिमय्या वैजयंत्या वनमालयैव यो भवान् सुप्रणीतमर्हणमाददादित्यादिपू
र्ववत् १२ त्वच्चरणस्य भक्तपक्षपातः प्रसिद्ध एवेति स्तुवंतः प्रार्थयन्ते केतुरिति बलिबंधने त्रिभिर्विक्रमैर्बुतः तत्र द्वितीयविक्रमे सत्यलोकं गतस्तव पादः केतुरत्युच्छ्रितो विजयध्वज इव तत्संपादयन्ति

यश्चित्यते प्रयतपाणिभिरध्वराग्रौ त्रय्या निरुक्तविधिने शहविर्गृहीत्वा ॥ अध्यात्मयोग उत योगिभिरात्ममायां जिज्ञासुभिः परमभागवतैः परीष्टः ११ पर्युष्टया
तव विभो वनमालयेयं संस्पर्धिनी भगवती प्रतिपत्तिवच्छ्रीः ॥ यः सुप्रणीतममुयाऽहंणमाददन्नो भूयात्स दांघ्रिरशुभाशयधूमकेतुः १२ केतुस्त्रिविक्रमयुतस्त्रिपत
त्यता कोयस्ते भयाभयकरोऽसुरदेव चम्बोः ॥ स्वर्गाय साधुषु खलेष्वितराय भूमन्पादः पुनातु भगवन्भजतामघ्नः १३ नस्योतगाव इव यस्य वशे भवन्ति ब्रह्मादय
स्तनुभृतो भिथुरर्धमानाः ॥ कालस्य ते प्रकृतिपुरुषयोः परस्य शंनस्तनो तु चरणः पुरुषोत्तमस्य १४ अस्यासि हेतुरुदयस्थिति संयमाना मव्यक्तजीवमहताम
पि कालमाहुः ॥ सोऽयं त्रिणाभिराखिलापचये प्रवृत्तः कालो गभीरय उत्तमपुरुषस्त्वम् १५

त्रिपतत्पताकः त्रिधा पतंती त्रिपुल्लोकेषु वा पतंती गंगा पताका यस्य तथा सुरदेव चम्बोस्तत्सेनयो रुभयोर्भयाभयकरः साधुषु सुरेषु स्वर्गाय खलेष्वसुरेष्वितरायेतरस्मै अधोगमनाय य एवं केतु रूपस्तोपा
दः स भजतां नोऽघं पुनातु शोधयतु अघादिति पाठे भजतां नः इति कर्मणि षष्ठ्यौ अघाद्भजतोऽस्मान् पुनात्विति तथा च श्रुतिः “चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतं स्तरति दुष्कृतानि तेन पवित्रेण शुद्धेन
पूता अतिपाप्मानमरातिं तरेम लोकस्य द्वारमर्चिमतपवित्रमज्योतिष्मद्भजमानं महस्वत् अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम् चरणं नो लोके सुधितां दधात्विति” १३ ननु ह्येदेवा सुरादयः परस्परं
जयन्ति जीयन्ते च किमहं तत्रेत्यत आहुः नसीति मिथुर्मिथोऽर्धमाना युद्धादिभिः पीड्यमाना ब्रह्मादयोऽपि यस्य तव वशे भवन्ति न तु जये पराजये वा स्वतंत्राः के इव नसिनासिकामाविध्य बद्धा गावो
बलीवर्दा इव कुतः कालस्य कलयितुः प्रवर्तकस्य तदेव कुतः प्रकृतिपुरुषयो रपि परस्य तस्य ते पुरुषोत्तमस्य पादो नः शंतनो १४ प्रकृतिपुरुषाभ्यां परत्वमुपपादयन्तः कालत्वेन पुरुषोत्तमत्वमा
हुः अस्थेति अस्य जगत उदयादीनां हेतुरसि कुतः अव्यक्तं प्रकृतिर्जीवः पुरुषो महान्महत्तत्त्वं तेषां कालं नियन्तारं त्वमाहुः अक्षरात्परतः परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः पुरुषात्परं किंचि
त्साकाष्ठासापरागतिरित्याद्याः श्रुतयः किंच अयं संवत्सरात्मको यः कालस्त्रिणाभिस्त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयो यस्य सोऽपित्वमेव अतस्त्वमुत्तमपुरुष इति तथा च गीतासु “यस्मात्क्षरमतीतो
ऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे द्वाप्रथितः पुरुषोत्तम” इति १५

त्वमेवप्रकृत्यादिद्वाराजगत्सृष्ट्यादिहेतुरित्युक्तं तत्केन प्रकारेण तदाहुः त्वत्तदाति त्वत्तः पुरुषोवीर्यशक्तिसमाधिगम्यप्राप्ययया मायया सहमर्हांतं धत्ते कस्मिन् अस्य विश्वस्य गर्भमिव सोऽयं मर्हां
स्तथैव माययाऽनुगतः सन्नात्मनः सकाशादांडकोशं ससर्ज त्वयानुगत इति पाठेऽपि तया मायया त्वयाऽधिष्ठितः सन्नाति १६ नन्वेवंभूतमीश्वरत्वं मम कुतोऽवगतं तदाहुः तदिति तत्तस्मात्तस्थुषःस्था
वरस्य जगतो जंगमस्य च भवानधीशः यद्यस्मान्माययोत्था उज्ज्वलिताया गुणविक्रिया इन्द्रियवृत्तिस्तयोपनीता नर्थान्विषयान् जुषन् जुषमाणोऽपि हेहृषीकपतेन लिप्तस्त्वम् ये त्वन्ये जीवा योगिनो
वास्वतः परिहृता दप्यविद्यमाना त्वाद्वा विषयजोषणा द्विभ्यतिवासनामात्रेण बध्यंत इत्यर्थः १७ अलिप्तत्वमाहुः स्मायेति स्मायावलोककोमंदस्मितविलसितोऽवलोकस्तस्य लवः कटाक्षस्तेन द
र्शितो यो भावोऽभिप्रायस्तेन मनोहारियद्भूमंडलं तेन प्रहिता ये सौरतामंत्रास्तैः शौडैः प्रगल्भैरनंगबाणैः कामस्य बाणैः संमोहनैः करणैः कामकलादिभिः षोडशसहस्रं पत्न्यो यस्येंद्रियं मनो विमथि

त्वत्तः पुमान्समाधिगम्यययाऽस्य वीर्यं धत्ते मर्हांतमिव गर्भममोघवीर्यः ॥ सोऽयं तयाऽनुगत आत्मन आंडकोशं हैमं ससर्ज बहिरावरणैरुपेतम् १६ तत्तस्थुषश्च
जगतश्च भवानधीशो यन्माययोत्थ गुणविक्रिययोपनीतान् ॥ अर्थान् जुषन् अपि हेहृषीकपतेन लिप्तो येऽन्ये स्वतः परिहृता दपि बिभ्यति स्म १७ स्मायावलोकल
वदर्शितभावहारिभूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडैः ॥ पत्न्यस्तु षोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्येंद्रियं विमथितुं करणैर्न विभ्यः १८ विभ्यस्तवा मृतकथोदवहास्रिलो
क्याः पादावनेजसरितः शमलानि हंतुम् ॥ आनुश्रवं श्रुतिभिरंघ्रिजमंगसंगैस्तीर्थद्वयं शुचिषदस्त उपस्पृशंति १९ बादरायणिरुवाच ॥ इत्यभिष्टूय विबुधैः से
शः शतश्रुतिर्हरिम् ॥ अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्यांबरमाश्रितः २० ब्रह्मोवाच ॥ भूमेर्भारावताराय पुरा विज्ञापितः प्रभो ॥ त्वमस्माभिरशेषात्मंस्ततथैवोपपादि
तम् २१ धर्मश्च स्थापितः सत्सु सत्यसंधेषु वै त्वया ॥ कीर्तिश्च दिक्षु विक्षिप्ता सर्वलोकमलापहा २२ अवतीर्य यदोर्वशे विभ्रद्रूपमनुत्तमम् ॥ कर्माण्युद्धामवृत्ता
निहिताय जगतोऽकृथाः २३ यानिते चरितानि शमनुष्याः साधवः कलौ ॥ शृण्वंतः कीर्तयंतश्च तरिष्यंत्यंजसातमः २४ यदुवंशे वतीर्णस्य भवतः पुरुषोत्तम ॥
शरच्छतं व्यतीयाय पंचविंशाधिकं प्रभो २५ नाधुना तेऽखिलाधारदेवकार्यावशेषितम् ॥ कुलं च विप्रशापेन नष्टप्रायमभूदिदम् २६ ततः स्वधाम परमं विश
स्वयदि मन्यसे ॥ सलोकाल्लोकपालान्नः पाहिवैकुण्ठकिंकरान् ॥ २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अवधारितमेतन्मेयदात्थविबुधेश्वर ॥ कृतं वः कार्यमखिलं भूमे
र्भारोऽवतारितः २८ तदिदं यादवकुलं वीर्यशौर्यश्रियोद्धतम् ॥ लोकं जिघृक्षद्भ्रं मेव लयेव महार्णवः २९ यद्यसंहृत्य दत्तानां यदूनां विपुलं कुलम् ॥ गंतास्म्य
नेन लोको यमुद्वेलेन विनंद्यति ३० इदानीं नाश आरब्धः कुलस्य द्विजशापतः ॥ यास्यामि भवनं ब्रह्म त्रेतदं तेतवानघ ३१

तुंक्षोभयितुं न विभ्यो न समर्थाः स भवान्नालिप्त इति पूर्वोक्तान्वयः १८ तस्मात्तवा मृतरूपाया कथा तदेव उदकं वहंतीति तथा कीर्तिनद्यः तथा पादावनेजसरितो गंगाद्याश्चात्रिलोक्याः शमलानि हंतुं वि
भ्यः केन प्रकारेण अनुश्रवं गुरोरुच्चारणमनुश्रूयत इत्यनुश्रवो वेदस्तत्र भवं कीर्तिरूपं तीर्थश्रुतिभिः श्रवणेंद्रियैरंघ्रिजं चांगसंगैरेवं शुचिषदः स्वाश्रमधर्मस्थितास्तव तीर्थद्वयमुपस्पृशंति सेवंत इ
ति १९ विबुधैः सह २० २१ विक्षिप्ता विस्तारिता २२ उद्धामानिवृत्तानि विक्रमायेषु तानि कर्माणि २३ २४ २५ २६ २७ २८ वीर्यशौर्ययुक्तया श्रिया २९ उद्वेलेन लंघितमयादि
न ३० वैकुण्ठयास्यंस्तव भवनं यास्यामि ३१

भा ० पु ०

॥ १३ ॥

३२ ३३ ३४ प्रभासंयास्यामइतिवदतोऽयमभिप्रायः एतेदेवांशाःस्वाधिकारानेवार्हतिनतुसद्योमोक्षम् द्वारवत्यांमृतामुच्येरंस्तस्मादभ्युदयफलंप्रभासंनेष्यामीति ३५ दक्षशापाद्यक्ष्म
गागृहीतउदुरादचंद्रोयत्रज्ञानमात्रं कृत्वाकिल्विपातस्माद्रोगदुःखात्सद्योविमुक्तःसन्भूयःकलावृद्धिभेजे ३६ उशिजःकमनीयान् अंधसाअन्नेन ३७ उध्वेति यथासुक्षेत्रेबीजमुत्तं बहुफलंभ
वतितथादानं सत्पात्रेइतिद्योतयति ३८ ३९ ४० ४१ लोकंमर्त्यलोकम् नप्रत्यहन्प्रतिहतवान् ४२ ४३ ४४ शय्यादिषुत्वांभक्तानित्यंसेवितवंतोवयंकथंत्यजेम ४५ त्यक्तुमशक्नुवन्प्राथर्यते

श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तोलोकनाथेनस्वयंभूःप्रणिपत्यतम् ॥ सहदेवगणैर्देवःस्वधामसमपद्यत ३२ अथतस्यामहोत्पातान्द्वारवत्यांसमुत्थितान् ॥ वला
क्यभगवानाहयदुष्टद्वान्समागतान् ३३ श्रीभगवानुवाच ॥ एतेवैसुमहोत्पाताव्युत्तिष्ठंतीहसर्वतः ॥ शापश्चनःकुलस्याऽसीद्ब्राह्मणेभ्योदुरत्ययः ३४ नव
स्तव्यमिहास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः ॥ प्रभासंसुमहत्पुण्यंयास्यामोऽद्यैवमाचिरम् ३५ यत्रस्नात्वादक्षशापादृहीतोयक्ष्मणोडुराट् ॥ विमुक्तःकिल्वि
पात्सद्योभेजेभूयःकलोदयम् ३६ वयंचतस्मिन्नाष्टृत्यतर्पयित्वापितृन्सुरान् ॥ भोजयित्वाशिजोविप्रान्नानागुणवतांऽधसा ३७ तेषुदानानिपात्रेषुश्र
द्धयोम्वामहांतिवै ॥ वृजिनानितरिष्यामोदानैर्नौर्भिरिवार्णवम् ३८ श्रीशुकउवाच ॥ एवंभगवताऽदिष्टायादवाःकुलनंदन ॥ गंतुंकृतधियस्तीर्थस्यंदनान्सम
यूयुजन् ३९ तन्निरीक्ष्योद्धवोराजनश्रुत्वाभगवतोदितम् ॥ दृष्ट्वाऽरिष्टानिघोराणिनित्यंरुष्णमनुव्रतः ४० विविक्तउपसंगम्यजगतामीश्वरेश्वरम् ॥ प्रणम्य
शिरसापादौप्रांजलिस्तमभाषत ४१ ॥ उद्धवउवाच ॥ देवदेवेशयोगेशपुण्यश्रवणकीर्तन ॥ संहृत्यैतत्कुलंनूनंलोकंसंत्यक्ष्यतेभवान् ॥ विप्रशापंसमर्थो
ऽपिप्रत्यहन्नयदीश्वरः ४२ नाहंतवांप्रिकमलंक्षणार्धमपिकेशव ॥ त्यक्तुंसमुत्सहेनाथस्वधामनयमामपि ४३ तवविक्रीडितंरुष्णनृणांपरममंगलम् ॥ कर्ण
पीयूषमास्वाद्यत्यजत्यन्यस्पृहांजनः ४४ शय्यासनाटनस्थानस्नानक्रीडाऽशनादिषु ॥ कथंत्वप्रियमात्मानंवयंभक्तास्त्यजेमहि ४५ त्वयोपभुक्तस्त्रगं
धवासोऽलंकारचर्चिताः ॥ उच्छिष्टभोजिनोदासास्तवमायांजयेमहि ४६ वातरशनायऋषयःश्रमणाऊर्ध्वमंथिनः ॥ ब्रह्माख्यंधामतेयांतिशांताःसंन्यासि
नोऽमलाः ४७ वयंत्वहमहायोगिन्प्रमंतःकर्मवर्त्मसु ॥ त्वद्वार्तयातरिष्यामस्तावैर्कुंस्तुरंतमः ४८ स्मरंतःकीर्तयंतस्तेकृतानिगदितानिच ॥ गत्युत्स्मि
तेक्षणक्ष्वेलियत्तृलोकविडंबनम् ४९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंविज्ञापितोराजनभगवान्देवकीसुतः ॥ एकांतिनंप्रियंभृत्यमुद्धवंसमभाषत ५० ॥ इतिश्रीभाग
वतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदात्थमांमहाभागतच्चिकीर्षितमेवमे ॥ ब्रह्माभवोलोकपालाःस्वर्वासंमेऽभिकांक्षिणः १

नमायाभयादित्याहत्वयोति चर्चिताअलंकृताः हिनिश्चितंजयेम ४६ संन्यासिनोहिब्रह्मचर्यादिक्लेशैःकथंचितरंतवयंत्वनयासेनैवतरिष्यामइत्याह वातरशनाइति ऊर्ध्वमंथिनऊर्ध्वरे
तसः ४७ तावकैर्भक्तैःसहत्वद्वार्तयादुस्तरंतमःसंसारम् ४८ क्ष्वेलीपरिहासः द्वंद्वैकत्वम् ४९ एकांतिनमित्यादिस्वाभिप्रायावंचनेहेतुः ५० ॥ इत्येकादशेटीकायांपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
सप्तमेतूद्धवस्यात्मज्ञानासिद्धयैहरिःस्वयम् ॥ अवधूतेतिहासोक्तगुरुष्वष्टावर्णयत् ॥ १ ॥ यदात्थ संहृत्यैतत्कुलमिति स्वर्वासंवैकुण्ठवासंप्रति १

अ ०

६

॥ १३ ॥

त्वं सर्वत्यागेनाऽऽत्मनिष्ठो भवति कुरुमाह कुलमिति त्रयेण ३ तदेवायं नष्टमंगलो भविष्यति निराकृतो नितरामाक्रांतः ४ नवस्तव्यमेव त्वया ५ ६ ननु गुणदोषाभ्यां विषमलोके कुतः समदृष्टिः स्यामत आह यदिदमिति मन आदिभिर्गुणमात्रं मनोमयत्वा न्मायेति विद्धि तदपि न स्थिरं किंतु नश्वरं विद्धि ७ मनोमयत्वे हेतुः पुंस इति अयुक्तस्य विक्षिप्तमनसः नानार्थो भेदविषयो भ्रमः स भ्रम एव गुणदोषभाक् ननु वेदेनैव विधिनिषेधाभ्यां भेदस्य सत्यतोक्ता न भ्रमविजृम्भितगुणदोषबुद्धेः कर्मविहितम् अकर्मतल्लोपः विकर्मनिषिद्धमिति भेदः अविद्यावद्विषय एव वेद इत्यर्थः ८ कथमात्मनि परिच्छिन्ने विततं जगदीक्षणीयं तत्राऽऽह आत्मानमिति मयि ब्रह्मणितद्रूपेणैक्षस्व ९ नन्वेवं युक्तचित्तत्वेन कर्माकरणे देवादयो विघ्नान् कारिष्यन्ति तत्राऽऽह ज्ञानेति ज्ञानं वेदतात्पर्यं निश्चयो विज्ञानं तदर्थानुभवस्ताभ्यां सम्यग्युक्तस्तत आत्मानुभवेनैव तुष्टचित्तोऽतः शरीरिणां देवादीनामात्मभूतोंऽतरायैर्न प्रातिहन्यसे अयं भावः यावदनुभवं यथाश्रमं कर्माणि कुर्यादेव तदनं

मयानिष्पादितं ह्यत्र देवकार्यमशेषतः ॥ यदर्थमवतीर्णोऽहमंशेन ब्रह्मणाऽर्थितः २ कुलं वैशापनिर्दग्धं नक्षयत्यन्योऽन्यविग्रहात् ॥ समुद्रः सप्तमे ह्यचेतापुरीं च प्लावयिष्यति ३ यत्तु वायं मया त्यक्तो लोकोऽयं नष्टमंगलः ॥ भविष्यत्यचिरात्साधोकलिनाऽपि निराकृतः ४ नवस्तव्यं त्वयैव हेमयात्यक्ते महीतले ॥ जनोऽधर्मरुचिर्भद्रं भविष्यति कलौ युगे ५ त्वं तु सर्वपरित्यज्य स्नेहं स्वजनबंधुषु ॥ मय्यावेश्य मनः सम्यक् समद्विचरस्व गाम् ६ यदिदं मनसा वाचा च क्षुभ्यां श्रवणादिभिः ॥ नश्वरं गृह्यमाणं च विद्धि मायामनोमयम् ७ पुंसोऽयुक्तस्य नानाऽर्थो भ्रमः स गुणदोषभाक् ॥ कर्माकर्मविकर्मेति गुणदोषधियो भिदा ८ तस्माद्युक्तेन्द्रियग्रामो युक्तचित्त इदं जगत् ॥ आत्मना क्षिप्स्व विततमात्मानं मय्यधीश्वरे ९ ज्ञानविज्ञानसंयुक्त आत्मभूतः शरीरिणाम् ॥ आत्मानुभवतुष्टात्मानांत रायैर्विहन्यसे १० दोषबुद्धयो भयातीतो निषेधान्न निवर्तते ॥ गुणबुद्ध्या च विहितं न करोति यथाऽर्भकः ११ सर्वभूतसु दृच्छांतो ज्ञानविज्ञाननिश्चयः ॥ पश्यन्मदात्मकं विश्वं न विपद्ये तवैपुनः १२ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यादिष्टो भगवता महाभाग वतो नृप ॥ उद्धवः प्रणिपत्या हतत्त्वजिज्ञासुरच्युतम् १३ उद्धव उवाच ॥ योगेश योगविन्यासयोगात्मन्योगसंभव ॥ निःश्रेयसाय मे प्रोक्तस्त्यागः संन्यासलक्षणः १४ त्यागोऽयं दुष्करो भूमन्कामानां विषयात्मभिः ॥ सुतरां त्वयि सर्वात्मन भक्तैरिति मे मतिः १५

तरं सर्वेषामात्मभूतत्वान्न कोपि विघ्नानाचरति तथाच श्रुतिः "तस्य ह न देवाश्च नाभूत्या ईशते आत्मा ह्येवैषां स भवती"ति १० न चोत्पन्नज्ञानस्यापि यथेष्टाचरणप्रसंग इत्याह दोषबुद्धयेति गुणदोषबुद्धयतीतोऽपि प्राक्तनसंस्कारान्निषेधान्निवर्तत एव किंतु न दोषबुद्ध्या विहितं च प्रायशः करोति न गुणबुद्ध्या यथाऽर्भकः संकल्पविकल्परहितः किंचित्करोति कुतश्चिन्निवर्तते तद्वत् ११ एवं भूतस्य न पुनः संसार इत्याह सर्वभूतेति न विपद्ये तन पुनः संसरेत् १२ १३ त्वं तु सर्वपरित्यज्येत्याद्युपदेशमात्मनोऽयोग्यमन्वानः पृच्छति योगेशोति योगफलदायिन् योगविदान्यासोनामातिगोप्यो निक्षेपविशेषः यद्वा योगो विन्यस्यते क्रियते यस्मिन् योगात्मन्योगे आत्मा प्रकटो भवति यस्य योगस्वरूपेति वा योगस्य संभवो यस्मात् चतुर्भिरेतैः संबोधनैः स्वमहिम्ना केवलं त्वयोपादिष्टं न तु मदाधिकारं पर्यालोच्येति व्योतिष्यत तदाह निःश्रेयसायेति न चारोग्याद्यर्थसर्वस्वदानादिव दयं त्यागः किंतु संन्यासलक्षणोऽप्रत्यापतिरूपः १४ १५

यंप्रतित्यागाद्युपदिष्टं सोऽहं मूढमतिः कुतः संभेत्यहमिति च सानुबंधे पुत्रादिसहिते त्वन्मायया विरचिते आत्मनि देहे विगाढो निमग्नोऽस्तस्तत्तु भवतानि गदितं यथाहं संसाधयामि तथा मृत्युं
मामनुशाधिशनैः शिक्षय १६ मया संक्षेपत उक्तं विस्तरतस्त्वन्यान्पृच्छेति चेदत आह सत्यस्येति स्वदृशः स्वप्रकाशस्य सत्यस्याऽऽत्मन आत्मनो मां प्रातिवक्तारं त्वतोऽन्यं नानुचक्षे न पश्या
मि स्वदृशः स्वतः सिद्धज्ञानात्त्वतोऽन्यमिति वा कुत इत्यत आह सर्वइति बहिरर्थभावाविषयेष्वर्थबुद्धयः १७ केचिदुःशीला भवंति केचित्सेविताः फलकाले विनश्यंतिकेचिदज्ञाः केचिद्रक्षणे
ऽसमर्थाः केचित्स्थानाद्गृष्टास्तद्व्यावृत्त्यर्थमनवद्यामित्यादीनि पंचविशेषणानि न अंतःकालतः पारंदेशतश्च यस्य तम् कालादिभिरकुण्ठो विकुण्ठलोको धिष्ण्यं स्थानं यस्य तम् उहे भगवन् हस्फुटम्
निर्वेदे हेतुः वृजिर्नैर्दुःखैरभितप्तः हकारगौरवाद्यवृत्तारो युक्त इव पठनीयः नन्वनवद्यत्वादीनि कुतो ममतदाह नारायणमिति अनुकंपितामाह नरो जीवस्तस्य सखायं भवंतं शरणं प्रपद्ये १८
तदेवमसंभावना विपरीतभावनाभ्यामुपदिष्टं तत्त्वमनवगाहमानं प्रतितन्निवृत्तये गुरूपदेशं विनाऽपि स्वान्वयव्यतिरेकाभ्यामेव तत्त्वप्रतिपत्तिर्भवतीति दर्शयितुमाह प्रायेणेति लोकतत्त्वस्य वि

सोऽहं माहमिति मूढमतिर्विगाढस्त्वन्मायया विरचितात्मानि सानुबंधे ॥ तत्त्वं जसानि गदितं भवता यथाहं संसाधयामि भगवन्ननुशाधिभृत्यम् १६ सत्यस्य ते
स्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्यं वक्तारमीशविबुधेष्वपि नानुचक्षे ॥ सर्वे विमोहितधियस्तव मायये मे ब्रह्मादयस्तनुभृतो बहिरर्थभावाः १७ तस्माद्भवंतमनवद्यम
नंतपारं सर्वज्ञमीश्वरमकुण्ठविकुण्ठधिष्ण्यम् ॥ निर्विण्णधीरहमुहवृजिनाभितप्तो नारायणं नरसखं शरणं प्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्व
विचक्षणाः ॥ समुद्धरंति ह्यात्मानमात्मनैवाशुभाशयात् १९ आत्मना गुरुरात्मैव पुरुषस्याविशेषतः ॥ यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयोऽसावनुविंदते २० पुरु
षत्वे च मांधीराः सारुथयोगविशारदाः ॥ आविस्तरां प्रपश्यंति सर्वशक्त्युपबृंहितम् २१ एकद्वित्रिचतुष्पादो बहुपादस्तथापदः ॥ बह्वचः संति पुरःसृष्टा
स्तासां मे पौरुषी प्रिया २२ अत्र मां मार्गयंत्यद्वायुक्ता हेतुभिरीश्वरम् ॥ गृह्यमाणैर्गुणैर्लिङ्गैर्ग्राह्यमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंती मामिति हासं पुरातनम् ॥
अवधूतस्य संवादं यदोरमित ते जसः २४ अवधूतं द्विजं कंचिच्चरंतमकुतोभयम् ॥ कविं निरीक्ष्य तरुणं यदुःपप्रच्छ धर्मवित् २५ यदुरुवाच ॥ कुतो बुद्धिरियं
ब्रह्मन्नकर्तुः सुविशारदा ॥ यामासाद्य भवौ लोकां विद्वांश्चरति बालवत् २६

चक्षणाः परीक्षकाः अशुभाशयाद्विषयवासनातः १९ तदुपपादयति आत्मनः पश्चादिशरीरेऽप्यात्मैव हिताहितज्ञाने गुरुः २० तत्र प्रत्यक्षं दर्शयति पुरुषत्वे चेति तथा च श्रुतः “पुरुषत्वे चाविस्त
रामात्मा सहिप्रज्ञानेन संपन्नतमो विज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलोको कालो कौमर्त्येनामृतमीप्सत्येव संपन्नोऽथे तरेषां पशूनामशनापि पासेष्वभि विज्ञानमिति २१ अतः पुरुषत्वं स्तौ
ति एकेति २२ अनुमानमाह अत्र पौरुष्यां पुरि युक्ता अप्रमत्ता अग्राह्यं ग्राह्यं भ्योऽहंकारादिभ्यो व्यतिरिक्तं मामद्वासाक्षान्मृगयंति मार्गणे प्रकारद्वयमाह गृह्यमाणैर्बुद्ध्यादिभिर्गुणैर्हेतुभिः
जडानां प्रकाशः स्वप्रकाशमेकं विना न घटत इत्यनुपपत्तिमुखेन लक्षकैः तथा तैरेव लिङ्गैर्व्याप्तिमुखेन अनुमानत इश्वरं प्रवर्तकं मृगयंते बुद्ध्यादिकरणानि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वाद्वास्यादिवादाति
तदुक्तम् “भगवान्सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मनाहारिः दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैरिति न चैतावता अनुमानिक आत्मेति मंतव्यम् देहादिव्यतिरिक्तत्वं पदार्थशुद्धिमात्रस्यैवानुमाने
न विवक्षितत्वात् २३ भूयान्वयव्यतिरेकाभ्यामसंभावनादिनिवृत्ताविति हासमाह अत्रापीति २४ २५ सुविशारदा अतिनिपुणा सर्वलोकविलक्षणा २६

सर्वलोकवैलक्षण्यमेवाऽऽह प्रायइति धर्मादिषुविवित्सायामात्मविचारेचमानवाःसमीहंतेप्रवर्तते तत्राप्यायुरादेर्हेतुनाकामनयैव २७ त्वंतुनकस्यचित्कर्मणःकर्ताभवसि नकिंचिदीहसेइच्छ
सि नन्वशक्त्याऽज्ञानेनवाऽनैपुण्येनवाविरूपत्वेनवाऽवाग्मितयावाऔदासीन्यंवदतएवनेत्याह कल्पइत्यादिना २८ महानानंदश्चतवकुतइतिपृच्छति जनेष्विति २९ स्पर्शविहीनस्य
विषयभोगरहितस्य अत्रहेतुः केवलात्मनःकलत्रादिशून्यस्य ३० ३१ बुद्ध्यैवोपाश्रिताः स्वीकृतानतूपदेशेन अटामिपर्यटामि ३२ गुरुनाह पृथिवीति ३३ शोभनरूपंकटिस्यक
रोतीतिसुपेशकृत् ३४ मेमयाश्रिताः तदाह एतेषांवृत्तिभिरात्मनःशिक्षाःशिक्षणीयानर्थान्हेयोपादेयादीनन्वशिक्षमनुशिक्षितवानस्मि ३५ नाहुपोययातिः ३६ क्षितेःक्षमांशिक्षित
वानित्याह भूतैरिति आक्रम्यमाणःपीड्यमानःतद्विद्वान्भूतानांदैववशवर्तित्वंविद्वान् व्रतंनियमम् ३७ पर्वतरूपावृक्षरूपाचयापृथिवीतस्याःशिक्षितमाह शश्वदिति सर्वदापरार्थाः
परोपकारार्थाःसर्वाईहायस्यसःपरार्थएवएकांततःसंभवोयस्यसः भूभूतःपर्वतात् तस्यहि वृक्षवृणनिर्झरप्रसवक्रियाःपरार्थाएवयथातद्वत् तथानगशिष्योवृक्षशिष्यःसन्परात्मतांपराधीना

प्रायोधर्मार्थकामेषुविवित्सायांचमानवाः ॥ हेतुनैवसमीहंतेआयुषोयशसःश्रियः २७ त्वंतुकल्पःकविर्दक्षःसुभगोऽमृतभाषणः ॥ नकर्तानेहसेकिंचिज्जडो
न्मत्तपिशाचवत् २८ जनेषुदह्यमानेषुकामलोभदवाग्निना ॥ नतप्यसेऽग्निनामुक्तोगंगांऽभस्थइवाद्विपः २९ त्वंहिनःपृच्छतांब्रह्मन्नात्मन्यानंदकारणम् ॥
ब्रूहिस्पर्शविहीनस्यभवतःकेवलात्मनः ३० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदुनैवमहाभागोब्रह्मण्येनसुमेधसा ॥ पृष्टःसभाजितःप्राहप्रश्रयावनतांद्विजः ३१ ब्राह्म
णउवाच ॥ संतिमेगुरवोराजन्बहवोबुद्ध्युपाश्रिताः ॥ यतोबुद्धिमुपादायमुक्तोऽटामीहतानशृणु ३२ पृथिवीवायुराकाशमापोऽग्निश्चंद्रमारविः ॥ कपोतो
ऽजगरःसिंधुःपतंगोमधुकृद्बजः ३३ मधुहाहरिणोमीनःपिंगलाकुररोऽर्भकः ॥ कुमारीशरकृत्सर्पऊर्णनाभिःसुपेशकृत् ३४ एतेमेगुरवोराजंश्चतुर्विंशतिराश्रि
ताः ॥ शिक्षावृत्तिभिरेतेषामन्वशिक्षामिहात्मनः ३५ यतोयदनुशिक्षामियथावानाहुषात्मज ॥ तत्तथापुरुषव्याघ्रानिबोधकथयामिते ३६ भूतैराक्रम्य
माणोऽपिधीरोदैववशानुगैः ॥ तद्विद्वान्नचलेन्मार्गादन्वशिक्षंक्षितेर्व्रतम् ३७ शश्वत्परार्थसर्वेहःपरार्थैकांतसंभवः ॥ साधुःशिक्षेतभूभूतानगशिष्यःपरात्म
ताम् ३८ प्राणवृत्त्यैवसंतुष्येन्मुनिर्नैवेन्द्रियप्रियैः ॥ ज्ञानंयथाननश्येतनावकीर्येतवाङ्मनः ३९ विषयेष्वाविशन्योगिनानाधर्मेषुसर्वतः ॥ गुणदोषव्यपे
तात्मानविषज्जेतवायुवत् ४० पार्थिवेष्विहदेहेषुप्रविष्टस्तद्गुणाश्रयः ॥ गुणैर्नयुज्यतेयोगिगंधैर्वायुरिवाऽऽत्मदृक् ४१

त्मताम् वृक्षोयथापरैरवखंड्योत्पाद्यवानयनमप्यनुमन्यतेतद्वत् ३८ वायुरपिद्विविधःप्राणोवाह्यश्च तत्रप्राणस्यगुरुत्वमाह प्राणवृत्त्येति प्राणोह्याहारादिमात्रेणप्रवर्तते रूपरसादीर्निद्रिय
विषयांस्तुनापेक्षते तथामुनिरपिभवेदित्यर्थः प्राणवृत्तेरकरणेनोवैकल्येनज्ञाननाशःस्यादतोदेहनिर्वाहःकर्तव्यः गुणलिप्सायांतुवाङ्मनश्चविक्षिप्येताऽतोनाधिकंलिप्सेदित्याह ज्ञानामिति
नावकीर्येतनाविक्षिप्येत ३९ विषयान्सेवमानोऽपितेष्वनासक्तिर्वाह्याद्वायोःशिक्षेदित्याह विषयेष्विति नानाधर्मेषुशीतोष्णादिधर्मकेषु नहिवायुर्वनेदहनेवासज्जेततद्वत् ४० यथावायुर्ग
धादिधर्मयोगेनप्रतीयमानोऽपिप्रस्तुतोतद्योगिणोऽपिदेहादिधर्मयोगेनाहंप्रत्ययेनप्रतीयमानोऽप्यात्मा नतद्धर्मवानितिसंभावितमितिवायोरेवशिक्षितमित्याह पार्थिवेष्विति तद्गुणाश्रयोदे
हधर्मान्त्वादीनाश्रित्यवर्तमानोगुणैस्तैरेव ४१

आकाशाच्छिक्षितसंभावनाद्वयमाह अंतर्हितश्चेतिद्वयेन अंतर्हितश्चदेहांतर्गतोऽपिमुनिरात्मनोदेहाद्यसंगमतेष्ववच्छेदंभावयेत् कुतः स्थिरजंगमेषुसमन्वयेनयाव्याप्तिस्तथा किंम
 णिषुसूत्रस्येवव्याप्तिः न विसृतस्यसर्वगतस्य तत्कुतःब्रह्मात्मभावेनब्रह्मस्वरूपभावनया “तत्त्वमसी”तिश्रुः नन्वेतत्सर्वकथंसंभवतितत्राऽऽह नभस्त्वंतत्तुल्यत्वंभावयेत् यथानभसःसर्वग
 तस्यनघटादिभिःसंगःपरिच्छेदोवाएवमात्मनोऽपिसंभवतीति ४२ किंच कूटस्थस्याऽऽत्मनोनागमापायिदेहादिसंबंधइत्याह तेजोवन्नमयैःतेजश्चापश्चात्रपृथिवीचतन्मयैःकालसृष्टैर्गुणै
 र्देहादिभिःपुमान्नस्पृश्यतइतिनभोवत्संभवतीति ४३ स्वच्छत्वादिभिर्गुणैरुदकंजगत्पुनातीतितद्गुणामयाशिक्षिताइत्याह स्वच्छोनिर्मलः प्रकृतितःस्वभावतः स्निग्धोजनेष्वनुरागवान्
 माधुर्योमधुरालापी तीर्थभूस्तीर्थस्थानम् अपांमित्रमुदकतुल्यः अघादितिपाठेसखायंपापात्पुनाति स्वच्छत्वादिगुणैरर्थादुदकसादृश्यंज्ञातव्यम् ४४ अग्नेःशिक्षितमाह तेजस्वीति ज्ञाना
 तिशयात् विशेषतस्तपसादीप्तःदुर्धर्षोऽक्षोभ्यःसचासावुदरभाजनश्चापरिग्रहः युक्तात्मासुनिः ४५ अग्नेरेवशिक्षांतरमाह क्वचिदिति यथाऽग्निःपरेच्छयैवहविर्गृह्णातितथामुनिरित्या
 ह दातृणामिति प्रागुत्तराशुभंभूतंभविष्यच्चपापम् ४६ आत्मनोदेहोपाधिकमेवोच्चनीचत्वादिनस्वाभाविकमित्यप्यग्निदृष्टातेनसंभावितमित्याह स्वमाययास्वाविद्ययासृष्टंसदसलक्षणंदेव
 अंतर्हितश्चस्थिरजंगमेषुब्रह्मात्मभावेनसमन्वयेन ॥ व्याप्त्याऽव्यवच्छेदमसंगमात्मनोमुनिर्नभस्त्वंविततस्यभावयेत् ४२ तेजोऽवन्नमयैर्भावैर्मेधाद्यैर्वायुने
 रितैः ॥ नस्पृश्यतेनभस्तद्वत्कालसृष्टैर्गुणैःपुमान् ४३ स्वच्छःप्रकृतितःस्निग्धोमाधुर्यस्तीर्थभूर्नृणाम् ॥ मुनिःपुनात्यपांमित्रमोक्षोपस्पर्शकीर्तनैः ४४
 तेजस्वीतपसादीप्तोदुर्धर्षोदरभाजनः ॥ सर्वभक्षोऽपियुक्तात्मानादतेमलमग्नित् ४५ क्वचिच्छत्रःक्वचित्स्पष्टउपास्यःश्रेयश्च्छताम् ॥ भुंक्तेसर्वत्रदा
 तृणांदहन्प्रागुत्तराशुभम् ४६ स्वमाययासृष्टमिदंसदसलक्षणंविभुः ॥ प्रविष्टइयतेतत्तत्सरूपोऽग्निरिवैधसि ४७ विसर्गाद्याःश्मशानांताभावादेहस्यना
 ऽऽत्मनः ॥ कलानाभिवचंद्रस्यकालेनाव्यक्तवर्त्मना ४८ कालेनह्योघवेगेनभूतानांप्रभवाप्ययौ ॥ नित्यावपिनदृश्येतेआत्मनोऽग्न्यथाऽर्चिषाम् ४९
 गुणैर्गुणानुपादतेयथाकालंविमुंचति ॥ नतेषुयुज्यतेयोगीगोभिर्गाइवगोपतिः ५०

तिर्यगादिरूपंविप्रशूद्रादिरूपंवा ४७ आत्मनोजन्मादिपादिकाराभावश्चंद्रदृष्टातेनसंभावितइत्याह विसर्गाद्याइति विसर्गोजन्म इमशानंनाशः तत्रैयंज्योतिःशास्त्रप्रक्रिया अप्यमंडलं
 चंद्रस्तेजोमयमंडलमादित्यस्तयोरेकनक्षत्रावस्थानेचंद्रोनदृश्यते चक्षुषआदित्यमंडलेनसमदेशस्थितेनव्यवधानात् साअमावास्या अथपष्टि घटिकाभिश्चंद्रोनक्षत्रांतरंगच्छति आदि
 त्यस्तुत्रयोदशभिरहोरात्रैः अतःप्रतिपदमारभ्यविषमस्थितस्याऽऽदित्यमंडलस्यपंचदशःपंचदशोभागआप्यमंडलेप्रतिविंबितोदृश्यतेसाकलेत्युच्यते एवंपंचदशोऽह्नित्रयोदशभिर्नक्षत्रै
 रंतरमितिराशिचक्रस्यसप्तविंशतिनक्षत्रात्मकस्यमध्येसंमुखौचंद्रादित्यौतिष्ठतस्तदासंपूर्णप्रतिविंबंभूच्छायालांछितदृश्यतेसा पौर्णिमा तस्याममावास्याप्रतिविंबेनसहपोडशकलश्चंद्रउप
 चर्यते ततःपुनःप्रतिपदमारभ्यमंडलयोर्विषमभावात्कलाहासः तत्रयथाकलानामेवोत्पत्त्यादयोनाप्यमंडलस्यतथाऽऽत्मनोऽपीत्याह कलानाभिवेति ४८ सिंहावलोकनेनाग्निदृष्टातेनै
 वदेहानाक्षणभंगुरतयावैराग्यंशिक्षितमित्याह कालेनेति ओघवेद्वैगोयस्यतेन आत्मनःसंवधिनांभूतानांदेहानाभित्यर्थः अर्चिषांज्वालानाम् ४९ आदित्याच्छिक्षितमाहद्वयेन गुणैरि
 तिगुणैरिद्विद्यैर्गुणान्विषयानुपादतेयथाकालमर्थिन्यागतेसतिविमुंचतिच नतेषुयुज्यतेलब्धमितिदत्तमितिवाऽभिनिवेशंनकरोति गोभीरश्मिभिर्गाःजलानिगोपतिःसूर्योयथा ५०

स्वतोभेदशून्यस्याप्यात्मनोभेदप्रतीतिरुपाधिवशादित्यादित्यदृष्टान्तेनैवसंभावितमित्याह बुध्यतइति स्वेस्वस्वरूपेऽवस्थितआत्माभेदेननबुध्यते अभिव्यनक्तीतिव्यक्तिरुपाधिः व्यक्ति
स्थउपाधौप्रतिविबितस्तुतद्रतइवउपाधिप्रविष्टइवभेदेनस्थूलमतिभिर्लक्ष्यते अर्कवदित्यन्वयः ५१ कपोताच्छक्षितमाह नातिस्नेहइति स्नेहःप्रीतिः प्रसंगउपलालनाद्यासक्तिः ५२ दृ
ष्टांतंप्रपंचयतिकपोतःकश्चनेति ५३ तयोर्मिथःस्नेहप्रसंगोदर्शयति कपोतावितित्रयेण स्नेहेनगुणितंबद्धहृदयंययोस्तौ ५४ विस्त्रब्धौनिःशंकौ ५५ साकपोतीतर्पयंतीसहासवीक्षितालापा
दिभिःप्रीणयंत्यतएवतेनानुकंपितासतीयंयंवांछितंतंत्कामंसमनयत्संपादयामास राजन्नितित्वंयथेति सूचितम् ५६ ५७ तेषुजलभरितेष्वंशेषु हरेःस्वभावकर्मादिशक्तिभीरचितावयवाःपक्षि
बुध्यतेस्वेनभेदेनव्यक्तिस्थइवतद्रतः ॥ लक्ष्यतेस्थूलमतिभिरात्माचावस्थितोऽर्कवत् ५१ नातिस्नेहःप्रसंगोवाकर्तव्यःक्वापिकेनचित् ॥ कुर्वन्विदेतसंतापं
कपोतइवदीनधीः ५२ कपोतःकश्चनारण्येकृतनीडोवनस्पतौ ॥ कपोत्याभार्ययासार्धमुवासकतिचित्समाः ५३ कपोतौस्नेहगुणितहृदयौगृहधर्मिणौ ॥ दृ
ष्टिदृष्ट्यांगमंगेनबुद्धिबुद्ध्याबबंधतुः ५४ शय्यासनाटनस्थानवार्ताक्रीडाशनादिकम् ॥ मिथुनीभूयविस्त्रब्धौचेरतुर्वनराजिषु ५५ यंयंवांछतिसाराजंस्त
र्पयंत्यनुकंपिता ॥ तंतंसमनयत्कामंकृच्छ्रेणाप्यजितेंद्रियः ५६ कपोतीप्रथमंगर्भगृह्णीकालआगते ॥ अंडानिसुषुवेनीडेस्वपत्युःसन्निधौसती ५७ तेषु
कालेव्यजायंतरचितावयवाहरेः ॥ शक्तिभिर्दुर्विभाव्याभिःकोमलांगतनूरुहाः ५८ प्रजाःपुपुषतुःप्रीतौदंपतीपुत्रवत्सलौ ॥ शृण्वंतौकूजितंतासांनिर्वृतौक
लभाषितैः ५९ तासांपतत्रैःसुस्पशैःकूजितैर्मुग्धचेष्टितैः ॥ प्रत्युद्गर्भैरदीनानांपितरौमुदमापतुः६० स्नेहानुबद्धहृदयावन्योऽन्यविष्णुमायया ॥ विमोहितौ
दीनधियौशिशून्पुपुषतुःप्रजाः६१ एकदाजग्मतुस्तासामन्नार्थतौकुटुंबिनौ ॥ परितःकाननेतस्मिन्नार्थिनौचेरतुश्चिरम् ६२ दृष्ट्वातौलुब्धकःकश्चिददृच्छा
तोवनेचरः ॥ जगृहेजालमातत्यचरतःस्वाल्यांतिके ६३ कपोतश्चकपोतीचप्रजापोषिसदोत्सुकौ ॥ गतौपोषणमादायस्वनीडमुपजग्मतुः ६४ कपोती
स्वात्मजान्वीक्ष्यवालकानजालसंवृतान् ॥ तानभ्यधावक्त्रोशंतीक्रोशतोभृशदुःखिता ६५ साऽसकृत्स्नेहगुणितादीनचित्ताऽजमायया ॥ स्वयंचाबध्यत
शिचाबद्धान्पश्यंत्यपस्पृतिः६६ कपोतश्चाऽत्मजान्वद्धानात्मनोप्यधिकान्प्रियान् ॥ भार्याचाऽत्मसमादीनोविललापातिदुःखितः ६७ अहोमेपश्यतापा
यमल्पपुण्यस्यदुर्मतेः ॥ अतृप्तस्याकृतार्थस्यगृहस्त्रैर्वर्गिकोहतः ६८ अनुरूपानुकूलाचयस्यमेपतिदेवता ॥ शून्येगृहेमांसंत्यज्यपुत्रैःस्वर्यातिसाधुभिः
६९ सोऽहंशून्येगृहेदीनोमृतदारोमृतप्रजः ॥ जिजीविषेकिमर्थंवाविधुरोदुःखजीवितः७० तांस्तथैवाऽवृतान्शिग्भिर्मृत्युग्रस्तान्विचेष्टतः ॥ स्वयंचरुपणः
शिक्षुपश्यन्नप्यबुधोऽपतत् ७१ तंलब्ध्वालुब्धकःक्रूरःकपोतंगृहमेधिनम् ॥ कपोतकान्कपोतींचसिद्धार्थःप्रययौगृहम् ७२

णःकोमलान्यंगानितनूरुहाश्चयेपांते ५८ ५९ पतत्रैःपक्षैःअदीनानांदृष्टानाम् ६० शिशून्बालान्प्रजाःपुत्रान् ६१ ६२ स्वाल्यांतिकेचरतःक्रीडतः तान्कपोतपुत्रान् आतत्यप्रसार्य
६३ उत्सुकत्वादेवतत्पोषणार्थगतौसंतौ पोषणंभक्ष्यम् ६४ ६५ शिचाजालेन ६६ आत्मानुरूपांभार्यांचविललाप शुशोच ६७ विलापमाहत्रयेण अहोइतिअतृप्तस्यदृष्टसुखेअकृतार्थ
स्यादृष्टमसंपादयतः ६८ ६९ ७० तानावृतान्पश्यन्नपि शिक्षु जालेषु ७१ ७२

भा ० पु ०

१६॥

दाष्टीतिकेयोजयति एवमिति ७३ एवंगृहासक्तिस्तिरश्चामप्यनर्थहेतुर्मुष्यस्यत्वतिनिन्दितेत्याह यः प्राप्येति ७४ ॥ इति भागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥
अष्टमेऽजगरादिभ्यो नवभ्यः शिक्षितं हरिः ॥ अवधूतगिरा प्राह विवेकायोद्धवं प्राति ॥ १ ॥ प्रारब्धकर्मभोगस्यावश्यं भावित्वात्तदर्थोऽद्य भैर्नानुर्व्ययोवृथा कर्तव्य इत्यजगराच्छिक्षितमित्याह
सुखमित्यादिना यदैन्द्रियकंसुखं तत्स्वर्गे नरके च भवत्येव यथादुःखम् तस्माद्बुधस्तत्रेच्छेत् ॥ १ ॥ शरीरनिर्वाहमात्रं तु यथा लब्धेन कर्तव्यमित्याह ग्रासमिति आजगरोऽजगरवृत्तिः अक्रि
यउदासीनः २ यदानापततितदा किं कर्तव्यं तत्राऽऽह शयीतेति अनुपक्रमो निरुद्यमः दिष्टभुक्दैवमेव प्रापकमिति धैर्यवान् ३ ननु समर्थोऽपि शयीतैव किम् ओमित्याह ओज इति ओज इ
न्द्रियबलम् सहोमनोबलम् बलं शरीरमेव तद्युक्तमपि देहमकर्मकमेव विभ्रच्छयान एव भवेत् वीतनिद्रः स्वार्थं दत्तदृष्टिश्च भवेन्न पुनरीहेत इन्द्रियावानपीति दर्शनादिव्यापारमपि निवारयति ४
समुद्राच्छिक्षितमाह मुनिरिति बहिः प्रसन्नश्चासावंतर्गभीरश्च दुर्विगाह्य एवंभूत इति परिकलयितुमशक्यः अलक्ष्याभिप्रायत्वात् दुरत्ययोऽनतिक्रमणीयः तेजस्वित्वात् अनंतपारः कालतो

एवंकुटं व्यशांतात्मा द्रंद्वारामः पतन्निवत् ॥ पुष्पन्कुटुंबं कृपणः सानुबंधोऽवसीदति ७३ यः प्राप्यमानुषं लोकं मुक्तिद्वारमपावृतम् ॥ गृहेषु खगवत्सक्तस्त
मारूढच्युतं विदुः ७४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सुखमैन्द्रियकं राजन्स्व
र्गे नरक एव च ॥ देहिनां यद्यथा दुःखं तस्मान्नेच्छेत्तदबुधः १ ग्रासं सुमृष्टं विरसं महातं स्तोकमेव वा ॥ यदृच्छयैवाऽऽपतितं ग्रसेदाजगरोऽक्रियः २ शयीताहा
निभूरीणि निराहारोऽनुपक्रमः ॥ यदि नोपनमेद्ग्रासो महाहिरिर्वादिष्टभुक् ३ ओजः सहो बल युतं विभ्रद्देहमकर्मकम् ॥ शयानो वीतनिद्रश्च नेहेतौन्द्रियवानपि
४ मुनिः प्रसन्नगंभीरो दुर्विगाह्यो दुरत्ययः ॥ अनंतपारो ह्यक्षोभ्यः स्तिमितो दइवार्णवः ५ समृद्धकामो हीनो वानारायणपरो मुनिः ॥ नोत्सर्पेत्तन शुष्येत स
रिद्धिरिव सागरः ६ दृष्ट्वा स्त्रियं देवमायां तद्वा वैरजितेन्द्रियः ॥ प्रलोभितः पतत्यधेतमस्य ग्नौ पतंगवत् ७ योऽपि द्विरण्याभरणां वरादिद्रव्येषु मायारचितेषु मूढः
प्रलोभितात्मा तु पभोगबुद्ध्या पतंगवन्नश्यति नष्टदृष्टिः ८ स्तोकं स्तोकं ग्रसेद्ग्रासं देहो वर्तेत यावता ॥ गृहान हिं सन्नातिष्ठेद्दृतिमाधुक् रीमुनिः ९ अणुभ्यश्च
महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः ॥ सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः १०

देशतश्चापरिच्छेद्यः स्वरूपाविर्भावात् अक्षोभ्योऽविकार्यः रागाद्यभावात् स्तिमितो दो निश्चलो दकोऽर्णवो यथा तद्वदेतैर्गुणैर्भवेदित्यर्थः ५ किंच वर्षासु सरिद्धिः समृद्धोऽपि सागरो यथानो
त्सर्पेत्तग्रीष्मे तद्विहीनोऽपि न शुष्येत तथा समृद्धकामस्तद्विहीनो वानहृष्येन्न शोचेदित्यर्थः अत्र हेतुः नारायणपरो न तु विषयपर इति ६ रूपगंधस्पर्शशब्दरसैः पंचभिर्विषयैर्मोहिताः पतंगमधुकरग
जहारिणमीनाहता अतस्तेष्वनासक्तौ पंचैते गुरवः तदुक्तम् 'पतंगमातंगकुरंगभृंगमीनाहताः पंचभिरेव पंच एकः प्रमादी सकथं न हन्यते यः सेवते पंच' भिरेव पंचेति तत्र रूपविलासमोहितो नश्यतीति पतं
गाच्छिक्षितमाह दृष्ट्वेति तस्याभावैः प्रलोभितः ७ स्त्रियमुपलक्षणीकृत्यैतत्प्रपंचयति योऽपि दिति ८ मधुकराच्छिक्षितमाह स्तोकमिति गृहान्गृहस्थान हिं सन्नपीडयन् अयं भावः यथा मधुक
रो विशिष्टगंधलोभेनैकस्मिन्नेव पद्मे वसन्नस्तमयसमये मुकुलिते तस्मिन्बध्यते एवं मुनिरपि गुणलोभेनैकमेव गृहमाश्रितस्तन्मोहेन बध्यत इति ९ किंच अणुभ्यश्चेति १०

अ०

८

॥१६॥

द्विविधो मधुकृत् मधुकृतं तत्पुष्पादाच्छिद्य गृह्णातीति मधुकृद्भ्रमरः मधुकरोत्याहारत्वेन स्वरूपेण चेति मधुमाक्षिका च तत्र प्रथमाच्छिक्षितमुक्तं द्वितीयाच्छिक्षितमाह सायमिदं भोक्ष्यामि श्वइदं
 भोक्ष्यामीति भिक्षितमन्नादिनसंगृहीतं किं तु पाणिपात्रस्तन्मात्रग्राही यद्वा उदरमेवामंत्रपात्रं यस्य सः एकभिक्षाया सुदरमात्रग्राही भवेत् संग्रहीतुमक्षिकेन भवति न जीवतीत्यर्थः ११
 एताद्विवृणोति पुनः सायंतनमिति १२ स्पर्शासक्तिर्नाशहेतुरिति गजाच्छिक्षितमित्याह पदाऽपीति पादेनापि दारवीं दारुमयी मपि गजो हिकरिणीं प्रदर्शयन्निखातवृणपिहितगते निपात्य बध्य
 ते १३ किंच नाधिगच्छेदिति नोपगच्छेत् १४ त्यागभोगविहीनो धनसंचयः परगामी भवतीत्यत्र मधुहागुरु रित्याह न देयमिति तदन्यां बलवान्भुंक्ते तदप्यन्यस्तच्चान्यः मधुहामाक्षिकाभिः सं
 चितं मधुयथाभुंक्ते तद्वत् ननु सुगुप्तं धनं कथमन्योद्वा स्यति हरिष्यति चेति तत्राऽऽह अर्थवित् लिङ्गैरर्थतदुपायं च वेतीत्यर्थवित् यथामधुहातरुकोटरादिगतं मधुवेति हरति च १५ स्वोद्यमं विनाऽ
 पिभोगः संभवतीत्यत्रापि स एव गुरु रित्याह सुदुःखेति आशा सामाना मिति वक्तव्ये वर्णलोपार्थः 'यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्स्वामिनावुभौ तयोरन्नमदत्त्वा तु भुक्त्वा चां द्रायणं चरेदिति गृहिणा
 सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृहीतं भिक्षितम् ॥ पाणिपात्रोदरामत्रोमक्षिकेन संग्रही ११ सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृहीतं भिक्षुकः ॥ माक्षिका इव संगृह्णन्सहतेन
 विनश्यति १२ पदाऽपि युवतीं भिक्षुर्न स्पृशेद्वारवीमपि ॥ स्पृशन्करीव बध्येत करिण्या अंगसंगतः १३ नाधिगच्छेत्स्त्रियं प्राज्ञः कर्हिचिन्मृत्युमात्मनः ॥ ब
 लाधिकैः सह न्येत गजैरन्यैर्गजो यथा १४ न देयं नोपभोग्यं चलुब्धैर्यदुःखसंचितम् ॥ भुंक्ते तदपि तच्चान्यो मधुहेवार्थविन्मधु १५ सुदुःखोपार्जितैर्वित्तैराशासा
 नां गृहाशिषः ॥ मधुहेवाग्रतोभुंक्तेयतिर्वै गृहमेधिनाम् १६ ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् ॥ शिक्षेत हरिणा द्वद्वान्मृगयोर्गीतमोहितात् १७ नृत्य
 वादित्रगीतानि जुषन् ग्राम्याणि योषिताम् ॥ आसां क्रीडनको वश्यः ऋष्यशृंगो मृगी सुतः १८ जिह्वयाऽतिप्रमाथिन्या जनोरमविमोहितः ॥ मृत्युमृच्छत्यसद्वु
 द्विर्भानिस्तु बाडिशैर्यथा १९ इंद्रियाणि जयंत्याशु निराहारामनीषिणः ॥ वर्जयित्वा तुरसनंतन्निरन्नस्य वर्धते २० तावज्जितेन्द्रियो न स्याद्विजितान्येन्द्रियः पु
 मान् ॥ न जयेद्रसनं यावज्जितं सर्वजितेरसे २१ पिंगलानामवेश्याऽऽसीद्विदेहनगरेपुरा ॥ तस्यामे शिक्षितं किंचिन्निबोधनपनंदन २२ सास्वैरिण्येकदाकां
 तं संकेत उपनेष्यती ॥ अभूत्काले बहिर्द्वारि विभ्रती रूपमुत्तमम् २३ मार्ग आगच्छतो वीक्ष्य पुरुषान्पुरुषर्षभ ॥ तान् शुल्कदान् चित्तवतः कां तान् मेनेऽर्थकामु
 का २४ आगतेष्वपयातेषु सा संकेतोपजीविनी ॥ अप्यन्यो वित्तवान्कोऽपि मामुपैष्यति भूरिदः २५

मावश्यकत्वेन दानविधानात् १६ हरिणाच्छिक्षितमाह ग्राम्येति भगवद्गीतंतु शृणुयादेव मृगयोर्लुब्धकस्य १७ हरिणशब्दादेव हरिणी सुतः ऋष्यशृंगोऽपि गुरुर्ज्ञातव्य इत्याह नृत्येति
 वश्यो बभूवेति शेषः १८ रसासक्तिर्नाशहेतुरिति मीनाच्छिक्षितमित्याह जिह्वयेति अतिप्रमाथिन्या अतिक्षोभिकया दुर्जयया ऋच्छति प्राप्नोति बाडिशैराभिपलितैर्लोहकंटकैः १९ दुर्जय
 त्वमुपपादयति इंद्रियाणीति द्वाभ्याम् अयं भावः यद्याहारस्त्यज्यते तर्ह्यन्येन्द्रियजयः केवलं भवति रसनैर्द्रियं तु वर्धते यदि तु भुज्यते तर्हि पुनश्च रसासक्त्या सर्वेन्द्रियक्षोभः स्यात् अतोरसासक्तिप
 रित्यज्यौपधवद्भुंजीतीति प्राणवृत्त्यैव संतुष्येदित्यत्रोक्तमपि रसनस्यातिदुर्जयत्वज्ञापनायोच्यत इति विशेषः २० २१ पिंगलायानैराशयं शिक्षितमिति वक्तुं तदारुणानमाह पिंगलेत्यादिना मे
 मया शिक्षितम् २२ स्वैरिणीकामचारिणी संकेतेरतिस्थाने २३ तान् चित्तवतः सधनानत एव शुल्कदान् मूल्यदान् कां तान् सुरतार्हान् २४ अपिः संभावनायाम् अन्योऽपि मामुपैष्यत्येवंदुराश
 येत्युत्तरेणान्वयः २५

भा० पु०

॥ १७ ॥

द्वार्यवलंबमानापुनःप्रविशतीपुनर्निर्गच्छतीएवंकुर्वती निशीथमर्धरात्रंप्राप २६ निर्वेदोलंबुद्धिः वित्तचित्तैवहेतुर्यस्यसः २७ यथायथावत् मममत्तःशृणु ननुकिमिर्विण्णायागीतश्रवणे
नतत्राऽऽह हियस्मात्पुरुषस्याऽऽशापाशानानिर्वेदोऽसिर्यथातथाछेत्ता २८ तत्रहेतुः नहीति अंगहेराजन् २९ अविजितात्मत्वेहेतुः याऽहंबालिशविशेषकशून्यातस्याःकुतः येनकारणे
नासतस्तुच्छात्ररात्कामं कामये ३० बालिशत्वंप्रपंचयति संतमितिचतुर्भिः समीपेसंतमंतर्यामित्वात् इममपरोक्षमीश्वरम् ३१ अतिविगर्ह्याऽतिनिंद्यावावार्ताजीविकातया कुतः
सांकेत्येनयावृत्तिस्तया बहुव्रीहिणास्वविशेषणंवा परितापंप्रपंचयति स्त्रैणादिति स्त्रीलंपटादथार्थतृषोलुब्धादतएवानुशोच्यान्नराद्याऽहंवित्तरतिचेच्छती मयावृथाऽऽत्मापरिता
पितः केनवित्तमिच्छति तेननरेणक्रीतेनस्वयंविक्रीतेनाऽऽत्मनादेहेन ३२ अहोधिङ्मायाऽहमतिबीभत्सितंभजामीत्याह यदिति वंशोनामस्थूणासुनिहितस्तिर्यग्ग्रेणुः वंश्यास्तस्मिन्नुभ
यतोनिहितावेणवः अस्थिमिरेवनिर्मितावंशादयोयस्मिस्तत् तत्रपृष्ठेदीर्घमस्थियत्सवंशः पार्श्वस्थीनिवंश्यानि स्थूणादस्तपादास्थीनि तथारोमभिर्नखैश्चपिनद्धंछादितम् तथाऽपिभ्रं

एवंदुराशयाध्वस्तनिद्राद्वार्यवलंबती ॥ निर्गच्छतीप्रविशतीनिशीथंसमपद्यत २६ तस्यावित्ताशयाशुष्यद्रकायादीनचेतसः ॥ निर्वेदःपरमोजज्ञेचित्ताहेतुः
सुखावहः २७ तस्यानिर्विण्णचित्तायागीतंशृणुयथामम ॥ निर्वेदआशापाशानांपुरुषस्ययथाह्यसिः २८ नह्यंगाजातनिर्वेदोदेहबंधंजिहासति ॥ यथाविज्ञा
नराहितोमनुजोममतानृप २९ पिंगलोवाच ॥ अहोभेमोहविततिपश्यताविजितात्मनः ॥ याकांतादसतःकामंकामयेयेनबालिश ३० संतंसमीपेरमणरतिप्र
दंवितप्रदंनित्यमिमंविहाय ॥ अकामदंदुःखभयाधिशोकमोहप्रदंतुच्छमहंभजेऽज्ञा ३१ अहोमयाऽऽत्मापरितापितोवृथासांकेत्यवृत्त्याऽतिविगर्ह्यवार्तया ॥
स्त्रैणान्नराद्यार्थतृषोऽनुशोच्याक्रीतेनवित्तरतिमात्मनेच्छती ३२ यदस्थिभिर्निर्मितवंशवंश्यस्थूणंत्वचारोमनखैःपिनद्धम् ॥ क्षरन्नवद्वारमगारमेतद्विष्मूत्र
पूर्णमदुपैतिकाऽन्या ३३ विदेहानांपुरेह्यास्मिन्नहमेकैवमूढधीः ॥ याऽन्यमिच्छंत्यसत्यस्मादात्मदात्काममच्युतात् ३४ सुहृत्प्रेष्ठतमोनाथआत्माचायंशरी
रिणाम् ॥ तंविक्रीयाऽऽत्मनैवाहंरमेऽनेनयथारमा ३५ कियत्प्रियंतोव्यभजन्कामायैकामदानराः ॥ आद्यंतवंतोभार्यायादेवावाकालविदुताः ३६ नूनंमेभ
गवान्प्रीतोविष्णुःकेनापिकर्मणा ॥ निर्वेदोऽयंदुराशयायन्मेजातःसुखावहः ३७ मैवंस्युर्मंदभाग्यायाःक्लेशानिर्वेदहेतवः ॥ येनानुबंधंनिर्हृत्यपुरुषः
शममृच्छति ३८

तिनवद्वाराणियस्मिस्तत् एवंभूतागाररूपंनृशरीरमेतन्मत्तमत्तोऽन्याकावाकांतबुद्ध्याउपैतसेवते ३३ सत्संगतौसत्यामप्यहोममोहइत्याह विदेहानामिति याऽहमसतीअच्युतादन्यम्
कामंभोगमिच्छंतीसा ३४ एवंनिर्विण्णासतीअतःपरमेवंकरिष्यामीत्याह सुहृदिति अयमीश्वरः आत्मनैवाऽऽत्मानमेवनिवेद्यतंविक्रीयविशेषेणक्रीत्वाऽनेनैवसहरमे रमालक्ष्मीर्यथा
३५ अन्यस्यासेव्यत्वंदर्शयति कियदिति आद्यंतवंतोयेकामाविषयाःकामदानरावादेवावाकालकलिताभार्यायाःकियत्प्रियंरुतवंतोनकिंचित् अतोनेहासुत्रचतद्वयतिरिक्तःकोऽपिसे
व्योऽस्तीत्यर्थः एवंनिश्चित्यस्वभाग्यमभिनंदति नूनमिति दुष्टाआशायस्यास्तस्यामे ३७ ननुधनाप्राप्त्याक्लिष्टाऽसिकथंविष्णुःप्रीतस्तत्राऽऽह मैवामिति मंदभाग्याचेदहंस्यांतर्ह्येवनिर्वे
दहेतवःक्लेशानस्युरित्यर्थः येननिर्वेदेनानुबंधंमृहादिकंनिर्हृत्यपरित्यज्य ३८

अ०

८

॥ १७ ॥

अतस्तेन श्रीविष्णुनोपकृतं कृतमुपकारं निर्वेदलक्षणम् ग्राम्ये पुनरेषु विषयेषु वा संगताः ३९ कथं व्रजसितदाह संतुष्टेति ४० ननु ब्रह्मादीन् हि त्वा अमुनैवेति कोऽयं नियमस्तत्राऽऽह संसारेति
मुषिते क्षणमपहतविवेकम् ४१ तर्हि किमात्मत्राणोपाधिना तं भजिष्यसि तत्र सर्वतो निर्विद्य भगवद्भजने प्रवृत्तस्याऽऽत्मन एव समर्थत्वादित्याह आत्मैवेति यदा एव जगत्पश्येत्ततश्चाप्रमत्तः
सन्निखिलादिहामुत्र च भोगा निर्विद्येत तदा ह्यात्मनैवाऽऽत्मनो गोप्तेत्यन्वयः अतः केवलं प्रेम्णैव भजामीति भावः ४२ क्रांतस्य तर्षोऽभिलाषस्ततो जाताम् ४३ फलितमाह आशाहीति ४४ ॥
इति भागवते एकादशस्कंधे टीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७ ॥ नवमेकुररादिभ्यो देह तश्चोपशिक्षितम् ॥ श्रुत्वा यदुःकृतार्थोऽभूदिति कृष्णेन वर्णितम् ॥ १ ॥ कुरराच्छिक्षितमाह परि
ग्रहो हीति यद्यत्प्रियतमं तस्य तस्य परिग्रहः तद्विद्वान् परिग्रहो दुःखमिति विद्वान्सन् यस्त्वकिंचनस्त्यक्तपरिग्रहो न तु दरिद्रः ॥ १ ॥ तदाह सामिपमिति २ अर्भकाशिक्षामाह नेति

तेनोपकृतमादाय शिरसा ग्राम्यसंगताः ॥ त्यक्त्वा दुराशाः शरणं व्रजामितमधीश्वरम् ३९ संतुष्टाश्च दधत्येतद्यथा लाभेन जीवती ॥ विहराम्यमुनैवाहमात्मना
रमणेन वै ४० संसारकूपे पतितं विषयैर्मुषितेक्षणम् ॥ ग्रस्तं कालाहिनाऽऽत्मानं कोऽन्यस्त्रा तु मधीश्वरः ४१ आत्मैव ह्यात्मनो गोप्तानिर्विद्येत यदाऽखिलात् ॥
अप्रमत्त इदं पश्येत्स्तं कालाहिना जगत् ४२ ब्राह्मण उवाच ॥ एवं व्यवसितमतिर्दुराशां क्रांततर्षजाम् ॥ छित्त्वोपशममास्थाय शय्यामुपविवेश सा ४३ आ
शाहिपरमंदुःखं नैराश्यं परमं सुखम् ॥ यथा संछिद्य क्रांताशां सुखं सुष्यापिर्गला ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पिङ्गलोपाख्याने षष्ठोऽध्या
यः ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ परिग्रहो हि दुःखाय यद्यत्प्रियतमं नृणाम् ॥ अनंतं सुखमाप्नोति तद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः १ सामिषंकुरं जघ्नुर्बलिनो ये निरामि
पाः ॥ तदामिषं परित्यज्य स सुखं समविंदत २ न मे मानावमानौ स्तो न चिंतागेहपुत्रिणाम् ॥ आत्मक्रीडात्मरतिर्विचरामीह बालवत् ३ द्वावेव चिंतया
मुक्तौ परमानंद आलुतौ ॥ यो विमुग्धो जडो बालो योगुणेभ्यः परंगतः ४ क्वचित्कुमारीत्वात्मानं वृणानान् गृहमागतान् ॥ स्वयंतानर्हयामासक्वापि यातेषु बंधुषु
तेषामभ्यवहारार्थं शालीव्रह्मसि पार्थिव ॥ अवघ्नंत्याः प्रकोष्ठस्थाश्च कुशं खाः स्वनं महत् ५ सा तज्जुगुप्सितं मत्वामहती व्रीडिता ततः ॥ बभञ्जैकैकशः शंखान् द्वौ
द्वौ पाण्योरशेषयत् ७ उभयोरप्यभूद्वोषो ह्यवघ्नंत्याः स्मशंखयोः ॥ तत्राप्येकं निरभिददेकस्मान्नाभवद्धनिः ८ अन्वशिक्षमिमं तस्या उपदेशमरिंदम ॥ लो
काननुचरन्नेतौ लोके तत्त्वविवेक्सया ९ वासे बहूनां कलहो भवेद्दार्ता द्वयोरपि ॥ एक एव चरेत्तस्मात्कुमार्या इव कंकणः १०

गेहपुत्रिणां तद्वतां या भवति चिंता सा च मे नास्ति आत्मनैव क्रीडायस्य आत्मनिरतिः प्रीतिर्यस्य सः ३ नन्वज्ञ सर्वज्ञयोः किं सादृश्यं नैश्चित्यं परमसुखमित्याह द्वावति विमुग्धोऽज्ञः जडो
नुद्यमः एवं भूतो यो बालो यश्च प्रकृतेः परमीश्वरं प्राप्तस्तौ द्वौ ४ कुमार्याः शिक्षितं वक्तुमाख्यायिका माह क्वचिदित्यादिना वृणानान्स्वरणायाऽऽगतान् बंधुषु पित्रादिषु ५ शंखाः शंखत्रयाः
महद्यथा भवति तथा स्वनं चक्रुः ६ सामहती बुद्धिमती तत्स्वयं शाल्यवहननम् जुगुप्सितं दरिद्रताद्योतकम् एकैकशः क्रमेणैकमेकं बभञ्ज स्वकरादपसारितवती ७ निरभिदत्पृथक्कृतवती ८
ननु कुमार्यास्तव च कथं संगतिस्तत्राऽऽह लोकानिति ९ वास इति प्रथमां तपाठे कलहहेतुः वार्ता गोष्ठी हेतुर्भवेदित्यर्थः १०

चित्तैकाग्रताद्वैतास्फूर्तिलक्षणसमाधिहेतुरितिशरकाराच्छित्तमित्याह मनइति तत्रोपायमाह जितेति आसनजयेश्वासजयस्तस्यचजयेश्वासाधीनं मनोनिश्चलं भवति ननु क्षणं निश्चलं
सदपि मनोविषयवासनयायदिविक्षिप्येतसु पुत्राविव सर्वथालीयेत वातदाकितत्राऽऽह वैराग्येति वैराग्येणाविक्षिप्यमाणमभ्यासयोगेन लक्ष्ये ध्रियमाणं स्थिरीक्रियमाणम् ११ एकत्रेति कुत्र
तदाह यस्मिन्निति यल्लयविक्षेपात्मकं मन एतद्यस्मिन्परमानंदरूपे भगवतिलब्धास्पदं सत्कर्मरेणून् कर्मवासनामुंचितितस्मिन् ननु कर्मवासनात्यागेऽपि सुषुप्तिवलयोदुर्वारः न सत्त्वेनेति वृद्धे
नोपशमात्मकेन रजस्तमसोरभावे विक्षेपलयाभावात्निर्वाणमवृत्तिकं ध्येयाकारेणावस्थानमुपैति कुतः अनिधनम् इंधनं गुणास्तत्कार्यचतद्रहितम् तदुक्तं योगशास्त्रे 'मनसोऽवृत्तिश्च शून्यस्य ब्रह्मा
कारतया स्थितिः याऽसंप्रज्ञातनामासौ समाधिरभिधीयते' इति १२ ततश्च न द्वैतस्फूर्तिरित्याह तदेति बहिर्दर्शनादिना अंतरं स्मृत्या इषौ गतात्मा तस्य ऋजूकरणे दत्तचित्तो मेरी घोषैरिति
केव्रजंतं नृपतिमपि न वेद तद्वत् १३ सर्पाच्छित्तमाह एकचारीति योगिसंमर्दस्यापित्यागे कुमारी गुरुः जनसंगत्यागे सर्पः स यथाजनाच्छंक्रमान एकाकी विचरति नियतनिकेत रहितश्च सदा
ऽप्रमत्तश्चैकांतवासी च आचारैर्गतिभिः स विपो निर्विषो वेति न लक्ष्यते च असहायश्च भितभाषी च तद्वन्मुनिर्वर्तेतेत्यर्थः १४ किंच गृहारंभइति अध्रुवात्मनो न श्वरदेहस्य सुखं यथाभवति तथाव

मन एकत्र संयुज्याज्जितश्वासोजितासनः ॥ वैराग्याभ्यासयोगेन ध्रियमाणमतंद्रितः ११ यस्मिन् मनो लब्धपदं यदेतच्छनैः शनैर्मुंचितिकर्मरेणून् ॥ सत्त्वेन वृ
द्धेन रजस्तमश्च विधूय निर्वाणमुपैत्य निधनम् १२ तदैव मात्मन्यवरुद्धचित्तो न वेद किंचिद्वाहिरंतरं वा ॥ यथेष्टकारो नृपतिं व्रजंतं भिषौ गतात्मानं ददर्श पार्श्वे १३
एकचार्यनिकेतः स्यादप्रमत्तो गृहाशयः ॥ अलक्ष्यमाण आचारैर्मुनिरेकोऽल्पभाषणः १४ गृहारंभोऽतिदुःखाय विफलश्चाध्रुवात्मनः ॥ सर्पः परकृतं वेदमप्रवि
श्य सुखमेधते १५ एको नारायणो देवः पूर्वमृष्टं स्वमायया ॥ संहृत्य कालकलया कल्पांत इदमीश्वरः १६ एक एवा द्वितीयोऽभूदात्माधारोऽखिलाश्रयः ॥
कालेनाऽऽत्मानुभावेन साम्यं नीता सुशक्तिषु ॥ सत्त्वादिष्वदिपुरुषः प्रधानपुरुषेश्वरः १७ परावराणां परम आस्ते कैवल्यसंज्ञितः ॥ केवलानुभवानंदसंदो
हो निरुपाधिकः १८ केवलात्मानुभावेन स्वमायां त्रिगुणात्मिकाम् ॥ संक्षोभयन्मृजत्यादौ तया सूत्रमरिंदम १९ तामाहुस्त्रिगुणव्यक्तिसृजंतीं विश्वतो मुखम् ॥
यस्मिन् प्रोतमिदं विश्वं येन संसरते पुमान् २०

धत्ते १५, कारकसामग्रीनिरपेक्षात्केवलादीश्वराद्विश्वसृष्टिसंहारावूर्णनाभिदृष्टांतेन मया संभाविताविति वक्तुं प्रथमं संहारप्रकारमाह एकइति सार्धत्रयेण एकः कारकनिरपेक्षः पूर्वसृष्टमिदं जग
त्कालकलया कालशक्त्या संहृत्य १६ एक एवा द्वितीयः सजातीयविजातीयभेदशून्योऽभूत् कारणभूता सुसत्त्वादिषु शक्तिष्वपि साम्यं नीता सुसतीषु गुणसाम्यं प्रधानं तदुपाधिः पुरुषश्च तयोरी
श्वरः १७ परावराणां परे ब्रह्मादयः अवरेऽन्ये च मुक्ता जीवास्तेषां परमः प्राप्य आस्ते कुतः कैवल्यसंज्ञितो मोक्षशब्दाभिधेयः तत्र हेतुः केवलो निर्विषयः स्वप्रकाशः आनंदानां संदोहः समूहः पर
मानंदइत्यर्थः कुतः निरुपाधिकः १८ अतः केवलादेव सृष्टिर्दर्शयति केवलेनाऽऽत्मानुभावेन कालेन सूत्रं क्रियाशक्तिप्रधानं महत्तत्त्वं सृजति जीवसंसारहेतुभूते सूत्रे सृष्टेऽपि त्वं मा भैरिति संबो
धयति अरिंदम अरी नरागादीन् दमयितुं समर्थ १९ सूत्रस्यैव व्यक्तेशब्देनोच्यमानस्य तामिति स्त्रीलिङ्गेन परावर्शः त्रिगुणव्यक्तिगुणत्रयकार्यम् अतएव विश्वतो मुखं नानाविधं त्रिगुणात्मकं
विश्वमहंकारद्वारेण सृजंतीम् त्रिगुणकार्यस्य सूत्रसंज्ञायां कारणमाह यस्मिन्निति कारणभूते समष्टिरूपे यस्मिन्निदं विश्वं प्रोतं ग्रथितम् "वायुं गौतमसूत्रं वायुना धौतमसूत्रेणायं च लोकः परश्च
लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृब्धानि" ति श्रुतेः येन वाय्वात्मना प्राणरूपेण जीवः संसरति २०

तदेवंशिक्षितमर्थमुक्त्वाट्टांतमाह यथेति हृदयादुद्गताम् वक्त्रतोवक्त्रेण संतत्यप्रसार्यविहृत्यक्रीडित्वा २१ भगवद्व्यानपराणांतत्सारूप्यं न चित्रमिति पेशस्कृतोभ्रमरविशेषाज्ज्ञातामित्याह यत्रयत्रेति सकलमेकाग्रम् २२ कुड्यांप्रवेशितो निरुद्धोभयेन ध्यायन्सात्मतांतत्सारूप्यम् साम्यतामिति पाठेत्वार्षता पूर्वरूपमसंत्यजन्नित्यस्यायमभिप्रायः यदा तेनैव देहेनान्यसारूप्यं दृश्यते तदा किं वक्तव्यं देहांतरेण सारूप्यं घटत इति २३ स्वदेहादेव शिक्षितमाह स्वात्मेति स्वात्मनो देहाच्छिक्षिताम् २४ गुरुत्वे हेतुः विराक्तिविवेकयोर्हेतुः विराक्तिहेतुत्वमाह सत्त्वनिधनमुत्पात्तिविनाशौ विभ्रत्स्म किंच सततं संततमात्स्युर्दुर्कदुःखमेवोत्तरफलं विभ्रत्तयद्वासततातिरेवोर्दुर्कउत्तरफलं सत्यतत्त्वनिधनं विभ्रत् विवेकहेतुत्वमाह तत्त्वानीति यथा यथावत् एव मृत्युपकारित्वेऽपि देहेनैवाऽस्थाकर्तव्येत्याह तथापीति पारक्यं श्वसृगालादिभक्ष्यमिति निश्चितवान् २५ सततात्स्युर्दुर्कतांप्रपंचयति जायेति द्वाभ्यामयस्य देहस्य प्रियचिकीर्षया भोगसंपादनेच्छया जायादिवर्गान्निवतन्वन्पुष्पातिपुरुषः कथं भूतः सकृच्छ्रं यथाभवति तथावरुद्धानि संचितानि धनानियेन सः देहाविशेषणं वा सदेहः स्वांते स्वस्यायुषोऽंतेऽवसीदति नश्यति किंच देहनाशेऽपि न दुःखसमाप्तिरित्याह अस्य पुरुषस्य देहांतरवीजं कर्मसृष्टेति वृक्षस्येव धर्मो यस्य सः २६ किंच जिह्वेति अमुं देहं तदभिमानिनं पुरुषं वा एकतोरसंप्रति जिह्वा अपकर्षत्याच्छिनत्ति कर्हि कदाचित् पर्षापि पासाजलं प्रति शिश्रौ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णांसंत्यवक्रतः ॥ तथा विहृत्य भूयस्तां ग्रसत्येवं महेश्वरः २१ यत्र यत्र मनो देही धारयेत् सकलं धिया ॥ स्नेहाद्वेषाद्भयाद्वापियाति तत्तत्स रूपताम् २२ कीटः पेशस्कृतं ध्यायन् कुड्यां तेन प्रवेशितः ॥ याति तत्सात्मतां राजन् पूर्वरूपमसंत्यजन् २३ एवं गुरुभ्य एतेभ्य एषामे शिक्षितामतिः ॥ स्वात्मोपशिक्षितां बुद्धिं गृणु मे वदतः प्रभो २४ देहो गुरुर्मम विराक्तिविवेकहेतुर्विभ्रत्स्मसत्त्वनिधनं सततात्स्युर्दुर्कम् ॥ तत्त्वान्यनेन विमृशामि यथा तथापिऽपारक्यमित्यवसितो विचराम्यसंगः २५ जायात्मजार्थपशुभृत्यगृहाप्तवर्गान्पुष्पातियत्प्रियचिकीर्षया वितन्वन् ॥ स्वांते सकृच्छ्रमवरुद्धधनः सदेहः सृष्ट्वाऽस्य बीजमवसीदति वृक्षधर्मा २६ जिह्वैकतोऽमुमपकर्षति कर्हि तर्षां शिश्रौऽन्यतस्त्वगुदं श्रवणं कुतश्चित् ॥ घ्राणोऽन्यतश्च पलट्क्कचकर्मशक्तिर्वह्नयः सपत्न्य इव गेहपतिं लुनंति २७ सृष्ट्वापुराणिविविधान्यजयाऽत्मशक्त्या वृक्षान्सरीसृपपशून् खगदंशमत्स्यान् ॥ तैस्तैरतुष्टहृदयः पुरुषं विधाय ब्रह्माऽवलोकयिष्ये मुदमापदेवः २८ लब्ध्वासु दुर्लभमिदं बहुसंभवांते मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धीरः ॥ तूर्णयते तनपते दनुमृत्युयावन्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् २९ एवं संजातवैराग्यो विज्ञाना लोकआत्मनि ॥ विचरामि महीमेतां मुक्तसंगोऽनहं कृतिः ३० व्यवयंप्रति त्वक्स्पर्शं प्रति उदरमन्नमात्रं प्रति श्रवणं शब्दं प्रति घ्राणं गंधं प्रति चपलदृक्स्पर्शं प्रति कचक्वाचित्स्वस्वविषयंप्रति कर्मशक्तिः अन्यदापि कैर्द्रियैर्लुनंति त्रोटयंति २७ तदेवं देहो गुरुरित्यादि त्रिभिर्विराक्तिविवेकहेतुत्वमुपपाद्ये दानीमस्य देहस्यातिदुर्लभत्वं दर्शयन्त्रीश्वरनिष्ठां विधत्ते सृष्टेति द्वाभ्याम् पुराणि शरीराणि पुरुषं पुरुषदेहमब्रह्मणोऽवलोकयाऽऽपरोक्षया यधिपणा बुद्धिर्यस्मिन् सततमुक्तम्, तासां मे पौरुषी प्रियेति' श्रुतिश्च 'पुरुषत्वे चाविस्तरमात्मे'त्यादिः ईश्वरो हिकरणाधिष्ठात्रीरश्यादिदेवतावागादिभिः सह सृष्टवान् ताश्च तं प्रतिभोगार्थं शरीरमयाचंत सच ताभ्यो गोशरीरमश्वशरीरं पुरुषशरीरं यथाक्रममानीतवान् ततस्तादेव ताः सोऽब्रवीद्यथाऽऽस्य तनं चक्षुः २८ तस्माद्ब्रह्मणां संभवानां जन्मनामंते मानुष्यमनित्यमप्यर्थदं पुरुषार्थप्रापकं देवा लब्ध्वेदमनुमृत्युः अन्वनु निरंतरं मृत्युवो यस्य तद्यावन्नपते तावेदवतूर्णशीघ्रनिःश्रेयसाय यतेत विषयः पुनः सर्वतः पश्चादियोनिष्यपि स्यादेव २९ तदेवं हेयोपादेयविवेकं बहुधा निरूप्ये दानीं यदुक्तं त्वंतु कल्पः कविर्दक्ष इत्यादितत्रोत्तरमाह एवमिति एवं बहुभ्यो गुरुभ्यः शिक्षितेन विशिष्टं ज्ञानमेवा लोकप्रदीपो यस्य सः सप्तम्यंतं वा आत्मविशेषणम् आत्मनि स्थित एव महीं विचरामि ३०

ननु किं बहुभिर्गुरुभिर्न हि श्वेतकेतुभृगुप्रमुखैर्बहवो गुरव आश्रितास्तत्राऽह न ह्येकस्मादिति बहुधा सप्रपञ्चनिष्प्रपञ्चभेदादिभिः अयं भावः नैते परमार्थोपदेशगुरवः किं त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामात्मन्यसंभावनादिमात्रनिवर्तकास्तेषां बहुत्वं युक्तमेवेति ज्ञानप्रदं गुरुमेकमेव वक्ष्यति मदभिज्ञं गुरुं शांतमुपासीतोति उक्तं च "तस्माद्गुरुं प्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय उक्तमभि"ति ३१ विप्रोदत्तात्रेयः योगार्द्धिमापुरुभर्यायि दुहैहयाद्या इत्युक्तत्वात् यथागतं तथैव यदृच्छया ययावित्यर्थः ३२ भगवान्स्वीयं ब्रह्माविकुलमिति श्लाघते नः पूर्वेषां पूर्वज इति अत्र संग्रहश्लोकाः कपोतमीनहारिणकुमारगिजपत्रगाः पतंगः कुररश्चाष्टौ हेयार्थे गुरवो मताः १ मधुकुन्मधुहर्ता च पिंगला च द्वयोस्त्रयः ॥ उपादेयार्थं विज्ञानेशोपाः पृथ्व्यादयो मताः २ तदवांतरभेदश्च तत्र तत्र स्फुटीकृतः ॥ अध्यायत्रितये चाष्टनवाष्टावीरिताः क्रमात् ३ ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे टीकायां नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥ चतुर्विंशतिगुर्वारुणालब्धसंभावनाभुवः ॥ उद्धवस्याऽऽत्मतत्त्वाप्त्यै साधनोक्तिरतः परैः १ दशमे देहसंबन्धात्संस्मृतिर्नाऽऽत्मनः स्वतः ॥ इत्येतद्गुणयामासमतान्तरानिरासतः ॥ २ ॥ तदेवमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुत्पन्नविवेकज्ञानस्य तत्त्वज्ञानायादित आरभ्य साधनान्युपदिशति भगवान् मयेति मया पंचरात्राद्युक्तैष्वणवधर्मेष्ववहितोऽप्रमत्तः संस्तदविरोधेन वर्णाद्याचारमनुतिष्ठेत् १ कथमकामात्मता संभवति तत्राऽह अन्वीक्षेतेति स्वधर्मैर्विशुद्धचित्तः सन्देहिनां विषयेषु सत्यत्वाभिनि

न ह्येकस्माद्गुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात्सुपुष्कलम् ॥ ब्रह्मतदाद्वितीयं वैगीयते बहुधा र्षिभिः ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इत्युक्त्वा स यदुं विप्रस्तमामं यगभीरधीः ॥ वंदितोऽभ्यर्थितो राज्ञाय यौ प्रीतो यथागतम् ३२ अवधूतवचः श्रुत्वा पूर्वेषां नः स पूर्वजः ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्तः समचित्तो बभूव ह ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मयोदितेष्ववहितः स्वधर्मेषु मदाश्रयः ॥ वर्णाश्रमकुलाचारमकामात्मा समाचरेत् ॥ १ ॥ अन्वीक्षेत् विशुद्धात्मा देहिनां विषयात्मनाम् ॥ गुणेषु तत्त्वध्यानेन सर्वारंभविपर्ययम् २ सुप्तस्य विषया लोको ध्यायतो वा मनोरथः ॥ नानात्मकत्वाद् द्विफलस्तथा भेदात्मधीर्गुणैः ३ निवृत्तं कर्म सेवेत प्रवृत्तं मत्परस्त्यजेत् ॥ जिज्ञासायां संप्रवृत्तो नाद्रियेत् कर्मचोदनाम् ४ यमानभीक्ष्णं सेवेत नियमान्मत्परः क्वचित् ॥ मदभिज्ञं गुरुं शांतमुपासीत मदात्मकम् ५ अमान्यमत्सरो दक्षो निर्ममो दृढसौहृदः ॥ असत्त्वरो र्थजिज्ञासुरनसूयुरमोघवाक् ६ जायापत्यगृहक्षेत्रस्वजनद्रविणादिषु ॥ उदासीनः संपश्यन् सर्वेष्वर्थेषु वाऽऽत्मनः ७

वेशेन ये सर्वे आरंभास्तेषां फलवैपरीत्यं पश्येत् एवं फलवैपरीत्यादकामः स्यात् २ किंच काम्यविषयाणां मिथ्यात्वादपीत्याह सुप्तस्येति विफलोऽर्थशून्यः अत्रैव प्रयोगः इन्द्रियैर्वा बहिर्नानाबुद्धिः सा विफला नानात्मकत्वात् ऐन्द्रियकत्वाच्च मनोजन्यस्वप्नमनोरथवादिति ३ 'मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजिहासये'ति स्मृतिरतः प्रवृत्तं काम्यं कर्म त्यजेन्न निवृत्तं नित्यनैमित्तिकमेव कुर्यात् आत्मविचारे तु सम्यक्प्रवृत्तो निवृत्तं कर्मचोदनामपि नाद्रियेत् ४ किंच यमानर्हिसादीनभीक्ष्णमादरेण सेवेत शौचादींस्तु नियमान् क्वचिद्यदाशक्तिस्तदा आत्मज्ञानाविरोधेन यमान् द्वादश नियमांश्चैकोनविंशेऽध्याये वक्ष्यति किंच यमेष्वप्यादरं परित्यज्य गुरुमुपासीतेत्याह मदभिज्ञमिति मदात्मकं मद्रूपम् ५ गुरुसेवकस्य धर्मानाह अमानीति दक्षोऽनलसः निर्ममो जायादिषु ममता शून्यः गुरौ तु दृढसौहृदः असत्त्वरोऽव्यग्रः अमोघवाक् व्यवर्था लपरहितः एतान्येवाशिष्यस्य लक्षणानि ज्ञेयानि ६ ननु स्वजायादिषु कथं निर्ममः स्यात् तत्राऽह जायेति औदासीन्यहेतुं विवेकं दर्शयति आत्मनो र्थप्रयोजनं सर्वत्र सममिव पश्यन्निति अयं भावः सर्वदेहेष्व्वात्मन एकत्वाज्जायादिदेहे हिंसाश्च स्वदेहे आत्मनो र्थः सुखादिः सम एव केन विशेषेणैतेष्वेवममत्वाभिनिवेश इत्येवमुदासीनः सन् गुरुं प्रपद्येतेति ७

अहोकोऽसौ देहादिव्यतिरिक्त आत्मा यस्यैक्यादर्थः सर्वेषु समः स्यात्तमाह विलक्षण इति स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयादात्माऽन्योयतो विलक्षणः द्वेधा वैलक्षण्यं दर्शयति ईक्षितास्वद्विगति द्रष्टा हि दृश्याद्विलक्षणः स्वप्रकाशश्च जडाद्विलक्षणः तयोरन्यत्वेदृष्टान्तः यथाग्निर्दाहकः प्रकाशकश्च दाह्यात्प्रकाश्याच्च दारुणः काष्ठादन्यस्तद्वदिति ८ अनेनैव दृष्टान्तेन नित्यत्वानादित्वविभुत्वैकत्वादयोऽपि सिध्यंतीत्याह निरोधेति यथा दारुण्यं तः प्रविष्टोऽग्निस्तत्कृतान्नाशादीन् प्राप्नोति न तु स्वतो नाशादिमान् एवं देहगुणाननित्यत्वादीन् देहात्परो नित्यादिस्वरूपोऽप्यात्माऽनुभवतिततश्च नित्यत्वादिभिरपि वैलक्षण्यादन्यत्वमिति भावः ९ नन्वग्नेर्दारुसंयोगात्तद्धर्मभाक्त्वं घटते आत्मनस्त्वसंगत्वात्कथं देहेन तद्धर्मैर्वासंबंधः संबन्धे वा कुतस्तन्निवृत्तिस्तत्राऽऽह यो साविति पुरुषस्येश्वरस्याधीनैर्मायागुणैर्योऽसौ सूक्ष्मोऽयं च स्थूलो देहो विरचितः पुंसो जीवस्यायं संसारस्तन्निबन्धनस्तदध्यासकृतः हियस्मादेवं तस्मादात्मविद्यातन्निवर्तिकेत्याह आत्मनो विद्याविज्ञानंतस्य छित्तच्छेत्री आच्छिदिति वापदच्छेदः १० यस्मादेवं तस्माज्जिज्ञासया विचारेण आत्मस्थमात्मनिकार्यकारणसंघात एव स्थितं सम्यग्ज्ञात्वा एतदेतस्मिन् देहादौ वस्तु बुद्धिं स्थूलसूक्ष्मक्रमेण निरसेत्त्यजेत् ११ गुरोर्लब्धा विद्या अविद्या तत्कार्यं निरसनक्षमेति स्फुटीकर्तुं विद्योत्पत्तिमश्रुतातिरूपकेण निरूपयति आचार्य इति आद्योऽधरः तत्संधानं तयोर्मध्यमं मंथनकाष्ठम् प्र

विलक्षणः स्थूलसूक्ष्मादेहादात्मेक्षितास्वद्वक् ॥ यथाऽग्निर्दारुणो दाह्यादाहकोऽन्यः प्रकाशकः ८ निरोधोत्पत्त्यणुबृहन्नानात्वं तत्कृतान् गुणान् ॥ अंतः प्रविष्टा धत्त एव देहगुणान्परः ९ योऽसौ गुणैर्विरचितो देहोऽयं पुरुषस्य हि ॥ संसारस्तन्निबन्धोऽयं पुंसो विद्याच्छिदात्मनः १० तस्माज्जिज्ञासयाऽऽत्मानमात्मस्थं केवलं परम् ॥ संगम्य निरसे देतद्वस्तु बुद्धिं यथाक्रमम् ११ आचार्योऽरणिराद्यः स्यादंते वास्युत्तराऽरणिः ॥ तत्संधानं प्रवचनं विद्यासंधिः सुखावहः १२ वैशारदीसाऽतिविशुद्धबुद्धिर्धुनोति मायां गुणसंप्रसूताम् ॥ गुणांश्च संदह्य ददात्ममेतत्स्वयं च शाम्यत्यसमिद्यथाऽग्निः १३ अथैषां कर्मकर्तृणां भोक्तृणां सुखदुःखयोः ॥ नानात्वमथ नित्यत्वं लोककालागमात्मनाम् १४

वचनमुपदेशः विद्यातु संधिः संधौ भवन्नग्निरिव तथा च श्रुतिः ६ 'आचार्यः पूर्वरूपम् अंते वास्युत्तररूपम् विद्यासंधिः वप्रचनं संधानमिति १२ अग्निसादृश्यमेवाऽऽह वैशारदीति विशारदोऽतिनिपुणस्तेन शिष्येण प्राप्ता तेन गुरुणोपादिष्टा वा अतिविशुद्धा बुद्धिर्गुणकार्यरूपां मायां निवर्तयति यदात्मकमेतद्विश्वं जीवस्य संसृतिनिमित्तं तान् गुणांश्च दग्ध्वा असमिन्निरिधनः तस्मात्कार्येण कारणेन विद्यया च व्यवधानाभावात्साक्षात्परमानंदरूपो भवतीति १३ एवंप्रवत्स्वप्रकाशज्ञानस्वरूपो नित्य एक एवाऽऽत्मा कर्तृत्वादयश्च धर्मास्तस्य देहोपाधिकास्तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यं मायामयं चातः सर्वतो विरक्तः सन्नात्मज्ञानेन मुच्यत इत्युक्तं विलक्षणः स्थूलसूक्ष्मादित्यादिना तदेव श्रुतिसमन्वयेन निर्णीतेऽप्यर्थे मतांतरविरोधेन संदेहो माभूदिति तन्मतं निराकर्तुमुद्रावयति अथेति अथ मन्यसे एषां जीवात्मनां कर्मकर्तृणां सुखदुःखयोर्भोक्तृणां च नानात्वमिति एवं हि जैमिनीयमन्यते 'अहंप्रत्ययविज्ञेय एवाऽऽत्मा सच प्रातिशरीराभिन्नः कर्तृभोक्तृरूपश्च न तु तत्स्वरूपभूतो निर्विकार एकः परमात्माऽस्तीति यथाऽऽहुः 'अहंप्रत्ययविज्ञेयो ज्ञातव्यः सर्वदेवही'ति तथा वैराग्यं च न संभवति तथा हि भोगस्थानानामनित्यत्वाद्वा वैराग्यं भवेत् भोगकालस्य वा तदुपायकर्म बोधकागमस्य वा भोक्तुरात्मनो वानत्वे तदस्तीत्याह अथ नित्यत्वं लोककालागमात्मनां मन्यस इति १४

नचसर्वभोग्यानांविच्छेदान्मायामयत्वाद्वावैराग्यंस्यादित्याह सर्वभावानांस्त्रुचंदनादीनांसंस्थास्थितिरौत्पत्तिकीप्रवाहरूपेणनित्या तथा वदंति नकदाचिदनीदृशंजगदिति अतस्तत्कर्ताकिंश्चिदीश्वरोनास्तीतिभावः किंचयथायथावत् ननुमायामयीत्यर्थः नचाऽऽत्मस्वरूपभूतंनित्यमेकंज्ञानमस्तित्याह तत्तदिति घटपटाद्याकारभेदेनधीर्जायतेअतोऽनित्याभिद्यतेच अयंगूढोऽभिप्रायः नहिनित्यज्ञानरूपआत्माऽपितुज्ञानपरिणामवान् नचविकारित्वेनानित्यत्वप्रसंगः यथाऽऽहुः 'विक्रियाज्ञानरूपाऽस्यननित्यत्वेविरोत्स्यत'इति अतोमुक्ताविंद्रियादिरहितस्यपरिणामासंभवाज्जडत्वेनतत्प्राप्तेरपुरुषार्थत्वात्प्रवृत्तिरेवश्रेयसीननिवृत्तिरिति १५ तत्रतावदुक्तमंगीकृत्यवैराग्योपपादनायप्रवृत्तिमार्गस्यानर्थहेतुत्वंप्रपंचयति एवमपित्यादिना लोकानांलोकपालानामित्यतःप्राक्तेनग्रंथेनअंगहेउद्धव कालावयवतःसंवत्सरादिरूपात् १६ अत्रापीति स्वातंत्र्यपक्षेदुष्कर्मणोदुःखभोगस्यवाऽसंभवादित्यर्थः १७ ननुयेसम्यक्कर्मकर्तुं जानंतितेसुखिनएव येतुनजानंतितएवदुःखिनइतिचेत्तत्राऽऽह नेति विदुषामपिकचित्सुखंनविद्यतेतथामूढानामपिदुःखंनविद्यतेऽतोवयंकर्मकुशलत्वात्सुखिनइतितेषांकेवलंवृथैवाहंकार इत्यर्थः १८ अंगीकृत्याप्याह यदीति तंयोगमुपायंनविदुर्यथासाक्षान्मृत्युर्नप्रभवेत् १९ तथाऽपियावज्जीवंसुखंभविष्यतीतिचेन्नेत्याह कोन्विति यतोऽतिकेवर्तमानोमृत्युः नतुष्टिदोनतु

मन्यसेसर्वभावानांसंस्थाह्यौत्पत्तिकीयथा ॥ तत्तदाकृतिभेदेनजायतेभिद्यतेचधीः १५ एवमप्यंगसर्वेषांदेहिनांदेहयोगतः ॥ कालावयवतःसंतिभावाजन्मा दयोऽसकृत् १६ अत्रापिकर्मणांकर्तुरस्वातंत्र्यंचलक्ष्यते ॥ भोक्तुश्चदुःखसुखयोःकोन्वर्थोविवशंभजेत् १७ नदेहिनांसुखंकिंचिद्विद्यतेविदुषामपि ॥ तथा चदुःखंसूढानांवृथाऽहंकरणंपरम् १८ यदिप्राप्तिविधातंचजानंतिसुखदुःखयोः ॥ तेऽप्यद्वानविदुर्योगंमृत्युर्नप्रभवेद्यथा १९ कोन्वर्थःसुखयत्येनंकामोवा मृत्युरंतिके ॥ आघातंनीयमानस्यवध्यस्येवनतुष्टिदः २० श्रुतंचदृष्टवदुष्टंस्पर्धाऽसूयाऽत्ययव्ययैः ॥ बहंतरायकामत्वात्कृषिवच्चापिनिष्फलम् २१ अंतरायैरविहतोयदिधर्मःस्वनुष्ठितः ॥ तेनापिनिर्जितस्थानंयथागच्छतितच्छृणु २२ इद्वेहदेवतायज्ञैःस्वर्लोकंयातियाज्ञिकः ॥ भुंजीतदेवतत्रभोगान्दि व्याप्तिजार्जितान् २३ स्वपुण्योपचितेशुभ्रेविमानउपगीयते ॥ गंधर्वैर्विहरन्मध्येदेवीनांहृदयवेषधृक् २४ स्त्रीभिःकामगयानेनकिंकिणीजालमालिना ॥ क्रीडन्नवेदाऽऽत्मपातंसुराक्रीडेपुनिर्वृतः २५ तावत्प्रमोदतेस्वर्गेयावत्पुण्यंसमाप्यते ॥ क्षीणपुण्यःपतत्यर्वागनेच्छन्कालचालितः २६ यद्यधर्मरतःसंगा दसतांवाऽजितेंद्रियः ॥ कामात्माकृपणोलुब्धःस्त्रैणोभूतविहिंसकः २७

ष्टिददाति आघातंवधस्थानंप्रतिनीयमानस्यवध्यस्यस्त्रुचंदनादियथानसुखयेत् २० एवमस्मिंलोकेसुखंनस्तीत्युक्तंलोकांतरेऽपितथैवेत्याह श्रुतमिति श्रुतंस्वर्गादि तदपिदुष्टम् स्पर्धापरसुखासहनमसूयापरगुणेदोषाविष्करणमत्ययोऽनाशोव्ययोऽपक्षयस्तैर्दुष्टम् यद्वा व्ययोनाशः अत्ययोऽन्यस्यातिशयः तद्वद्वातदप्राप्त्यादुःखमित्यर्थः किंच बहवोऽंतरायावैगुण्यादिरूपाविघ्नायस्मिन्कामेसुखेतस्यभावस्तत्त्वंतस्मात् कृषिर्यथावदुविघ्नातद्वत् बहुसुखत्वेन श्रुतमपिनिष्फलम् २१ विघ्नवैगुण्याद्यभावमंगीकृत्यापिनाशदुःखंदुष्परिहरमित्याह अंतरायैरिति पंचभिः निर्जितंसाधितम् २२ यज्ञैर्देवताइंद्रादिरूपाइन्द्रा २३ स्वपुण्यैरुपचितेसर्वभोगसंपन्नेदेवीनांमध्येविहरन्गंधर्वैरुपगीयते २४ कामगेनेच्छयागच्छताविमानेन किंकिणीजालमालिना क्षुद्रवंटिकासमूहशोभिना सहस्त्रीभिःसुराक्रीडेपुनंदनादिपुःक्रीडन्नात्मपातंनवेद २५ कालेनचालितःपातितः २६ प्रवृत्तिर्द्विविधा विध्यनुसारेणकाम्येकर्मणिवातल्लंघनेनाधर्मेवा तत्रकाम्यप्रवृत्तेर्गतिरुक्ताऽधर्मप्रवृत्तेर्गतिमाह यदीति यदिवेत्यन्वयः अजितेंद्रियत्वात्कामात्मास्तःकृपणोऽतोलुब्धोभोगतृष्णाकुलोऽतःस्त्रैणःस्त्रीलंपटस्तदर्थभूतविहिंसकः २७

किंच दुष्टजनप्रलोभितोधनाद्यथैषूनविधिनाहत्वा तमःस्थावरतांयाति २८ एवंकर्मसुप्रवृत्तस्यनसुखंनचदुःखनिवृत्तिरित्युपसंहरति कर्माणीति २९ तथाऽपि लोकानानित्यत्वादमर्त्यधर्म
त्वाच्चलोकपालानां सुखमस्तीतिचेतत्राऽऽह लोकानामिति द्वौपराधौपरमायुर्यस्यतस्यब्रह्मणोऽपि तथाचश्रुतिः “भीषास्माद्वातःपवते भीषोदेतिसूर्यः भीषास्मादग्निश्चैत्रंश्च मृत्युर्धावति
पंचम”इति अतःप्रवृत्तिमार्गस्यैवमनर्थहेतुत्वाद्विरक्त्याततोनिवृत्तिरेवयुक्तेतितात्पर्यार्थः ३० एतेनैवस्वयमीश्वरत्वाविष्कारेणेश्वराभावांगीकारःपरित्यक्तः अन्यदपिप्रौढ्यापूर्वमंगीकृतानि
राकरोतिचतुर्भिः तत्रयदुक्तंकर्तुर्भोक्तृरूपएवाऽऽत्मेतितन्निराकरोति गुणाइति गुणाइन्द्रियाणिकर्माणिमृजंतिनत्वात्मा आत्मैवेन्द्रियाणिप्रवर्तयन्कर्माणिकरोतीतिचेन्नेत्याह गुणइति
गुणःसत्त्वादिर्गुणानिन्द्रियाण्यनुमृजतेप्रवर्तयतिनत्वात्मा अतआत्मनःकर्तृत्वंतावन्नास्ति भोक्तृत्वमप्यौपाधिकमित्याह जीवस्त्विति गुणसंयुक्तइन्द्रियादिसंयुक्तः कुतइत्यतआह असौतेष्व
हंकारवानित्यर्थः ३१ यच्चोक्तमात्मनोनानात्वंतदप्यौपाधिकमित्याह यावत्स्यादिति गुणानांवैषम्यमहंकारादिकार्यरूपम् नन्वात्मनएकत्वेकथंपारतंत्यमुक्तंकथंवालोकपालादीनामपि
मद्भयमित्युक्तंतत्राऽऽह नानात्वमिति ३२ यच्चगूढमभिप्रेतंप्रवृत्तिरेवश्रेयसीतितत्राऽऽह यएतदिति एतद्गुणवैषम्यंतत्कृतंभोगंकर्मचेत्यर्थः उपासीरन्सेवेरन् तेलोकादीनामानित्यत्वाच्छुचा

पशूनविधिनाऽऽलभ्यप्रेतभूतगणान्यजन ॥ नरकानवशोजंतुर्गत्वायात्युल्बणंतमः २८ कर्माणिदुःखोदकाणिकुर्वन्देहेनतैःपुनः ॥ देहमाभजतेतत्रकिंसु
खंमर्त्यधर्मिणः २९ लोकानालोकपालानामद्भयंकल्पजीविनाम् ॥ ब्रह्मणोऽपिभयंमत्तोद्विपरार्धपरायुषः ३० गुणाःमृजंतिकर्माणिगुणोऽनुमृज
तेगुणान् ॥ जीवस्तुगुणसंयुक्तोभुंक्तेकर्मफलान्यसौ ३१ यावत्स्याद्गुणवैषम्यंतावन्नानात्वमात्मनः ॥ नानात्वमात्मनोयावत्पारतंत्यंतदैवहि ३२ यावदस्या
स्वतंत्रत्वंतावदीश्वरतोभयम् ॥ यएतत्समुपासीरंस्तेमुह्यंतिशुचाऽर्पिताः ३३ कालआत्मागमोलोकःस्वभावोधर्मएवच ॥ इतिभांबहुधाप्राहुर्गुणव्यति
करेसति ३४ उद्धवउवाच ॥ गुणेषुवर्तमानोऽपिदेहजेष्वनपावृतः ॥ गुणैर्नबध्यतेदेहीबध्यतेवाकथंविभो ३५ कथंवर्तेतविहरेत्कैर्वाज्ञायेतलक्षणैः ॥ किं
भुंजीतोतविसृजेच्छयीताऽऽसीतयातिया ३६ एतदच्युतमेब्रूहिप्रश्नप्रश्नविदांवर ॥ नित्यमुक्तोनित्यबद्धएकएवेतिमेभ्रमः ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापु
राणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥

ऽर्पिताःप्रोताःसंतोमुह्यंति ३३ नकेवलमनित्यतामात्रंकिंतुमायामयत्वमपीत्याह कालइति स्वभावोदेवत्वादिपरिणामहेतुः धर्मस्तद्भोगकारणम् गुणव्यतिकरे मायाक्षोभेसति मामेव प्रा
हुर्नमद्वयतिरिक्ताःसंति ३४ ततोनिवृत्तिरेवमुक्तिहेतुत्वाच्छ्रेयसीतिसिद्धम् एवतावदेकएवाऽऽत्मातस्यचगुणकार्यदेहसंबंधकृतःसंसारःआत्मज्ञानाच्चमुक्तिरित्युक्तंवलक्षणःस्थूलसूक्ष्मा
दित्यादिना तदेवचमतांतरनिरासेनदृढीकृतमथैषामित्यादिना तत्रपृच्छति गुणेष्विति अयमर्थः गुणेष्वसत्सुमुक्तिःसत्स्वेववा आद्येज्ञानसाधनाभावान्नमुक्तिः द्वितीयेचगुणेषुवर्तमानोऽ
पितत्कार्यदेहजेषुकर्मसुसुखादिषुचकथंनबध्येत तथाऽपितैराकाशवदनावृतत्वान्नबध्यतइतिचेत्तर्हिबंधोनसंभवतीत्याह अनपावृतःकथंबध्यतइति ३५ यदिदुसत्स्वेवतदहंकारेणबध्यते
तन्नित्यत्वाचमुच्यतइतिमतंतर्हितत्कथंज्ञातव्यमितिपृच्छति बद्धोमुक्तोवाकथंवर्तेतत्यादि किंभुंजीतकथंभुंजीतेत्यर्थः ३६ एतत्तद्विषयंप्रश्नम् किंच एकएवाऽऽत्माऽनादिगुणसंबंधान्नि
त्यबद्धः मुक्तेर्जन्यत्वेऽनित्यत्वप्रसंगान्नित्यमुक्त इत्यप्यंगीकार्यस्यात् तत्रमेभ्रमोभवतीत्याह नित्यबद्धइति ३७ ॥ इत्येकादशोटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥

भा.पु.

॥२१॥

एकादशे तु बद्धानां मुक्तानां चाथलक्षणम् ॥ साधूनां च तथा भक्तैर्लक्षणं हरिणैरितम् ॥ १ ॥ नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति भेदमदति यदुक्तं तत्किं वस्तुतो विरोधः प्रतीतितीव्रा नाद्यः बंधमोक्षयोर्वास्तवत्वाभावादित्याह बद्धो मुक्त इति द्वाभ्याम् आत्मा बद्धो मुक्तश्च मे गुणतो मदधीनसत्त्वादिगुणोपाधितो न तु वस्तुतः नन्वौपाधिकत्वेऽपि तदुलपाकादिव द्वास्तवत्वं किं न स्यात् तत्राऽऽह गुणस्य मायामूलत्वाद्धं धनं नास्ति अतएव मोक्षश्चनास्ति ननु कथं सर्वशास्त्रविरुद्धमुच्यते तत्राऽऽह इति मे व्याख्येति एवं मत्कृतो निर्णयः अलमतिकुतैरित्यर्थः अथैवमन्वयः आत्मा बद्धो मुक्त इति व्याख्या उक्तिः सामे गुणतो मद्गुणपारतंत्र्यात् अत्र हेतुत्वेन गुणनियंतिस्वस्मिन्स्तद्व्यतिरेकमाह अतएव न मे बंधनं मोक्षो वैति अन्यत्समानम् १ एवं कारणभूतगुणानां मायामयत्वात् तत्कार्यसंज्ञातिर्मायेति प्रपंचयति शोकमोहाविति यथा स्वप्न आत्मनो बुद्धेरेव ख्यातिर्विवर्तस्तद्वत् २ अतो वस्तुविरोधस्तावन्नास्ति प्रतीतिस्तत्त्वौपाधिकी घटतइत्याह विद्याऽविद्ये इति तन्येते मोक्षबंधावाभ्यामिति तनूशक्ती कुतः मे मायया विनिर्मिते मायावृत्तिरूपत्वात् मोक्षबंधकरीत्येकवचनं द्विवचनार्थं ननु तत्कार्यत्वे बंधमोक्षयोरनादित्वनित्यत्वेन स्याताम् न आद्ये अनादी अतो यावदविद्यां प्रवर्तयामिता वद्धं धो यदा विद्यां ददामि तदा मोक्षः स्फुरतीत्यर्थः तथा च स्कंदपुराणे “बंधको भवपाशो न भवपाशाच्च मोक्षकः कैवल्यदः परं ब्रह्म विष्णु रेव सनातन” इति ३ तत्र शरीरिणामिति बहुवचननिर्देशाद्विषयभेदेनाविरोध उक्त इति प्रातिव्यावर्तयन् बंधमोक्षव्यवस्थामुपपादयति एकस्यैवेति तर्हि किमात्मा भेदात्तवापि बंधो न हीत्याह अस्य जीवस्यैवेति नन्वात्मा भेदे जीवो नाम को न्योऽस्ति पृथक् कथंच बंधमोक्षसुखदुःखादिव्यवस्था तत्राह ममांशस्येति अयं भावः यथैकस्यापि चंद्रादेर्जलाद्युपाधिना बिंबप्रतिबिंबरूपो भेदो यथा वतत्र जलकृताः कंपादयः

श्रीभगवानुवाच ॥ बद्धो मुक्त इति व्याख्या गुणतो मे न वस्तुतः ॥ गुणस्य मायामूलत्वान्न मे मोक्षो न बंधनम् १ शोकमोहौ सुखं दुःखं देहापत्तिश्च मायया ॥ स्वप्नो यथाऽऽत्मनः ख्यातिः संसर्तिर्न तु वास्तवी २ विद्याऽविद्ये ममत नू विद्वद्युद्धवशरीरिणाम् ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये मायया मे विनिर्मिते ३ एकस्यैव ममांशस्य जीवस्यैव महामते ॥ बंधोऽस्या विद्याऽनादिर्विद्यया च तथेतरः ४ अथ बद्धस्य मुक्तस्य वैलक्षण्यं वदामि ॥ विरुद्धधर्मिणोस्तातस्थितयोरेकधर्मिणि ५ सुपर्णावितौ सदृशौ सखायौ यदृच्छयैतौ कृतनीडौ च वृक्षे ॥ एकस्तयोः खादति पिप्पलान्नमन्यो निरन्नोऽपि बलेन भूयान् ६ आत्मानमन्यं च स वेदविद्वानपि पिप्पलादेन तु पिप्पलादः ॥ योऽविद्यया युक्तस्तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तः ७

प्रतिबिंबस्यैव यथा च प्रतिबिंबानामप्युपाधिभेदादेकस्मिन्नुदकुंभे भेदस्तद्वत् प्रतिबिंबस्यैव बिंबैक्यं नान्यगतस्य तथाऽविद्यायां प्रातिबिंबस्य ममांशस्य जीवस्यैव तत्कृतो बंधस्तस्य चोपाधितो भेदान्नाव्यवस्थेति तथाचाऽऽहुः “यथैकस्मिन् घटाकाशे रजो धूमादिभिर्भुते न सर्वे संप्रयुज्यंते तथा जीवाः सुखादिभि” रिति एतच्चातिरहस्यं स्वबुद्ध्यानिश्चेतव्यमिति संबोधयति हे महामते इतरौ मोक्षः ४ तदेवं व्यवस्थामुपपाद्य कथं वर्तते त्यादिवैलक्षण्यं प्रश्नस्योत्तरमाह अथेति तच्च वैलक्षण्यं द्विविधम् जीवेश्वरयोरेकं जीवानां चैकं तत्र जीवेश्वरयोर्वैलक्षण्यमाह विरुद्धधर्मिणोरिति सार्धं द्वये न शोकानंदधर्मवतोरैकस्मिन् धर्मिणि शरीरे नियम्य नियंतृत्वेन स्थितयोः ५ सुपर्णौ वृक्षात्पक्षिणाविव देहात्पृथग्भूतौ सदृशौ चिद्रूपत्वात् सखायौ अवियोगादैकमत्याच्च यदृच्छयाऽनिरुक्तयामा यया वृश्यत इति वृक्षो देहः ऊर्ध्वमूलमवाक्शाखं वृक्षयोर्वेदसंप्रतीति श्रुतेः ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् छंदांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदविदि” तस्मृतेश्च तस्मिन्कृतं नीडं निकेतनं हृदयरूपं याभ्यां तौ तयोर्मध्ये एको जीवः पिप्पलान्नं पिप्पलोऽश्वत्थो देहस्तस्मिन् दनीयं कर्मफलमित्यर्थः खादति भक्षयति अन्य ईश्वरो निरन्नोऽभोक्ताऽपि निजानंदतृप्ता बलेन ज्ञानादिशक्त्या भूयानधिकः श्रुतिश्च “द्वासुपर्णासयुजासखाया समानं वृक्षं परिपश्यताते तयोरेन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीती” ति ६ बलाधिक्यमेवायुऽह आत्मानमिति अतो योऽविद्याया युग्म्यक्तः स तु नित्यबद्धोऽनादिबद्धः यस्तु विद्याप्रधानः स तु नित्यमुक्तः मायाया अनावरकत्वादाश्रयाव्यामोहकत्वाच्च ७

अ०

११

॥२१॥

इदानीं बद्धमुक्तजीवानामेवमिथोवैलक्षण्यमाह देहस्थोऽपीति दशभिः विद्वान्मुक्तः संस्कारवशेन देहस्थोऽपि देहस्थो न भवति यथा स्वप्नादुत्थितः स्मर्यमाणे स्वप्नदेहो स्थितोऽपि तत्र स्थो न भवति तद्वत्तु सुखदुःखाद्यभावात् तद्वत् तथा च वस्तुतो देहस्थोऽपि कुमतिरविद्वान् देहस्थस्तन्निमित्तमुखदुःखभाक् यथा स्वप्नदेहगत इति ८ अत्र हेतुत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह द्वाभ्याम् इन्द्रियैरिन्द्रिया र्थेषु गृह्यमाणेष्वपि यस्तु विद्वान्सनाहं कुर्यादहं गृह्णामीति मतिं न कुर्यादित्यर्थः कुतः गुणैर्गुणेषु गृह्यमाणेषु अतएवाविक्रियो रागादिशून्यः तदुक्तं गीतासु "तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तत इति मत्त्वानसज्जत" इति ९ अबुधस्तु पूर्वकर्माधीनेऽस्मिन् शरीरे वर्तमानो गुणैरिन्द्रियैर्भावेन कर्मणा तत्र देहादौ निबध्यते कुतः कर्ताऽस्मीत्यहंकारेण तदुक्तं तत्रैव प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते" इति एतौ स्त्रिभिः श्लोकैः कथं वर्तते तेत्यस्य प्रश्नस्य सुखदुःखशून्यो निरभिमानश्च देहवर्तत इत्युत्तरमुक्तं भवति १० वैलक्षण्यां तरं वदन् किं भंजीतेत्यादिप्रश्नोत्तरमाह एवमिति त्रिभिः अन्यगतमेव कर्ममां वध्नातीत्येवं विरक्तो विद्वान् तथा अविद्वानिव शयनासनादिषु निबध्यते कुतः तत्र तत्र विषयेषु गुणानिन्द्रियाण्यादय न्भोजयंस्तत्साक्षित्वेन वर्तमानो न तु स्वयमदन् एतदेव कुतस्तत्राऽऽह प्रकृतिस्थोऽपीति सार्धेन यथा खं सर्वत्र स्थितमपि न सज्जते यथा सविता जले प्रतिविम्बितोऽपि यथाऽनिलः सर्वत्र संचरन्नापि

देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वप्नाद्यथोत्थितः ॥ अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृश्यथा ८ इन्द्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च ॥ गृह्यमाणेष्वहं कुर्यान्न विद्वान्यस्त्वविक्रियः ९ दैवाधाने शरीरेऽस्मिन् गुणभावेन कर्मणा ॥ वर्तमानोऽबुधस्तत्र कर्ताऽस्मीति निबध्यते १० एवं विरक्तः शयन आसनाटनमज्जने ॥ दर्शनस्पर्शनघ्राणभोजनश्रवणादिषु ११ न तथा बद्धयते विद्वान्स्तत्र तत्रादयन् गुणान् ॥ प्रकृतिस्थोऽप्यसंसक्तो यथा खं सविताऽनिलः १२ वैशारद्येक्षयाऽसंग शितया छिन्नसंशयः ॥ प्रतिबुद्ध इव स्वप्नान्नानात्वाद्भिनिवर्तते १३ यस्य स्युर्वीतसंकल्पाः प्राणैर्द्रियमनो धियाम् ॥ वृत्तयः सविनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितदुणैः १४ यस्याऽत्मा हिंस्यते हिंसायै न किंचिद्वदच्छया ॥ अर्च्यते वाक्चित्तत्र न व्यतिक्रियते बुधः १५ नस्तु वीतननिंदेत कुर्वतः साध्वसाधुवा ॥ वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृष्टुनिः १६ न कुर्यान्न वदेत् किंचिन्न ध्यायेत्साध्वसाधुवा ॥ आत्मारामोऽनया वृत्त्या विचरेज्जडवन्मुनिः १७ शब्दब्रह्मणि निष्णातो नानिष्णायात्परेयादि ॥ श्रमस्तस्य श्रमफलो ह्यधेनुमिव रक्षतः १८

तद्वत् ११ १२ असंगेन वैराग्येण शितया तीक्ष्णया छिन्नाः सशया असंभावनादयो यस्य सः नानात्वाद्देहादिप्रपंचात् १३ कथं विहरेदित्यस्योत्तरत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह यस्य स्युरितितदुणैर्देहगुणैः संकल्पशून्याभिः प्राणादिवृत्तिभिर्विहरन्मुक्त इत्यर्थः १४ एवता बद्धमुक्तयोः स्वसंवेद्यमेव वैलक्षण्यमुक्तमिदानीं कैर्वाज्ञायेत लक्षणैरित्यस्योत्तरतया परैरपि सुज्ञेयं वैलक्षण्यमाह यस्यात्मेति त्रिभिः हिंसादुर्जनैरन्यैर्वा प्राणाभिर्यस्याऽत्मा देहः पीडयते यद्वच्छया येन केनापि क्वचित्किंचिदचर्च्यते वा स बुधश्चेत्तत्र न व्यतिक्रियते नातिविक्रियत इत्यर्थः तदुक्तं याज्ञवल्क्येन "यः कंठकैर्वितुदातिचंदनैर्यश्च लिपति अक्रुद्धोऽपरितुष्टश्च समस्तस्य च तस्य च" इति १५ किंच साध्वसाधुवा कुर्वतो वदतो वा जनान्नस्तु वीतनचनिंदेत योलौकिकव्यवहारे विमुखः समुक्त इत्यर्थः १६ अपि च न कुर्यादिति यो देहिकेऽपि कर्मण्युदासीनः समुक्तः इतरौ वद इत्यर्थः एतान्येव सर्वाणि समुक्तोः साधनानि ज्ञातव्यानि १७ यस्तु केवलं शब्दब्रह्मण्यभिज्ञः पांडित्यमात्रं श्लाघनीयतूकैः साधनैस्तदय निष्ठो भवेत्तं निंदाति शब्दब्रह्मणि निष्णातोऽर्थतः पारंगतोऽपि परे ब्रह्मणि निष्णायाद्वयानाद्यभियोगं न कुर्यात्तस्य शास्त्रश्रमः श्रमैकफलो न तु पुरुषार्थपर्यवसायी अधेनुं चिरप्रसूताम् १८

भा०पु०

॥२२॥

एतदेवान्यार्थनिदर्शनैः प्रपंचयति गाभिति दुह्यतइतिदोहःपयः दुग्धोदोहो नोतरत्रदोहोस्ति यस्यास्तामर्थशून्याम् असतींभार्याकामशून्याम् देहंपराधीनंप्रतिक्षणंदुःखहेतुम् असत्प्रजां
 दृष्टादृष्टसाधनशून्यं पुत्रम् अतीर्थीकृतमागतेपात्रेऽदत्तंवित्तंदुष्कीर्तिदुरितापादकम् अंगहेउद्धव दुःखानंतरंदुःखमेवयस्यसरक्षति १९ मयाहीनांवाचमित्युक्तंविदुषोति यस्यांवाचिमेजगतः
 शोधकंचरित्रंनस्यात् किंतत् अस्यविश्वस्यस्थित्यादिरूपम् तद्वेतुरित्यर्थः लीलावतारेष्वीप्सितंजगतःप्रेमास्पदंश्रीरामकृष्णादिजन्मवानस्यात् तांनिष्फलांगिरंधीरोधीमान्नधारये
 त् २० उक्तंज्ञानमार्गमुपसंहरति एवंनिश्चित्यविचारेणाऽऽत्मनिनानात्वभ्रमं देहाद्यध्यासंनिरस्यनिर्मलंमनोमायिसर्वगोपरिपूर्णंसमर्प्यसंधार्यउपारमेत नशास्त्रपांडित्यमात्रेणेत्यर्थः २१
 यद्यनीशोऽशक्तस्तर्ह्यास्तामिदं मद्भक्त्यैवकृतार्योभविष्यसीत्याह मयीति २२ मदर्पणेनकर्मणाविशुद्धसत्त्वस्यांतरंगांभक्तिमाह श्रद्धालुरितिद्वाभ्याम् अभिनयन्स्वयमनुकुर्वन् २३
 आचरन्सेवमानः २४ तत्तत्त्वानेनप्रकारेणमायिसत्संगेनलब्धयाभक्त्यासभक्तोमामुपासिताध्याताभवाति सचध्यानशीलःसद्भिर्दर्शितंवैनिश्चितंसुखेनैवमेपदंस्वरूपंप्राप्नोति २५ सत्संगल

गांदुग्धदोहामसतींचभार्यादेहंपराधीनमसत्प्रजांच ॥ वित्तंवतीर्थीकृतमंगवाचंहीनांमयारक्षतिदुःखदुःखी १९ तस्यांनमेपावनमंगकर्मस्थित्युद्धवप्राणनि
 रोधमस्य ॥ लीलावतारेप्सितजन्मवास्याद्वंध्यांगिरंतांविभृयान्नधीरः २० एवंजिज्ञासयाऽपोह्यनानात्वभ्रममात्मनि ॥ उपारमेतविरजंमनोमय्यर्प्यसर्व
 गे २१ यद्यनीशोधारयितुंमनोब्रह्मणिनिश्चलम् ॥ मायिसर्वाणिकर्माणिनिरपेक्षःसमाचर २२ श्रद्धालुर्भेकथाःशृण्वन्सुभद्रालोकपावनीः ॥ गायत्रनुस्मरन्क
 र्मजन्मचाभिनयन्मुहुः २३ मदर्थेधर्मकामार्थानाचरन्मदपाश्रयः ॥ लभतेनिश्चलांभक्तिमय्युद्धवसनातने २४ सत्संगलब्धयाभक्त्यामयिमांसउपासि
 ता ॥ सवैमेदर्शितंसद्भिरंजसाविंदतेपदम् २५ उद्धवउवाच ॥ साधुस्तवोत्तमश्लोकमतःकीदृग्विवःप्रभो ॥ भाक्तिस्त्वय्युपयुज्येतकीदृशीसद्भिरादृता २६ एत
 न्मेपुरुषाध्यक्षलोकाध्यक्षजगत्प्रभो ॥ प्रततायाऽनुरक्तायप्रपन्नायचकथ्यताम् २७ त्वंब्रह्मपरमंव्योमपुरुषःप्रकृतेःपरः ॥ अवतीर्णोऽसिभगवन्स्वेच्छोपा
 त्तपृथग्वपुः २८ श्रीभगवानुवाच ॥ कृपालुरकृतद्रोहस्ति तिक्षुःसर्वदेहिनाम् ॥ सत्यसारोऽनवद्यात्मासमःसर्वोपकारकः २९ कामैरहतधीर्दातोमृदुःशु
 चिरकिंचनः ॥ अनीहोभितभुक्शांतःस्थिरोमच्छरणोमुनिः ३०

व्ययाभक्त्येत्युक्तं तत्र सतां भक्तेश्च विशेषं पृच्छति साधुरिति साधवः स्वस्वमतिकल्पिताः संति बहवस्तवतु कीदृशः संमतः भक्तिरपि बहुविधा लोके कीदृशी पुनस्त्वय्युपयुज्येत सद्भिश्च नारदादि
 भिरादृता २६ एतच्च कथ्यताम् इदंचातिगुह्यं त्वयैव कव्यमित्यैश्वर्यमाविष्करोति हेपुरुषाध्यक्षेत्यादिना ब्रह्मादिनियंतः २७ अत्र हेतुः त्वमिति व्योमवदसंगः यतः प्रकृतेः परः स्वेपांभक्ता
 नाभिच्छयोपात्तपृथक्परिमितं वपुर्येनसः २८ तत्र त्रिंशल्लक्षणैः साधुं निरूपयति कृपालुरिति पंचभिः कृपालुः परदुःखासहिष्णुः सर्वदेहिनाकेपांचिदप्यकृतद्रोहः तितिक्षुः क्षमावान् सत्यसारः
 स्थिरं वलं वायस्यसः अनवद्यात्माऽसूयादिरहितः सुखदुःखयोः समो हर्षविषादरहितः यथाशक्तिसर्वेषामुपकारकः २९ कामैर्विषयैरक्षुभितचित्तः दांतः संयतबाह्येन्द्रियः मृदुरकठिनचित्तः
 शुचिः सदाचारः अकिंचनोऽपरिग्रहः अनीहो दृष्टक्रियाशून्यः भितभुक् लघ्वाहारः शांतो नियतांतः करणः स्थिरः स्वधर्मे मच्छरणो मदेकाश्रयः मुनिर्मननशीलः ३०

अ०

११

॥२२॥

अप्रमत्तः सावधानः गभीरात्मा निर्विकारः धृतिमान्विपद्यप्यकृपणः जितपद्गुणः क्षुत्पिपासे शोकमोहौजरामृत्युपङ्कजैर्मः एते जितायेन सः अमानी नमानाकांक्षी अन्येभ्यो मानदः कल्पः पर
बोधनेदक्षः भैत्रोऽवंचकः कारुणिकः करुणयैव प्रवर्तमानो न दृष्टलोभेन कविः सम्यक्ज्ञानी ३१ किंच मया वेदरूपेणादिष्ठानपि स्वधर्माः संत्यज्य यो मां भजेत सोऽप्येवं पूर्वोक्तवत्सत्तमः किं
मज्ञानाब्रान्ति कया द्वा न धर्माचरणे सत्त्वशुद्ध्यादीनगुणान्विपक्षे न रकपातादीन्दोषांश्चाऽऽज्ञाय ज्ञात्वाऽपि मद्धयानविक्षेपकतया मद्धतयैव सर्वमविष्यतीति दृढनिश्चयेनैव धर्मान् संत्यज्य यद्वा
भक्तिदाढ्येन निवृत्ताधिकारतया संत्यज्य अथवा विद्वैकादश्युपवासकृष्णैकादश्यनुपवासानिवेद्यश्चाद्वादयो ये भक्तिविरुद्धा धर्मास्तान् संत्यज्येत्यर्थः ३२ किंच यावान्देशकालापरिच्छन्नः
यश्च सर्वात्मा यादृशः सच्चिदानंदादिरूपः तं मां ज्ञात्वा अज्ञात्वाऽपि यद्वा विशेषतः पुनः पुनर्ज्ञात्वा एकांतभावेन ये भजन्तीति ३३ साधुलक्षणमुक्तं भक्तैर्लक्षणमाह मल्लिंगेत्यष्टभिः लिंगानि प्रतिमा
दीनि ३४ सर्वलाभोपहरणं सर्वस्य लब्धस्य समर्पणम् ३५ पर्वाणि जन्माष्टम्यादीनि तदनुमोदनम् ३६ बलिविधानं पुष्पोपहरादिसमर्पणम् सर्ववार्षिकपर्वसु चातुर्मास्यैकादश्यादिषु विशेषतः

अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् जितपद्गुणः ॥ अमानी मानदः कल्पो भैत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायैव गुणान्दोषान् मयादिष्ठानपि स्वकान् ॥ धर्मान् संत्यज्य
यः सर्वान् मां भजेत सत्तमः ३२ ज्ञात्वाऽज्ञात्वाऽथ ये वै मां यावान्यश्चास्मियादृशः ॥ भजंत्यनन्यभावेन ते मे भक्ततमा मताः ३३ मल्लिंगमद्धतजनदर्शनस्पर्शना
र्चनं ॥ परिचर्यास्तुतिः प्रह्वगुणकर्मानुकीर्तनम् ३४ मत्कथाश्रवणेश्रद्धामदनुद्धानमुद्धव ॥ सर्वलाभोपहरणं दास्येनाऽऽत्मनि वेदनम् ३५ मज्जन्मकर्मकथनं म
मपर्वानुमोदनम् ॥ गीततांडववादित्रगोष्ठीभिर्भृद्दृहोत्सवः ३६ यात्राबलिविधानं च सर्ववार्षिकपर्वसु ॥ वैदिकीतांत्रिकीदीक्षामदीयव्रतधारणम् ३७ म
मार्चास्थापने श्रद्धास्वतः संहत्य चोद्यमः ॥ उद्यानोपवनाक्रीडपुरमंदिरकर्मणि ३८ संमार्जनोपलेपाभ्यां सिकमंडलवर्तनैः ॥ गृहशुश्रूषणं मह्यं दासवद्यद
मायया ३९ अमानित्वमदंभित्वं कृतस्यापरिकीर्तनम् ॥ अपि दीपावलोकनेनोपयुज्यान्निवेदितम् ४० यद्यदिष्टतमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः ॥ तत्तान्नि
वेदयेन्मह्यंतदानं त्यागकल्पते ४१ सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणो गावो वैष्णवः खं मरुज्जलम् ॥ भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रपूजापदानि मे ४२ सूर्ये तु विद्यया त्रय्या हविषा ग्नौ यजे
त माम् ॥ आतिथ्येन तु विप्राग्र्यं गोष्वंगयवसादिना ४३

३७ उद्यानादिकरणसामर्थ्ये सति स्वतः असति चान्यैः संभूयोद्यमः उद्यानं पुष्पप्रधानम् उपवनफलप्रधानं वनम् आक्रीडं क्रीडास्थानम् ३८ संमार्जनं रंजसोपाकरणं उपलेपो गोमयादिभिरा
लेपनम् स्नेकतैरेव प्रोक्षणम् मंडलवर्तनं सर्वतोभद्रादिकरणम् मह्यं मम ३९ कृतस्य धर्मस्यापरिकीर्तनम् स्वयमन्येन वा निवेदितं न स्वीकुर्यात् एतच्च साधारणं स्थावरविषयं रागप्राप्ताविषयं वा
भक्त्या तु ग्राह्यमेव 'यद्विर्मासोपवासैस्तु यत्फलं परिकीर्तितम् विष्णोर्निवेद्य सिकथेन पुण्यं तद्वृजतां कलौ ह्यादिरूपं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरेः पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोऽच्युत' इत्यादि वचने
भ्यः यद्वा अन्यस्मै निवेदितं मेनोपयुज्यात् मह्यं निवेदयेदित्यर्थः विष्णोर्निवेदिताग्नेयष्टव्यदेवतांतरम् 'पितृभ्यश्चैव तद्देयं तदानं त्यागकल्पते पितृशेषं तु यो दद्याद्द्वये परमात्मने रेतोधा
पितरस्तस्य भवंति क्लेशभागिनः' इत्यादि वचनेभ्यः ४० ४१ इदानीमेकादशपूजाधिष्ठानान्याह सूर्य इति हेमद्र ४२ अधिष्ठानभेदेन पूजासाधनान्याह सूर्य इति त्रिभिः त्रय्या विद्यया सूक्तै
रुपस्थानादिना अंगहेउद्धव यवसादिना तृणादिना ४३

भा.पु.

॥२३॥

बंधुसत्कृत्याबंधुवत्समानेन हृदिखे हृदयाकाशे मुख्यधियाप्राणदृष्ट्या तोयेतोयादिभिर्द्रव्यैस्तर्पणादिना ४४ स्थंडिलेषुवि मंत्रहृदयैःरहस्यमंत्रन्यासैः ४५ सर्वाधिष्ठानेषुध्येयमाह विष्ण्वेष्विति इत्यनेनमंत्रप्रकारेण एषुविष्ण्वेषु ४६ उक्तायाभक्तेःफलमाह इष्टापूर्तेनेति सद्भक्तिदंडाभक्तिर अस्याभक्तेरंतरंगसाधनमाह इत्यमत्स्मृतिःसाधुसेवयाभवति यद्वा स्मृतिर्ज्ञानम ततश्चदृढभक्तिमतःपुंसःसाधुसेवयामज्ज्ञानंभवतीत्यर्थः ४७ ज्ञानभक्तिमार्गावुकौतत्रज्ञानमार्गादिभक्तिमार्गःश्रेष्ठइत्याह प्रायेणेति सत्संगेनयोभक्तियोगस्तेनविनोपायःसंसारतरणेन विद्यते सत्संगेनेत्यत्रहेतुमाह हियस्मात्सतामहंप्रायणंप्रकृष्टमयनमाश्रयः अतःसत्संगोमय्यंतरंगइत्यर्थः ४८ इदानींसांख्ययोगादीनिसाधनांतरसव्यपेक्षाणिसव्यभिचाराणिसत्संगस्तुस्वतंत्रएवसमर्थःफलाव्यभिचारीचेतिवर्णयितुमाह अथेति एतद्वक्ष्यमाणंपरमंगुह्यमतःशृण्वित्यर्थः ४९ ॥ इत्येकादशोटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ ॥ ७ ॥ द्वादशेसाधुसंगस्यमहि

अ०

३२

वैष्णवेबंधुसत्कृत्याहृदिखेध्याननिष्ठया ॥ वायौमुख्यधियातोयेद्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ४४ स्थंडिलेमंत्रहृदयैर्भोगैरात्मानमात्मनि ॥ क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषुसमत्वे नयजेतमाम् ४५ विष्ण्वेष्वेष्विति मद्रूपंशंखचक्रगदांबुजैः ॥ युक्तंचतुर्भुजंशांतं ध्यायन्नर्चेत्समाहितः ४६ इष्टापूर्तेनमामेवंयोयजेतसमाहितः ॥ लभतेभायिसद्भक्तिंमत्स्मृतिःसाधुसेवया ४७ प्रायेणभक्तियोगेनसत्संगेनविनोद्व ॥ नोपायोविद्यतेसद्रूपप्रायणंहिसतामहम् ४८ अथैतत्परमंगुह्यंशृण्वतोयदुनंदन ॥ सुगोप्यमपिवक्ष्यामि त्वंमेभृत्यःसुहृत्सखा ४९ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापराणेषुकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेएकादशोऽध्यायः ११ ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नरोधयतिमांयोगेनसांख्यंधर्मएवच ॥ नस्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तेनदक्षिणा १ व्रतानियज्ञश्छंदांसितीर्थानिनियमायमाः ॥ यथाऽवरुंधेसत्संगःसर्वसंगापहोहिमाम् २ सत्संगेनहिदैतेयायातुधानामृगाःखगाः ॥ गंधर्वाप्सरसोनागाःसिद्धाश्चारणगुह्यकाः ३ विद्याधरामनुष्येषुवैश्याःशूद्राःस्त्रियोऽत्यजाः ॥ रजस्तमःप्रकृतयस्तस्मिस्तस्मिन्युगेऽनघ ४ बहवोमत्पदंप्राप्तास्त्वाश्रकायाधवादयः ॥ वृषपर्वावलिर्वाणोमयश्चाथविभीषणः ५ सुग्रीवोहनुमानृक्षोगजोगृध्रोवाणिकूपथः ॥ व्यावःकुब्जाव्रजेगोप्योयज्ञपत्न्यस्तथापरे ६ तेनाधीतश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः ॥ अवतातप्ततपसःसत्संगान्मा मुपागताः ७

मावर्णितःपुरा ॥ कर्मानुष्ठानतत्यागव्यवस्थाचततःपरम् ॥ १ ॥ नरोधयति नवशीकरोति योगआसनप्राणायामादिः सांख्यंतत्त्वानांविश्लेषः धर्मःसामान्यतोऽहिंसादिः स्वाध्यायोवेदजपः तपःकृच्छ्रादि त्यागःसंन्यासः इष्टापूर्तमिष्टंचपूर्तंच तत्रेष्टमग्निहोत्रादि पूर्वकूपारामादिनिर्माणम् दक्षिणाशब्देनसामान्यतोदानंलक्ष्यते १ व्रतानिएकादश्युपवासादीनि यज्ञोदेवपूजा छंदांसिरहस्यमंत्राः अवरुंधेवशीकरोति २ यातुधानाराक्षसाः ३ ४ त्वाष्ट्रोवृत्रः कायाधवःप्रहादः ५ ऋक्षोजांबवान् गृध्रोजयायुः वाणिकूपथस्तुलाधारः व्यावोवर्मव्याधः यज्ञपत्न्योदीक्षितभार्याः ६ तेषांसत्संगव्यतिरिक्तसाधनांतराभावमाह तइति नअधीताःश्रुतिगणायैः तदर्थंवनोपासितामहत्तमायैस्तेतथा किंच अवतातप्ततपसः नवव्रतानियेषां नतप्ता नितपांसियैस्तेचतेच तथा सत्संगादितिसद्भिःसंगोनाम मयैवसंगइत्यभिप्रेत्योक्तम् यद्वा स्वसंगस्यापिसत्संगत्वंविधक्ष्यते स्वस्यापिसत्त्वात् यद्वा मदीयसंगादित्यर्थः ७

॥२३॥

तत्रवृत्रादीनांभवतुनामकथंचित्साधनांतरं गोपीप्रभृतीनांतुनान्यदस्तीत्याह केवलेनेति सत्संगलब्धेनकेवलेनवभोवनप्रीत्या नगा यमलार्जुनादयः नागाःकालियादयः यद्वा तदानींतना
नांसर्वतरुगुल्मादीनामपिभगवतिभावोऽस्तीतिगम्यते तदुक्तंभगवतैव “अहोअमीदेववरामरार्धितंपादांबुजंतेसुमनःफलार्हणम् नमंत्युपादायशिखाभिरात्मनस्तमोऽपहत्यैतरुजन्मयत्कृत
भि”त्यादि सिद्धाःकृतार्थाःसंतर्दयुःप्रापुःस्वप्राप्तेर्दुर्लभतामाह यमिति योगादिभिःकृतप्रयत्नोऽपियंनप्राप्नुयात्तंमाभीयुरितिपूर्वेणान्वयः अत्रचप्रथमंयागोप्यःपश्चादयोवाश्रीकृष्णेनसहसंग
तास्तेसंतस्तत्संगोऽन्येषांसत्संगस्तेनचतेषांभक्तिरितिज्ञातव्यम् ९ गोपीनांभावंप्रपंचयति रामेणेतिचतुर्भिः श्वाफल्किनाअकूरेणमयिप्रणीतेसतिमेमतोऽन्यसुखायनददृशुः कुतःवियोगेन
तीव्रोदुःसहआधिर्यासांताः अत्रहेतुः मीयावगादेनातिदृढेनभावेनप्रेम्णाऽनुरक्तानिसंसक्तानिचित्तानियासांताः १० तीव्राधित्वंनक्ति तास्ताइति मयासहयाएवक्षपारात्रयःक्षणार्धवन्नी
तास्ताएवपुनर्मयाहीनास्तासांकल्पसमावभूवुः कथंभूताः तास्ताःवाचाभगोचराइत्यर्थः ११ किंच एवंतीव्राधयस्तामोहमिषेणसमाधिंप्राप्ताइत्याह ताइति मय्यनुपगणेणाऽऽसक्तयावद्धाधियो
याभिस्ताःस्वमात्मानंस्वदेहमदोदूरस्थामिदंसांनिहितंचनाविदन् यद्वा स्वंपतिपुत्रादिममतास्पदम् आत्मानमहंकारास्पदंदेहम् अदःपरंलोकमिदमिमंलोकंचनाविदन्नि”ति यथामुनयःसमा

केवलेनहिभावेनगोप्योगावोनगामृगाः ॥ येऽन्येमूढधियोनागाःसिद्धामाभीयुरंजसा ८ यंनयोगेनसांख्येनदानव्रततपोऽधरैः ॥ व्याख्यास्वाध्यायसं
न्यासैःप्राप्नुयाद्यत्नवानापि ९ रामेणसार्धमथुरांप्रणीतेश्वाफल्किनामय्यनुरक्तचित्ताः ॥ विगाढभावेननमेवियोगतीव्राधयोऽन्यंददृशुःसुखाय १० तास्ताः
क्षपाःप्रेष्ठतमेननीतामयैववृंदावनगोचरेण ॥ क्षणार्धवत्ताःपुनरंगतासांहीनामयाकल्पसमावभूवुः ११ तानाविदन्मय्यनुपंगवद्धाधियःस्वमात्मानमदस्तथे
दम् ॥ यथासमाधौमुनयोऽब्धितोयेनद्यःप्रविष्टाइवनामरूपे १२ मत्कामारमणंजारमस्वरूपविदोऽबलाः ॥ ब्रह्ममांपरमंप्रापुःसंगाच्छतसहस्रशः १३ त
स्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्यचोदनांप्रतिचादनाम् ॥ प्रवृत्तंचनिवृत्तंचश्रोतव्यंश्रुतमेवच १४ मामेकमेवशरणमात्मानंसर्वदेहिनाम् ॥ याहिसर्वात्मभावेनमयास्या
ह्यकुतोभयः १५ ॥ उद्धवउवाच ॥ संशयःशृण्वतोवाचंतवयोगेश्वरेश्वर ॥ नानिवर्ततआत्मस्थोयेनभ्राम्यतिमेमनः १६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सएषजीवो
विवरप्रसूतिःप्राणेनघोषेणगुहांप्रविष्टः ॥ मनोमयंसूक्ष्ममुपेत्यरूपमात्रास्वरोवर्णइतिस्थविष्ठः १७

धौनामरूपेनविदुस्तद्वत् किंत्वब्धितोयेनद्यइवमयिप्रविष्टाइत्यन्वयः १२ एवंताअबलाःकेवलंमत्कामाअस्वरूपविदःस्वरूपंतुनजानंतितथाऽपिसत्संगाजारंब्रह्मजारबुद्धिवेद्यमपिब्रह्मस्वरूप
मेवमांपरमंप्रापुरित्यर्थः १३ यस्मादेवंभूतोमद्भजनप्रभावस्तस्मात्त्वंचोदनांश्रुतिंप्रतिचोदनांस्मृतिंच यद्वा विधिंचनिषेधंचोत्सृज्यमांशरणंयाहि १४ मयैवाकुतोभयःस्याःभव १५ पूर्वतावन्म
योदितेष्ववाहितस्वधर्मेष्वित्यादिनाकर्मकर्तव्यमित्युक्तमिदानींतुसर्वत्यक्त्वामांशरणंयाहीत्युच्यतेतत्रकिमात्मनःकर्तृत्वाद्यस्तिनास्तिवेत्यात्मस्थआत्मविषयःसंशयोनिवर्तते यद्वा कर्मका
र्यत्याज्यंवेत्यात्मस्थोद्दिस्थःसंशयोनिवर्ततइतिपृच्छति संशयइति येनसंशयेन १६ उत्तरंसएषइत्यष्टभिः अयंभावः ईश्वरस्तावत्स्वमायावशात्प्रपंचात्मनाभातितत्प्रपंचाध्यासाच्चजी
वानामनाद्यविद्ययाकर्तृत्वादिततोविधिंप्रतिषेधाधिकारस्तदानींसत्त्वशुद्ध्यर्थकर्मणि कुर्वित्युक्तम् सत्त्वेचशुद्धेपुनःकर्मजाड्यपरिहारायभक्तिविक्षेपकर्मदरंपरित्यज्यदृढविश्वासेनभजेत्यु
क्तम् जातायांतुविद्यायांनकिंचित्कर्तव्यमस्तीति तत्रतावदीश्वराद्वागादींद्रियद्वारा जीवसंसृतिकारणभूतंप्रपंचोद्भूतमाह सार्धैश्चतुर्भिः सएषोऽपरोक्षःजीवयतीतिजीवःपरमेश्वरः अपरोक्ष

त्वेहेतुः विवरेष्वाधारादिचक्रेषु प्रसूतिरिव प्रसूतिरभिव्यक्तियस्यतः तामेवाभिव्यक्तिमाह घोषणेति घोषेण पराख्येन नादवता प्राणेन सह गुहामाधारचक्रं प्रविष्टः सन् मनोमयं सूक्ष्मं रूपं पश्यन्त्या
ख्यं मध्यमाख्यं च माणि पूरचक्रे विशुद्धिचक्रे चोपेत्य प्राप्य वक्त्रे मात्राह स्वादिः स्वर उदात्तादिर्वर्णः ककारादिरित्येवैख्यारख्यः स्थविष्ठोऽतिस्थूलो नानावेदशाखात्मको भवति तथा च श्रुतिः “चत्वा
रिवाकपरिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वंदती”ति अभिव्यक्तश्लोकश्च “यासां मित्रावरुणसदनादुच्चरन्ती त्रिषष्टिवर्णान्तः प्रकटकर
णैः प्राणसंगात् प्रसूते तां पश्यन्ती प्रथममुदितां मध्यमां बुद्धिसंस्थां वाचं च क्रेकरणा विशदां वैखरीं च प्रपद्ये १७ अव्यक्तस्य सतः सूक्ष्ममध्यमक्रमेणाभिव्यक्तौ दृष्टांतः यथेति यथाऽग्निः खेऊष्मा अव्यक्तो
ष्मरूपः दारुण्यधिकं मध्यमानोऽनिलसहायः सन्नः पुनः सूक्ष्मविस्फुल्लिगादिरूपो भवति पुनः प्रकृष्टो जातो हविषा संवर्धते तथैवैवाणीममाभिव्यक्तिः १८ उक्तां वाग्वात्ति सुपसंहरन्नितरोद्भियवृत्ति
ष्वतिदिशति एवं गदिर्गदनं भाषणं मेव्यक्तिरित्युपसंहारः कर्महस्तयोर्द्विर्गतिः पादयोर्विसर्गः पायूपस्थयोरितिकर्मद्वियाणामघ्राणोऽघ्राणं रसोरसनं हृद्दर्शनं स्पर्शः स्पर्शनं श्रुतिः श्रवणमि
ति ज्ञानेन्द्रियाणाम् संकल्पो मनसो विज्ञानं बुद्धिचित्तयो रभिमनोऽहंकारस्य सूत्रं प्रधानस्य सत्त्वरजस्तमसां विकारोऽधिदैवादिस्त्रिविधः प्रपंचो मेव्यक्तिरिति पूर्वोक्तान्वयः १९ तस्मादीश्वर
व्यक्तिरूपः प्रपंचो नेश्वराद्विन्नोऽस्तीत्याह अयमिति अयं जीव ईश्वर आदावव्यक्त एक एव वयसा कालेन विशिष्टा विभक्ता वागादीन्द्रियरूपाः शक्तयो यस्य यद्वा विशेषेण श्लिष्टा आलिंगिता
यथाऽनलः खेऽनिलं धुरूपमावलेन दारुण्यधिमध्यमानः ॥ अणुः प्रजातो हविषा समिधयते तथैव मेव्यक्तिरियं हिवाणी १८ एवं गदिः कर्मगतिर्विसर्गो घ्राणोर
सोदृक् स्पर्शः श्रुतिश्च ॥ संकल्पविज्ञानमथाभिमनः सूत्रं रजः सत्त्वतमो विकारः १९ अयं हि जीवस्त्रिदंज यो निरव्यक्त एको वयसा स आद्यः ॥ विशिष्टशक्तिर्व
हुधेव भाति बीजानियोनिं प्रतिपद्यद्वा २० यस्मिन्निदं प्रोतमशेषमोतं पटो यथा तं तु विज्ञानसंस्थः ॥ य एष संसारतरुः पुराणः कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते २१
द्वे अस्य बीजेशतमूलस्त्रिनालः पंचस्कंधः पंचरसप्रसूतिः ॥ दशैकशाखो द्विसुपर्णनाडिस्त्रिबलकलो द्विफलोऽर्कप्रविष्टः २२ अदंति चैकं फलमस्य गृध्राग्रामे चरा
एकमरण्यवासाः ॥ हंसाय एकं बहु रूपमिज्यैर्मायामयं वेदसवेदवेदम् २३

मायाशक्तिर्येन सः बहुप्रकारइवाऽऽभाति यतः स एवाद्यः त्रिवृत्त्रिगुणाश्रयः अजयो निर्लोकपद्मस्य कारणभूतः एकस्य बहुधा भाने दृष्टांतः यो निक्षेत्रं प्रतिपद्य प्राप्य बीजानियद्वादिति २० त
स्मात्तन्मायाविलसितत्वात्तदाश्रयमिदं जगन्नततः पृथगितिसदृष्टांतमाह यस्मिन्निति तं तु विज्ञानसंस्थास्थितिर्यस्य स पटो यथा तथा यस्मिन्निदं विश्वमोतं दीर्घतं तु पुपट इव प्रोतं तिर्थं कृतं तु ध्रुव एवं
भूतं समाष्टिव्यष्ट्यात्मकं विश्वमविद्ययाऽऽत्मन्यध्यस्तं वृक्षरूपं जीवस्य कर्तृत्वादिसंसारहेतुरतस्तद्विवेकज्ञानेन कर्मादिसर्वत्याज्यमित्युक्तमित्याशयेनाऽहं य एष इति सार्यौ स्त्रिभिः पुराणो
नादिः कर्मात्मकः प्रवृत्तिस्वभावः पुष्पफले भोगापवर्गौ कर्मतत्फलेवा प्रसूते जनयति २१ वृक्षरूपकं प्रपंचयति द्वे इति द्वे पुण्यपापे अस्य बीजे सच शतमूलः शतमपरिमितावासनामूलानियस्य
त्रयो गुणानालानि प्रकांडायस्य पंचभूतानि स्कंधायस्य पंचरसाः शब्दादिविषयास्तेषां प्रसूतिर्यस्मात् दशचक्राचशाखा इन्द्रियाण्यस्य द्वयोः सुपर्णयोर्जीवपरमात्मनोर्नीडं यस्मिन् त्रीणि
बलकलानित्वचोवातपितश्लेष्माणो यस्य द्वे सुखदुःखे फले यस्य सः अर्कप्रविष्टः सूर्यमंडलपर्यंतं व्याप्तः तं निर्भिद्य गतस्य संसाराभावात् २२ तत्फलमोक्तनाह गृध्यांति अभिकांक्षंत इति गृध्राः का
मिनोऽग्रामे चरा गृहस्था अस्य वृक्षस्यैकं फलं दुःखमदंति परिणामतः रूगादेरापि दुःखरूपत्वात् हंसाविवेकिनोऽरण्यवासाः संन्यासिन एकं फलं सुखमदंति एकं परमात्मानं मायामयमेव बहुरूपमि
ज्यैर्गुरुभिः कृत्वा यो वेदसवेदं वेदतत्त्वार्थवेद २३

त्वंचैवंज्ञात्वाकृतकृतः : वैसाधनंत्यजेत्याह एवमिति एकांतभक्त्याशितेनतीक्ष्णेनज्ञानकुठारेण स्वतंत्रतावाद्योर्ज्ञानभक्तयोः जीवोपाधिं त्रिगुणात्मकं लिंगशरीरां विवृश्य छित्त्वा परमात्मा
नंच संपद्य प्राप्याथास्त्रसाधनंत्यजेति २४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ त्रयोदशेऽथ सत्त्वस्य वृद्ध्या विद्योदयक्रमः ॥ हं
सेतिहासतश्चित्तगुणविश्लेषवर्णनम् ॥ १ ॥ विद्याकुठारेण जीवाशयं विवृश्य साधनंत्यजेत्युक्तम् ननु तत्र तम आदिगुणत्रयवृत्तिप्रतिबंधे सति कथं विद्योत्पत्तिरित्याशंक्यतान्निवृत्त्या विद्योत्पत्ति
प्रकारमाह सत्त्वमितिसप्ताभिः तत्रयद्यानंदादिवदात्मधर्मा गुणाः स्युस्तर्हितस्वरूपत्वात्तेषामनिवृत्त्या विद्योत्पत्तिर्न स्यान्न त्वेतदस्तीत्याह बुद्धेः प्रकृतेरेते गुणा नत्वात्मन इति अतः सत्त्वेन सत्त्व
वृद्ध्याऽन्यतमौहन्यात् रजस्तमोवृत्तीर्जयेदित्यर्थः सत्त्वं च सत्यदयादिवृत्तिरूपमुपशमात्मकेन सत्त्वेनैवहन्यात् १ ननु गुणत्रयवृत्तीनां परस्पररोपमर्दनरूपत्वात्कथं सत्त्ववृत्त्यैवेतरवृत्तयोनियमेन
हंतव्यास्तत्राऽऽह सत्त्वादिति मद्भक्तिलक्षयतियोधर्मः समद्रक्तिरूप एव वा सत्त्वमेव कथं वर्धेत तत्राऽह सात्त्विकानां पदार्थानामुपासया सेवया सत्त्वं वृद्धं भवतीत्यर्थः २ सच धर्मो रजस्तमश्चहन्यात्
कुतः न विद्यते उत्तमोयस्मात्सर्वोत्तमः यतः सत्त्ववृद्धिः सत्त्वस्य वृद्धिर्यास्मिन्कारणैः अतएव तत्कार्यो धर्मप्रतिबंधोऽपि नास्तीत्याह तस्मिन्नुभयस्मिन्हते तन्मूलः ते रजस्तमसीरागद्वेषादिना प्र
मादालस्यादिना च मूलं यस्य सः ३ सात्त्विकोपासया सत्त्वं वर्धत इत्युक्तं तानेव सत्त्ववृद्धिहेतून् दर्शयितुं सामान्यतो गुणत्रयवृद्धिहेतूनाह आगमः शास्त्रम् अपः आपः क्वचिदागमोऽर्थ इति पाठः

एवंगुणपासनयैकभक्त्या विद्याकुठारेण शितेन धीरः ॥ विवृश्य जीवाशयमप्रमत्तः संपद्य चाऽत्मानमथ त्यजास्त्रम् २४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकाद
शस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सत्त्वं रजस्तम इति गुणा बुद्धेर्न चाऽऽत्मनः ॥ सत्त्वेनान्यतमौहन्यात् सत्त्वं
सत्त्वेनैव हि १ सत्त्वाद्धर्मो भवेद्बुद्ध्यात्पुंसो मद्भक्तिलक्षणः ॥ सात्त्विकोपासया सत्त्वं ततो धर्मः प्रवर्तते २ धर्मो रजस्तमोहन्यात् सत्त्ववृद्धिरनुत्तमः ॥ आशुन
श्यति तन्मूलो ह्यधर्म उभये हते ३ आगमोऽपः प्रजादेशः कालः कर्म च जन्म च ॥ ध्यानं मंत्रोऽथ संस्कारो दशैते गुणहेतवः ४ तत्सात्त्विकमेवैषां यद्यद्वृद्धाः प्रचक्ष
ते ॥ निंदंति तामसं तत्तद्राजसं तदुपेक्षितम् ५ सात्त्विकान्येव सेवेत पुमान्सत्त्वविवृद्धये ॥ ततो धर्मस्ततो ज्ञानं यावत्स्मृतिरपोहनम् ६ वेणुसंघर्षजो वा ह्निर्दग्ध्वा
शाम्यति तद्वनम् ॥ एवंगुणव्यत्ययजो देहः शाम्यति तत्क्रियः ७

४ एषु सात्त्विकादिभिर्णयमाह एषामेव मध्ये यद्यद्वृद्धाः शास्त्रज्ञाः प्रचक्षते प्रशंसंति तत्सात्त्विकमयच्च निंदंति तत्तामसम् यत्तु तैर्वृद्धैरुपेक्षितं न स्तुतं न च निंदितं तद्राजसम् ५ सात्त्विकान्येवेति नि
वृत्तिशास्त्राण्येव सेवेत न प्रवृत्तिपाखंडशास्त्राणि तीर्थापस्वनगंधोदकसुराद्याः प्रजाजनाः निवृत्तान् जनान् प्रवृत्तदुराचारान् विविक्तदेशं न रथ्याद्यतदेशान् कालं ब्राह्ममुहूर्तादिकं ध्यानादौ न प्रदोष
निशयादीन् कर्मचनित्यं न काम्याभिचारादीनि जन्मचवैष्णवशैवदीक्षालक्षणं न शाक्तक्षुद्रदीक्षारूपम् ध्यानं श्रीविष्णोर्न कामिनीविद्विषाम् मंत्रं प्रणवादिकं न काम्यक्षुद्रान् संस्कारमात्म
नः शोधकं न तु केवलं देहगृहादीनाम् ननु ज्ञानं महावाक्यश्रवणादेवोत्पद्यते किं तत्र सत्त्वस्य वृद्ध्या धर्मेण वाऽत आह यावत्स्मृतिरात्मा पारोक्ष्यम् यावच्च देहद्वयतत्कारणभूतगुणापोहस्तावत्पर्यंतं
ज्ञानं भवतीत्यर्थः ६ ननु गुणव्यतिकराज्जातो देहः कथं स्वाश्रयभूतान् गुणान् स्वत एवोत्पन्नया विद्ययाऽपोह्य स्वयमप्युपरमेत्तत्राऽह वेणूनां संघर्षाज्जातोऽग्निर्यथा स्वत एवोत्पन्नाभिर्ज्वालाभिस्त
द्वंसं सर्वदग्ध्वापश्चात्स्वयं शाम्यति एवं देहोऽपि तत्क्रियस्तस्यामेरिव क्रिया व्यापरो यस्य सः ७

भा०५०

॥२५॥

अ०

१३

॥२५॥

ननुनियतेन्द्रियतयासात्विकसेवायामियानस्तिपुरुषार्थस्तथाऽपिराजसादीन्विषयान्दुःखमितिजानंतोऽपिकथंसेवंतइतिपच्छति विदंतीति पदस्थानम् श्वानोयथाभत्स्यमानाअपि खराय
यापभ्यांताड्यमानाअपिखरीमनुधावंतः अजायथानिर्लज्जाहंतुमानीताअपि तद्वत् ८ मिथ्याऽभिनिवेशेनभुंजतइतिसहेतुकमाह अहमितित्रिभिः प्रमत्तस्यविवेकशून्यस्यदेहादावहमिति
मिथ्याबुद्धिर्हृदियथावदुत्सर्पितततोऽहंबुद्धेश्वैकारिकंसत्त्वप्रधानमपिमनःप्रतिघोरंदुःखात्मकरजउत्सर्पति मनोव्याप्नोतीत्यर्थः ९ इदमेवमिदमेवंभोग्यमितिसविकल्पःसंकल्पःस्यात्ततश्च
अहोरूपमहोभावइतिगुणाभिध्यानादुर्धरःकामःस्यात् १० ततोविषयान्भोक्तुंकर्माणिकरोति ११ एवंचेन्नकस्यापिदुःखनिवृत्तिःस्यादित्याशंक्याऽऽह यदपियद्यपिरजस्तमो
भ्यांविक्षिप्तधीर्मूढधीश्चतथापिविद्वान्विवेकीपुनर्मनोनिरुधन्नसज्जते १२ विषयदोषदृष्ट्याऽपिमनोनिराधाशक्तौसुखतन्निरोधोपायमाह अप्रमत्तइति अनिर्विण्णोऽनलसःयथाकालंत्रि

उद्धवउवाच ॥ विदंतिमर्त्याःप्रायेणविषयान्पदमापदाम् ॥ तथाऽपिभुंजतेकृष्णतत्कथंश्वखराजवत् ८ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमित्यन्यथाबुद्धिःप्रमत्तस्य
यथाहृदि ॥ उत्सर्पतिरजोघोरंततोवैकारिकंमनः ९ रजोयुक्तस्यमनसःसंकल्पःसविकल्पकः ॥ ततःकामोगुणध्यानादुःसहःस्याद्विदुर्मतेः १० करोतिकामव
शगःकर्माण्यविजितेन्द्रियः ॥ दुःखोदकाणिसंपश्यन्नजोवेगविमोहितः ११ रजस्तमोभ्यांयदपिविद्वान्विक्षिप्तधीःपुनः ॥ अतंद्रितोमनोयुंजन्दोषदृष्टिर्नस
ज्जते १२ अप्रमत्तोऽनुयुंजीतमनोमय्यर्पयन्नशनैः ॥ अनिर्विण्णोयथाकालंजितश्वासोजितासनः १३ एतावान्योगआदिष्टोमच्छिष्यैःसनकादिभिः ॥
सर्वतोमनआकृष्यमय्यद्वावेश्यतेयथा १४ उद्धवउवाच ॥ यदात्वंसनकादिभ्योयेनरूपेणकेशव ॥ योगमादिष्टवानेतद्रूपमिच्छामिवेदितुम् १५ श्रीभग
वानुवाच ॥ पुत्राहिरण्यगर्भस्यमानसाःसनकादयः ॥ पप्रच्छुःपितरंभूक्ष्मांयोगस्यैकांतिर्कीर्तिम् १६ सनकादय ऊचुः ॥ गुणेष्वविशतेचेतोऽगुणाश्चेतसि
चप्रमो ॥ कथमन्योऽन्यसंत्यागोमुमुक्षोरतितित्तीर्षोः १७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवंपृष्टोमहादेवःस्वयंभूर्भूतभावनः ॥ ध्यायमानःप्रश्रवीजंनभ्यपद्यत
कर्मधीः १८ समामर्चितयद्देवःप्रश्रपारतितीर्षया ॥ तस्याहंसरूपेणसकाशमगमंतदा १९ दृष्ट्वामांतउपव्रज्यकृत्वापादाभिवंदनम् ॥ ब्रह्माणमग्रतः
कृत्वापप्रच्छुःकोभवानिति २०

षवणम् मयिपरमानंदरूपऽर्पयन्समादध्यात् १३ विषयैःसंग्रथितस्यमनसस्तद्वियोगेनेश्वरनिष्ठस्वमसंभावितंमन्यमानंप्रतितन्निरूपणायेतिहासमुपाक्षिपति एतावानिति यथायथावन्मय्या
वेश्यतेएतावानित्यर्थः १४ मच्छिष्यैरित्युक्तेतेषामतिज्यायसामनेनरूपेणनिरूपणासंभवात्पृच्छति यदेति तं कालंतदेतद्रूपंचवेदितुमिच्छामितत्कथयेति १५ मानसाःपुत्राःसूक्ष्मांदु
र्ज्ञायाम् ऐकांतिर्कीर्तिपरांकाष्ठाम् १६ तदेवाऽऽहगुणेष्विति विषयेषुस्वभावतोरगादिवशाच्चेतः प्रविशतितेचानुभूताविषयावासनारूपेणचेतसिप्रविशंति अतितित्तीर्षोर्विषयानतिक्रामितु
मिच्छोः १७ एवमिति महादेवोपिस्वयंभूरपिभूतानांस्त्रष्टापिध्यायमानोविचारयन्नपिप्रश्रस्यवीजंयदज्ञानादयंप्रश्रस्तन्नाविंदत् यतःकर्मविक्षिप्तधीः १८ प्रश्रस्यपारमुत्तरमाभिप्रायोवा
तस्यतित्तीर्षयाजिज्ञासया हंसरूपेणेति यथा हंसोनीरंक्षीरंचपृथक्कर्तुंशक्तएवमहंगुणाश्चेतश्चेतिद्योतयितुंहंसरूपेणगतोऽस्मीति १९ २०

इत्यहंमुनिभिः पृष्टइति पृथक्वाक्यम् यदवोचमिति च पृथक् अतोऽस्मच्छब्दावृत्तिरदोषः तेभ्यो यदवोचतन्मेवचनं निबोध २१ देहादिवि विक्तात्मज्ञाने सति तन्निष्ठस्य रागाद्यसंभवात्स्वयमेव विषयचेतसोर्विश्लेषो भवतीति वक्तुं प्रश्नखंडनमिषेणैव तावदात्मानात्मविवेकमाह वस्तुन इति त्रिभिः किमात्मनोऽयं प्रश्नस्तदुपाधेर्भूतसंघस्य वा यद्यात्मनस्तर्हितस्य वस्तुनः परमार्थरूपस्या नानात्वे सति हे विप्रावो युष्माभिः कृतः प्रश्न ईदृशो बहुषु निर्धारणरूपः कथं घटे वक्तुं रुतरदातुर्वाये मम क आश्रयः अविशेषे आत्मनिकं जातिगुणादिविशेषमाश्रित्योत्तरं वक्ष्यामीत्यर्थः २२ भूत संघविषयत्वेऽप्ययं प्रश्नो वाचारंभो वाङ्मात्रेणारब्धः यतोऽनर्थकः कुतः भूतेषु देवमनुष्यादिदेहेषु पंचभूतात्मकेष्वतः समानेष्वभिन्नेषु पुनश्च वस्तुतः परमकारणात्मना अभिन्नेषु 'वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमि'ति श्रुतेः २३ तत्र पंचात्मकत्वं प्रत्यक्षादिसिद्धमेवेति परमकारणाभेदमेवोपपादयति मनसेति मन आदिभिर्यद्ब्रूयते तत्तदहमेवेत्यर्थः अंजसा तत्त्वविचारेण एतेनैव सर्वात्मकोऽहमित्यंजसाप्युत्तरमुक्तं भवति ४४ एवं प्रश्नखंडनमिषेणैवाऽऽत्मस्वरूपं सामान्यतो निरूप्य ब्रह्मणोऽपि दुष्परिहरं यत्पृष्टं तत्रोत्तरमाह गुणेष्वित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति अयमभिप्रायः यदिकर्तृत्वभोक्तृत्वादि रूपतया विषयैः संग्रथितं चित्तं बुद्ध्यादिशब्दवाच्यमेव जीवस्य स्वरूपं भवेत्ततस्तद्वियोगो न घटेत तस्य तु स्वरूपमहं ब्रह्मैव चित्ताध्यासेन तु तत्स्व

इत्यहंमुनिभिः पृष्टस्तत्त्वजिज्ञासुभिस्तदा ॥ यदवोचमहं तेभ्यस्तदुद्धवनिबोधमे २१ वस्तुनो यद्यनानात्वमात्मनः प्रश्न ईदृशः ॥ कथं घटे तवो विप्रा वक्तुर्वा मे क आश्रयः २२ पंचात्मकेषु भूतेषु समानेषु च वस्तुतः ॥ को भवानिति वः प्रश्नो वाचारंभो ह्यनर्थकः २३ मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यतेऽन्यैरपीन्द्रियैः ॥ अहमेव नमतोऽन्यदिति बुध्यध्वमंजसा २४ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः ॥ जीवस्य देह उभयं गुणाश्चेतो मदात्मनः २५ गुणेषु चाविशच्चित्तमभीक्ष्णं गुणसे वया ॥ गुणाश्च चित्तप्रभवामद्रूप उभयं त्यजेत् २६ जाग्रत्स्वप्रः सुषुप्तं च गुणतो बुद्धि वृत्तयः ॥ तसां विलक्षणा जीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः २७ यर्हि संसृतिबं धोऽयमात्मनो गुणवृत्तिदः ॥ मयितुर्ये स्थितो जह्यात्त्यागस्तद्गुणचेतसाम् २८ अहंकारकृतं बंधमात्मनोऽर्थविपर्ययम् ॥ विद्वान्निर्विद्यसंसारचिंतां तुर्ये स्थितस्त्यजेत् २९

भावतया विषयैः संग्रथितम् अतः स्वस्य ब्रह्मत्वभावनया विषयाणां च मिथ्यात्वानुसंधानेन सर्वतो निर्विद्यमगवंतं भजतो भवत्येव परिपूर्णस्वरूपावस्थानमिति हे प्रजाः पुत्रकाः सत्यं गुणेषु चेत आ विशतिगुणाश्चेतसि एवं गुणाश्चेतश्चोभयं ग्रथितं मदात्मनो ब्रह्मरूपस्य जीवस्य देहोऽध्यास्त उपाधिर्न तु स्वरूपम् २५ तस्मादभीक्ष्णं पुनः पुनर्गुणसेवया तत्संस्कारेण गुणेष्वविशच्चित्तं ते च पुनर्वास नारूपेण चित्ते प्रकर्षेण भवतीति तथा ते गुणाश्चेतश्च एवं यदुभयं तन्मद्रूपः संस्त्यजेत् २६ ननु जाग्रदाद्यवस्थावतः कुतः कूटस्थत्वरूपता तत्राऽऽह जाग्रज्जागरः स्वप्रः सुषुप्तं चेति बुद्धेरेतावृत्तयो न तु जीवस्य ताश्च न स्वाभाविक्यः किंतु "सत्त्वाज्जागरणं विद्याद्रजसा स्वप्नमादिशेत् प्रस्वापंतमसाजंतोस्तुरीयां त्रिषु संततमि"ति वक्ष्यमाणक्रमेण गुणत एव जीवस्तु विलक्षणस्तदवस्थारहित एव वि निश्चितः कुतः तासां साक्षित्वेन २७ ननु तर्हि कथमहं जागर्मीत्यादि प्रतीतिस्तत्राऽऽह यर्हि यस्मात्सम्यक्सृतिः सरणमनयेति संसृतिर्बुद्धिस्तया बंधोऽयमात्मनो गुणवृत्तीर्ददाति तस्मान्मयि तुर्ये स्थितः सन्निमं संसृतिबंधं जह्यात् तत्तदा गुणचेतसां गुणानां चेतसां न्योन्यत्यागो भवति २८ कथं संसृत्या बंधः कथं च तं जह्यात्तदाह अहंकारेण कृतं बंधमात्मनोऽर्थविपर्ययमानं दाद्यावर णेनानर्थहेतुं विद्वान्जानन्सन्निर्विद्यदुःखमेतदिति ज्ञात्वा तुर्ये स्थितो भूत्वा संसारचिंतां संसारोऽबुद्धिरतस्मिंश्चितामभियानं तत्कृतां भोगचिंतां च त्यजेदिति २९

भा. ए.

॥२६॥

अ०

३३

यावदेव न त्यजेतावस्य कर्मज्ञानादि सर्वव्यर्थमित्याह यावदिति यद्यपि जागर्ति कर्मादिषु तथाऽपि स्वप्नस्वप्नान्पश्यन्निवभवाति यतोऽज्ञः असम्यक्दर्शो अज्ञ जागरस्य स्वप्नत्वे दृष्टांतः स्वप्न इति ३० ननु कथं वेदपमितवर्णाश्रमकर्मदिनानाधीर्निवर्तेत तत्राऽऽह असत्त्वादिति भावानां देहादीनां तत्कृताभिदावर्णाश्रमादि रूपा गतयः स्वर्गादिफलानि हेतवः कर्माणि चास्याऽऽत्मनो मृषा अविद्यावद्विषयावेद इति भावः ३१ युक्तिभिरित्युक्तं ता एव युक्तीराह यदिति अर्थान्स्थूलान्देहादीन्समस्तकरणैश्चक्षुरादिभिर्भुक्ते कथं भूतान् अनुक्षणधर्मिणः क्षणिकवात्यता रूपादि धर्मवतो यश्च स्वप्ने दृष्टादि जागरदृष्टसदृशान्वासनामयान्भुक्ते यश्च सुषुप्ते तान् सर्वानुपसंहरति स एकः कुतः त्रिगुणवृत्तिदृगवस्थात्रयद्रष्टा ननु जाग्रदवस्थां सर्वेन्द्रियाणि पश्यन्ति स्वप्नमनः सुषुप्तिं तत्संस्कारशेषाबुद्धिः कथमात्मा तद्द्रष्टा तत्राऽऽह इन्द्रियेशः ननु इन्द्रियेश अपि विश्वतैजसप्राज्ञाभिन्नाः न कुतः स्मृत्याप्रतिसंधानेन सवार्थस्थास्वप्नव्यात् यः स्वप्नान्द्राक्षंयश्च तदनंतरं न किंचिदवेदिषं स एवैतर्हि जागर्मीत्युपाधिभेदेन विश्वादिव्यवहार इति भावः एतेन बालयुवाद्यवस्थास्वप्नप्रतिसंधानेनाऽऽस्मैक्यं द्रष्टव्यम् ३२ ततः किमत आह एवमिति गुणतो या एतामनस रुयवस्थास्तामदविद्ययामयिकृतानतत्त्वतः संतीति निश्चित आत्मरूपोऽर्थो यैस्ते यूयमखिलसंशयानामधि आधीयन्तेऽस्मिन्नित्याधिरहंकारस्तसंछिद्यहार्ददृष्टिस्थितं मां भजत केन च्छित्त्वा

यावन्नानार्थधीः पुंसो न निवर्तेत युक्तिभिः ॥ जागर्त्यपि स्वप्नज्ञः स्वप्ने जागरणं यथा ३० असत्त्वादात्मनो न्येषां भावानां तत्कृताभिदा ॥ गतयो हेतवश्चास्य मृषा स्वप्नदृशो यथा ३१ यो जागरे बाहिरनुक्षणधर्मिणोऽर्थान्भुक्ते समस्तकरणैर्हृदितत्सदृशान् ॥ स्वप्ने सुषुप्त उपसंहरते स एकः स्मृत्यन्वया त्रिगुणवृत्तिदृग्निद्रियेशः ३२ एवं विमृश्य गुणतो मनसं स्रूय्य वस्थामन्माययामयिकृता इति निश्चितार्थाः ॥ संछिद्यहार्दमनुमानसदुक्तितीक्ष्णज्ञानासिना भजत माऽखिलसंशयाधिम् ३३ ईक्षेत विभ्रममिदं मनसो विलासं दृष्टं विनष्टमतिलोलमलातचक्रम् ॥ विज्ञानमेकमुखेन विभाति माया स्वप्नस्त्रिधा गुणविसर्गकृतो विकल्पः ३४ दृष्टिं ततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्तवृष्णस्तूष्णीं भवेन्निजसुखानुभवो निरीहः ॥ संदृश्यते कचयदीदमवस्तु बुद्ध्या त्यक्तं भ्रमाय न भवेत्स्मृतिरानिपातात् ३५ देहं च न श्वरमवस्थितमुत्थितं वासिद्धौ न पश्याति यतोऽध्यगमत्स्वरूपम् ॥ दैवादपेतमुत दैववशादुपेतं वा सो यथा परिकृतं मदिरामदां वः ३६

तदाह अनुमानैः सदुक्तिभिः सतामुपदेशैः श्रुतिभिश्च तीक्ष्णेन ज्ञानखड्गेन ३३ अनुमानादिदर्शयति ईक्षेतोति इदं जगद्विभ्रममीक्षेत तत्र हेतवः मनो विजृम्भितत्वात् दृष्टत्वा द्विनाशित्वाच्च स्वप्नवत् अतिचंचलत्वाच्चालातचक्रवत् ननु भ्रमोऽपि निर्विषयः कथं स्यात्तत्राऽह विज्ञानमिति निगमनम् तस्मात्त्रिधा योऽयं गुणपरिणामकृतो विकल्पो भेदः समायेति ३४ तस्मत्ततो दृश्यदृष्टिप्रतिनिवर्त्य निजसुखानुभवो भवेत् तन्नैश्चल्यार्थचनिवृत्तवृष्णस्तूष्णीं निरीहश्च भवेत् मनोवाक्कायव्यापाररहित इत्यर्थः ननु देहवतः सर्वथा द्वैतदृष्टिप्रतिनिवर्तनायोगात् पुनः संसारः स्यादेव तत्राऽऽह संदृश्यत इति कचिदावश्यकाहारादिषु यद्यपीदं संदृश्यते तथाऽपि पूर्वमवस्तु बुद्ध्या त्यक्तं तत्पुनर्मोहाय न भवेदेव किंतु देहपातपर्यंतं स्मृतिरिव स्मृतिः संस्कारमात्रेणावभासो भवेदित्यर्थः ३५ एतदेवोपपादयति देहमिति आसनादुत्थितमुत्थाय तत्रैव स्थितं ततः कचिदपेतं निर्गतं पुनस्तत्रैवोपेतं वा देहमपि नानुसंधत्ते कुतोऽन्यत् यतो येन देहेन स्वरूपमध्यगमज्ज्ञातवांस्तदेहम् यतः कारणादिति वा परिकृतं परिहितं वा सो गतां स्थितं वा यथान्वोति तद्वत् ३६

॥२६॥

ननुचयःपरिपाल्यमानोऽपिमुमूर्षतितंचेन्नपश्यतितर्हिपतेदेवनेत्याह देहोपीति देहोदैववशेनगच्छन्स्वारंभकंकर्मयावदस्तितावत्पर्यंतंप्रतिसमीक्षतएवजीवत्येव सासुःप्राणोद्विगसहितःननु
तर्हितस्मिन्कदाचिदासज्जेतापिनेत्याह तमिति स्वाप्नंस्वप्नतुल्यम् अधिकूटःप्राप्तःसमाधिपर्यंतोयोगोयेनातएवप्रतिबुद्धंज्ञातंपरमार्थवस्तुयेनसःतथाचश्रुतिः“तस्यतावदेवचिरंयावत्राविमोक्षये
अथसंपत्स्य”इति३७ उक्तार्थेतेषांविश्वासार्थस्वरूपमाह मयेति सांख्यमात्मानात्मविवेकोयोगोऽष्टांगस्तयोर्गुह्यंरहस्यमयज्ञंविष्णुम् “यज्ञोवैविष्णुरिति”श्रुतेःयुष्मद्धर्मविवक्षयेत्यनेनव
र्माअप्युपदिष्टाइतिज्ञेयम् अतएव“यत्तेनहंसरूपेणब्रह्मणेऽभ्यात्थमाधवे”त्यनुवादोभविष्यति ३८ ऋतंप्रतीयमानोधर्मःसत्यमनुष्ठीयमानोधर्मः तेजःप्रभावः एतेषांपरमयनम् ३९ किंच
मामिति कथंभूताः अगुणाःगुणपरिणामरूपानभवन्ति किंतुनित्याइत्यर्थः ४० मेमया अगुणतमांतुष्टुवुः ४१ प्रत्येयायप्रत्यागतोऽस्मि ४२ ॥ इत्येकादशोटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः ॥
॥ १३ ॥ ७ ॥ चतुर्दशेश्वरंश्रेयोभक्तिरेवनेचेतरत् ॥ इत्येतद्वर्ण्यतेध्यानयोगश्चसहसाधनैः ॥ १ ॥ एवंतावद्भगवतोभक्त्यामोक्षइत्युक्तमन्येत्वन्यानि साधनानिवदंतितत्रविशेषनिर्धारणां

देहोऽपिदैववशगःखलुकर्मयावत्स्वारंभकंप्रतिसमीक्षतएवसासुः ॥ तंसंप्रपंचमधिकूटसमाधियोगःस्वाप्नंपुनर्नभजतेप्रतिबुद्धवस्तुः ३७ मयैतदुक्तंविप्रागु
ह्यंयत्सांख्ययोगयोः ॥ जानीतमागतंयज्ञंयुष्मद्धर्मविवक्षया ३८ अहंयोगस्यसांख्यस्यसत्यस्यतस्यतेजसः ॥ परायणाद्विजश्रेष्ठाःश्रियःकीर्तेर्दमस्यच ॥
३९ मांभजन्तेगुणाःसर्वेनिर्गुणनिरपेक्षकम् ॥ सुहृदंप्रियमात्मानंसाम्यासंगादयोऽगुणाः ४० इतिमेच्छिन्नसंदेहासुनयःसनकादयः ॥ सभाजयित्वापरयाभक्त्याऽ
गुणतसंस्तवैः ४१ तैरहंपूजितःसम्यक्संस्तुतःपरमर्षिभिः ॥ प्रत्येयायस्वकंधामपश्यतःपरमोष्ठिनः ४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेत्रयो
दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ७ ॥ ७ ॥ उद्धवउवाच ॥ वदंतिकृष्णश्रेयांसिबहूनिब्रह्मवादिनः ॥ तेषांविकल्पप्राधान्यमुताहोएकमुख्यता १ भवतो
दाहृतःस्वामिन्भक्तियोगोऽनपेक्षितः ॥ निरस्यसर्वतःसंगंयेनत्वय्याविशेन्मनः २ श्रीभगवानुवाच ॥ कालेननष्टाप्रलयेवाणीयंवेदसंज्ञिता ॥ मयाऽऽदौब्रह्म
णेप्रोक्ताधर्मोयस्यामदात्मकः ३ तेनप्रोक्ताचपुत्रायमनवेपूर्वजायसा ॥ ततोभृग्वादयोऽगृह्णन्सप्तब्रह्ममहर्षयः ४ तेभ्यःपितृभ्यस्तत्पुत्रादेवदानवगुह्यकाः ॥
मनुष्याःसिद्धगंधर्वाःसविद्याधरचारणाः ५ किंदेवाःकिन्नरानागारक्षःकिंपुरुषादयः ॥ बह्व्यस्तेषांप्रकृतयोरजःसत्त्वतमोभुवः ६

पृच्छति वदंतीति श्रेयांसिश्रेयःसाधनानि किंविकल्पेनप्राधान्यमुताहोकिंवाएकस्यैवमुख्यता १ एकमुख्यतापञ्चोत्थानेकारणम् भवतेति नअपेक्षितमपेक्षायस्मिन्सोऽहेतुकः अयमर्थः
भवतायोभक्तियोगोक्तोऽन्येचयानिश्रेयःसाधनानिवदंतितेषांकिंसाक्षात्फलसाधनत्वेनप्राधान्यमेवसर्वेषांमुतांगांगित्वम् प्राधान्येऽपि किंविकल्पेनसर्वेषांतुल्यफलत्वंयद्वाकश्चिदस्तिविशेष
इति २ तत्रभक्तिरेवमहाफलत्वेनमुख्याअन्यानि तुस्वप्नप्रकृत्यनुसारेणपुष्पस्थानयिभ्वर्गादिफलबुद्धिभिःप्राणिभिः प्राधान्येनपरिकल्पितानिशुल्लकफलानीतिविवेक्षुंप्रकृत्यनुसारेणबहुधा
वेदार्थप्रतिपत्तिमाह कालेनेतिसप्तभिः मदात्मकःमय्येवाऽऽत्माचित्तंयेनसः ३ भृग्वादयःभृगुश्चमरीचिर्यंगिरसौपुलस्त्यःपुलहःऋतुरित्येतेचसप्तब्रह्माणःप्रजापतयस्तेचतेब्रह्मर्षयश्च ४ ५
किंदेवाःऋमस्वेवदौर्गंध्यादिराहित्येनकिंदेवामनुष्यावेतिसंदेहास्पदभूताद्दीपांतरमनुष्याः एवंकिन्नराःकिंचिन्नराइवमुसतःशरीरतोवा किंपुरुषाःकिंचित्पुरुषाइववानरादयःप्रकृतयोवास
नावह्वयः कुतःरजःसत्त्वतमोसिभुवःजन्मस्थानानियासांताः ६

भा.पु.

॥२७॥

मूतानिदेवासुरमनुष्यादीनि चित्रावाचोवेदार्थव्याख्यानविषयाः ७ एवमित्युक्तोपसंहारः केषांचिदध्ययनादशून्यानामप्युपदेशोपारंपर्येण अपरेपाखंडमतयोवेदविरुद्धार्थमतयः ८ तत्प्रकृतीनामाया गुणमूलत्वान्मन्माया मोहितधियः अनेकांतनानाविधम् ९ तदेवाऽऽह धर्ममितिसार्धेन धर्मकर्ममीमांसकाः यदुक्तम् “मोक्षार्थीनप्रवर्तततत्रकाम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिकेकुर्यात्प्रत्यवायजिहासये”त्यादि यशःकाव्यालंकारकृतः यथाऽऽहुः “यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोकेषुगीयते तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते”इति कामंवात्स्यायनादयः सत्यंदमंशमंच योगशास्त्रकृतः अन्येदृष्टार्थवादिनोदंडनीतिकृतोवैप्रसिद्धपेश्वर्यमेवस्वार्थपुरुषार्थवदंति अतः सामाद्युपायाएवश्रेयःसाधनमितितेषांमतम् तथैवत्यागंभोजनंचलोकायतिकाः यज्ञतपोदानंयज्ञोदेवतानांपूजनंतपश्चदानंच १० तेषांतुच्छफलत्वमाह आद्यंतवंतइति एषांलोकाएतैः साध्यानिफलानि तमोनिष्ठा मोहावसानाः भोगकालेऽप्यसूयादिभिः शुचार्पिताव्याप्ताः ११ भक्तेर्मुख्यत्वमाह मयीतियावत्समाप्ति हेसम्य मयापरमानंदरूपेणाऽऽत्मनास्वरूपत्वेनस्फुरता १२ किंच अन्येषांतत्तल्लोकादिपरिच्छिन्नं सुखं भक्तस्य तु परिपूर्णमित्याह अकिंचनस्येति १३

याभिर्भूतानिभिद्यंतेभूतानांमतयस्तथा ॥ यथाप्रकृतिसर्वेषांचित्रावाचः स्रवंतिहि ७ एवंप्रकृतिवैचित्र्याद्विद्यंतेमतयोनृणाम् ॥ पारंपर्यणकेषांचि त्पाखंडमतयोऽपरे ८ मन्मायामोहितधियः पुरुषाः पुरुषर्षभ ॥ श्रेयोवदंत्यनेकांतं यथाकर्मयथारुचि ९ धर्ममेकेयशश्चान्येकामंसत्यंदमंशमम् ॥ अन्येवदंतिस्वार्थवाऐश्वर्यत्यागभोजनम् ॥ केचिद्यज्ञतपोदानं व्रतानि नियमान्यमान् १० आद्यंतवंत एवैषांलोकाः कर्मविनिर्मिताः ॥ दुःखोदकास्तमोनिष्ठाः शुद्रा नंदाः शुचाऽर्पिताः ११ मय्यर्पितात्मनः सम्यनिरपेक्षस्य सर्वतः ॥ मयाऽऽत्मना सुखं यत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् १२ अकिंचनस्य दांतस्य शांतस्य समचेतसः ॥ मयाऽऽसंतुष्टमनसः सर्वाः सुखमयादिशः १३ नपारमेष्ठ्यं न मेहं द्रधिष्यं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ नयोगसिद्धीरपुनर्भवं वामय्यर्पितात्मेच्छतिमद्विनाऽन्यत् १४ नतथामेप्रियतम आत्मयोनिर्नशंकरः ॥ नचसंकर्षणो न श्रीर्नैवाऽऽत्मा च यथाभवान् १५ निरपेक्षं मुनिं शांतं निर्वैरं समदर्शनम् ॥ अनुव्रजाम्यहं नित्यं पूयेयेत्यंघ्रिरेणुभिः १६ निष्किंचनामय्यनुरक्तचेतसः शांतामहांतोऽखिलजीववत्सलाः ॥ कामैरनालब्धधियोजुषंतियतन्नैरपेक्ष्यं न विदुः सुखं मम १७ बाध्यमानोऽपिमद्भक्तो विषयैरजितेंद्रियः ॥ प्रायः प्रगल्भया भक्त्या विषयैर्नाभिभूयते १८

परिपूर्णतामेवाऽऽह नपारमेष्ठ्यमिति रसाधिपत्यं पातालादिस्त्राम्यम् अपुनर्भवं मोक्षमपि मद्विनामां हित्वाऽन्यत्रेच्छति अहमेव तस्य प्रेष्ठइत्यर्थः १४ ममापि स एव प्रेष्ठइत्याह नतथेति द्वाभ्याम् आत्मयोनिर्ब्रह्मापुत्रोऽपि शंकरो मत्स्वरूपभूतोपि संकर्षणो भ्राताऽपि श्रीभार्याऽपि आत्मा मूर्तिरपि यथाभक्तइति वक्तव्येऽतिहर्षेणाऽऽह भवानिति १५ पूयेयमदंतं तर्तिब्रह्मांडानि पवित्रीकुर्यामिति भावेनेत्यर्थः १६ किंच मद्भक्तानां सुखमेतावदेवंभूतमिति वाको वक्तुं समर्थोयतस्तत्स्वसंबन्धानिरुपममित्याह निष्किंचनाइति महान्तो निरभिमानाः अनालब्धधियोऽस्पृष्टचित्ताः निष्किंचनत्वादीनां यथेष्टं हेतुहेतुमद्भावः एवंभूताममदीयायत्सुखं जुषंति सेवंते तत्सुखं त एव विदुर्लभं तेनान्ये कुतः नैरपेक्ष्यं नास्त्यपेक्षणीयं येषांते निरपेक्ष्यास्तैरेवलभ्यं न तु मोक्षापेक्षैरपीत्यर्थः यद्वा एवंभूताः संतो ये ममामित्यर्थः जुषंति प्रीणंति त एव यन्नैरपेक्ष्यं सुखं तद्विदुर्नान्यइत्यन्वयः १७ अपिच आरतांतावदुत्तमभक्तकथायतः प्राकृतोऽपि भक्तः कृतार्थ एवेत्याह बाध्यमानइति द्वाभ्याम् विषयैराकृष्यमाणोऽपि प्रगल्भया समर्थया १८

अ०

१४

॥२७॥

पाकाद्यर्थप्रज्वालितोऽग्निर्यथाकाष्ठानिभस्मीकरोतितथारागादिनापिकथंचिन्मद्विषयासतीभक्तिःसमस्तपापानीति भगवानपिस्वभक्तिमहिमाश्रयणसंबोधयति अहोउद्धवविस्मयंशृण्व
 ति १९ अतएवंभूतंश्रेयोनान्यदस्तीत्याह नसाधयतीतिद्वाभ्याम् २० श्रद्धयायाभक्तिस्तया संभवाज्जातिदोषादपीत्यर्थः २१ भक्त्यभावेऽन्यसाधनंव्यर्थमित्याहद्वाभ्यांघर्मइति २२
 रोमहर्षादिकंविनाकथंभक्तिर्गम्यते भक्त्याविनाचकथमाशयःशुध्येदिति २३ किंच भक्तिःस्वाश्रयंशोधयतीतिकिंचकथंयतोद्गद्गद्वागादिलक्षणोमद्भक्तियुक्तोऽलोकं सर्वपुनातीत्याह वागि
 ति २४ अपिच भक्त्यैवाऽऽत्मशुद्धिर्नान्यतइतिसदृष्टांतमाह यथेति यथाऽग्निनाध्मातंतापितमेवेहमसुवर्णमंतर्मलंजहातिनक्षालनादिभिः स्वनिजरूपंभजते कर्मानुशयंकर्मवासनाम्
 मांभजतेमद्रूपतामापद्यते २५ ननुब्रह्मविदामोतिपरम् तमेवविदित्वाऽतिमृत्युमेतीत्यादिश्रुतिभ्योज्ञानादेवाविद्यानिवृत्त्यात्वत्प्राप्तिरवगम्यतेकुतोभक्तियोगेनेत्युच्येततत्राऽऽह यथाय
 येति आत्माचित्तंपरिमृज्यतेशोध्यतेमत्पुण्यकथानांश्रवणैरभिधानैश्च भक्तेरेवावांतरव्यापारोज्ञानंनपृथगित्यर्थः २६ किंच ज्ञानंनामचित्तस्यमदाकारपरिणामःसचमांभजतःस्वभाव
 यथाऽग्निःसुसमृद्धारिःकरोत्येधांसिभस्मसात् ॥ तथामद्विषयाभक्तिरुद्धवैनांसिकृत्स्नशः १९ नसाधयतिमांयोगेनसार्वधर्मउद्धव ॥ नस्वाध्यायस्तप
 स्त्यागोयथाभक्तिर्ममोर्जिता २० भक्त्याऽहमेकयाग्राह्यःश्रद्धयाऽऽत्माप्रियःसताम् ॥ भक्तिःपुनातिमन्निष्ठाश्वपाकानपिसंभवात् २१ धर्मःसत्यदयोपेतो
 विद्यावातपसान्वितामद्भक्त्याऽऽपेतमात्मानंनसम्यक्प्रपुनातिहि २२ कथंविनारोमहर्षद्रवताचेतसाविना ॥ विनानंदाश्रुकलयाशुध्येद्भक्त्याविनाऽऽशयः
 २३ वाग्गद्गदाद्रवतेयस्यचित्तरुदत्यभीक्ष्णंहसतिक्वचिच्च ॥ विलज्जउद्गायतिनृत्यतेचमद्भक्तियुक्तोभुवनंपुनाति २४ यथाऽग्निनाहेममलंजहातिध्मातंपुनः
 स्वंभजतेचरूपम् ॥ आत्माचकर्मानुशयंविधूयमद्भक्तियोगेनभजत्यथोमाम् २५ यथायथाऽऽत्मापरिमृज्यतेऽसौमत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधानैः ॥ तथात
 थापश्यतिवस्तुसूक्ष्मंचक्षुर्यथैवांजनसंप्रयुक्तम् २६ विषयान्ध्यायतश्चित्तंविषयेषुविषज्जते॥मामनुस्मरतश्चित्तंमय्येवप्रविलीयते २७ तस्मादसदभिध्यानं
 यथास्वप्ननोरथम् ॥ हित्वाभयिसमाधत्स्वमनोमद्भावभावितम् २८ स्त्रीणांस्त्रीसंगिनांसंगत्यक्त्वादूरतआत्मवान् ॥ क्षेमेविविक्तआसीनश्चित्तयेन्मामतंद्रि
 तः २९ नतथाऽस्यभवेत्क्लेशोबंधश्चान्यप्रसंगतः ॥ योषित्संगाद्यथापुंसोयथातत्संगिसंगतः ३० उद्धवउवाच ॥ यथात्वामरविंदाक्षयादृशंवायदात्मकम्
 ॥ ध्यायेन्मुमुक्षुरेतन्मेध्यानंमेवकुमर्हसि ३१

तएवभवतिनचयद्वांतरमपेक्षतइतिसदृष्टांतमाह विषयानिति २७ यस्मादन्यसाधनंतत्फलंचस्वप्ननोरथवदसदभिध्यानमात्रंतस्मात्तद्विहायमय्येवमनःसमाहितंकुर्वितिप्रकरणार्थमुपसंहरति
 तस्मादिति मद्भावाभावितंमद्भावेनभजनेनैवशोधितम् २८ विशेषतोवात्स्यायमाद्युक्तकाममार्गाःपरित्याज्याइत्याहस्त्रीणामिति आत्मवान्धीरःसन् क्षेमेनिर्भयेदेशे विविक्तेविजने २९ एतदु
 पपादयति नतयेति अस्यपुंसोयथातत्संगिसंगतःक्लेशोभवेत् यथाचबंधोयोषित्संगतस्तथाऽन्यप्रसंगतो नभवेदिति ३० मांचित्तयेदित्युक्तंतत्प्रकारंपृच्छति यथेतिध्यानांगप्रश्नःयादृशमिति
 ध्येयविशेषणप्रश्नः यदात्मकमितियस्यतानिविशेषणानितत्स्वरूपप्रश्नः एतन्मेध्यानंमेवकुमर्हसीतिपाठः तत्रायमर्थः मुमुक्षुस्त्वांयथाध्यायेत्तन्मेवकुमर्हसीतिजिज्ञासोःकथनाय मेपुनरेत
 त्वहास्यमेवपुरुषार्थो नतुध्यानेनकृत्यमस्तीति तदुक्तम् त्वयोपभुक्तस्त्रगंधेत्यादित्वंवकुमर्हसीतिपाठःसुगमः ३१

भा० ए०

॥२८॥

अ०

१४

॥२८॥

तत्र ध्यानांगत्वेनाऽऽसनप्राणायामप्रकारमाह समइति चतुर्भिः समेनात्युच्छितेनातिनीचे आसने कंवालादौ समकायः सन् यथा सुखमासीन इति नास्ति स्वस्तिकादि नियम इत्युक्तमनासाग्रनिरीक्षणं च चित्तस्थैर्याय अंतर्लक्ष्यो वाहिर्दृष्टिः स्थिरचित्तः सुसंयत इति योगशास्त्रोक्तेः ३२ विपर्ययेण रेचक पूरक कुंभक क्रमेणापि यद्वा वामनाड्या पूरितं दक्षिणया त्यजेत्तया वा पूरितं वामयेत्येवं विपर्ययेण यथोक्तयोगे इडया पूरयेद्वा युं त्यजेत्पिंगलायाततः पिंगला पूरितं वा युमिडया च परित्यजेदिति निर्जितेन्द्रिय इति प्रत्याहार उक्तः ३३ प्राणायामो द्विविधः सगर्भोऽगर्भश्चेति तत्र श्रेष्ठत्वात् प्राणवर्गमाह हृदीति द्वाभ्याम् मूलाधारादारभ्या विच्छिन्नं संततं घंटानाद तुल्यमोकारं हृदिसंस्थितं प्राणेनोदीर्योर्ध्वद्वादशांतपर्यंतं नीत्वा कथम् विसोर्णवत्कमलनालतंतुवत् तत्र मात्रास्तीतेस्वरं पंचदशं बिंदुं संवेशयेत् अथ पुनरित्यस्य तंच बिंदुशिरस्कंकुर्यादित्यर्थः यद्वा मूलाधारादारभ्य मूर्ध्नांतपर्यंतं विसंतंतुवत् सूक्ष्ममविच्छिन्नं संततं हृदि मनसि प्राणेनोदीर्या भिव्यज्याथ पुनस्तत्रोकारं घंटानाद तुल्यं स्वरमुदात्तं नादं स्थिरीकुर्यादिति ३४ मासादर्वाक्जितानिलो भवति ३५ एवं ध्यानांगमुक्त्वा यादृशमित्यस्योत्तरं वक्तुं ध्येयपीठमाह हृत्पुंडरीकमिति सार्धेन अंतस्थंदे

श्रीभगवानुवाच ॥ सम आसन आसीनः समकायो यथा सुखम् ॥ हस्तावुत्संग आधाय स्वनासाऽग्रकृतं तेक्षणः ३२ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकं भकरेचकैः ॥ विपर्ययेणापि शनैरभ्यसेन्निर्जितेन्द्रियः ३३ हृद्यविच्छिन्नमोकारं घंटानादं विसोर्णवत् ॥ प्राणेनोदीर्यतत्राथ पुनः संवेशयेत्स्वरम् ३४ एवं प्राणवसंयुक्तं प्राणमेव समभ्यसेत् ॥ दशकृत्वस्त्रिषवणं मासादर्वाजितानिलः ३५ हृत्पुंडरीकमंतस्थमूर्ध्वनालमधोमुखम् ॥ ध्यात्वोर्ध्वमुखमुन्निद्रमष्टपत्रसंकार्णिकम् ३६ कर्णिकायां न्यसेत्सूर्यसोमाग्नीनुत्तरोत्तरम् ॥ वह्निमध्ये स्मरेद्रूपं ममैतद्ध्यानमंगलम् ३७ समप्रशांतं सुमुखं दीर्घचारुचतुर्भुजम् ॥ सुचारुसुंदरग्रीवं सुकपोलं शुचिस्मितम् ३८ समानकर्णविन्यस्तस्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ हेमांबरधनश्यामं श्रीवत्सश्रीनिकेतनम् ३९ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ नूपुरैर्विलसत्पादं कौस्तुभप्रभयायुतम् ४० द्युमाकिरीटकटकटिसूत्रांगदायुतम् ॥ सर्वांगसुंदरं हृद्यं प्रसादसुमुखेक्षणम् ४१ सुकुमारमभिध्यायेत्सर्वांगेषु मनोदधत् ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो मनसाऽकृष्य तन्मनः ॥ बुद्ध्या साराथिना धीरः प्रणयेन्मयि सर्वतः ४२ तत्सर्वव्यापकं चित्तमाकृष्यैकत्र धारयेत् ॥ नान्यानि चिंतयेद्भूयः सुस्मितं भावयेन्मुखम् ४३ तत्र लब्धपदं चित्तमाकृष्य व्योम्नि धारयेत् ॥ तच्च त्यक्त्वा मदारोहो न किंचिदपि चिंतयेत् ४४

हांतर्वाति ऊर्ध्वनालमधोमुखं सुकुलितं चकदलीपुष्पसंकाशं यदस्ति ताद्विपरीतं ध्यात्वेत्यर्थः ३६ न्यसेच्चिंतयेत् सविशेषणं ध्यानमाह वह्निमध्ये इति षड्विधः ध्यानमंगलं ध्यानस्य शुभं विषयम् ३७ सममनुरूपावयवम् दीर्घाश्चारवश्चत्वारो भुजा यस्मिंस्तत् सुचारु अतिरम्यम् ३८ समानयोः कर्णयोर्विन्यस्ते स्फुरती मकराकारे कुंडले यस्मिंस्तत् श्रीवत्सश्रियोर्निकेतनं वक्षसि दक्षिणवामतः ताभ्यां युक्तमित्यर्थः ३९ ४० द्युमाद्भिः किरीटादिभिरासंताप्युतमलंकृतमप्रसादेन शोभनं सुखमीक्षणं च यस्मिंस्तत् ४१ सुकुमारमतिकोमलमसविशेषणं ध्यानमुपसंहराति इन्द्रियाणीति प्रकर्षेण नयेत् सर्वतः सर्वांगयुक्ते ४२ यादृशमित्यस्योत्तरत्वेन सविशेषणमुक्त्वा यदात्मकमित्यस्योत्तरतया शनैर्विशेषणत्यागेन ध्यानमेव समाधिपर्यंतमाह तदिति त्रिभिः एकत्रांगं अन्यान्यगानि नाचिंतयेत् एकत्रेति यदुक्तं तदेवांगं दर्शयति सुस्मितमिति ४३ व्योम्नि सर्वकारणरूपे तच्च कारणत्वमपित्यक्त्वा मदारोहो मयि शुद्धे ब्रह्मण्यारूढः सन् किंचिद्बुद्ध्या तृध्येयविभागमपि न चिंतयेत् ४४

मामेवाऽत्मनिविचष्टे आत्मानं च सर्वात्मनि मयि संयुतं विचष्टे ज्योतिर्ज्योतिषि संयुक्तमिवेत्यन्वयः ४५ एवंभूतसमाधिपर्यंतं ध्यानस्य फलमाह ध्यानेनेति मनोयुंजतः समादधतः द्रव्यज्ञानाक्रियाभ्रभोधिभूताधिदैवाध्यात्मरूपोद्दृश्यद्रष्टृदर्शनरूपोवाभ्रमोनिर्वाणं शांतिं सम्यग्यास्यतीति ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॐ ॥ ततः पचदशोऽप्रोक्ताः सिद्धयोधारणानुगाः ॥ श्रीविष्णुपदसंप्राप्तावंतरायतयामताः ॥ १ ॥ एवं मनोयुंजतो योगिनोऽन्तराविर्भवन्त्यः सिद्धयोप्यंतरायप्राया एवातस्ताः परिहृत्य परमेश्वरपर एव भवेदिति वक्तुं सिद्धीराह जितेंद्रियस्येति युक्तस्य स्थिरचित्तस्य १ सिद्धिदितिवितर्के कास्वित्किं नामाकथं स्वित्कीदृशी वाधारणाश्चकतीति प्रश्नांतरैवाशब्दः त्वमेवैतज्ज्ञानासि नान्यइत्याशयेनाह योगिनामिति २ धारणाश्चाष्टादशेत्यनुपंगः योगपारंगैरिति त्रिकालज्ञत्वादि क्षुद्रासिद्धीरन्येऽपि जानंतीति भावः अहमेव प्रधानं मुख्यः स्वभावत आश्रयो यासां ताः मत्सारूप्यं प्राप्तेषु किंचिद्रूपानाभवन्तीति भावः गुणहेतवः सत्त्वोत्कर्षहेतुकाः ३ ताः स्वरूपेणोपदिशति आणभेति सार्धैः पंचभिः अणिमामहिमालधिमाचमूर्तेर्देहस्य तिस्रः सिद्धयः प्राप्तिर्नामा सिद्धिः सर्वप्राणिनामिन्द्रियैः

एवं समाहितमतिर्मांमेवाऽऽत्मानमात्मनि ॥ विचष्टे मयि सर्वात्मन ज्योतिर्ज्योतिषि संयुतम् ४५ ध्यानेनेत्थं सुतीव्रेण युंजतो योगिनो मनः ॥ संयास्यत्याशुनिर्वाणं द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः ॥ ४६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ जितेंद्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्य योगिनः ॥ मयि धारयतश्चेत उपातिष्ठंति सिद्धयः ॥ १ ॥ उद्धव उवाच ॥ कया धारणया कास्वित्कथं स्वित्सिद्धिरच्युत ॥ कतिवासिद्धयो ब्रूहि योगिनां सिद्धिदो भवान् ॥ २ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सिद्धयोऽष्टादश प्रोक्ता धारणा योगपारंगैः ॥ तासामष्टौ मत्प्रधाना दशैव गुणहेतवः ३ अणिमामहिमा मूर्तेर्लधिमा प्राप्तिरिन्द्रियैः ॥ प्राकाश्यं श्रुतदृष्टेषु शक्तिप्रेरणभीशिता ४ गुणेष्वसंगो वाशिता यत्कामस्तदवस्याति ॥ एतामो सिद्धयः सौम्य अष्टावौत्पत्तिकामताः ५ अन्नमिर्मत्त्वं देहेऽस्मिन्दूरश्रवणदर्शनम् ॥ मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेशनम् ६ स्वच्छंदमृत्युर्देवानां सहक्रीडानुदर्शनम् ॥ यथासंकल्पसं सिद्धिराज्ञाऽप्रतिहता गतिः ७ त्रिकालज्ञत्वमद्वंद्वं परचिताद्यभिज्ञता ॥ अग्न्यर्कं भुविषादीनां प्रतिष्ठंभोऽपराजयः ८ एताश्चोद्देशतः प्रोक्ता योगधारणसिद्धयः ॥ यया धारणया यास्याद्यथा वास्यान्निबोधमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनि मयितन्मात्रं धारयेन्मनः ॥ अणिमानमवाप्नोति तन्मात्रोपासको मम १०

सह तत्तदधिष्ठातृदेवतारूपेण संबंध इत्यर्थः श्रुतेषु पारलौकिकेषु दृष्टेषु दर्शनयोग्येष्वपि सर्वेषु भूविषादीनां विहितेष्वपि प्राकाश्यं भोगदर्शनसामर्थ्यं सिद्धिः शक्तीनां मायातदंशभूतानां प्रेरणम तत्रेश्वरे मायाया अन्येषु तदंशानां प्रेरणभीशितानां सिद्धिः ४ विषयभोगेष्वसंगो वाशिता सिद्धिः यत्कामो यद्यत्सुखं कामयते तत्तदवस्यति तस्य तस्य सीमानं प्राप्नोतीति सिद्धिः औत्पत्तिकाः स्वाभाविक्यो निरतिशयाश्चेत्यर्थः ५ गुणहेतुसिद्धीराह अन्नमिर्मत्त्वं क्षुत्पिपासादिराहित्यम् दूरश्रवणं दर्शनं चेति द्वे सिद्धी मनोवेगेन देहस्य गतिः कामितरूपप्राप्तिः परकाये प्रवेशः ६ स्वच्छंदमृत्युः अप्सरोभिः सह देवानां याः क्रीडास्तासामनुदर्शनप्राप्तिः संकल्पानुरूपप्राप्तिः अप्रतिहता आसमंताद्वातिर्यस्याः सा आज्ञाचेत्येतादश ७ क्षुद्रासिद्धीश्च पंचाऽऽह त्रिकालज्ञत्वमिति अद्वैतज्ञीतोष्णाद्यनभिभवः अग्न्यादीनां संस्तंभनम् ८ तत्तद्धारणाभिः सह विशेषतो निरूपयति ययेति यावत्समाप्ति ९ भूतसूक्ष्मोपाधौ मयितन्मात्रं भूतसूक्ष्माकारम् स तन्मात्रोपासकः मम मदीयमणिमानम् १०

आ०९०

॥२९॥

ज्ञानशक्तिमहत्त्वोपाधौमयि यथासंस्थमहत्त्वत्वाकारम् भूतानांचेति आकाशादिभूतोपाधौचमयिमनोधारयंस्तत्तद्भूतमहिमानंप्राप्नोतीत्यर्थः ११ वाय्वादिभूतानांयेपरमाणवस्तन्मयेतदुपाधौमयिचित्तरंजयनयोगीकालसूक्ष्मार्थतांकालपरमाणुपाधिरूपतामितिलघुत्वविवरणम् तदुक्तम् 'सकालःपरमाणुर्वैयोभुक्तेपरमाणुताम्' इति १२ वैकारिकाहंकारोपाधौमयि आखिलमेकाग्रम् आत्मत्वमधिष्ठातृत्वम् अत्रहेतुः मन्मनाः मयिमनोधारणप्रभावादेवंभवतिनात्रातीवहेतुरनुसंधेयइतिभावः एवं 'मद्धारणाऽनुभावेनमद्योगबलमाश्रय' इत्यादिपुत्रव्यय १३ क्रियाशक्तिप्रधानमहत्त्वमेवसूत्रंतदुपाधौमयि समेपारमेष्ठयंसर्वोत्कृष्टप्राकाशंविंदते कथंभूतस्य अव्यक्ताज्जन्मस्यतस्यसूत्रस्य तदुपाधेर्ममेत्यर्थः १४ त्र्यधीश्वरेत्रिगुणमायानियंत रिततएवकालविग्रहेआकलयितृरूपेस्तर्यामिणि ईशित्वंविशिनष्टि क्षेत्रज्ञानांजीवानांक्षेत्राणांतदुपाधीनांचचोदनांप्रेरणंनतुविश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वलक्षणमित्यर्थः १५ तुरीयाख्ये विराट्हरिण्यगर्भश्चकारणंचेत्युपाधयः 'ईशस्ययात्रिभिर्हीनंतुरीयंतत्पदंविदु' रित्येवंलक्षणे 'ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यधर्मस्ययशसःश्रियःज्ञानवैराग्ययोश्चैवषण्णांभगइतीरणा' तद्वतिभगवच्छब्द

अ०

३५

महत्यात्मन्मयिपरेयथासंस्थमनोदधत् ॥ महिमानमवाप्नोतिभूतानांचपृथक्पृथक् ११ परमाणुमयेचित्तंभूतानांमयिरंजयन ॥ कालसूक्ष्मार्थतांयोगील विमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मध्यहंतत्वेमनोवैकारिकेऽखिलम् ॥ सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वंप्राप्तिंप्राप्नोतिमन्मनाः १३ महत्यात्मनियःसूत्रेधारयेन्मयिमानसम् ॥ प्राकाशंपारमेष्ठयंमेविंदतेव्यक्तजन्मनः १४ विष्णौत्र्यधीश्वरेचित्तंधारयेत्कालविग्रहे ॥ सईशित्वमवाप्नोतिक्षेत्रक्षेत्रज्ञचोदनाम् १२ नारायणेतुरीयाख्ये भगवच्छब्दशब्दिते ॥ मनोमय्यादधद्योगीमद्धर्मावशितामियात् १६ निर्गुणेब्रह्मणिमयिधारयन्विशदंमनः ॥ परमानंदमाप्नोतियत्रकामोऽवसीयते १७ श्वेतद्वीपपतौचित्तंशुद्धधर्ममयेमयि ॥ धारयन्श्वेततांयातिषडूर्मिरहितोनरः ॥ १८ मय्याकाशात्मनिप्राणेमनसाधोषमुद्रहन् ॥ तत्रोपलब्धाभूतानांहंसो वाचःशृणोत्यसौ १९ चक्षुस्त्वष्टरिसंयोज्यत्वष्टारमपिचक्षुषि ॥ मांतत्रमनसाध्यायन्विश्वंपश्यतिमूक्ष्मदृक् २० मनोमयिसुसंयोज्यदेहंतदनुवायुना ॥ मद्धारणाऽनुभावेनतत्राऽऽत्मायत्रवैमनः २१ यदामनउपादाययद्यद्रूपंभूषति ॥ तत्तद्भवेन्मनोरूपमद्योगबलमाश्रयः २२

शब्दिते १६ यत्रपरमानंदरूपेसर्वोपिकामस्तदंशभूतोऽवसीयतेसमाप्यतेतम् १७ अतःपरंगुणहेतुकाःसिद्धीराह शुद्धेसत्त्वात्मके श्वेततांशुद्धरूपताम् १८ आकाशात्मायःप्राणः समष्टिरूपस्तद्रूपेमयिमनसाधोपनादंचितयत्रसौहंसोजीवस्तत्राऽऽकाशेउपलब्धाज्ञातासंस्तत्रस्थाविचित्रावाचःशृणोति यद्वा तत्राऽऽकाशेउपलब्धाअभिव्यक्तायावाचस्तादूरतःशृणोतीति १९ त्वष्टाआदित्यस्तस्मिन्नपरिच्छिन्नेचक्षुःसंयोज्यतंचचक्षुषिसंयोज्यतत्रोभयसंयोगेमांध्यायन्विश्वंदूरतःपश्यति २० मनोदेहंतदनुवर्तिनावायुनासहमयिसुसंयोज्ययामद्धारणा क्रियतेतस्याःप्रभावेणयत्रमनोयातितत्राऽऽमादेहोयातित्यर्थः यद्वा मनःकर्तृआत्मानंवायुनासहदेहंतचमयिसुसंयोज्ययत्रयातितदनुतत्रदेहोयातीति २१ मनउपादायउपादानकारणंरू त्वायद्यदेवादिरूपंभाविनुमिच्छतितत्तन्मनोरूपंमनसोऽभीष्टरूपयोगीभवेत् कुतः यतोमद्योगबलम् योहमचित्यशक्तिर्नानाकारस्तस्मिन्मयिमनसोयोगोधारणातस्यबलंप्रभावःसएवाऽऽश्रयःकारणम् २२

॥२९॥

यत्रप्रविवक्षिततत्राऽऽत्मानंचितयेत् ततःपिंडंस्वदेहंहित्वाप्राणःप्राणप्रधानलिङ्गशरीरोपाधिर्वायुभूतोबाह्यवायौभूतःप्रविष्टस्तेनमार्गेणेत्यर्थः षडंगिवत् भृङ्गोयथापुष्पात्पुष्पांतरमनाया
सेनप्रविशतितद्वत् २३ पिंडंहित्वेत्युक्तंतत्प्रकारंकथयन्स्वच्छंदमृत्युमाह पाष्ण्यापाष्णिनागुदंनिरुध्यप्राणंप्राणोपाधिमात्मानंब्रह्मरंध्रेणमूर्धद्वारेण ब्रह्मेत्युपलक्षणम् ब्रह्मवा अन्यद्वाअपोक्षि
तंस्थानंमनसानीत्वा २४ मत्स्थंमन्मूर्तिरूपंशुद्धंसत्त्वांचितयेत् तदासत्त्ववृत्तयःसत्त्वांशभूताः २५ यदावाअकालेऽपि यथावेतिपाठेयथावायेनकेनापिप्रकारेण बुद्ध्यासंकल्पयेत्तत्तथायथाव
त्प्राप्नोतीत्यर्थः यद्वा यथासंकल्पयेद्यथावामत्परोमयिविश्वासवान्भवतितथातदनुरूपंसर्वमाप्नोतीत्यर्थः किंकुर्वन् सत्येसत्यसंकल्पेमयिभनोयुंजन् २६ मदितिपृथक्पदम् ममेत्यर्थः ईशि
तुःसर्वनियंतुर्वाशितुःस्वतंत्रस्यममभावंस्वभावंप्राप्तः एतागुणहेतवः २७ अतःपरंशुद्धाः धारणाविदइतित्रिकालज्ञेश्वरधारणासूचिता त्रैकालिकीत्रिकालवस्तुविषया स्वजन्ममृत्युभ्यामुपबृंहि
तातत्सहिता अनयैवपरचित्ताद्यभिज्ञताऽपिव्याख्याता २८ अग्न्यादिसर्वोपघातशून्योभगवानित्येवंभूतयोगमयम् तैर्नाभिभूयेत अत्रहेतुःमद्योगेति यादसामुदकंयथाऽभिघातकंनभवतित

परकायंविशन्सिद्धआत्मानंतत्रभावयेत् ॥ पिंडंहित्वाविशेत्प्राणोवायुभूतःषडंगिवत् २३ पाष्ण्याऽऽपीडयगुदंप्राणंहृदुरःकंठमूर्धसु ॥ आरोप्यब्रह्मरंध्रेण
ब्रह्मनीत्वोत्सृजेत्तनुम् २४ विहरिष्यन्सुराक्रीडेमत्स्थंसत्त्वांविभावयेत् ॥ विमानेनोपातिष्ठंतिसत्त्ववृत्तीःसुरास्त्रियः २५ यथासंकल्पयेद्बुद्ध्यायदावामत्परःपुमा
न् ॥ मयिसत्येमनोयुंजंस्तथातत्समुपाश्रुते २६ योवैमद्वावमापन्नईशितुर्वाशितुःपुमान् ॥ कुतश्चिन्नविहन्येततस्यचाऽऽज्ञायथामम २७ मद्भक्त्याशुद्धसत्त्व
स्ययोगिनोधारणाविदः ॥ तस्यत्रैकालिकीबुद्धिर्जन्ममृत्यूपबृंहिता २८ अग्न्यादिभिर्नहन्येतमुनेर्योगमयंवपुः ॥ मद्योगश्रांतचित्तस्ययादसामुदकंयथा
२९ मद्भिभूतीरभिध्यायन्श्रीवत्सास्त्राविभूषिताः ॥ ध्वजातपत्रव्यजनैःसभवेदपराजितः ३० उपासकस्यमामेवंयोगधारणयामुनेः ॥ सिद्धयःपूर्वकथिताउ
पातिष्ठंत्यशेषतः ३१ जितेंद्रियस्यदांतस्यजितश्वासात्मनोमुनेः ॥ मद्धारणाधारयतःकासासिद्धिःसुदुर्लभा ३२ अंतरायान्वदंत्येतायुंजतोयोगमुत्तमम् ॥
मयासंपद्यमानस्यकालक्षपणहेतवः ३३ जन्मौषधितपोमंत्रैर्यावतीरिहसिद्धयः ॥ योगेनाप्नोतिताःसर्वानान्यैर्योगगतिंव्रजेत् ३४ सर्वासामपिसिद्धीनां
हेतुःपातिरहंप्रभुः ॥ अहंयागस्यसांख्यस्यधर्मस्यब्रह्मवादिनाम् ३५

थातस्यवपुषोऽग्न्यादयइत्यर्थः अनयैवाद्वाद्वताऽपिव्याख्याता २९ मद्भिभूतीर्ममावतारान् ध्वजादिभिःसह ३० उपसंहरति उपासकस्येति एवंपृथग्धारणाभिः ३१ यद्वा किंनाना
धारणाप्रयासेनएकैवसर्वाःसिद्धयोभवंतित्याह जितेंद्रियस्येति मद्धारणांनारायणेतुरीयाख्यइत्यत्रोक्तम् यासुदुर्लभास्यात्साका नकाचिदित्यर्थः ३२ यद्यप्येवंतथाऽपिनप्राथ्याइत्याह
अंतरायामिति ३३ तस्मादहेतुकीयमेवधारणाकार्यानान्याःकाम्याइत्याह जन्मेति जन्मनैवकाश्चित्सिद्धयोभवन्ति यथादेवानांयथाचयादसामुदकस्तंभःपक्ष्यादीनांखेचरस्त्वादि तदुक्तं
पातंजले 'जन्मौषधितपोमंत्रयोगजाःसिद्धयः'इति योगेनमद्धारणामित्युक्तेन योगगतिमत्सालोक्यादिरूपाम् ३४ कुतइत्यतश्चाह सर्वासामित्यर्थेन प्रभुत्वोपपादनंहेतुःकारणं पतिःपाल
यिताचेति किंच नकेवलंसिद्धीनामेवप्रसुरापितुमोक्षादीनामपीत्याह अहमिति योगोमोक्षःसांख्यतत्साधनंज्ञानम् धर्मस्यतदुपदेष्टृणांब्रह्मवादिनांच ३५

भा० ए०

॥ ३० ॥

अ०

१६

कुतस्तत्राऽऽह अहमिति सर्वदेहिनां जीवानामात्मा यत आंतरौ स्तर्यामी एष त आत्मा स्तर्याम्यमृत इति श्रुतेः तर्हि किमंतर्वर्ति त्वात्परि चिच्छन्नः न बाह्यश्च व्यापक इत्यर्थः तत्र हेतुः अनावृतः एतत्सदृष्टांतमाह भूतेषु चतुर्विधेषु जहाभूतानि यथा बहिश्चांतश्च भवति स्वयमहमपि तथेत्यर्थः ३६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽनुहरेराविर्भावयुक्ता विभूतयः ज्ञानवीर्यप्रभावादि विशेषेणोपवर्णिताः १ अंतश्चित्तेन यत्तद्व्यापनमशक्यमकृतात्मनाम् अतस्तद्योग्यतापत्त्यै विभूत्यादि निरूपणम् २ एवतावन्नवाध्याय्यामष्टप्रश्नानि रूपिताः ब्रह्मत्वसंभवे तावत्सप्तमादि चतुष्टये ३ बंधमुक्तयोस्तु निर्धारसद्भक्तयोश्च ततः परे द्वादशोऽनंतरं कर्मकृतित्यागव्यवास्थितौ ४ हंसेति हासतो योगनिष्ठायां च त्रयोदशे श्रेयःसाधननिर्धारे ध्याने चैव चतुर्दशे ५ धारणासिद्धिभेदे च प्रसंगेन निरंतरं उद्धवप्रश्नतो दत्तमुत्तरं हरिणोचितम् ६ षोडशे भूतिभिस्तारे द्वयोर्वर्णाश्रमव्रते ज्ञानादि निर्णये चातोयमादीनां च निर्णये ७ योगत्रयाधिका रे तु विंशे च तदनंतरे सत्त्वसंख्याविवादे च पुं प्रकृत्योर्विवेचने ८ जन्ममृत्युप्रकारे च द्वाविंशे दत्तमुत्तरम् परापराधसहने च तुर्भिस्तदनंतरैः ९ सप्तविंशे क्रियायोगप्रश्ने तदुपवर्णनम् अष्टाविंशे ततः प्रोक्ता ज्ञानयोगोपसंहतिः १० संसारासंभवप्रश्ने तन्मध्ये दत्तमुत्तरम् तदशक्त्या पुनः प्रश्ने भक्तियोगोपसंहतिः ११ एवं प्रश्नोत्तराण्यत्र क्रमेणैतानि विंशतिः १२ अहमात्मांतरो बाह्योऽनावृतः सर्वदेहि

अहमात्माऽऽतरो बाह्योऽनावृतः सर्वदेहिनाम् ॥ यथा भूतानि भूतेषु बहिरंतः स्वयंतथा ३६ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ उद्धव उवाच ॥ त्वं ब्रह्म परमं साक्षादनाद्यंतमपावृतम् १ उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः ॥ उपासते त्वां भगवन् याथातथ्ये न ब्राह्मणाः २ येषु येषु च भावेषु भक्त्या त्वां परमर्षयः ॥ उपासीनाः प्रपद्यंते संसिद्धिं तद्दस्वमे ३ गूढश्चरसि भूतात्मा भूतानां भूतभावनः ॥ न त्वां पश्यंति भूतानि पश्यंतं मोहितानि ते ४ याः काश्चिद्भूतैर्विवैरसायां विभूतयो दिक्षु महाविभूते ॥ तामहमाख्याह्यनुभावितास्तेन मामिते तीर्थपदांघ्रिपद्मम् ५ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतदहंपृष्टः प्रश्नं वेद विदां वर ॥ युयुत्सु नाविनशने सपत्नैरर्जुने न वै ६ ज्ञात्वा ज्ञातिवधं गत्वा मधर्मं राज्यहेतुकम् ॥ ततो निवृत्तो हं ताऽहं तोऽयमिति लौकिकः ७

नाम् यथा भूतानि भूतेषु बहिरंतः स्वयंतथेत्युक्तम् तत्र भूतानि यथा कचित्केनचिद्गुणविशेषेणोद्विक्तानि वर्तन्ते कचित्सामान्यरूपेणैव तथा त्वमपि कथं वर्तस्य इति विभूतीः प्रष्टुं प्रथमं तावदुक्तमेव सर्वात्मकत्वमनुवदति त्वं ब्रह्मोति अपावृतं निरावरणं स्वतंत्रं वा अतएव सर्वेषामपि प्राणरक्षणम् स्थितिर्जीवनम् प्राणस्थितिः संहितावप्ययोद्धवोयस्मात्सत्त्वमुपादानकारणमित्यर्थः १ अत्र सदाचारं प्रमाणमाह याथातथ्येन यथार्थत्वेन सर्वभूतकारणत्वात् ब्राह्मणावेदतात्पर्यविदः २ एवंकारणत्वेन सर्वात्मत्वमनूद्य विभूतीः पृच्छति येष्विति उपासीनाः सेवमानाः संतः ३ दुर्ज्ञेयत्वमेवाऽऽह गूढः अस्फुटः भूतानां प्राणिनां मध्ये अत्र हेतुः भूतानामात्मा अंतर्गामी अत्रापि हेतुः हेतुभावोति ते त्वया ४ ता एव सा कल्येन पृच्छति हेमहाविभूते याः काश्चिद्भूतैर्विवैरसायां विभूतयः रसायां रसातले अनुभावितास्त्वयैव केनचिच्छक्तिविशेषेण संयोजिताः तीर्थानां पदं च तदंघ्रिपद्मं च ५ नरावतारभूतार्जुनप्रश्नसंवादित्वात्तवायं प्रश्नः साधीयानिति तावदनुमोदते एवमिति त्रिभिः प्रश्नप्रष्टव्यम् सपत्नैर्योद्धुमिच्छता विनशने कुरुक्षेत्रे ६ युयुत्सोर्विभूतिप्रश्नेकः प्रसंगस्तत्राऽऽह ज्ञात्वाति लौकिकः प्राकृतमतिः सन् ७

॥ ३० ॥

सचयदाततोज्ञातिवधानि वृत्तस्तदामयाप्रतिबोधितः सन्नययात्वमभि म । पसे एवं संग्राममुखे मामभ्यभाषत तद्देवतवापिकथयिष्यामीति भावः ८ ताविभूतीः कथयति अहमिति अस्मच्छब्दसमानाधिकरणाः प्रथमांताद्वितीयांताश्च सर्वाविभूतयस्तास्ताश्चोपासनार्थकथ्यन्ते पृष्ठीचक्रचिन्निर्धारणे संबंधे चक्रचिद्यथायोग्यं द्रष्टव्या ततश्चाभीषांभूतानामात्मोतिते सुहृदिति ईश्वर इतिसामान्येनाहमुपास्य इत्यर्थः एवं सर्वत्र तेषां स्थित्युद्भवाप्ययः तत्तद्धेतुरित्यर्थः ९ विशेषतो विभूतीराह कलयतां वशीकुर्वताम् गुणानां मध्ये साम्यं सर्वत्र समत्वम् गुणानां सत्त्वादीनां साम्यमव्याकृतं वा गुणिनिवर्धिणि औत्पतिकः स्वाभाविकीयोगुणः सोऽहम् १० सूत्रं प्रथमकार्यम् महान्महत्तत्त्वम् सूक्ष्मोपाधित्वा दुर्ज्ञेयत्वाच्च जीवस्य सूक्ष्मत्वम् बुद्धेर्गुणेनाऽऽत्मगुणेन चैववालाग्रमात्रोऽह्यवरोऽपि दृष्ट इति श्रुतेः ११ वेदानां संबंधीतेषामध्यापकः पदानि त्रिपदा गायत्रीत्यर्थः १२ १३ हविर्धानी कामधेनुः १४ १५ नक्षत्रौषधीनां प्रभुसोमम् यक्षरक्षसां प्र

सतदा पुरुषव्याघ्रो युक्तयामे प्रतिबोधितः ॥ अभ्यभाषत मामेवं यथा त्वरणमूर्धनि ८ अहमात्मोद्भवाभीषांभूतानां सुहृदीश्वरः ॥ अहं सर्वाणि भूतानि तेषां स्थित्युद्भवाप्ययः ९ अहं गतिर्गतिमतां कालः कलयतामहम् ॥ गुणानां चाप्यहं साम्यं गुणिन्यौत्पतिको गुणः १० गुणिनामप्यहं सूत्रं महतां च महानहम् ॥ सूक्ष्माणामप्यहं जीवो दुर्जयानामहं मनः ११ हिरण्यगर्भो वेदानां मंत्राणां प्रणवस्त्रिवृत् ॥ अक्षराणामकारोऽस्मि पदानिच्छंदसामहम् १२ इंद्रोऽहं सर्वदेवानां वभूनामास्मि हव्यवाट् ॥ आदित्यानामहं विष्णुरुद्राणां नीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणां भृगुरहं राजर्षीणामहं मनुः ॥ देवर्षीणां नारदोऽहं हविर्धान्यस्मि धेनुषु १४ सिद्धेश्वराणां कपिलः सुपर्णोऽहं पतत्रिणाम् ॥ प्रजापतीनां दक्षोऽहं पितृणामहं मर्यमा १५ मां विद्वद्बुद्धवैदेत्यानां प्रहादमसुरेश्वरम् ॥ सोमं नक्षत्रौषधीनां धानेशं यक्षरक्षसाम् १६ ऐरावतं गजेंद्राणां यादसां वरुणं प्रभुम् ॥ तपतां द्युमतां सूर्यमनुष्याणां च भूपतिम् १७ उच्चैः श्रवास्तुरंगाणां धातूनामस्मि कांचनम् ॥ यमः संयमतां चाहं सर्पाणामस्मि वासुकिः १८ नागेंद्राणामनंतोऽहं मृगेंद्रः शृंगिदंष्ट्रिणाम् ॥ आश्रमाणामहं तुर्यो वर्णानां प्रथमोऽनघ १९ तीर्थानां स्रोतसांगंगासमुद्रः सरसामहम् ॥ आयुधानां धनुरहं त्रिपुरघोधनुष्मताम् २० विष्ण्यानामस्म्यहं मेरुर्गहनानां हिमालयः ॥ वनस्पतीनामश्वत्थोऽहं यवः २१ पुरोधसां वसिष्ठोऽहं ब्रह्मिष्ठानां बृहस्पतिः ॥ स्कंदोऽहं सर्वसेनान्यामग्रण्यां भगवानजः २२ यज्ञानां ब्रह्मयज्ञोऽहं व्रतानामविहिंसनम् ॥ वाय्वग्न्यर्कां बुवागात्मा शुचीनामप्यहं शुचिः २३ योगानामात्मसंरोधो मंत्रोऽस्मि विजिगीषताम् ॥ आन्वीक्षिकी कौशलानां विकल्पः ख्यातिवादिनाम् २४

भुम् १६ यादसां प्रभुम् तपतां तापयताम् द्युमतां दीप्तिमतां च मध्ये १७ संयमतां दंडयतामित्यर्थः १८ शृंगिणां दंष्ट्रिणां च मध्ये तेषां प्रभुर्वा तुर्यः संन्यासः प्रथमो ब्राह्मणः १९ स्रोतसां प्रवाहाणां वसरसां स्थिरो दकाशयानाम् २० विष्ण्यानां निवासस्थानानामगहनानां दुर्गमानाम् २१ ब्रह्मिष्ठानां वेदार्थनिष्ठानाम् सेनान्यां च भूपतीनाम् अग्रण्यां सन्मार्गप्रवर्तकानाम् अजो ब्रह्मा २२ शुचीनां शोधकानामपि मार्जनतक्षणवर्षणादीनां मध्ये वाय्वादिरूपः शोधकोऽहम् २३ योगानां योगांगानामष्टानां मध्ये आत्मसंरोधः समाधिरहम् मंत्रो नीतिः कौशलानां विवेकादिनैपुणानां मध्ये आन्वीक्षिकी आत्मानात्मविवेकविद्या आख्यात्यन्यथाख्यातिशून्यख्यात्यसत्ख्यात्यनिर्वचनीयख्यातिवादिनामेवमिदमेवं वेतियोदुरंतो विकल्पः सोऽहम् २४

भा.पू.

॥ ३ ॥

कुमारः सनत्कुमारः २५ संन्यासोभूताभयदानम् क्षेमाणामभयस्थानानामध्ये अवहिर्भतिरन्तरिष्ठा सूनृतं प्रियवचनं मौनं च नहि प्रियभाषणे मौने च पुरुषस्याभिप्रायो ज्ञायते अजः प्रजापतिः यस्य देहार्धाभ्यामिथुनमभूत्स एव मुखं मिथुनम् अर्धो हवा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेः २६ अनिमिषामनिमिषाणामप्रमत्तानाम् मधुमाधवौ वसंत इत्यर्थः अभिजिदुतरापाठाचतुर्थपादः श्रवणप्रथमपादश्च तथा च श्रुतिः “अभिजिन्नामनक्षत्रमुपरिष्ठादपाठानामधस्ताच्छ्रोणाया इत्यादिः” २७ कृतं कृतयुगम् देवलोऽसितश्च व्यासानां वेदविभागकर्तृणाम् कवीनां विडुषां काव्यः शुक्रः २८ भगवताम् उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानां मागतिं गतिम् वेत्ति विद्यामविद्यां च सवाच्यो भगवानित्येवं लक्षणानाम् २९ सुपेशसां सुंदराणाम् दर्भजातीनां काशदूर्वादीनाम् हविः पुचरु पुरोडाशादिषुष्टेषुवा ३० लक्ष्मीर्धनादिसंपत् ३१ बलवतामोजश्च सहश्च सात्वतां भागवतानां भक्त्या कृतं कर्माहमित्यर्थः तेषामेव नवव्यूहार्चने वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानि रुद्रनारायणहयग्रीववराहनृसिंहब्रह्माण्डादित्या नवमूर्तयस्तासां मध्ये वासुदेवाख्या ३२ गंधर्वाणां विश्वावसुः अप्सरसां पूर्वचित्तिः गंधमात्रमविकृतम् ३३ परमो मधुरः परः पराख्यः शब्दः स्त्रीणां तु शतरूपाऽहं पुंसां स्वायं भुवो मनुः ॥ नारायणो मुनीनां च कुमारो ब्रह्मचारिणाम् २५ धर्माणामस्मि संन्यासः क्षेमाणामवहिर्भतिः ॥ गुह्यानां सूनृतं मौनं मिथुनानामजस्त्वहम् २६ संवत्सरोऽस्म्यनिमिषा मृतूनां मधुमाधवौ ॥ मासानां मार्गशीर्षोऽहं नक्षत्राणां तथाऽभिजित् २७ अहं युगानां च कृतं धीराणां देवलोऽसितः ॥ द्वैपायनोऽस्मि व्यासानां कवीनां काव्य आत्मवान् २८ वासुदेवो भगवतां त्वं तु भागवतेष्वहम् ॥ किंपुरुषाणां हनुमान् विद्याधराणां सुदर्शनः २९ रत्नानां पद्मरागोऽस्मि पद्मकोशः सुपेशसाम् ॥ कुशोऽस्मि दर्भजातीनां गव्यमाज्यं हविःष्वहम् ३० व्यवसायिनामहं लक्ष्मीः कितवानां छलग्रहः ॥ तितिक्षास्मि तितिक्षूणां सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३१ ओजः सहो बलवतां कर्माहं विद्विषा त्वतां ॥ सात्वतां नवमूर्तीनामादिमूर्तिरहं परा ३२ विश्वावसुः पूर्वचित्तिर्गंधर्वाप्सरसामहम् ॥ भूधराणामहं स्थैर्यं गंधमात्रमहं भुवः ३३ अपारं सश्च परमस्ते जिष्ठानां विभावसुः ॥ प्रभासूर्ये दुतराणां शब्दोऽहं नभसः परः ३४ ब्रह्मण्यानां बलिरहं वीराणामहमर्जुनः ॥ भूतानां स्थितिरुत्पत्तिरहं वै प्रातिसंक्रमः ३५ गत्युत्तयुत्सर्गोपादानमानंदस्पर्शलक्षणम् ॥ आस्वादश्रुत्यवघ्राणमहं सर्वेन्द्रियेन्द्रियम् ३६ पृथिवीवायुराकाश आपोज्योतिरहं महान् ॥ विकारः पुरुषोऽव्यक्तं रजः सत्त्वं तमः परम् ॥ अहमेतत्प्रसंख्यानं ज्ञानं तत्त्वविनिश्चयः ३७ मयेश्वरेण जीवेन गुणेन गुणिना विना ॥ सर्वात्मनाऽपि सर्वेण न भावो विद्यते क्वचित् ३८

३४ अर्जुनः पार्थः भूतानां प्राणिनां प्रातिसंक्रमः प्रलयः ३५ गत्यादयः पंचकर्मेन्द्रियव्यापाराः स्पर्शादयो ज्ञानेन्द्रियव्यापाराः तत्र लक्षणं दर्शनम् सर्वेन्द्रियाणामिन्द्रियं तत्तदर्थग्रहणशक्तिरप्यहम् ३६ तदेवं तत्र तत्र निर्धारणेन तत्तत्संबन्धेन च विशेषतो विभूती निरूप्येदानीं सामान्यतः सर्वा अपि निरूपयति पृथिवीति सार्धद्वयेन पृथिव्यादिशब्दैस्तन्मात्राणि विवक्षितानि अहमहंकारः महान्महत्तत्त्वम् एताः सप्त प्रकृतिविकृतयः विकारः पंचमहाभूतानि एकादशेन्द्रियाणि चेत्येवं षोडशसंख्याकः पुरुषो जीवः अव्यक्तं प्रकृतिः एवं पंचविंशतितत्त्वानि तदुक्तम् मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति किंच रजः सत्त्वं तम इति प्रकृतेर्गुणाश्च परं ब्रह्म च तदेतत्सर्वमहमेव किंचैतत्प्रसंख्यानमेतेषां परिगणनमेतेषां लक्षणतो ज्ञानं च तत्फलं तत्त्वानिश्चयश्चाहमेव ३७ एतदेव संक्षिप्याऽऽह मयेति जीवेश्वररूपो द्विविधो यो भावो यश्च गुणिगुणरूपो यश्च क्षेत्रज्ञक्षेत्ररूपः स सर्वोऽपि मया विनामद्वयतिरेकेण नास्ति अहमेव सर्वमित्यर्थः ३८

अ०

१६

॥ ३ ॥

ननु सामान्यतः किमेवं संक्षिप्य कथयसि पूर्ववन्निर्धारणसंबन्धाभ्यां विशेषतः सर्वाः कथयेति चेत् तत्राऽऽह संख्यानां पृथिव्यादिपरमाणूनां कालेन महता तदपि मयैव क्रियते कृत्वा च वक्तुं शक्यते तथा मे विभूतीनां संख्यानां कर्तुं शक्यते कुत इत्यत आह सृजतोऽडानीति यदा मया सृज्यमानानां ब्रह्मांडानां मेव तावत्संख्यानां स्तितदा कुतस्तद्ब्रतानां विभूतीनां संख्येत्यर्थः ३९ तथाऽपि विशेषत एव सर्वा अपि संक्षेपतः कथयामीत्याह तेजः प्रभावः श्रीः संपत् सौभगं मनो नयनाह्लादकत्वम् भगो भाग्यम् वीर्यं बलम् अंशको विभूतिः ४० उपसंहरति एता इति एते च विभूतिभेदा मायि चित्तावताराय कल्पिता अतो नात्राती वाभिनिवेशः कर्तव्य इत्याह मनो विकारा एव न तु परमार्थाः यथा किंचित्स्वप्नुषादिवाङ्मात्रेणाभिधीयते तत्तुल्याः ४१ तस्माद्वागादीन् प्रियच्छ आत्मानं बुद्धिमात्मना सत्त्वसंपन्नया तयैव नियच्छ अध्वने संसारमार्गाय ४२ असंयमने दोषमाह यद्वाति असंयच्छन्नयच्छति ४३ परिसमाप्यते कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ४४ ॥ इत्येकादशोटी

संख्यानां परमाणूनां कालेन क्रियते मया ॥ न तथा मे विभूतीनां सृजतोऽडानीकोटिशः ३९ तेजः श्रीः किर्तिरैश्वर्यं हीस्त्यागः सौभगं भगः ॥ वीर्यं तितिक्षा विज्ञानं यत्र तत्र स मेऽशकः ४० एतास्तो किर्तिताः सर्वाः संक्षेपेण विभूतयः ॥ मनो विकारा एवैते तथा वाचाऽभिधीयते ४१ वाचं यच्छ मनो यच्छ प्राणान्यच्छेन्द्रियाणि च ॥ आत्मानमात्मना यच्छ न भूयः कल्पसेऽध्वने ४२ यो वै वाङ्मनससि सम्यगसंयच्छन्धियायति ॥ तस्य ब्रतंतपोदानं स्रवत्यामघटां बुवत् ४३ तस्मान्मनो वचः प्राणान् प्रियच्छेन्मत्परायणः ॥ मद्भक्तियुक्तया बुद्ध्या ततः परिसमाप्यते ४४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ उद्धव उवाच ॥ यस्त्वयाऽभिहितः पूर्वधर्मस्त्वद्भक्तिलक्षणः ॥ वर्णाश्रमाचारवतां सर्वेषां द्विपदामपि ॥ १ ॥ यथानुष्ठीयमानेन त्वयि भक्तिर्नृणां भवेत् ॥ स्वधर्मेणारविंदाक्ष तत्समाख्यातुमर्हसि २ पुरा किल महाबाहो धर्मपरमकंप्रभो ॥ यत्तेन हंसरूपेण ब्रह्मणेऽभ्यासमाधव ३ सद्दानीं सुमहता कालेना मित्रकर्शन ॥ न प्रायो भवितामर्त्यलोके प्रागनुशासितः ४ वक्ता कर्ताऽवितानान्यो धर्मस्याच्युत ते भुवि ॥ सभायामपि वैरिं च्यायत्र मूर्तिधराः कलाः ५ कर्त्राऽवित्रा प्रवक्त्रा च भवतामधु सूदन ॥ त्यक्ते महीतले देवविनष्टं प्रवक्ष्याति ६ तत्त्वं नः सर्वधर्मज्ञधर्मस्त्वद्भक्तिलक्षणः ॥ यथा यस्य विधीयते तथा वर्णय मे प्रभो ७ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं स्वभृत्यमुख्येन पृष्टः स भगवान्हारिः ॥ प्रीतः क्षेमाय मर्त्यानां धर्मानां हसनातनात् ८ श्रीभगवानुवाच ॥ धर्म्येषु तव प्रश्नो नैः श्रेयसकरो नृणाम् ॥ वर्णाश्रमाचारवतां तमुद्धव निबोध मे ९

कायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततः सप्तदशोऽध्यायः स्वधर्मे भक्तिलक्षणे ॥ हंसोक्तं धर्ममन्वाह ब्रह्मचारिगृहस्थयोः १ कर्माहं विद्विषात्त्वतामित्यत्र भक्त्या कृतं कर्म मोक्षसाधनं मद्भिभूतिरित्युक्तम् भक्तिसाधनत्वं च कर्मणां मयोदितेष्ववहितस्वधर्मेऽप्यित्यादिना तत्र तत्रोक्तम् न च कर्मानुष्ठातृणां नियमेन भक्तिर्दृश्यते तः पृच्छति यस्त्वयेति सप्तभिः पूर्वकल्पादौ त्वद्भक्तिलक्षणस्तत्प्रापकस्तत्साधनमित्यर्थः वर्णाश्रमहीनानामपि द्विपदानराणाम् १ यथा येन प्रकारेणानुष्ठीयमानेन स्वधर्मेण २ ननु संप्रदायादेव ज्ञास्यते किंपुनर्वर्णनेन तत्राऽह पुरेति परमकंपरमश्चासौ कंसुखरूपश्च तम् यत्तयम् हंसरूपेण धर्मोऽप्युक्त एव न तु योगमात्रम् जानीत मागतं यज्ञं युष्मद्धर्मविवक्षयेत्युक्तत्वात् ३ प्रागनुशासितोऽपि न भवितानभविष्यति ४ अत्र हेतुमाह वक्तेति द्वाभ्याम् ते त्वतोऽन्यः कलावेदाद्याः ५ ६ ततस्मान्नोस्माकं मनुष्याणां मध्ये यस्य यथा विधीयते ७ ८ धर्म्यो धर्मादनपेतः कुतो नैः श्रेयसकरो भक्तिजनकः अतो मे भक्तस्तं धर्मं निबोध ९

भा० पु०

॥३॥

तत्रादौ मनुपासनालक्षणपुण्यधर्ममासीत् आचारलक्षणस्तु पश्चात्प्रवृत्तः सचैव मनुष्ठितो भक्तिहेतुरिति वर्णयितुमाह आदायिति कल्पादीयत्कृतयुगैस्तस्मिन् ते च तदामुपासतएवक
वलं नान्यत्कृतीति वर्णयितुमाह कृतकृत्या इति जात्याजन्मनेव १० किंच विधायकाभावादपितदानीनान्यत्कर्मास्तीत्याह वेदइति धर्मश्च मनोविषयोऽहमेव वृत्तरूप
धृक्चतुष्पादभक्त्याविशेषायाज्ञादिः अतस्तपोनिष्ठाः मनसश्चैद्विद्याणां च स्वैकाग्र्यं परमंतपइति वचनादेकाग्रतयाहं संशुद्धं मां ध्यायंतीत्यर्थः ११ पश्चात्त्रेतायुगप्रवेशो मे वै राजरूपस्य प्राणाग्नि
मितात् हृदयात्सकाशात् तस्यास्त्रय्याः सकाशात् हौत्राध्वर्यवौ हौत्रैस्त्रिवृत्तिरूपः यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः १२ वर्णानामाश्रमाणां च धर्मान्वक्तृतेषामुत्पत्तिमाह विप्रेति द्वाभ्याम् आत्माचारः
स्वधर्मएव लक्षणं ज्ञापकोऽयं पांते १३ समवै राजरूपस्य हृदो वक्षसोऽधस्तात् ब्रह्मचर्यामिति नैष्ठिकाभिप्रायम् १४ तेषामधिकारिविशेषेण स्वभावानाह वर्णानामिति पंचमिः जन्मस्था

आदौ कृतयुगे वर्णोत्पत्तिर्नाहं स इति स्मृतः ॥ कृतकृत्याः प्रजाजात्या तस्मात्कृतयुगं विदुः १० वेदः प्रणव एवाग्रे धर्मोऽहं वृत्तरूपधृक् ॥ उपासते तपोनिष्ठाहं संमां
मुक्तमिलिष्याः ११ त्रेतासुखे महाभाग प्राणान्मे हृदयावयी ॥ विद्याप्रादुरभूतस्या अहमासं त्रिवृन्मुखः १२ विप्रक्षत्रियविद्वद्भ्रातृमुखवाह रूपदजाः ॥ वै
राजात्पुरुषाज्जाताय आत्माचारलक्षणाः १३ गृहाभ्रमोजघनतो ब्रह्मचर्यं हृदो मम ॥ वक्षःस्थानाद्नेवासो न्यासः शीर्षेण संस्थितः १४ वर्णानामाश्रमाणां च ज
न्मभूम्यनुसारिणीः ॥ आसन्नप्रकृतयो नृणां नीचैर्नीचोत्तमोत्तमाः १५ शमोदमस्तपः शौचं संतोषः क्षांतिरार्जवम् ॥ मद्भक्तिश्च दया सत्यं ब्रह्म प्रकृतयस्त्विमाः
१६ तेजो बलं धृतिः शौर्यं तितिक्षा दार्य सुयमः ॥ स्थैर्यं ब्रह्मण्यतैश्चर्यं क्षत्रप्रकृतयस्त्विमाः १७ आस्तिक्यं दानं निष्ठा च अदंभो ब्रह्मसेवनम् ॥ अतुष्टिरथोप
चर्यै वैश्यप्रकृतयस्त्विमाः १८ शुश्रूषणं द्विजगवां देवानां चाप्यमायया ॥ तत्र लब्धेन संतोषः शूद्रप्रकृतयस्त्विमाः १९ अशौचमनृतं स्तेयं नास्तिक्यं शुष्क
विग्रहः ॥ कामः क्रोधश्च तर्षश्च स्वभावोऽस्तेव सायिनाम् २० अहिंसा सत्यमस्तेयमकामक्रोधलोभता ॥ भूतप्रियहितेहा च धर्मोऽयं सार्ववर्णिकः २१
द्वितीयं प्राप्यानुपूर्व्याज्जन्मोपनयनं द्विजः ॥ वसन् गुरुकुले दांतो ब्रह्मा धीयति चाहुतः २२ मेखलाजिनदंडाक्षब्रह्मसूत्रकर्मण्डलून् ॥ जटिलोऽधौ तदद्वा
सोरक्तपीठः कुशान् दधत् २३

नानुसारिण्यः नीचैरित्यव्ययम् अतोऽयमर्थः संदाभिर्जन्मभूमिभिर्मदाः उत्तमाभिरुत्तमाश्चेति १५ तप आलोचनम् १६ तेजः प्रतापः १७ १८ एतैरेवाऽऽश्रमस्वभावा अपि ज्ञेयाः १९
तद्वाह्यानां स्वभावानाह अशौचमिति शुष्कविग्रहो निर्मूलकलहः तर्षस्तृष्णा २० तत्र तावत्सर्वसाधारणधर्ममाह अहिंसेति वर्णग्रहणमुपलक्षणार्थम् वर्णधर्मान् गृहस्थप्रकरणे वक्ष्यति
२१ प्रथमं तावदाश्रमे पुत्रह्यचारिणो धर्मावर्ण्यते सच द्विविधः उपकुर्वाणको नैष्ठिकश्च तत्राऽऽयस्य धर्मानाह द्वितीयमिति नवभिः द्विजस्त्रैर्वर्णिकः आनुपूर्व्याद्बर्माधानादिसंस्कारक
मेण द्वितीयनुपनयनारुयं जन्मप्राप्याचार्येणाऽऽहूतो ब्रह्मवेदमधीयति चक्रारातदर्थं च विचारयेत् २२ किंच मेखलादीन् कुशांश्च दधत् तत्राक्षशब्देनाक्षमाला कथं भूतः जटिलः अ
नभ्यंगादिना जातजटः तथा अधौ तदद्वा सोऽरक्तपीठः दांताश्च वासश्च दद्वा सांसि नधौ तानि तानि यस्य सः अधौ तदद्वा सांसि सचासावरक्तपीठश्च नतु कौतुकादिना रक्तपीठमासनं यस्य सः २३

अ०

१७

॥३॥

जपश्चोच्चारोमूत्रपुरीषोत्सर्गो जपोच्चारंतस्मिन्वाग्यतोमौनीभवेत् २४ रेतोबुद्धिपूर्वनावकिरेन्नोत्सृजेत् ब्रह्मव्रतधरो गृहस्थः स्वयमेव कथंचिदवकीर्णे अवगाह्य स्नात्वा यतासुः कृतप्राणायाम
स्त्रिपदीं गायत्रीं जपेत् २५ संध्ये च द्वेयतवाग्जपनुपासीत मध्याह्ने संध्यानिमित्तं मौनं नास्तीति द्विवचनम् २६ २७ अन्यदपि यत्संप्राप्तं तच्च निवेदयेत् तेनानुज्ञातं तु संयतः सन्नुपयुंजी
तेत्यर्थः २८ यानशय्यासनस्थानैः यातं पृष्ठतो यानेन निद्रितं प्रभततया समीपशयनेन विश्रांतं पादसंवाहनादिभिः समीपासनेन आसीनं कृतांजलिः नियोगप्रतीक्षयानातिदूरेऽवस्थाने
नेत्यर्थः २९ एवंभूतं वृत्तं यस्य सः ३० एवमुपकुर्वाण कस्य धर्मानुक्त्वानैष्ठिकस्य विशेषधर्मानाह यदीति षड्विः असौ ब्रह्मचारी यदिच्छंदसां लोकं महर्लोकं ततो ब्रह्मलोकं चारोक्ष्यन्नारोढुमि
च्छतीत्यर्थः यद्वा छंदसां लोकमिति ब्रह्मलोकविशेषणम् यत्र मूर्तिधराः कला इत्युक्तत्वात् तर्हि बृहद्भूतः सन् बृहन्नैष्ठिकं व्रतं यस्य सः विन्यसेत्समर्पयेदधिकस्वाध्यायार्थमधीतनिष्कयार्थं च

स्नानभोजनहोमेषु जपोच्चारैश्च वाग्यतः ॥ नच्छिंद्यान्नखरोमाणिक्यक्षोपस्थगतान्यपि २४ रेतोनावकिरेज्जातु ब्रह्मव्रतधरः स्वयम् ॥ अवकीर्णेऽवगाह्याप्सु
यतासु स्त्रिपदीं जपेत् २५ अग्न्यर्काचार्यगोविप्रगुरुं वृद्धसुरानशुचिः ॥ समाहितउपासीत संध्ये च यतवाग्जपन् २६ आचार्यमां विजानीयात्नावमन्येत क
र्हिचेत् ॥ नमर्त्य बुद्ध्या सूयेत सर्वदेवमयोगुरुः २७ सायंप्रातरुपानीयभैक्ष्यंतस्मै निवेदयेत् ॥ यच्चान्यदप्यनुज्ञातमुपयुंजीत संयतः २८ शुश्रूषमाण आ
चार्यं स दोपासीत नीचवत् ॥ यानशय्यासनस्थानैर्नातिदूरे कृतांजलिः २९ एवंभूतो गुरुकुले वसेद्भोगविवर्जितः ॥ विद्यासमाप्यते यावद्विभ्रद्भूतमखांडितम्
३० यद्यसौ छंदसां लोकमारोक्ष्यन् ब्रह्मविष्टपम् ॥ गुरवे विन्यसेद्देहं स्वाध्यायार्थं बृहद्भूतः ३१ अग्नौ गुरवात्मनि च सर्वभूतेषु मां परम् ॥ अपृथग्धीरुपासीत
ब्रह्मवर्चस्य कल्मषः ३२ स्त्रीणां निरीक्षणस्पर्शसंलापक्ष्वेलनादिकम् ॥ प्राणिनो मिथुनीभूतान् गृहस्थोऽग्रतस्त्यजेत् ३३ शौचमाचमनस्नानं संध्योपा
सनमार्जवम् ॥ तीर्थसेवा जपोऽस्पृश्याभक्ष्यासंभाष्यवर्जनम् ३४ सर्वाश्रमप्रयुक्तोऽयं नियमः कुलनंदन ॥ मद्भावं सर्वभूतेषु मनोवाक्कायसंयमः ३५ एवं
बृहद्भूतधरो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ मद्भक्तस्तीव्रतपसा दग्धकर्माश्रयोऽमलः ३६ अथानंतरमावेक्ष्य न्यथाजिज्ञासितागमः ॥ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा स्नायाद्गु
र्वनुमोदितः ३७ गृहं वनं वापि शेषे त्रयं जेद्वा द्विजोत्तमः ॥ आश्रमादाश्रमं गच्छेन्नान्यथामत्परश्चरेत् ३८

३१ ब्रह्मवर्चो विदाभ्यासजं तेजस्तद्वान् ३२ तस्यैव वनस्थयतिसाधारणधर्मानाह स्त्रीणामिति निरीक्षणं भावगर्भम् क्ष्वेलनं परिहासः एवमादिकं त्यजेत् मिथुनीभूतान् अग्रतस्त्यजेत् न पश्येदि
र्थः ३३ तस्यैव सर्वाश्रमसाधारणधर्ममाह शौचमिति द्वाभ्याम् ३४ ३५ निष्कामनैष्ठिकस्य तु मोक्षं फलमाह एवमिति अमलो निष्कामश्चेद्दग्धः कर्माश्रयोऽन्तःकरणं यस्य तथाभूतः
सन्मद्भक्तो भवति ३६ उपकुर्वाणस्य समावर्तनप्रकारमाह अथेति अनंतरं द्वितीयाश्रममावेक्ष्यन् प्रवेष्टुमिच्छन् यथायथावद्विचारितवेदार्थः स्नायात् अभ्यंगादिकं कृत्वा समावर्तेतेत्यर्थः
३७ तस्याधिकारानुरूपमाश्रमविकल्पसमुच्चयावाह गृहमिति सकामश्चेद्गृहमन्तःकरणशुद्ध्यादिकामश्चेद्द्वनं प्रविशेत् शुद्धांतःकरणः स च द्विजोत्तमो ब्राह्मणश्चेत्प्रज्जेदित्यर्थः यद्वा आश्र
मादाश्रमांतरं गच्छेत् अन्यथा अनाश्रमी प्रतिलोमं च नाचरेदित्यर्थः अमत्पर इति वाछेदः स्वभक्तस्याऽश्रमनियमाभावस्य वक्ष्यमाणत्वात् ३८

भा० पू०

॥ ३३ ॥

विवाहनियमपूर्वकं वर्णधर्मैः सह गृहस्थधर्मानाह गृहार्थीति सदृशीं सवर्णाम् अजुगुप्सितां कुलतोलक्षणतश्चानिदिताम् कामतस्तुयामन्यामुद्वहेतां सवर्णामनुतस्या अनंतरम् तत्रापि वर्णक्रमेणोद्वहेदित्यर्थः तिस्रो वर्णानुपूर्व्येण द्वे तथैका यथाक्रमम् ब्राह्मणक्षत्रियविशांभार्याः स्वाः शूद्रजन्मन इति स्मृतेः ३९ इज्याध्ययनदानानि सर्वेषां च द्विजन्मनाम् ॥ प्रतिग्रहोऽध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव ४० तत्रापि मुख्यां मुख्यतमां चान्यां वृत्तिमाह प्रतिग्रहमिति तयोर्याजनाध्यापनयोरपि कार्पण्यादिदोषं पश्यन् शिलैः स्वामित्यक्तैः क्षेत्रपतितैः कणिशैः ४१ एवं च वृत्तिका इत्येव ब्राह्मणेन सोढव्यमित्याह ब्राह्मणस्येति ४२ उच्छ्रित्तिर्नाम विपण्यादिपतितकणोपादानं तां शिलवृत्त्यैकीकृत्य तया तुष्टचित्तस्य मोक्षं फलमाह शिलोच्छेति महान्तमातिथ्यादिलक्षणम् ४३ एवमधनस्य महत्फलमुक्त्वा साधनानामप्याह त्रिभिः समुद्धरंति दारिद्र्यादुत्तारयन्ति विप्रमित्युपलक्षणम् मत्परायणं यंकमपि ४४ राज्ञस्त्वावश्यकमेतदित्याह सर्वा इति ४५

गृहार्थी सदृशीं भार्यामुद्वहेदजुगुप्सिताम् ॥ यवीयसीं तु वयसातां सवर्णामनुक्रमात् ३९ इज्याध्ययनदानानि सर्वेषां च द्विजन्मनाम् ॥ प्रतिग्रहोऽध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव याजनम् ४० प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजो यशो नुदम् ॥ अन्याभ्यामेव जीवेत शिलैर्वा दोषदृक्तयोः ४१ ब्राह्मणस्य हि देहोऽयं क्षुद्रकामायने प्यते ॥ कृच्छ्राय तपसे चेह प्रेत्यानंत सुखाय च ४२ शिलोच्छ्रित्या परितुष्टचित्तो धर्ममहान्तं विरजं जुषाणः ॥ मय्यर्पितात्मा गृह एव तिष्ठन्नातिप्रसक्तः समुपैति शांतिम् ४३ समुद्धरंति ये विप्रं सीदन्तं मत्परायणम् ॥ तानुद्धरिष्येन चिरादापद्मचो नौरिवार्णवात् ४४ सर्वाः समुद्धरेद्राजापिते वयसनात्प्रजाः ॥ आत्मानमात्मना धीरो यथा गजपतिर्गजान् ४५ एवं विधो नरपतिर्विमानेनार्कवर्चसा ॥ विभूयेहा शुभं कृत्स्नमिद्रेण सह मोदते ४६ सीदन्विप्रो वणिग्वृत्त्यापण्यैरेवापदंतरेत् खड्गेन वापदाक्रांतो न श्ववृत्त्या कथंचन ४७ वैश्यवृत्त्या तु राजन्यो जीवेन्मृगययाऽऽपदि ॥ चरेद्वा विप्ररूपेण न श्ववृत्त्या कथंचन ४८ शूद्रवृत्तिं भजेद्वैश्यः शूद्रः कारुकटक्रियाम् ॥ कृच्छ्रान्मुक्तो न गृह्येण वृत्तिलिप्सेत कर्मणा ४९ वेदाध्यायस्वधास्वाहा बल्यन्नाद्यैर्यथोदयम् ॥ देवर्षिपितृभूतानि मद्रूपाण्यन्वहं यजेत् ५० यदृच्छ्योपपन्नेन शुक्लेनोपार्जितेन वा ॥ धनेनापीडयन् भृत्याभ्यायेनैवाहरं कतून् ५१ कुटुंबेषु न सज्जेत न प्रमाद्येत् कुटुंब्यपि ॥ विपश्चिन्नश्चरं पश्येददृष्टमपि दृष्टवत् ५२

४६ सर्वेषामापद्वृत्तीराह सीदन्निति त्रिभिः पण्यैर्विक्रयार्हेन तु सुरालवणाद्यैः तत्राप्यापदाक्रांतश्चेत् खड्गेन क्षत्रियवृत्त्या वा यद्यपि गौतमो नंतरां पापीयसीं वृत्तिमातिष्ठेदिति स्मरन् खड्गधारणं पण्यविक्रयाच्छ्रेष्ठं मन्यते तथाऽपि हिंसातो वणिग्वृत्तिरेव श्रेष्ठेति भगवतो मतम् न तु श्ववृत्त्या नीचसेवया ४७ तत्राप्यापदि मृगयया विप्ररूपेण वा अध्यापनादिना ४८ कारवः प्रतिलोमजविशेषा बुरुडादयस्तेषां वृत्तिकटादिक्रियाम् आपदुत्तीर्णस्तु नानुक्लपेन वर्तेतेत्याह कृच्छ्रादिति ४९ तदेवं वृत्तिव्यवस्थामुक्त्वा पुनर्गृहस्थस्याऽऽवश्यकान्पंचयज्ञानाह वेदाध्याय नंब्रह्मयज्ञस्तेन ऋषीन्स्वधाकारेण पितृन्स्वाहाकारेण देवान्बलिहरणेन भूतानि अन्नाद्यैरन्नोदकादिभिर्मनुष्यानि तिज्ञातव्यम् यथोदयं विभवानुसारतः तेष्वीश्वरदृष्टिविधत्ते मद्रूपाणीति ५० आवश्यकं धर्ममुक्त्वा शक्त्यनुसारं धर्ममाह यदृच्छ्या उद्यमं विना उपार्जितेन वा शुक्लेन श्ववृत्त्या लब्धेन शुद्धेन वा धनेन भृत्यान्पोष्यान् ५१ गृहस्थस्यापि निवृत्तिनिष्ठा भवेत्तस्याऽऽह कुटुंबेष्वातिप्रिभिः न प्रमाद्येदीश्वरनिष्ठायां प्रसन्नो न भवेत् ननु दृष्टादृष्टार्थकर्मसक्तस्य कथमप्रमादो विचारेणेत्याह विपश्चिदिति ५२

अ०

१७

॥ ३३ ॥

तत्रापिदृष्टेष्वासत्तेरधिकत्वात्तेषांनश्वरतांप्रपंचयति पुत्रादीनामेकत्रसंगमःपांथानांप्रपायांसंगमइव तत्रहेतुः अनुदेहंप्रतिदेहमेतेवियंतिनश्यंति निद्रानुवर्तीस्वप्नोनिद्रापायेयथेति ५३ अ
तिथिवदुदासीनः ५४ अस्याप्याश्रमविकल्पमाह कर्मभिरिति गृहाश्रमएवतिष्ठेत् यदिप्रजावांस्तर्हिप्रव्रजेद्वा ५५ गृहाद्यासंगेदोपमाह यस्त्वितित्रिभिः ५६ बंधमेवाभिनयेनदर्शय
ति अहोइति बालाआत्मजायस्याःसाआत्मजाश्रमांविनाअनाथाःसंतःकथंजीविष्यंतीति ५७ गृहेयआशयोवासनातेनआसर्वतःक्षिप्तहृदयंस्यसः अंधंतमोऽतितामसीयोनिम् ५८
इत्येकादशेटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अष्टादशेऽवदद्धर्मवनस्थयतिगोचरम् ॥ अधिकारविशेषेणविशेषंचापितद्वतम् ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तान्वनस्थधर्मानाहवनमि
ति आयुपस्तृतीयभागपंचसप्ततिवर्षपर्यंतम् ततःपरंक्षीणेंद्रियस्येषद्विरागेऽपिसंन्यासाधिकारःस्यादितिभावः ॥ १ ॥ वसीतपरिदधीत २ दतोदंतान्नधावेन्नशोधयेत् त्रिकालमप्सु

पुत्रदारासंबंधूनांसंगमःपांथसंगमः ॥ अनुदेहंवियंत्येतेस्वप्नोनिद्रानुगोयथा ५३ इत्थंपरिमृशन्मुक्तोगृहेष्वतिथिवद्वसन् ॥ नगृहैरनुबध्येतनिर्ममोनिरहं
कृतः ५४ कर्मभिर्गृहमेधीयैरिद्वामामेवभक्तिमान् ॥ तिष्ठेद्वनंवोपविशेत्प्रजावान्वापरिव्रजेत् ५५ यस्त्वासक्तमतिर्गेहेपुत्रवित्तैषणातुरः ॥ स्त्रैणःरूपणधीर्मूढो
ममाहमितिबध्यते ५६ अहोमेपितरौवृद्धौभार्याबालात्मजात्मजाः ॥ अनाथामामृतेदीनाःकथंजीवंतिदुःखिताः ५७ एवंगृहाशयाक्षिप्तहृदयोमूढधीरयम्
॥ अतस्तस्ताननुध्यायन्मृतोऽंधंविशतेतमः ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ वनंविविधुःपुत्रेषुभार्यान्यस्यसहैववा ॥ वनएववसेच्छांतस्त्वृतीयभागमायुषः ॥ १ ॥ कंदमूलफलैर्वन्यैर्मध्येर्षतिप्रकल्पयेत् ॥ वसीतव
ल्कलंवासस्तृणपर्णाजिनानिच २ केशरोमनखश्मश्रुमलानिविभृयादतः ॥ नधावेदप्सुमज्जेतत्रिकालंस्थंडिलेशयः ३ ग्रीष्मेतप्येतपंचाग्नीन्वर्षास्वासार
पाडजले ॥ आकंठमग्नःशिशिरएवंवृत्तस्तपश्चरेत् ४ अग्निपकंसमश्रीयात्कालपक्रमथापिवा ॥ उलूखलाश्मकुट्टोवादंतोलूखलएववा ५ स्वयंसंचिनुया
त्सर्वमात्मनोवृत्तिकारणम् ॥ देशकालबलाभिज्ञोनाददीतान्यदाहृतम् ६ वन्यैश्चरुपुरोडाशैर्निर्वपेत्कालचोदितान् ॥ नतुश्रौतेनपशुनामांयजेतवनाश्रमी
७ अग्निहोत्रंचदर्शश्चपूर्णमासाश्चपूर्ववत् ॥ चातुर्मास्यानिचमुनेरात्रातानिचनैगमैः ८ एवंचीर्णेनतपसामुनिर्धमनिसंततः ॥ मांतपोमयमाराध्यऋषिलो
कादुपैतिमाम् ९

मज्जेतमुसलवत्स्त्रायात् स्थंडिलेशयोभूमिशायी ३ तप्येतपंचाग्नीन्सूर्येणसहचतुर्दिशमग्नीन्निधायाऽऽत्मानंतापयेदित्यर्थः आसारपाद्आसारंधारासंपातंसहतइतितथाअभ्रावकाशंना
मव्रतंचरेत् जलेआकंठमग्नःउदकवासंनामव्रतंचरेत् ४ उलूखलेनवाऽश्मनावाकुट्टयतिकंडयतीतितथा दंताएवोलूखलंस्यसतथा ५ संचिनुयादाहरेत् अन्यदाकालांतरेआहृतंकालांत
रेनाददीत “लब्धेनवेनवेऽन्नाद्येपुराणंतुपरित्यजेदि”ति पारदोक्तेः ६ कालचोदितानाग्रयणादीन् ७ किंचाग्निहोत्रमिति मुनेश्च नैगमैर्वेदेवादिभिः ८ अस्यनिष्कामस्यफलमाह एव
मिति धमनीभिः शिराभिः संततोव्याप्तः यावज्जीवंकृतेनतपसाशुष्कमांसइत्यर्थः ऋषिलोकान्महर्लौकादिक्रमेण अयंभावः अंतःकरणशुद्धिभाक्तिद्वाराऽत्रैवत्तावन्मुच्येत प्रतिबंधकबाहु
व्येत्वेनेनक्रमेणमुच्यतइति ९

भा० ए०

॥१४॥

तंसकामनिदितियायस्त्विति निःश्रेयसंमोक्षफलम् अल्पीयसञ्जो विरिञ्चयादत्यल्पएव तस्मै १० एवंयावज्जीवं वर्तमानस्य मोक्षः तृतीयभागावसानेतुमंदाविरागेऽपि संन्यासाधिकारः
यदितुततोर्वागेव स्वधर्माशक्तो भवेत्तदापि सम्यगविरक्तो विरक्तो वा तत्राविरक्तस्य कृत्यमाह यदेति जातो वेपथुः कपोदेहेयस्यसः ११ विरक्तं प्रत्याह यदेति १२ तत्रादौ कृत्यमाह इष्टेति
यथोपदेशं श्राद्धाष्टकपूर्वकं प्राजापत्येष्ट्या मामिष्ट्वा स्वप्राणे आत्मानि १३ संन्यासे विघ्ना भवन्ति तान विगणय्य संन्यसे देवत्याशयेनाऽऽह विप्रस्येति केनाभिप्रायेण कुर्वन्ति तमाह अयमिति परं
परं ब्रह्म १४ एवं प्रव्रजितस्य धर्मानाह विभृयाच्चेदिति परं कौपीनादन्यद्वा सोयदि धारयितुमिच्छति तर्हि कौपीनमाच्छाद्य ते यावता तावन्मात्रं धारयेदित्यर्थः त्यक्तं प्रेषोच्चार्या तत्पूर्वमेव अ
तोऽन्यत्किंचिदपि न विभृयात् दण्डपात्राभ्यामित्यावश्यकजलपात्रादेरुपलक्षणम् १५ मनःपूतं मनसा सम्यग्विचार्य च्छुद्धं तदाचरेत् १६ भौनं वाचोदण्डः अनीहा काम्यकर्मत्यागो देह

यस्त्वेतच्छुद्धं तश्चीर्णं तपो निःश्रेयसं महत् ॥ कामाया लपीयसे युञ्ज्याद्वालिशः कोऽपरस्ततः १० यदाऽसौ नियमेऽकल्पोजरया जातवेपथुः ॥ आत्मन्यग्री
न्समारोप्य मच्चित्तोऽग्निं समाविशेत् ११ यदा कर्मविपाके पुलीकेषु निरयात्मसु ॥ विरागो जायते सम्यङ् न्यस्ताग्निः प्रव्रजेत्ततः १२ इष्ट्वा यथोपदेशं मादत्त्वा सर्व
स्वमृत्विजे ॥ अग्रीन्स्वप्राण आवेक्ष्य निरपेक्षः परिव्रजेत् १३ विप्रस्य वै संन्यसतो देवा दारादिरूपिणः ॥ विघ्नान् कुर्वन्त्ययं ह्यस्मानाक्रम्य समियात्परम् १४ विभृ
याच्चेन्मुनिर्वासः कौपीनाच्छादनं परम् ॥ त्यक्तं दण्डपात्राभ्यामन्यत्किंचिदनापदि १५ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिवेज्जलम् ॥ सत्यपूतां वदेद्वाचं मनः
पूतं समाचरेत् १६ भौनानीहानि लायामादं डावाग्देहचेतसाम् ॥ न ह्येते यस्य संत्यंगेणुभिर्न भवेद्यातिः १७ भिक्षां चतुर्ष्वर्षेषु विगृह्यान्वर्जयंश्चरेत् ॥ सप्ता
गारानसंक्रुतांस्तुष्येच्छब्धेन तावता १८ बहिर्जलाशयंगत्वा तत्रोपस्पृश्य वाग्यतः ॥ विभज्य पावितं शेषं भुञ्जीता शेषमाहृतम् १९ एकश्चरेन्महीमेतां निःसं
गः संयतैर्द्रियः ॥ आत्मक्रीडात्मरत आत्मवान्समदर्शनः २० विविक्तक्षेमशरणो मद्भावेन विसृज्यः ॥ आत्मानं चिंतयेदकमभेदेन मया मुनिः २१ अन्वी
क्षेताऽऽत्मनो बंधं मोक्षं च ज्ञाननिष्ठया ॥ बंधं इंद्रियविक्षेपो मोक्ष एषांच संयमः २२ तस्मान्नियम्य षड्वर्गं मद्भावेन चरेन्मुनिः ॥ विरक्तः शुद्धकामेभ्यो लब्ध्वाऽ
त्मनि सुखं महत् २३ पुरग्रामव्रजान्सार्थान् भिक्षार्थं प्रविशंश्चरेत् ॥ पुण्यदेशसरिच्छैलवनाश्रमवतीं महीम् २४

स्य प्रणायामश्चेतसः एते अंतस्त्रयोदंशायस्य न संति अंगहे उद्वय अंगेष्टैर्वैष्णुभिरिति वा १७ चतुर्ष्विति ब्राह्मणेष्वेव वृत्तिभेदेन चतुर्विधेषु पूर्वपूर्वा संभवे वा विगृह्यान् भिक्षास्तपतितान् असं
कृत्वा न अत्रायं लाभो भविष्यतीति पूर्वमनुविष्टान् १८ बहिर्गमात् पावितं प्रोक्षणादिभिः शोधितं विभज्य विष्णुब्रह्मार्कभूतेभ्यः अशेषमित्यधिकाहरणं निरस्तम् याचितमिति पाठे
माधुकरेण याचितमंत्रं चेत्तर्हि विभज्य भुञ्जीत न त्वया चितादिभैक्ष्यं चतुष्टयमित्यर्थः “माधुकरेण नैवेद्यं भैक्ष्येनान्येषु विद्यते नैवेद्यं कक्षिपेदप्सु त्रितयं भौतिकं बहिरिति स्मृतेः यद्वा तदानीं केनापि
याचितं चेत्तन्मध्ये तस्मै किंचिद्विभज्य दत्त्वेत्यर्थः १९ किंच एकश्चरेदिति आत्मन्येव क्रीडा कौतुकं यस्य सः आत्मन्येव चरतस्तुष्टः आत्मवान्धीरः २० विविक्तं विजनं क्षेमं निर्भयं शरणं स्थानं यस्य
सः मायि भावेन विसृज्य आशयो यस्य सः २१ बंधं मोक्षं च केन बंधः केन वा मोक्ष इति तावाह बंध इति २२ २३ पुराणि हृदादिमंति ग्रामास्तद्वाहिताः व्रजामोष्ठानितान्सार्थान्नयात्रिकजनसमूहान् २४

अ०

१८

॥१४॥

यतः शिलवृत्त्याप्राप्तेन तदीयेनांधसाऽन्नेन शुद्धसत्त्वः संनिवृत्तमोहः संसिध्यति मुच्यते २५ ननु मिष्टान्नं विहाय कथं शिलां प्रवृत्तिः स्यादत आह नैतदिति एतत् दृश्यमानं मिष्टान्नादिवस्तुतया न पश्येत् यतो विनश्यति अत इहामुत्र चलोके असक्तचित्तः संश्रियंतीति तात्पर्यं कृत्याद्विरमेत् २६ ननु तथापि यावद्विनाशं सुखहेतुत्वात्तद्विनाशतः कुतो विरागः स्यात्तत्राऽहं यदेतादिति एतज्जगन्म मतास्पदं मनोवाक्प्राणैः संहतं संहितमहंकारास्पदं शरीरं च संवैतज्जन्यं सुखं चाऽऽत्मनि माया मात्रमिति तर्केण स्वप्नादिदृष्टान्तेन त्यक्त्वा स्वस्थ आत्मनिष्ठः संस्तन्नस्मरेन्न चिंतयेत् २७ एवं बहूदका दिधर्मानुस्त्वापरमहंसधर्मानाह ज्ञाननिष्ठ इति सार्धैर्दशभिः बहिर्विरक्तो मुमुक्षुः सन् ज्ञाननिष्ठो वा मोक्षेऽप्यनपेक्षो मद्भक्तो वा सलिंगां स्त्रिदंदादिसंहितानां श्रमांस्तद्धर्मास्त्यक्त्वा तदासक्तित्य क्त्वा यथोचितं धर्मचरेदित्यर्थः न पुनरत्यंत त्याग एव विवक्षितः पुनर्धर्माधिधानात् अक्रियत्वस्योत्तराव्यथेव क्षयमाणत्वाच्च तर्हि पूर्वस्मात्कोविशेषस्तमाह अविधिगोचरो विधिक्रिकरो न स्यादिति एतदेव स्फुटीकरिष्यति “शौचमाचमनं स्नानं नुचोदनयाचरेदिति”त्यादिना २८ कथंचरतदाह बुधो विवेकवानपि बालकवन्मानावमाना विवेकशून्यः कुशलो निपुणोऽपि जडवत्फलानुसंधानाभा

वानप्रस्थाश्रमपदेष्वभीक्ष्णं भैक्ष्यमाचरेत् ॥ संसिध्यत्याश्वसंमोहः शुद्धसत्त्वः शिलांधसा २५ नैतद्वस्तुतया पश्येद्दृश्यमानं विनश्यति ॥ असक्तचित्तो विरमेदिहामुत्र चिकीर्षितात् २६ यदेतदात्मानि जमन्मनोवाक्प्राणसंहतम् ॥ सर्वभायेति तर्केण स्वस्थस्त्यक्त्वा न तस्मरेत् २७ ज्ञाननिष्ठो विरक्तोऽवामद्भक्तो वाऽनपेक्षकः ॥ सलिंगानां श्रमांस्त्यक्त्वाचरेदविधिगोचरः २८ बुधो बालकवक्कीडेत्कुशलोजडवच्चरेत् ॥ वदेदुन्मत्तवद्विद्वान्गोचर्यानि गमश्चरेत् २९ वेदवादरतो न स्यान्न पाखंडी नैहतुकः ॥ शुष्कवादे विवादेन कंचित्पक्षं समाश्रयेत् ३० नो द्विजेतजनाद्विरोजनं चोद्रेजयेन्न तु ॥ आतिवादांस्तितिक्षेत नावमन्येत कंचन ॥ देहमुद्दिश्य पशुवद्वैरं कुर्यान्न केनचित् ३१ एक एव परोह्यात्मा भूतेष्व्यात्मन्यवास्थितः ॥ यथेदुरुदपात्रेषु भूतान्येकात्मकानि च ३२ अलब्धवानविषादितकाले कालेऽशनं कंचित् ॥ लब्धवानहृष्येद्भृतिमानुभयं देवतं त्रितम् ३३ आहारार्थं समीहेत युक्तं तत्प्राणधारणम् ॥ तत्त्वं विष्टुश्यते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ३४ यदृच्छयोपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुतापरम् ॥ तथा वासस्तथाशय्यां प्राप्तं प्राप्तं भजेन्मुनिः ३५ शौचमाचमनं स्नानं नुचोदनयाचरेत् ॥ अन्यांश्च नियमान् ज्ञानी यथाऽऽहं लीलयेत् ३६ न हितस्य विकल्पाख्यायाचमद्भीक्ष्याहता ॥ आदेहांतात्कचित्ख्यातिस्ततः संपद्यते मया ३७

वेन विद्वान्पण्डितोऽप्युन्मत्तवद्विरोजनं नाभावेन नैगमो वेदार्थनिष्ठोऽपि गोचर्यामनियताचारमिव २९ वेदवादरतः कर्मकांडव्याख्यानादिनिष्ठः पाखंडी श्रुतिस्मृतिविरुद्धधर्मानुष्ठानवान् नैहतुकः केवलतर्कनिष्ठः शुष्कवादे निष्प्रयोजनगोष्ठ्यां यो विवादस्तस्मिन् ३० अतिवादान्दुरुक्तानि ३१ आत्मदृष्ट्या तावद्वैरकारणं नास्तीत्युक्तमेक एवेति देहदृष्ट्याऽपि नास्तीत्याह भूतानि च देहा अपिकारणरूपेणैकात्मकानि ३२ देवतं त्रितं देवाधीनं यतः ३३ अलंतर्हि भिक्षाप्रयत्नेनापितत्राऽहं आहारमात्रार्थं समीहेतैव यतः तस्य प्राणधारणं युक्तं सम्यक् कथम् तेन प्राणधारणेन तत्त्वं विचार्यते किं तेनापितदाह तद्विज्ञायेति ३४ तर्हि किं मिष्टान्नादिकमप्राप्त्यमेव केनैव मुक्तमित्याह यदृच्छयेति ३५ यथाऽहं लीलया चरामितथा ज्ञानी ज्ञाननिष्ठोऽनासक्तः कुर्यान्न तु विधिक्रिकरत्वेन तस्य ज्ञाननिष्ठा विरोधादित्यर्थः ३६ कुतो विधिक्रिकरत्वाभावस्तस्य तत्राऽहं न हितस्य विकल्पाख्यायाभेदप्रतीतिः नन्वस्ति सा सत्यम् याचाऽसीत्साऽपि मद्भीक्ष्याज्ञाने महता मनुनृता पुनर्दृश्यमानत्वाच्च तत्राऽहं आदेहांतात्कचित्ख्यातिस्तदाऽपि विद्वान्धैव ख्यातिर्भवति ३७

भा. ए०

॥ ३५ ॥

तदेवं विरक्तस्य परोक्षज्ञानवतः संन्यासं तद्वर्मांश्चोक्त्वा केवलं वैराग्यवन्तं विविदिषुं प्रत्याह दुःखोदकेष्विति न जिज्ञासितो मद्भर्मो मत्प्राप्तिसाधनं येन सः ३८ मामेव महदृष्टयैव गुरुं परिचरेत् ततः प
रमेकेश्वरे दित्यादि धर्मैर्वर्तेतेति भावः ३९ अनधिकारिणः संन्यासं निंदति द्वाभ्याम् यस्त्विति प्रचंडोऽस्त्यासक्त इन्द्रियसारथिर्बुद्धिर्यस्य सः ४० सुरान्यष्टव्यान् देवानात्मानं च स्वात्मानमात्म
स्थं मां च निहुते प्रतारयति निहव फलमाह अस्मादिति ४१ चतुर्णां प्रधानधर्मानाह भिक्षोरिति ४२ अन्यधर्मान्कांश्चिद्ब्रह्मस्थस्याप्यतिदिशति ब्रह्मचर्यमिति शौचं रागादिराहित्यं च त
स्य ब्रह्मचर्यप्रकारमाह ऋतौ गंतुरिति ४३ एवंभूतवर्णाश्रमधर्मफलमाह इति मामिति दृढां मद्रक्तिं विंदते ४४ ततः किमत आह भक्त्येति महेश्वरत्वे हेतुः सर्वोत्पत्त्यप्ययं सर्वस्योत्पत्त्यप्ययौ
यस्मात् अतएव तत्कारणं मामां ब्रह्मरूपं वैकुण्ठनिवासिनम् यद्वा ब्रह्मणो वेदस्य कारं मा मुपयातिसामीप्येन प्राप्नोति ४५ ततश्चासौ मुक्त एवेत्याह इत्येवंभूतेन स्वधर्मे गतिं निर्णयितुं शुद्धं सत्त्वं यस्य सः
अतएव निर्ज्ञाता मम गतिरैश्वर्येन ४६ उक्तमर्थं संक्षिप्याऽऽह यएव आचारलक्षणः पितृलोकप्राप्तिफलः स एव मद्रक्तियुतो मदर्पणेन कृतः ४७ प्रकरणार्थमुपसंहरति एतच्च तेऽभिहितम् यथा

दुःखोदकेषु कामेषु जातनिर्वेद आत्मवान् ॥ अजिज्ञासितमद्भर्मो गुरुं मुनिमुपाव्रजेत् ३८ तावत्परिचरेद्भक्तः श्रद्धवाननसूयकः ॥ यावद्ब्रह्मविजानीयान् मामेव
गुरुमादृतः ३९ यस्त्वसंयतषड्गुणः प्रचंडेन्द्रियसारथिः ॥ ज्ञानवैराग्यराहितास्त्रिदंडमुपजीवाति ४० सुरानात्मानमात्मस्थं निहुते मां च धर्महा ॥ आपि पक्क
षायोऽस्मादमुष्माच्च विहीयते ४१ भिक्षोर्धर्मः शमोऽहिंसा तप ईक्षा वनौकसः ॥ गृहिणो भूतरक्षेज्या द्विजस्याचार्यसेवनम् ४२ ब्रह्मचर्यं तपः शौचं संतोषो भू
तसौ हृदम् ॥ गृहस्थस्याप्यृत्तौ गंतुः सर्वेषां मनुपासनम् ४३ इति मां यः स्वधर्मेण भजन्नित्यमनन्यभाक् ॥ सर्वभूतेषु मद्रावो मद्रक्तिं विंदतेऽचिरात् ४४ भ
क्त्योद्भवानपायिन्या सर्वलोकमहेश्वरम् ॥ सर्वोत्पत्त्यप्ययं ब्रह्मकारणं मोपयातिसः ४५ इति स्वधर्मनिर्णक्तसत्त्वो निर्ज्ञातमद्रातिः ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नो न
चिरात्समुपैति माम् ४६ वर्णाश्रमवतां धर्मेषु आचारलक्षणः ॥ स एव मद्रक्तियुतो निःश्रेयसकरः परः ४७ एतत्तेऽभिहितं साधो भवान् पृच्छति यच्च माम् ॥
यथा स्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मां सभियात्परम् ॥ ४८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ यो विद्याश्रुतसंपन्न आत्मवान् नानुमानिकः ॥ मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मायि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहमेवैष्टः स्वार्थो हेतुश्च संमनः ॥ स्वर्गश्चैवापव
र्गश्च नान्योऽर्थो मद्गते प्रियः २

भक्तो भूत्वा मां परं संप्राप्तुयादिति ४८ इति एकादशस्कंधे टीकायामष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ ४९ ॥ ज्ञानादेर्निर्णयः पूर्वकृतो ह्याश्रमधर्मतः ॥ अत्रो न विंशतितमे ज्ञानादेस्त्याग उच्यते ॥ १ ॥
तदेवं तर्कबोधाधितोऽपि देहादिप्रपंचो यावदपरोक्षानुभवेन दिङ्मोहादिरिव नलीयते तावज्ज्ञानाभ्यासस्ततो मुक्तिरित्युक्तमादेहांतात्कचिख्यातिस्ततः संन्यते मयेत्यादिना यस्य त्वपरो
क्षानुभवेन प्रपंचोलीनप्रायस्तस्य न किंचित्कृत्यमस्तीत्याह यइति । विद्या अनुभवस्तत्पर्यं तेन श्रुतेन संपन्नोऽतएवाऽऽत्मवान्प्राप्तात्मतत्त्वो नानुमानिकः केवलपरोक्षज्ञानवान्भवति अनकार
पाठे प्राक्श्रुत्यनुकूलतर्कतो निर्णीतार्थ इत्यर्थः स इदं द्वैतं तन्निवृत्तिसाधनं च मायि मायामात्रमिति ज्ञात्वा ज्ञानं च तत्साधनं संन्यसेत् अयमेव विद्वत्संन्यासो नाम १ अत्र हेतुमाह ज्ञानिनस्त्वाति
यस्मादहमेव तस्येष्टोऽपेक्षितः स्वार्थः फलम् हेतुस्तत्साधनं च संमतः स्वर्गोऽभ्युदयश्च अपवर्गः संसारनिवृत्तिश्च अतस्तस्य न प्राप्यं कृत्यं वा किंचिदस्तीत्यर्थः २

अ०

३९

॥ ३५ ॥

अत्रविद्वदनुभवंप्रमाणयति ज्ञानेति यथोक्तंज्ञानिनमभिनंति ज्ञानीति यतोऽसौज्ञानेनसाधारयति ३ तस्यज्ञानंस्तौति तपइति अलमत्यर्थम् ज्ञानस्यकलयालेशेन ४ ज्ञानेनसहितं तत्पर्यंतंयथाभवतितथाज्ञात्वातत्संपन्नःसन्मामेवभज अन्यत्सर्वतजत्यर्थः ५ तस्यप्रत्ययार्थपूर्वेणावृत्तमाह ज्ञानेति मामेवसंसिद्धिप्राप्ताः ६ तदेवज्ञानं संक्षेपतउपादिशति त्वयीति त्रिविध आध्यात्मिकादिविकारोदेहादिःसमायानतुपरमार्थः यद्यस्मादंतरामध्यएवाऽऽपतति रज्जौसर्पमालादिवत् नाद्यपवर्गयोर्नत्वादावंतेचास्ति अतोयद्यदास्यविकारस्यामीजन्मादयः स्मृस्तदातस्यतवाधिष्ठानभूतस्यकिंकिंचिदित्यर्थः ननुतस्यापिवस्तुतानसंतितस्यासत्त्वादित्याह आद्यंतयोरिति असतःसर्पादेराद्यंतयोर्यदस्तिरज्ज्वादितदेवमध्येऽपिनतुसर्पादितद्वद वविकारोनास्तीत्यर्थः यद्वा आद्यंतयोर्यदस्तितन्मध्येऽप्यस्त्येव नतस्यजन्मादयःसंत्यतस्त्वंनिर्विकारंब्रह्मेति ७ ज्ञानादेर्विशेषांजिज्ञासुःपृच्छति ज्ञानमिति विशुद्धमेतज्ज्ञानंविपुलंनिश्चि

ज्ञानविज्ञानसंसिद्धाःपदंश्रेष्ठंविदुर्मम ॥ ज्ञानीप्रियतमोऽतोमेज्ञानेनासौविभर्तिमाम् ३ तपस्तथैजपोदानंपवित्राणीतराणिच ॥ नालंकुर्वीतितांसिद्धिया ज्ञानकलयाकृता ४ तस्माज्ज्ञानेनसहितंज्ञात्वास्वात्मानमुद्धव ॥ ज्ञानविज्ञानसंपन्नोभजमांभक्तिभावतः ५ ज्ञानविज्ञानयज्ञेनमामिष्ठाऽऽत्मानमात्मानि ॥ सर्वयज्ञपतिमवैसंसिद्धिमुनयोऽगमन् ६ त्वय्युद्धवाऽऽश्रयतियस्त्रिविधोविकारोमायांऽतरापततिनाद्यपवर्गयोर्यत् ॥ जन्मादयोऽस्ययदमीतवतस्यकिंस्यु राद्यंतयोर्यदसतोऽस्ति तदेवमध्ये ७ ॥ उद्धवउवाच ॥ ज्ञानंविशुद्धंविपुलंयथैतद्वैराग्यविज्ञानयुतंपुराणम् ॥ आख्याहिविश्वेश्वरविश्वमूर्तेत्वद्भक्तियोगंच महाद्विमृग्यम् ८ तापत्रयेणाभिहतस्यघोरेसंतप्यमानस्यभवाध्वनीश ॥ पश्यामिनान्यच्छरणंतवांघ्रिद्वंद्वंदातपत्रादमृताभिवर्षात् ९ दष्टंजनसंपातेतंवि लेऽस्मिन्कालाहिनाशुद्रसुखोरुतर्षम् ॥ समुद्धरैनंकृपयाऽपवर्ग्यैर्वचोभिरासिंचमहानुभाव १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मंधर्मभृतां वरम् ॥ अजातशत्रुःप्रच्छसर्वेषांनोऽनुशृण्वताम् ११ निवृत्तेभारतेयुद्धेसुहृन्निधनविह्वलः ॥ श्रुत्वाधर्मान्बहून्पश्चान्मोक्षधर्मानपृच्छत १२ तानहंते ऽभिधास्यामिदेवव्रतमुवाच्छ्रुतान् ॥ ज्ञानवैराग्यविज्ञानश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् १३ नवैकादशपंचत्रीन्भावान्भूतेषुयेनवै ॥ ईक्षेताथैकमप्येषुतज्ज्ञा नंममनिश्चितम् १४

तंथाभवतितथाकथयेति महद्भिर्ब्रह्मादिभिर्विमृग्यम् ८ महद्विमृग्यत्वमभिनयेनाऽऽहतापत्रयेणेति तापत्रयेणाभितोहतस्य अतःसंतप्यमानस्य अंघ्रिद्वंद्वमेवातपत्रंतस्मात् नकेवलमातपात्रातुः किंत्वमृतमप्यभितोवर्षतियत्तस्मात् ९ अतिकृपासुत्पादयन्नाह दष्टमिति अस्मिन्विलेसंसारकूपेपतितंतत्रचकालाहिनादष्टमेवमपिशुद्रसुखेष्वेवउरुस्तर्षस्तृष्णायस्यतम् दह्यमानःकथंसमुद्ध रणीयइतिचेतत्राऽऽह आपवर्ग्यैरपवर्गबोधकैर्वागमृतैरासिंचेति १० तद्विश्वासार्यविद्वत्सभायांनिर्णीतमहंबक्ष्यामीत्याशयेनाऽऽह इत्थमिति ११ १२ ज्ञानादिभिरुपबृंहितान् तत्सहितानित्यर्थः १३ तत्रज्ञानंकथयति नवेति प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपंचतन्मात्राण्येकादशेंद्रियाणिपंचमहाभूतानित्रयोगुणाःएतान्भावानष्टाविंशतितत्त्वानिभूतेषुब्रह्मादिस्थावरांते षुकार्येष्वनुमतानिषेनज्ञानेनेक्षेत अथएष्वभिभाष्येकंपरमात्मतत्त्वमनुगतंयेनेक्षेत कार्यकारणात्मकंजगत्पश्यन्परमकारणात्मकमेवैतन्नतुततःपृथगितिनेपश्येत्तज्ज्ञानमित्यर्थः १४

भा० पु०

॥ ३६ ॥

विज्ञानमाह एतदेवेति श्लोकार्थेन यद्यदायेनैकेनानुगतानेकात्मकान्भावान्पूर्वमैक्षततास्तथापूर्ववन्नेतत्किंतुतदेकं परमकारणं ब्रह्मैव तदा एतदेव विज्ञानमुच्यते एतदुक्तं भवति परोक्षज्ञानेनापरोक्षभ्रमस्य दिङ्मोहादिष्विव निवृत्त्यभावात्तदात्मकं जगत्पश्यन्नप्यात्मनः पृथक्सदिति मन्यते अपरोक्षज्ञाने तु बाधितमेव दग्धपटवज्जीवन्मुक्तः संस्कारशेषं पश्यति ततः परं न पश्यति चातः परोक्षापरोक्षज्ञाने ज्ञानविज्ञानशब्दाभ्यामुच्येते इति एकेन सर्वकार्याणामनुगतिकार्याणां कारणत्वं पृथगसत्त्वं चोपपादयति सार्धेन तत्र यदि न कदाचिदनीदृशं जगदित्यादि मते नैते पांभावानामुत्पत्त्यादयो न स्युस्तर्हि कारणस्यैकस्याभावादेकात्मकता मिथ्यात्वं च न स्यादतस्तेषामुत्पत्त्यादीन् सावयति स्थितीति त्रिगुणात्मनां सावयवानामित्यर्थः विप्रताभावात् उत्पत्त्यादिभ्यः सावयवत्वाद्धादिवदिति पश्येत् १५ तत आदावुत्पत्तौ अंते परिणामांतरापत्तौ च कारणत्वेन मध्ये चाश्रयत्वेन सृज्यात्सृज्यं कार्यं तत्कार्यं तत्प्रतियदन्वियादनुगच्छेत्तत्प्रतिसंक्रामेतेषां प्रलये च यदवशिष्येत तदेव सदिति पश्येदित्यर्थः १६ वैराग्यमाह श्रुतिरिति द्वाभ्याम् श्रुतिर्नेह नानासां किं वनेत्यादिः प्रत्यक्षं पटादिकार्यं तत्त्वादिव्यतिरेकेण न दृश्यते ऐतिह्यं महाजनप्रसिद्धिः अनुमानं विमतं मिथ्या दृश्यत्वाच्छेक्तिरजतादिवदित्यादि एवं प्रमाणचतुष्टयम् एतेष्वनवस्थानादेतैर्बाधितत्वात् स एव सर्वानुगतं सत्त्वमात्मतत्त्वं पश्यन् विक्लपस्य च मिथ्यात्वात्ततो विरज्यते विरक्तो भवतीति

एतदेव हि विज्ञानं न तथैकेन येन यत् ॥ स्थित्युत्पत्त्यप्ययान्पश्येद्वावानां त्रिगुणात्मनाम् १५ आदावंते च मध्ये च सृज्यात्सृज्यं यदन्वियात् ॥ पुनस्तत्प्रति संक्रामेयच्छिष्येत तदेव सत् १६ श्रुतिः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानं चतुष्टयम् ॥ प्रमाणेष्वनवस्थानाद्विकल्पात्स विरज्यते १७ कर्मणां परिणाभित्वादाविरिंचाद मंगलम् ॥ विपश्चिन्नश्वरं पश्येददृष्टमपि दृष्टवत् १८ भक्तियोगः पुरैवोक्तः प्रीयमाणाय तेऽनघ ॥ पुनश्च कथयिष्यामि मद्भक्तेः कारणं परम् १९ श्रद्धाऽमृतक धायां भेषश्च न्मदनुकीर्तनम् ॥ परिनिष्ठा च पूजायां स्तुतिभिः स्तवनं मम २० आदरः परिचर्यायां सर्वांगैरभिवंदनम् ॥ मद्भक्तपूजाभ्यधिका सर्वभूतेषु मन्मतिः २१ मदर्थेष्वंगचेष्टा च वचसामहुणेरणम् ॥ मद्यर्पणं च मनसः सर्वकामविवर्जनम् २२ मदर्थेऽर्थपरित्यागो भोगस्य च सुखस्य च ॥ इष्टं दत्तं हुतं जप्तं मदर्थं यद्भूतं तपः २३ एवं धर्मैर्भूष्याणामुद्धवाऽऽत्मनि वेदिनाम् ॥ मयि संजायते भक्तिः कोऽन्योऽर्थोऽस्यावशिष्यते २४ यदाऽऽत्मन्यर्पितं चित्तं शांतं सत्त्वं पबृंहितम् ॥ धर्मज्ञानं स वैराग्यमैश्वर्यं चाभिपद्यते २५ यदर्पितं तद्विकल्पेऽंद्रियैः परिधावति ॥ रजस्वलं चासन्निष्ठं चित्तं विद्वि विपर्ययम् २६

त्यर्थः १७ ननु वैवोक्तस्वर्गादिसुखाशयानविरज्येतेत्याह कर्मणामिति आविरिंचाद्ब्रह्मलोकपर्यंतमदृष्टमपि सुखममंगलं दुःखरूपं न श्वरं च पश्येत् १८ भक्तियोगं संस्कारणमाह भक्तियोगः पूर्वमुक्त एव तथाऽपि तस्मिन् प्रीतिप्राप्त्युत्तेतुभ्यं पुनश्च कथयिष्यामि १९ श्रद्धाश्रवणादरः शश्वदिति सर्वत्रानुपज्जते मदनकीर्तनं श्रवणानंतरं मत्कथाव्याख्यानमित्यर्थः २० २१ अंगचेष्टा लौकिकी क्रिया वचसालौकिकेनापि महुणानामीरणं कथनम् २२ मदर्थे मद्भजनार्थम् तद्विरोधिनोऽर्थस्य परित्यागः भोगस्य तत्साधनस्य च दानादेः सुखस्य पुत्रोपलालनादेः इष्टादिवैदिकं यत्कर्म तदपि मदर्थकृतं भक्तः कारणमित्यर्थः २३ भक्तिः प्रेमलक्षणा संजायते अस्य भक्तस्यान्यः कोऽर्थः साधनरूपः साध्यरूपो वाऽवशिष्यते सर्वोऽपि स्वत एव भवतीत्यर्थः २४ किं बहुना चित्तमेवांतर्बहिर्निष्ठमर्थानर्थयोः कारणमित्याह यदाऽऽत्मनीति द्वाभ्याम् यदा आत्मनि मयि ईश्वरे चित्तमर्पितं तदा पुमान् धर्मादीन् प्राप्नोति च २५ एतदेव व्यतिरेकेण द्रव्याति यद्यदा तच्चित्तं विकल्पे देहगृहादवर्पितं स द्विषयेषु परिधावति तदाऽधिकं रजस्वलं सन्निष्ठं च भवति ततश्च विपर्ययमवर्मादिकं विद्वि २६

अ०

१९

॥ ३६ ॥

स्वाभिप्रेतान्धर्मादीन्व्याचष्टेधर्मोमद्भक्तिरुच्यतः स एव प्रोक्तः प्रकृष्टोक्तः शास्त्रेषु २७ धर्मादीनां महाजनप्रसिद्धानामन्यथाव्याख्यातत्वाद्यमादिष्वपि संख्यातः स्वरूपतो वा किंचिद्वैलक्ष-
ण्यं स्यादित्येवं संभावनाया तद्विशेषां जिज्ञासुः पृच्छति यम इति पंचभिः २८ इष्टमभ्यर्हितं धनं च किम् २९ परेति विद्यादीनां विशेषणम् श्रीर्मदनम् ३० ३१ प्रश्नान्पृष्ठानर्थान् विपरीतानशमा-
दीन् ३२ यमनियमानाह अहिंसेति त्रिभिः अस्तेयं मनसाऽपि परस्वाग्रहणम् आस्तिक्यं धर्मो विश्वासः ३३ शौचं बाह्यमाभ्यन्तरं चेति द्वयम् अतो द्वादशानियमाः श्रद्धाधर्मादरः ३४
उभयोः श्लोकयोरेव स्मृतास्तेयमानियमाश्च यद्वा उभयोः प्रवृत्तनिवृत्तयोः सुमुखोर्यमा मुख्याः सकामस्य नियमा मुख्याः स्मृता इत्यर्थः अत्र हेतुमाह हियस्मादुपासिताः सेविताः संतः पुंसां प्रवृ-
त्तानां निवृत्तानां च यथाकामं कामानुसारेण मोक्षमभ्युदयं च दुहंतीति ३५ सुमुखोरुपादेयान् शमादीन् हेयांश्च दुःखादीन् महाजनप्रसिद्धेभ्यो विलक्षणानाह शम इत्यादिना यावत्समाप्ति एतेनै-
व तद्विपरीता अशमादयोऽप्युन्नेयाः शमो मन्निष्ठता बुद्धेर्न तु शांतिमात्रम् दम इन्द्रियसंयमो न चौरादिदमनम् तितिक्षा विहितदुःखस्य संमर्षः सहनं नभारादेः जिह्वोपस्थयोर्जयो वेगधारणं धृति

धर्मो मद्भक्तिरुत्तमो ज्ञानं चैकात्म्यदर्शनम् ॥ गुणेष्वसंगो वैराग्यमैश्वर्यं चाणिमादयः २७ उद्धव उवाच ॥ यमः कतिविधः प्रोक्तो नियमो वाऽरिकर्शन ॥ कः
शमः कोदमः कृष्णकाति तिक्षा धृतिः प्रभो २८ किं दानं किं तपः शौर्यं किं सत्यं मृतमुच्यते ॥ कस्त्यागः किं धनं चेष्टं को यज्ञः काच दक्षिणा २९ पुंसः किं सिद्धं लं श्री
मन् भगो लाभश्च केशव ॥ काविद्याहीः पराकाश्रीः किं सुखं दुःखमेव च ३० कः पंडितः कश्च मूर्खः कः पंथा उत्पथश्च कः ॥ कः स्वर्गो नरकः कः स्वित्को बंधुरुत् किं गृ-
हम् ३१ क आढ्यः को दरिद्रो वा कृपणः कः कर्द्वेश्वरः ॥ एतान् प्रश्नान्मम ब्रूहि विपरीतांश्च सत्पते ३२ श्रीभगवानुवाच ॥ अहिंसा सत्यमस्तेयमसंगो हीरसंच-
यः ॥ आस्तिक्यं ब्रह्मचर्यं च मौनं स्थैर्यं क्षमा भयम् ३३ शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम् ॥ तीर्थाटनं परार्थं हातुष्टिराचार्यसेवनम् ३४ एते यमाः
सनियमा उभयोर्द्वादश स्मृताः ॥ पुंसां मुपासितास्तात यथाकामं दुहंतीति ३५ शमो मन्निष्ठता बुद्धेर्दम इन्द्रियसंयमः ॥ तितिक्षा दुःखसंमर्षो जिह्वोपस्थजयो धृ-
तिः ३६ दंडन्यासः परं दानं कामत्यागस्तपः स्मृतम् ॥ स्वभावविजयः शौर्यं सत्यं च समदर्शनम् ३७ ऋतं च सूनृता वाणिक्यविभिः परिकीर्तिता ॥ क-
र्मस्वसंगमः शौचं त्यागः संन्यास उच्यते ३८ धर्म इष्टं धनं नृणां यज्ञोऽहं भगवत्तमः ॥ दक्षिणा ज्ञानसंदेशः प्राणायामः परं बलम् ३९ भगो मणेश्वरो भावो
लाभो मद्भक्तिरुत्तमः ॥ विद्यात्मनिभिदा बाधो जुगुप्सा हीरकर्मसु ४०

नैव नु द्वेगमात्रम् ३६ दंडो भूतद्रोहस्तस्य त्यागो दानं न धनार्पणम् कामत्यागो भोगोपेक्षा तपो न कृच्छ्रादिः स्वभावो वासना तस्य विजयः प्रतिबंधः शौर्यं न विक्रांतिः समं ब्रह्मतस्य दर्शनमालोचनं
सत्यविषयत्वात्सत्यं न यथार्थभाषणमात्रम् ३७ अन्यच्च ऋतं सूनृता सत्याप्रिया च वाक् एवं च ऋतसत्ययोः स्फुट एव विवेकः क्रमप्राप्त्या गंव्याख्यातुमादौ ततोऽर्थभेदेन शौचं व्याचष्टे तस्यापि
मलत्यागरूपत्वे त्यागाभेदप्रतीतिः कर्मस्वसंगमोऽनासक्तिः शौचं त्यागस्तु संन्यास इति तयोर्भेद इत्यर्थः ३८ नृणामिष्टं धनं धर्मो न पश्वादि साधारणम् भगवत्तमः परमेश्वरोऽहमेव यज्ञः महु-
द्धया यज्ञोऽनुष्ठेयो न क्रिया बुध्येत्यर्थः यज्ञार्थं दानं दक्षिणा सा च ज्ञानोपदेशो न हिरण्यादिदानम् तेन हियज्ञरूपो विष्णुः प्राप्यते दुर्दमदमनं बलं तच्च मनोदमनहेतुत्वात् प्राणायाम इति ३९ ला-
भं व्याचिख्यासुः प्रथमं भगंततो भेदेन व्याचष्टे लोके तयोर्भेदप्रसिद्धेः भगो भाग्यं तच्च मे ऐश्वरो भावो मदीयमैश्वर्यादिषां पुण्यमित्यर्थः उत्तमो लाभस्तु मद्भक्तिर्न पुत्रादिः विद्याचाऽऽत्मनि प्रतीति-
स्य भेदस्य बाधो न ज्ञानमात्रम् अकर्मसु जुगुप्सा हेयत्वदर्शनं हीनं लज्जामात्रम् ४०

भा० प०

॥ ३७ ॥

गुणाएवश्रीर्भेडननकिरीटादि दुःखसुखयोरत्ययोऽतिक्रमोऽनुसंधानं सुखं भोगः विषयभोगापेक्षैव दुःखं नाभिदाहादि बंधान्मोक्षं द्वयं वायोवेतिसंपादितो न विद्वन्मात्रम् ४१ अहंबुद्धिरित्युपलक्षणम् देहगेहादिष्वहंमेत्यभिमानवान्मूर्ख इत्यर्थः मन्निगमोमानितरांगमयति प्रापयति यो निवृत्तिमार्गः स तु पंथाः सन्मार्गो न कंटकादिशून्यः चित्तविक्षेपः प्रवृत्तिमार्गः स उत्पथः कुमार्गो न तु चौराद्याकुलः सत्त्वगुणस्योदयउद्रेकः स्वर्गो नैन्द्रादिलोकः ४२ तमसउन्नाहउद्रेकः सनरकोनतामिस्रादिः गुरुरेवबंधुर्न भ्रात्रादिः सचाहमेव यथाऽहं जगद्गुरुः एक एव परोबंधुर्विषमे समुपस्थिते गुरुः सकलधर्मात्मा यत्राकिंचनगोहरिरिति ससाधनं भोगाय तनं गृहं तच्च मानुष्यं मानुषरूपं शरीरमेव न हर्म्यादि गुणैः संपन्न आढ्य उच्यते न धनी ४३ असंतुष्टो यः सदरिद्रो न निःस्वः योऽजितोन्द्रियः सकृपणः शोच्यो न दीनः विषयेष्वनासक्तधीर्यः स ईशः स्वतंत्रो न राजादिः गुणसंगो गुणेषु संगो यस्य स विपर्ययोऽनीशः एतच्च शमादिविपर्ययोपलक्षणार्थम् ४४ उपसंहरति यत इति साधुमोक्षोपयोगितया एतच्च सर्वगुणदोषयोर्विवेकायोद्धवेन पृष्ठमिति तयोः संक्षेपतो लक्षणमाह किं बहुना वर्णितेन गुणदोषयोर्लक्षणमेतावदेव तदाह गुणदोषयोर्दृशिदर्शनदोषः गुणस्तु तदुभयदर्शनविवर्जितः स्वभाव इति ४५ ॥ इत्येकादशे टीकायामेकोनविंशोऽध्यायः १९ ॥ विशेषो गत्रयं प्रोक्तं भक्तिज्ञानक्रियात्मकम् ॥ गुणदोषव्यवस्यार्थमाधिकारिविभागतः ॥ १ ॥ गुणदोषदृशिर्दोषो गुणस्तूभयवर्जित इत्युक्तं तदाक्षिपति विधिश्चेति पंचभिः विधिश्च प्रतिषेधश्चेश्वरस्य तवानिगम आज्ञारूपो वेदः सच विधेयानां प्रतिषेधयानां कर्मणां गुणदोषं च पुण्यपापफलरूपमवेक्षते १ उत्तमाध

श्रीगुणानैरपेक्षयाद्याः सुखं दुःखं सुखात्ययः ॥ दुःखं कामसुखापेक्षा पंडितो बंधमोक्षवित् ४१ मूर्खो देहाद्यहंबुद्धिः पंथामन्निगमः स्मृतः ॥ उत्पथश्चित्तविक्षेपः स्वर्गः सत्त्वगुणोदयः ४२ नरकस्तमउन्नाहोबंधुर्गुरुहंसखे ॥ गृहं शरीरं मानुष्यं गुणाढ्यो ह्याढ्य उच्यते ४३ दरिद्रो यस्त्वसंतुष्टः कृपणो योऽजितोन्द्रियः ॥ गुणेष्वसक्तधीरीशो गुणसंगो विपर्ययः ४४ एत उद्धवते प्रश्नाः सर्वे साधु निरूपिताः ॥ किं वर्णितेन बहुना लक्षणं गुणदोषयोः ॥ गुणदोषदृशिर्दोषो गुणस्तूभयवर्जितः ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ उद्धव उवाच ॥ विधिश्च प्रतिषेधश्च निगमो हीश्वरस्य ते ॥ अवेक्षतेऽरविं दाक्षगुणं दोषं च कर्मणाम् १ वर्णाश्रमविकल्पं च प्रतिलोमानुलोमजम् ॥ द्रव्यदेशवयः कालान्स्वर्गं नरकमेव च २ गुणदोषमिदादृष्टि मंतरेण वचस्तव ॥ निःश्रेयसं कथं नृणां निषेधा विधिलक्षणम् ३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्चक्षुस्तवेश्वर ॥ श्रेयस्त्वनुपलब्धेऽर्थे साध्यसाधनयोरपि ४

मभावेन तदधिकारिणां वर्णानामाश्रमाणां विकल्पं भेदं च गुणदोषरूपमवेक्षते प्रतिलोमानुलोमजं च गुणदोषं च तथैवावेक्षते प्रतिलोमजा उत्तमवर्णा सुस्त्रीषु हनि वर्णेभ्यः पुरुषेभ्यो जाताः सूतवैदेहकादयः अनुलोमजास्तूतमवर्णेभ्यः पुरुषेभ्यो हीनवर्णा सुस्त्रीषु जाता मूर्धावसिक्तांबष्ठादयस्तेषां च असत्संतस्तु विज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजा इति गुणदोषौ द्रव्यादीन् कर्मार्हता नर्हताभ्याम् स्वर्गनरकं च तत्फलतया गुणदोषरूपमेवावेक्षते एतच्चोत्तराध्याये प्रपंचयिष्यते २ तथाऽपि प्रस्तुते किमायातमत आह गुणदोषेति गुणदोषदृशिर्दोष इति निराकृतत्वाद्गुणदोषमिदादृष्टि मंतरेण तां विनानिषेधा विधिलक्षणं कर्मकांडगतं तव वचः कथम् तच्च त्रयोऽंतरेण नृणां निःश्रेयसं कथं स्यात्तत्रापि श्रोतव्यो मंतव्य इति साधनविधेर्नानुध्यायेद्ब्रह्म नृशब्दान्वाचो विग्लापनं हितदित्यादि निषेधस्य चावश्यकत्वादिति भावः यद्गुणदोषमिदादृष्टिरूपं निषेधविलक्षणं तव वचो विनेति सामानाधिकरण्यमेवास्तु यद्वा गुणदोषमिदादृष्टि मंतरेण निषेधविधिलक्षणमपि वचः कथं नु तत्त्वमस्यादिवाक्यवन्निःश्रेयसपरं स्यात् सर्वस्य वेदस्य तत्परत्वांगीकारादित्यर्थः ३ ननु पितरो देवाश्च सर्वज्ञाः प्रत्यक्षतो दृष्ट्वा मनुष्येभ्यः कथायिष्यंति नेत्याह पित्रादीनां सर्वेषां तव त्वद्वाक्यरूपो वेद एव तु श्रेयः श्रेष्ठं चक्षुः प्रमापकम् क्व अनुपलब्धेऽर्थे मोक्षे स्वर्गादौ च तथा साध्यसाधनयोरिदमस्य साध्यमिदमस्य साधनमित्यत्रापि तदेवं गुणदोषदृष्ट्यभावे निःश्रेयसं न घटेत् ४

अ०

१९

॥ ३७ ॥

किंचशास्त्रेणैवविहितांभेददृष्टिंतास्मिन्नेवद्विपयेशास्त्रं कथंनिवर्तयेदित्याह तेनिगमात्त्वदाज्ञारूपाद्वेदादेवनहिस्वतः यस्मादर्थप्राप्तत्वेननिवर्तत हस्फुटम् भ्रमोभवतितानिनिवर्तयेतिशेषः ५ वि
पयाभेदेप्याधिकारिभेदेनाविरोधंवलुं प्रथमयोगत्रयमाह योगादिति योगाउपायाब्रह्मकर्मदेवताकाण्डैः प्रोक्ताः कर्मचानिष्कामम् श्रेयोविधित्सयामोक्षसाधनेच्छया अन्यउपायोनास्तीतिका
म्यकर्मादिकं व्यावर्तयति तथाचोत्तराध्यायेस्फुटीकरिष्यति यएतानित्यादिना ६ तेष्वधिकारिभेदमाह निर्विण्णानामितिद्वाभ्याम् इहएषांमध्येकर्मसुनिर्विण्णानांदुःखबुद्ध्यातत्फलेषुवि
रक्तानामतएवतत्साधनभूतकर्मन्यासिनांज्ञानयोगःसिद्धिदइत्युत्तरेणान्वयः अनिर्विण्णचित्तानांदुःखबुद्धिशून्यानाम् अतःकामिनांतत्फलेष्वविरक्तानामित्यर्थः ७ यदृच्छयाकेनापिभा
ग्योदयेन तत्रकाम्यकर्मसुप्रवर्तमानस्यसर्वात्मनाविधिप्रतिषेधाधिकारइत्युत्तराध्यायेवक्ष्यति निष्कामकर्मयोगाधिकारिणस्तुयथाशक्ति सचज्ञानभक्तियोगाधिकारात्प्रागेव तदधिकृत
योस्तुस्वल्पः ताभ्यांसिद्धानांतुनकिंचिदिति ८ सावधिकर्मयोगमाह तावदितिनवभिः कर्माणिनित्यनैमित्तिकानि यावतायावत् ९ कर्मयोगिनोज्ञानभक्तिभूमिकारोहप्रकारमाह स्वधर्मस्थ
इति अनाशीःकामोऽफलकामः अन्यत्रिषिद्धकाम्यंच नरकयानंहिद्वेधैव विहितातिक्रमाद्वानिषिद्धाचरणाद्वा अतःस्वधर्मस्थत्वान्निषिद्धवर्जनाच्च नरकंनयाति अफलकामत्वान्नस्वर्गमपी
गुणदोषभिदादृष्टिर्निगमात्तेनहिस्वतः ॥ निगमेनापवादश्चभिदायाइतिहभ्रमः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ योगास्त्रयोमयाप्रोक्तानृणांश्रेयोविधित्सया ॥ ज्ञानं
कर्मचभक्तिश्चनोपायोऽन्योऽस्ति कुत्रचित् ६ निर्विण्णानांज्ञानयोगोन्यासिनामिहकर्मसु ॥ तेष्वनिर्विण्णचित्तानांकर्मयोगस्तुकामिनाम् ७ यदृच्छया
मत्कथादौजातश्रद्धस्तुयःपुमान् ॥ ननिर्विण्णोनातिसक्तोभक्तियोगोऽस्यसिद्धिदः ८ तावत्कर्माणि कुर्वीतननिर्विद्येतयावता ॥ मत्कथाश्रवणादैवाश्रद्धा
यावन्नजायते ९ स्वधर्मस्थोयजन्यज्ञैरनाशीःकामउद्धव ॥ नयातिस्वर्गनरकौयदन्यन्नसमाचरेत् १० अस्मिँल्लोकेवर्तमानःस्वधर्मस्थोऽनघःशुचिः ॥ ज्ञा
नंविशुद्धमाप्नोतिमद्वक्तिंवायदृच्छया ११ स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छंतिलोकंनिरयिणस्तथा ॥ साधकंज्ञानभक्तिभ्यामुभयंतदसाधकम् १२ ननरःस्वर्गतिंकां
क्षेत्रारकींवाविचक्षणः ॥ नेमंलोकंचकांक्षेतदेहावेशात्प्रमाद्यति १३ एतद्विद्वान्पुरामृत्योरभवायघटेतसः ॥ अप्रमत्तइदंज्ञात्वामर्त्यमप्यर्थसिद्धिदम् १४
छिद्यमानंयमैरैतैःकृतनीडंवनस्पतिम् ॥ खगःस्वकेतमुत्सृज्यक्षेमंयातिह्यलंपटः १५ अहोरात्रैश्छिद्यमानंबुद्धायुर्भयवेपथुः ॥ मुक्तसंगःपरंबुद्धानिरीहउ
पशाम्यति १६ नृदेहमाद्यंसुलभंसुदुर्लभंलुप्यंसुकल्पंगुरुकर्णधारम् ॥ मयाऽनुकूलेननभस्वतेरितंपुमान्मवाब्धिनतरेत्सआत्महा १७

त्यर्थः १० किंतु अस्मिँल्लोकेऽस्मिन्नेवदेहेअनघोनिषिद्धत्यागी अतःशुचिर्निवृत्तरागादिमलः यदृच्छयेतिकेवलज्ञानादापिभक्तेर्दुर्लभतांद्योतयति ११ अनेनप्रकारेणज्ञानभक्तिसाधनत्वान्नर
देहंस्तौति स्वर्गिणोऽपीति निरयिणइतिदृष्टांतत्वेनोक्तम् ज्ञानभक्तिभ्यांज्ञानभक्तयोः तदुभयंस्वर्गिनारकिशरीरम् १२ अतो नरःस्वर्गतिंकांक्षेत नारकीमितिदृष्टांतः यद्वा स्वर्गनरक
साधनकर्माणिनकुर्यादित्यर्थः अस्याति श्रेष्ठत्वात्पुनरपिमनुष्योभवेयमित्यापिनकांक्षेत यतोदेहावेशादेहासक्त्यास्वार्थेप्रमाद्यत्यवधानशून्योभवति १३ अपित्वेतदेहसाधकमिति विद्वांस्त
त्रार्थासिद्धिदमपिमर्त्यज्ञात्वाऽप्रमत्तोऽनलसःसन्मृत्योःपूर्वमेवमोक्षायघटेतप्रयत्नंकुर्यात् १४ अप्रमत्तोमुक्तसंगःसुखंप्राप्नोतीत्यत्रदृष्टांतः छिद्यमानमिति यमैर्यमवन्निर्दयैःपुरुषैः कृतनीडंय
स्मिंस्तम् स्वकेतंस्वस्याश्रयम् अलंपटोऽनासक्तः १५ दाष्टीतिकमाह अहोरात्रैश्छिद्यमानमायुर्बुद्ध्या भयेनवेपथुःकंपोयस्यसः १६ एवमप्रयतमानंप्रमत्तंनिंदति नृदेहंलुप्यंवांप्राप्येत्यध्या
हारः योमवाब्धिनतरेत्सआत्महा तत्रहेतवः आद्यंसर्वफलानांमूलम् एतदुपार्जितकर्माभिःसर्वप्राप्तेः किंच सुदुर्लभमुद्यमकोटिभिरपिप्राप्तुमशक्यम् तथाऽपितुसुलभम् यदृच्छयालब्धत्वात्
तंचसुकल्पंपटुतरम् किंच गुरुःसांश्रितमात्रएवकर्णधारोनेतायस्यतम् मयाचस्मृतमात्रेणानुकूलमारुतेनप्रोरितम् १७

भा० पु०

॥३८॥

एवंतावदविरक्तस्यवैराग्यद्वाराज्ञानभक्तिसाधकं कर्मयोगमुक्त्वेदानीं सम्यग्विरक्तस्यज्ञानयोगंतस्यचज्ञानप्राप्तेः पूर्वकिंचित्कृत्यं वर्जनीयं चाऽऽह सार्धैर्नवभिः यदात्वारंभेषुकर्मसुनिर्विण्णो दुःखदर्शनेनोद्विग्नस्तत्फलपुर्विरक्तश्चतदासंयतेन्द्रियः सन्नात्मनोऽभ्यासेनाऽऽत्मविषयवृत्तिसंतत्या अचलं यथाभवतितथामनोधारयेत् १८ तत्रप्रथममेवात्यंतधारणासंभवात्तत्स्वभावानुसारेणवशीकरणमाह यर्हिआशुभ्राम्यत्परिभ्रमदनवस्थितंभवतितदाऽनुरोधेनकिंचिदपेक्षापूरणद्वारेण १९ ननुतर्हि यथापूर्वमेवस्यात्तत्राऽऽह मनोगतिंतुनाविसृजेन्नोपेक्षेतकिंत्वप्रमतः सन्लक्षयेदित्यर्थः २० अनुरोधमार्गसदृष्टांतस्तौति एषः अनुवृत्तिमार्गेणमनसः संग्रहः परमोयोगः तत्साधनत्वादुपचारेणस्तुतिः यथाअदां तस्यदमनीयस्यार्वतोऽश्वस्यहृदयज्ञत्वंस्वाभिप्रायेणगतिमान्विच्छन्नपेक्षमाणोऽश्वधारकः प्रथमं किंचित्प्रतिमनुवर्ततेतदाचरश्मिनातंघृत्वैवगच्छतिमनूपेक्षतेतद्वदित्यर्थः २१ एवमीषद्वशीकृतस्यमनसोऽत्यंतनैश्वल्योपायानाह सांख्येनेतित्रिभिः सांख्येनतत्त्वविवेकेनसर्वभावानांमहदादिदेहांतानामनुलोमतः प्रकृत्यादिक्रमेणभवंप्रतिलोमतः पृथिव्यादिक्रमेणाप्ययंचान्वनुध्यायेत् प्रसीदतिनिश्चलंभवति २२ ननुपायसहस्रेणापिमनोविषयाकारतांत्यजतिकिंभूयोभूयउपदेशेनेतिचेत्तत्राऽऽह निर्विण्णस्येति ततश्चागमापायिषुतेष्ववधिभूतात्मदर्शनात्तदविवेकापन्नसंसारोनिर्विण्णस्यातोविरक्तस्यततश्चोक्तवेदिनोगुरूपयदारंभेषुनिर्विण्णोविरक्तः संयतेन्द्रियः ॥ अभ्यासेनाऽऽत्मनोयोगीधारयेदचलंमनः १८ धार्यमाणंमनोयर्हिभ्राम्यदाश्चनवस्थितम् ॥ अतंद्रितोऽनुरोधेनमार्गेणाऽऽत्मवशंनयेत् १९ मनोगतिंनविसृजेज्जितप्राणोजितेन्द्रियः ॥ सत्त्वसंपन्नयाबुद्ध्यामनआत्मवशंनयेत् २० एषवैपरमोयोगोमनसः संग्रहः स्मृतः ॥ हृदयज्ञत्वमान्विच्छन्दम्यस्येवार्वतोमुहुः २१ सांख्येनसर्वभावानांप्रतिलोमानुलोमतः ॥ भवाप्ययावनुध्यायेन्मनोयावत्प्रसीदति २२ निर्विण्णस्यविरक्तस्यपुरुषस्योक्तवेदिनः ॥ मनस्त्यजतिदौरात्म्यंचिंतितस्यानुचिंतया २३ यमादिभिर्योगपथैरान्वीक्षिक्याचविद्यया ॥ ममार्चोपासनाभिर्वानान्यैर्योग्यं स्मरेन्मनः २४ यदिकुर्यात्प्रमादेनयोगीकर्मविगर्हितम् ॥ योगेनैवदहेदंहोनान्यतत्रकदाचन २५ स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः ॥ कर्मणांजात्यशुद्धानामनेननियमःकृतः ॥ गुणदोषविधानेनसंगानांत्याजनेच्छया २६

दिष्टार्थालोचकस्यततो गुरूपदिष्टस्यैवचित्तितस्यपुनः पुनरनुचिंतयादौरात्म्यंदेहाद्यभिमानंत्यजति २३ किंच यमादिभिर्योगमार्गैरान्वीक्षिक्यापदार्थद्वयशोधनेनममार्चनध्यानादिभिर्वावाशब्देनास्यपक्षस्यस्वातंत्र्यंदर्शयति एतैरुपायैर्योग्यं परमात्मानं मनः स्मरेन्नान्यैरतो न्यत्रकुर्यादित्यर्थः २४ ननुपापापत्तौ प्रायश्चित्तं कार्यमेव तत्राऽऽह यदीति योगेनज्ञानाभ्यासेनैवएतच्चभक्तस्यापिनामकीर्तनाद्युपलक्षणार्थम् नान्यत्कृच्छ्रादि २५ ननुनित्यनैमित्तिकं कर्मसत्त्वशोधकत्वाद्गुणोहिंसादिकंत्वशुद्धिहेतुत्वादोषः तत्रचतन्निवर्तकत्वात्कृच्छ्रादिप्रायश्चित्तंगुणइतिविधिप्रतिषेधाभ्यामुक्तत्वात्प्रायश्चित्तंविनायोगेनैवकथं पापंदहेत्तत्राऽऽह स्वेस्वइतिसार्धेन स एवगुणेनेतरः तदुपपादयति यस्माद्विधिप्रतिषेधाभ्यामनेनगुणदोषविधानेनकर्मणांनियमः संकोचःकृतःकृतइत्यतआह जात्याउत्पत्त्यैवाशुद्धानाम् सचप्राप्तानांसंगानांत्याजनेच्छयाअयंभावः पुरुषस्याशुद्धिर्नामनप्रवृत्तेरन्याऽस्ति स्वाभाविकप्रवृत्त्यैवतस्यमलिनत्वात् नचसहसासर्वतोनिवृत्तिः कर्तुंशक्यते अतइदंनकर्तव्यमिदमेवकर्तव्यमित्येवंस्वाभाविकप्रवृत्तिसंकोचद्वारेणनिवृत्तिरवक्रियते यथाचनप्रवृत्तिपरोवेदस्तथोत्तराध्यायेवक्ष्यामउत्पत्त्यैवहिकामेष्वित्यादिनअतोयोगिनःस्वाभाविकप्रवृत्त्यभावान्नप्रायश्चित्तादिविधिगोचरतेति २६

अ०

२०

॥३८॥

भक्त्याधिकारिणोभक्तियोगमाह जातश्रद्धा इति नवभिः मत्कथासु जातश्रद्धोऽतएवान्येषु कर्मसूद्धिप्रोक्ततत्फलैषु विरक्तः तदाह वेदेति यद्यपि वेदतथाऽपितत्परित्यागेऽनीश्वरोऽसक्तः २७
 एवंभूतोयःश्रद्धालुर्भक्त्यैवसर्वभविष्यतीतिदृढनिश्चयःसंस्तुतस्तदनंतरंमांप्रीत्याभजेत विषयांस्तुसेवमानोपितेषुप्रीतिंनकुर्यादित्याह गर्हयान्नि २८ कथंभजेतकिंवाततोभवतितदाह
 प्रोक्तेनेतिद्वाभ्याम् श्रद्धामृतकथायामेशश्चन्मदनुकीर्तनमित्यादिनातत्रतत्रोक्तेनमामासकृत्रित्यंभजतोहृदय्याहृद्वताःकामानश्यंति २९ हृदयमेवग्रंथिरहंकारस्तत्पूर्वकाश्चसर्वसंशया
 असंभावनादयः कर्माण्यनारब्धफलानिसंसारहेतुभूतानिच ३० तदेवंव्यवस्थयाऽधिकारत्रयमुक्तम् तत्रचभक्तेरन्यनिरपेक्षत्वाद्व्यस्यचतत्सापेक्षत्वाद्भक्तियोगएवश्रेष्ठइत्युपसंहरति तस्मा
 दितित्रिभिः मदात्मनोमय्यात्माचिन्त्यस्यतस्य श्रेयःश्रेयःसाधनम् ३१ तत्रहेतुः यत्कर्मभिरित्यादिइतरैरपितीर्थयात्राव्रतादिभिः श्रेयःसाधनैर्यद्वाव्यंसत्त्वशुद्ध्यादितत्सर्वमंजसा
 अनायासेनैव स्वर्गमपवर्गमद्वामवैकुण्ठलभतएव वांछातुनास्तीत्युक्तंयदिवांछतीति ३२ ३३ तत्रहेतुमाह नकिंचिदिति धीराधीमंतोयतोममएकांतिनोमय्येवप्रीतियुक्ताअतोमयादत्त

जातश्रद्धोमत्कथासुनिर्विण्णःसर्वकर्मसु ॥ वेददुःखात्मकान्कामान्परित्यागेऽप्यनीश्वरः २७ ततोभजेतमांप्रीतःश्रद्धालुर्दृढनिश्चयः ॥ जुषमाणश्चतान्का
 मान्दुःखोदार्कंश्चगर्हयन् २८ प्रोक्तेनभक्तियोगेनभजतोमाऽसकृन्मुनेः ॥ कामाहृदय्यानश्यंति सर्वेमायिहदिस्थिते २९ भिद्यतेहृदयग्रंथिश्छिद्यंतेसर्वसंश
 याः ॥ क्षयिंतेचास्यकर्माणिमायिदृष्टेऽखिलात्मनि ३० तस्मान्मद्भक्तियुक्तस्ययोगिनोवैमदात्मनः ॥ नज्ञानंनचवैराग्यंप्रायःश्रेयोभवेदिह ३१ यत्कर्म
 भिर्यत्पसाज्ञानवैराग्यतश्चयत् ॥ योगेनदानधर्मेणश्रेयोभिरितरैरपि ३२ सर्वमद्भक्तियोगेनमद्भक्तो लभतेऽजसा ॥ स्वर्गापवर्गमद्वामकथंचिद्यादिवांछति ३३
 नकिंचित्साधवोधीराभक्ताह्येकांतिनोमम ॥ वांछंत्यपिमयादत्तंकैवल्यमपुनर्भवम् ३४ नैरपैक्ष्यंपरंप्राहुर्निःश्रेयसमनल्पकम् ॥ तस्मान्निराशिषोभक्तिर्नि
 रपेक्षस्यमेभवेत् ३५ नमय्येकांतभक्तानांगुणदोषोद्भवागुणाः ॥ साधूनांसमाचितानांबुद्धेःपरमुपेयुषाम् ३६ एवमेतान्मयादिष्टाननुतिष्ठंतिमेपथः ॥ क्षेमं
 विदंतिमत्स्थानंयद्ब्रह्मपरमंविदुः ॥ ३७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यएतान्मत्पथोहि
 त्वाभक्तिज्ञानक्रियात्मकान् ॥ क्षुद्रान्कामांश्चलैःप्राणैर्जुषंतःसंसरंति ते १

मपिनगृह्णन्ति किंवक्तव्यंनवांछंतीत्यर्थः अपुनर्भवमात्यंतिकमपिकैवल्यम् ३४ तदुपपादयति नैरपेक्ष्यमेवपरमुत्कृष्टमनल्पकंमहन्निःश्रेयसफलंतत्साधनंचप्राहुः मेभक्तिर्निराशिषः
 प्रार्थनाशून्यस्यनिरपेक्षस्यप्रार्थनाकारणभूतापेक्षारहितस्यपुंसोभवेत् यद्वामेनिरपेक्षस्ययाभक्तिःसानिराशिषोभवेदित्यर्थः ३५ अनेनप्रकारेणसिद्धानांगुणदोषादिति विरोधपरिहारमुपसंहर
 तिनमयीति गुणदोषैर्विहितप्रतिषिद्धैरुद्भवोयेपांतेगुणाःपुण्यपापादयःसाधूनांनिरस्तरागादीनामतःसमाचितानामतएवबुद्धेः परमीश्वरंप्राप्तानाम् ३६ काम्यकर्मनिष्ठानिदिष्यन्नेतान्मुक्ति
 मार्गानुपसंहरति एवमिति मेषथोमत्प्राप्त्युपायान्नेनुतिष्ठंति तेक्षेमंकालमायादिरहितंममलोकंविदंतियत्परमंब्रह्मतत्त्वविदुः ॥ ३७ ॥ ॥ इत्येकादशोटीकायांविंशतितमोऽध्यायः ॥
 ॥ २० ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ जयतिस्वपरानंदःपरानंदनृकेसरी ॥ यत्कृपालवलेशेनश्रीधरःसत्कृतिःकृती ॥ १ ॥

भा० पु०

॥ ३९ ॥

ईक्षतामिच्छयांसंतः क्षमंतां ममसाहसम् ॥ मया हि स्वीयबोधाय कृतमेतन्न सर्वतः ॥ २॥ एकविंशो क्रियाज्ञानभक्तिष्वनधिकारिणाम् ॥ कामिनां द्रव्यदेशादिगुणदोषाः प्रपञ्चिताः ॥ ३॥ तदेवं गुणदोष
व्यवस्थार्थयोगत्रयमुक्तं तत्र ज्ञानभक्तिसिद्धानां नार्किंचिद्गुणदोषौ साधकानां तु प्रथमतो निवृत्तिकर्मनिष्ठानां यथाशक्ति नित्यनैमित्तिकं कर्मसत्त्वशोधकत्वाद्गुणः तदकरणं निषिद्धकरणंच तन्मली
मसकरणत्वादोषः तन्निवर्तकत्वाच्च प्रायश्चित्तं गुणः विशुद्धसत्त्वानां तु ज्ञाननिष्ठानां ज्ञानाभ्यास एव सिद्धिहेतुत्वाद्गुणः भक्तिनिष्ठानां पुनः श्रवणकीर्तनादिभक्तिरेव गुणः तद्विरुद्धं सर्वमुभयेपादो
ष इत्युक्तम् इदानीं ये तु न सिद्धानां पिसाधकाः किंतु केवलं काम्यकर्मप्रधानास्तेषां सकलगुणदोषान्प्रपञ्चयिष्यन्नादौ तानतिबहिर्मुखाद्भिदाति यएतानिति मत्पथो मदुक्तमार्गान्शुद्धांस्तुच्छांश्चलै
रस्थिरैः प्राणैर्देहवायुभिरिन्द्रियैर्वाजुषंतः सेवमाना भवन्ति ते संसरांति निखिलगुणदोषभाक्त्वेन नानायोनीः प्राप्नुवंतीत्यर्थः १ ननु तैरेव कर्मभिः केचिद्गुणदोषभाजः केचिन्नेतिकुतो वैषम्यम् न ह्य
भिना केचित्पुण्यं ते केचिन्नेति संभवति तत्राऽऽह स्वेस्वइति अधिकारभेदेन कल्पितौ गुणदोषौ न वस्तुनिष्ठाविति भावः २ तदाह शुद्धचशुद्धी इति विचिकित्सार्थयोग्यमयोग्यवेतिसंदेहद्वारा
स्वाभाविकप्रवृत्तिप्रतिबंधार्थमित्यर्थः तत्र शुद्धचशुद्धी योग्यत्वायोग्यत्वे गुणदोषौ तन्निमित्तोपादेयत्वानुपादेयत्वे शुभाशुभौ तन्निमित्तावर्थानर्थौ ३ तत्र शुद्धचशुद्धी धर्मार्थम् शुद्धेन धर्मः अशु
द्धेना धर्म इति गुणदोषौ व्यवहारार्थम् अशुद्धावपिराजादीनां व्यवहारदर्शनाद्युपादेयं नान्यदिति शुभाशुभौ यात्रार्थदोषत्वेऽप्यापत्सु शरीरनिर्वाहमात्रोपादानेन पापमाधिकोपादाने तु पापमि

स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः ॥ विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरेष निश्चयः २ शुद्धचशुद्धी विधीयेते समानेष्वपि वस्तुषु ॥ द्रव्यस्य विचिकित्सा
र्थगुणदोषौ शुभाशुभौ ३ धर्मार्थव्यवहारार्थयात्रार्थमिति चानघ ॥ दर्शितोऽयं मयाऽऽचारो धर्ममुद्धृतां धुरम् ४ भूम्यं व्यवस्थानिलाकाशाभूतानां पञ्चधा तवः
आब्रह्मस्थावरादीनां शारीरा आत्मसंयुताः ५ वेदेन नामरूपाणि विषमाणि समेष्वपि ॥ धातुषूद्धवकल्प्यं तएतेषां स्वार्थसिद्धये ६ देशकालादिभावानां वस्तू
नां मम सत्तम ॥ गुणदोषौ विधीयेते नियमार्थं हि कर्मणाम् ७ अकृष्णसारो देशानामब्रह्मण्योऽशुचिर्भवेत् ॥ कृष्णसारोऽप्यसौ वीरकीटका संस्कृतेरिणम् ८
कर्मण्यो गुणवान्कालो द्रव्यतः स्वतएव वा ॥ यतो निवर्तते कर्मसदोषोऽकर्मकः स्मृतः ९

ति मयामन्वादि रूपेण धर्मरूपां धुरं भारम् कर्मजडानामित्यर्थः ४ शुद्धचशुद्धी प्रपञ्चयिष्यन्वेदोक्तत्वेन तदभिनिवेशो माभूदिति समानेष्वपि वस्तुष्वित्युक्तं तत्प्रपञ्चयति भूमीति त्रिभिः
भूतानां प्राणिनामधारयंतीति धातवः कारणानि शारीराः शरीरारंभकाः देहतः साम्यमुक्तं जीवतोऽप्याह आत्मसंयुता इति ५ धातुषु देहेषु नामरूपाणि वर्णाश्रमादीनि कल्पनायाः प्रयोजन
माह एतेषां प्राणिनां स्वार्थसिद्धये प्रवृत्तिनियमद्वारा धर्मादिपुरुषार्थसिद्धये ६ न केवलं देहेष्वेवापि तु देशकालादिभावानामपि आदिशब्देनानुपादेयानां फलनिमित्ताधिकारिणां ग्रहणम् वस्तू
नामुपादेयानां ब्रीह्यादीनामपि मम मया नियमार्थं संकोचार्थमित्यर्थः ७ एवं गुणदोषविषयं परिशोध्यतयोः शुद्धचशुद्धी मूलत्वाच्च शुद्धचशुद्धी प्रपञ्चयति अकृष्णसार इत्यष्टभिः देशानां मध्ये कृ
ष्णहरिणरहितोऽशुचिः तत्राप्यब्रह्मण्यो ब्राह्मणभक्तिशून्योऽत्यंतमशुचिः कृष्णसारोऽपि कृष्णेन मृगेण सारः श्रेष्ठोयः सोऽप्यसौ वीरकीटः सुवीराः सत्पुरुषास्तद्वान्सौ वीरः कीटोऽपिशुचिः
तदुक्तम् 'सवैपुण्यतमो देशः सत्पात्रं यत्र लभ्यत' इति तद्वर्जितोयः कीटोऽगवंगकलिंगादिः असंस्कृतः संमार्जनादिशून्यो म्लेच्छबहुलो वा ईरिणमूपरम् एकवद्भावः तदशुचिं तदन्यः शुचिरित्य
र्थो दुक्तं भवति ८ कालस्य शुद्धचशुद्धी दर्शयति कर्मण्यइति द्रव्यतो द्रव्यसंपत्त्या स्वतो वा पूर्वाह्लादिर्यः कर्मण्यः कर्माहः सकालस्तास्मिन्कर्मणि गुणवान् यतोयस्मिन् द्रव्यालाभेन वाराष्ट्रविष्ठवा
दिना वा कर्मनिवर्तते यश्च सूतकादौ देशाहादिलक्षणोऽकर्मकः कर्मानर्हः स्मृतः सकालो दोषः अशुद्ध इत्यर्थः ९

अ०

२१

॥ ३९ ॥

वस्तुशब्दोपात्तानां द्रव्याणां शुद्धचशुद्धीर्दर्शयति द्रव्यस्येति चतुर्भिः द्रव्येण तोयादिना शुद्धिर्मूत्रादिना त्वशुद्धिः वचनेन शुद्धमशुद्धं वेति संदेहशुद्धमित्येवं रूपेण ब्राह्मणवचनेन शुद्धिर्विपरीतेना
शुद्धिः संस्कारेण प्रोक्षणादिना पुष्पादेः शुद्धिरवघ्राणादिना त्वशुद्धिः कालेन दशाहादिना नवोदकादेः शुद्धिः 'काले मेघोदकं ग्राह्यं वर्ज्यं तु ज्यहमेव हि अकाले दशरात्रं स्यात्ततः शुद्धिर्विधीयते' वि
परीतेना शुद्धिः पथुषितान्नादेरशुद्धिः अन्तःशुद्ध्युपहसानां तडागाद्युदकानां महत्त्वाल्पत्वाभ्यां शुद्धचशुद्धी १० शक्त्याऽशक्त्या सूर्योपरागादिसूतकान्नादेः शक्त्यान्प्रत्यशुद्धिरशक्त्यान्प्रतिशुद्धिः व
द्वयापुत्रजननादौ दशाहाद्वहिर्ज्ञानेन शुद्धिर्ज्ञानेना शुद्धिः समृद्धचशुद्धी ११ सत्त्वादेः समृद्धं प्रत्यशुद्धिर्दरिद्रं प्रतिशुद्धिः तत्रापि विशेषमाह यादिति एते च द्रव्यवचनादयो द्रव्याशुद्धिद्वारा आत्म
नेयदधं कुर्वति तद्देशावस्थानुसारत एव यथा यथावत्कुर्वति न सर्वतः त यान्येष्वेव देशेषु कुर्वति न तु चौराद्याकुले तथारोगादिव्यतिरिक्त्युवाच्यवस्थाया मेव कुर्वति न बाल्यरोगाद्यवस्थाया मिति
तथा च स्मृतिः 'देशं कालं तथाऽऽत्मानं द्रव्यं द्रव्यप्रयोजनम् उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा शौचं प्रकल्पयेदिति' ११ द्रव्यादिभिर्द्रव्यस्य शुद्धिरित्युक्तं तत्र वचनादिशुद्धिरेकरूपैव द्रव्यतस्तु शुद्धिर्बहु
पेति तां प्रपंचयति धान्येति दारुलौकिकं ग्रहचमसादि च अस्थिगजदंतादि रसास्तैलघृतादयः तैजसाः सुवर्णादयः तेषां पार्थिवानां च रथ्या कर्दमघट्टकादीनां यथायथं कालादिभिः शुद्धिः तत्रापि
काकांत्यजाद्युपघाततारतम्येन देशकालावस्थाद्यनुसारेणैव एतैरन्यैश्च युतायुतैर्भिलितैः केवलैश्च कालस्य पुनर्ग्रहणं युतत्वप्रदर्शनार्थम् १२ अस्पृश्यस्पर्शशुद्धिमुक्त्वा लेपविषयेऽप्याह य

द्रव्यस्थशुद्धचशुद्धी च द्रव्येण वचनेन च ॥ संस्कारेणाथ कालेन महत्त्वाल्पतयाऽथवा १० शक्त्याऽशक्त्याऽथवा बुद्ध्या समृद्ध्या च यदात्मने ॥ अधं कुर्वति हियथा
देशावस्थानुसारतः ११ धान्यदार्वास्थितं तूनां रसतैजसचर्मणाम् ॥ कालवाय्वग्निमृतोयैः पार्थिवानां युतायुतैः १२ अमेध्यलिप्तं यद्येन गंधं लेपं व्यपोह
ति ॥ भजते प्रकृतिं तस्य तच्छौचं तावदिष्यते १३ स्नानदानतपो वस्थावीर्यसंस्कारकर्मभिः ॥ मत्स्मृत्या चाऽऽत्मनः शौचं शुद्धः कर्माचरो द्विजः १४ मंत्र
स्य च परिज्ञानं कर्मशुद्धिर्मदर्पणम् ॥ धर्मः संपद्यते षड्विधमस्त्वविपर्ययः १५ क्वचिद्गुणोऽपि दोषः स्याद्दोषोऽपि विधिना गुणः ॥ गुणदोषार्थनियमस्तद्विदा
मेव वाधते १६ समानकर्माचरणं पतितानां न पातकम् ॥ औत्पत्तिको गुणः संगो न शयानः पतत्यधः १७

त्पीठपात्रवस्त्रादियेन तक्षणक्षाराम्लोदकादिना गंधं लेपं च व्यपोहतित्यजिः स्वगतं च मलं त्यक्त्वा प्रकृतिं स्वमेवरूपं भजते तस्य तच्छौचं शोधकम् यावता च तक्षणदिनाव्यपोहति तावत्प्रमाणं
स्वरूपत आवृत्तितो वा तत्कर्तव्यमिष्यते १३ एवं तावद्द्रव्यशुद्धिरुक्ता इदानीं कर्तव्यशुद्धिमाह स्नानेति अवस्थाकौमारादिः वीर्यशक्तिः संस्कारउपनयनादिः कर्मसंध्योपासनदीक्षादिलक्षणम्
आत्मनः साहंकारस्य कर्तुरेतैः स्नानादिभिर्यथायथं तत्कार्यानुसारिणी शुद्धिः इयंच शुद्धिर्न व्यवहारार्था किं तु विहितकर्मा र्थेत्याह शुद्ध इति द्विज इत्युपलक्षणं शूद्रादेरपि १४ मंत्रशुद्धिमाह सह
रुमुखाद्यथावत्परिज्ञानं मंत्रशुद्धिः कर्मशुद्धिमाह ईश्वरार्पणं कर्मणः शुद्धिः धर्माद्यर्थशुद्धचशुद्धी प्रपंचतः प्रदर्शयोपसंहरति धर्म इति देशकालद्रव्यकर्तृमंत्रकर्मभिः षड्विधैर्धर्मः संपद्यते एतेषां
यो विपर्ययः सोऽधर्मस्तद्धेतुरित्यर्थः १५ अयंच गुणदोषविभागो न वास्तव इत्याह क्वचिदिति आपदि प्रतिग्रहो गुणोऽप्यनापदि निषिद्धत्वादोषः परधर्मश्च परस्य गुणोऽपि स्वस्य दोषः दोषोऽपि
कुटुंबत्यागादिर्विरक्तादेर्न दोषोऽपि तु विधिवलेन गुणः एव योऽयं गुणदोषयोरेकस्मिन्नर्थे नियमो गुणदोषार्थवा यो नियमो नियामकं शास्त्रं स तयोर्भेदमेव वाधते १६ दोषस्य क्वचिद्दोषत्वाभावे गुण
त्वे चोदाहरणं दर्शयति समानस्य तस्यैव कर्मणः सुरापानादेराचरणमपतितानां पतनहेतुरपि जात्या कर्मणा वापतितानां पुनः पातकमधिकारप्रशङ्कं न भवति पूर्वमेव पतितत्वात् अतोऽत्र दोषस्या
पि दोषतानास्तत्त्यर्थः तथा संगोऽपि यो यतेर्दोषः स गृहस्थस्य औत्पत्तिकः पूर्वस्वीकृतो न दोषोऽपि तु गुणः ऋतौ भार्यामुपेयादित्यादिविधानात् उभयत्र दृष्टान्तः पूर्वमेवाधः शयानो यथानपततीति १७

भा०ए०

४०॥

अ०

२१

॥४०॥

अतो गुणदोषनियमविधीनां प्रवृत्तिसंकोचद्वारानिवृत्तावेव तात्पर्यमित्यभिप्रेत्याह यतो यत इति १८ यथा श्रुतप्रवृत्तिपरतां वेदस्य निराकर्तुं प्रवृत्तिमार्गस्यानर्थहेतुतां दर्शयति विषयेष्विति चतुर्भिः संग आसक्तिः तत्र तेषु विषयेषु येन प्रतिहन्यते कामस्तेन सह कामादेव कलिः कलहो विवादः १९ दुर्विषहस्तीव्रः तमः संमोहः तं क्रोधम् चेतनाकार्याकार्यस्मृतिः द्रुतं शीघ्रम् २० शून्याय कल्पते असत्तुल्यो भवतीत्यर्थः स्वार्थविभ्रंशः पुरुषार्थहानिः मूर्छितस्य मृततुल्यस्य २१ तत्तुल्यत्वं प्रपंचयति विषयेति व्यर्थवृक्षं जीविकयैव योजीवन्वर्तते समूर्छिततुल्यः अत एव यो भस्त्रेव श्वसन्वर्तते समृततुल्यः अतः स्वार्थनाश इत्यर्थः २२ ननु प्रवृत्तस्य स्वर्गादिफलश्रवणात्कुतः स्वार्थविभ्रंशस्तत्राऽऽह फलश्रुतिरिति इयं फलश्रुतिर्न श्रेयः परमपुरुषार्थपरान भवतीत्यर्थः किंतु बहिर्मुखानां नृणां मोक्षविवक्षयाऽवांतरफलैः कर्मसुरुच्युत्पादनमात्रम् यथा भैषज्ये औषधे रोचनं रुच्युत्पादनम् तथा हि 'पिबन्निबं प्रदास्यामि खलु ते खंडलडुकान् पित्रैव मुक्तः पिबति न फलं तावदेव तु' 'तथा मातृवाक्यं च शिखाते वर्धते वत्सगुडूचीं श्रद्धया पिबे'ति न फलं तावदेव तु कित्वा रोग्यम् २३ ननु कर्मकांडे मोक्षस्य नामापि न श्रूयते कुत एवं व्याख्यायते यथा श्रुतस्या घटनादित्याह उत्पत्त्येति द्वाभ्याम् उत्पत्त्या स्वभावत एव कामेषु प्राणेषु चैव अयुरिन्द्रियबलवीर्यादिषु स्वजनेषु पुत्रादिषु अनर्थहेतुषु परिपाकतो दुःखहेतुषु २४ अतस्ता

यतो यतो निवर्तेत विमुच्येत ततस्ततः ॥ एष धर्मो नृणां क्षेमः शोकमोहभयापहः १८ विषयेषु गुणाध्यासात्पुंसः संगस्ततो भवेत् ॥ संगतत्र भवेत् कामः कामा देवकलिर्नृणाम् १९ कलेर्दुर्विषहः क्रोधस्तमस्तमनुवर्तते ॥ तमसाग्रस्य ते पुंसश्चेतना व्यापिनी द्रुतम् २० तथा विरहितः साधोजंतुः शून्याय कल्पते ॥ ततोऽस्य स्वार्थविभ्रंशो मूर्छितस्य मृतस्य च २१ विषयाभिनिवेशेन नाऽऽत्मानं वेदना परम् ॥ वृक्षजीविकया जीवन्व्यर्थं भस्त्रेव यः श्वसन् २२ फलश्रुतिरियं नृणां श्रेयो रोचनं परम् ॥ श्रेयो विवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनम् २३ उत्पत्त्यैव हि कामेषु प्राणेषु स्वजनेषु च ॥ असक्तमनसो मर्त्या आत्मनो नर्थहेतुषु २४ न तान विदुषः स्वार्थं भ्राम्यतो वृजिना ध्वनि ॥ कथं युंज्यात् पुनस्तेषु तांस्तमो विशतो बुधः २५ एवं व्यवसितं केचिदविज्ञाय विबुद्धयः ॥ फलश्रुतिं कुसुमितां न वेद ज्ञावदंति हि २६ कामिनः कृपणालुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः ॥ अग्निमुग्धा धूमतां ताः स्वलोकं न विदंति ते २७

न स्वार्थपरमसुखमविदुषः अतो न तान् प्रह्वीभूतान् वेदो यद्बोधयिष्यति तदेव श्रेय इति विश्वसितान् इत्यर्थः तानेवं भूतान् वृजिना ध्वनिकामवर्त्मनि देवादयो निषु भ्राम्यतः ततः पुनस्तमो वृक्षा दियो निविशतः पशुकाम इति आयुरिन्द्रियादिकाम इति च पुत्रादिकाम इति च कथं पुनस्तेष्वेव कामेषु स्वयं बुधो वेदो युंज्यात् प्रवर्तयेत् तथा सत्यनाप्तः स्यादिति भावः २५ कथं तर्हि कर्ममीमांसकाः फलपरतां वदंति तत्राऽऽह एवमिति व्यस्यतं वेदस्याभिप्रायम् कुसुमितामवांतरफलप्ररोचनयारमणीयां परमफलश्रुतिं वदंति कुतस्ते कुबुद्धयस्तदाह हियस्माद्वेदज्ञा व्यासादयस्तथान वदंतीति २६ कुबुद्धितां प्रपंचयति यतः तस्मिन् इत्यष्टभिः कामित्वात् कृपणास्ततो लुब्धास्तृष्णाकुला अतः पुष्पेष्ववांतरफलेषु परमफलबुद्धयोऽत एवाग्निमुग्धा अग्निसाध्यकमाभिनिवेशेन लुप्त विवेकास्ततश्च धूमतां स्ता धूमता धूममागोऽस्ते ये पांते स्वलोकमात्मतत्त्वम् तथा च श्रुतिः 'कश्चिद्वैवा अस्मा लोकात् प्रेत्य आत्मानं वेद अयमहमस्मीति कश्चित्स्वलोकं न प्रतिजानाति अग्निमुग्धो हैव धूमतां स्त इति' २७

कोऽसौ स्वलोकस्तमाह हृदि स्थमात्मानं मां स्वलोकम् ननु हृदि स्थमहंकारास्पदं जानंत्येव सत्यम् परमात्मानं तु न जानंतीत्याह यददं यद्व्यातिरिक्तं जगन्नास्ति कुतः यत इदं जगज्जातम् त कुतो न जानंति हियस्मात् उक्तं कर्मैव शास्त्रं शंस्यं कथं न विपश्चिंसा साधनं वा येषां ते अतः केवलमसुतृपः प्राणतर्पणपराः नीहारंतमस्ते न व्याप्तानि चक्षुषि येषां ते यथा सान्निहितमपि न जानंति तद्वत् तथा च श्रुतिः 'नतं विदाथ य इमा जजात' इत्यादि श्रुत्याः 'युष्माकमंतरं बभूव नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्त्यशासश्चरंती'ति २८ वेदतात्पर्याज्ञानाच्चान्यान्यजंतीत्याह ते परोक्षमस्फुटं मे मतमवि ज्ञाय देवतादीन्यजंत इत्युत्तरेणान्वयः स्वमेतमेवाऽऽह हिंसायां मां स भक्षणार्थं तत्फलार्थं च यदिरागः स्यात्तर्हि यज्ञ एवेत्यभ्यनुज्ञाद्वारापरिसंख्येयं नत्वावश्यकत्वेन चोदनेत्येवं रूपम् यद्यापि नित्यनैमित्तिकयोः कामविशेषानुबंधो नास्ति तथाऽपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः सामान्यतः पितृलोककामनाऽस्त्येव अंतःकरणशुद्धिकामना चेति भावः तदुक्तम् 'नाकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते चे ह कर्हिचित् यद्याद्विकुरुते जंतुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितामि'ति २९ अज्ञत्वा देव हिंसाया विहागः ५ ढायेषां ते ३० किंच तेऽतिमंदबुद्धय इत्याह स्वप्नोपममिति अमुं परलोकम् आशिषश्चास्मिन्लोके संकल्प्य न तु निश्चित्य विप्रबाहुल्यात् त्यजंति कर्मसु विनियोजयंति यथा कश्चिद्वर्णितः ॥ समुद्रादिलंघनेन बहुधनार्जनेच्छया सिद्धं धनं त्यजन्नुभयभ्रष्टो भवति तद्वदित्यर्थः ३१ अतोरजः

न ते मां गजानंति हृदि स्थं यददं यतः ॥ उक्त्यशास्त्रं सुतृपो यथानीह ॥ शुषः २८ ते मे मतमविज्ञाय परोक्षं विषयात्मकाः ॥ हिंसायां यदिरागः स्याद्यज्ञ एव न चोदना २९ हिंसा विहाराद्यालब्धैः पशुभिस्वसुखेच्छया ॥ यजंतं देवतायज्ञैः पितृभूतपतीन् खलाः ३० स्वप्नोपममसंलोकमसंतं श्रवणप्रियम् ॥ आशिषो हृदिसंकल्प्य त्यजंत्यर्थान्यथावणिक् ३१ रजः सत्त्वतमो निष्ठारजः सत्त्वतमोजुषः ॥ उपासत इंद्रमुख्यान् देवादीन् ततथैव माम् ३२ इष्टे ह देवतायज्ञैर्गत्वारं स्याम हे दिवि ॥ तस्यांत इह भूयास्ममहाशालामहाकुलाः ३३ एवं पुष्पितयावाचा व्याक्षिप्तमनसां नृणाम् ॥ मानिनां चातिस्तब्धानां मद्भार्ताऽपि न रोचते ३४ वेदा ब्रह्मात्मविषयास्त्रिकांडविषया इमे ॥ परोक्षवादा ऋषयः परोक्षं मम च प्रियम् ३५ शब्दब्रह्मसु दुर्बोधं प्राणेंद्रियमनोमयम् ॥ अनंतपारंगं भीरं दुर्विगाह्यं समुद्रवत् ३६

सत्त्वतमोजुषः स्वानुरूपानिंद्रादीनेवोपासते न तु मां गुणातीतम् यद्यपींद्रादीनामपि मदं शत्वान्मदुपासनमेव तत्तथाऽपि यथावन्नोपासते भेददर्शित्वादित्यर्थः ३२ हृदिसंकल्प्येत्युक्तं तमेव संकल्पं दर्शयति इष्टेति तस्य भोगस्यांते महाशालामहागृहस्थाः ३३ ततः किमत आह एवमिति अतो मत्प्रवणत्वाभावान्नित्यं संसारिणो भवंतीति भावः ३४ तदेवं वेदानां प्रवृत्तिपरत्वं निराकृत्य प्रकृतं निवृत्तिपरत्वं मेवोपसंहरति वेदा इति कर्मब्रह्मदेवताकांडविषया इमे वेदा ब्रह्मात्मविषयाः ब्रह्मैवात्मानं संसारित्येतत्पराः तत्परत्वाप्रतीतौ च 'फलश्रुतिरियं नृणां न श्रेयो रोच नं परम् श्रेयो विवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनामि'त्युक्तमेव कारणमनुस्मारयति परोक्षेति ऋषयो मंत्रास्तद्वष्टारो वा तत्किमिति यतः परोक्षमेव मम च प्रियम् अयं भावः शुद्धांतःकरणैरेवैतद्वोद्धव्यं नान्यैरनधिकारिभिर्वृथा कर्मत्यागेन भ्रंशप्रसंगादिति ३५ ननु वेदा अपि जैमिन्यादयः किमिति तथा न वर्णयंति मां विना तत्त्वतो वेदं तदर्थं वानकोऽपि वेदेत्याशयेनाऽऽह शब्दब्रह्मेति यावत्समाप्तिस्वरूपतोऽर्थतश्च दुर्विज्ञेयम् तच्च सूक्ष्मं स्थूलं चेति द्विविधम् तत्र सूक्ष्मं तावत्स्वरूपतोऽपि दुर्ज्ञेयमित्याह प्राणेंद्रियमनोमयम् प्रथमं प्राणमयं पराख्यं ततो मनोमयं पश्यंत्याख्यं तत इन्द्रियमयं मध्यमाख्यं तस्य वागव्यं जकत्वेन वागिन्द्रियप्रधानत्वात् किंच अनंतपारम् समष्टिप्राणादिमयस्य निर्विशेषस्य च तस्य कालतो देशतश्चापरिच्छेदात् अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह गंभीरं निगूढार्थम्

भा० ए०

॥ ४१ ॥

अतोदुर्विगाह्यमतिप्रवेशानर्हम् तथाचश्रुतिः 'चत्वारिवाक्परिमितापदानितानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गयन्ति तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति' अयमर्थः वाचः शब्दब्रह्मणः परिमितानि गीतानि पद्येते ज्ञायेत परंतु त्वेमीभिरिति पदानिरूपाणि चत्वारितानि चत्वार्यपि ये मनीषिणोऽतर्ह्यस्तएव विदुर्नान्येतो गुहायां देहमध्ये त्रीणि निहितानि गयन्ति स्वरूपं न प्रकाशयन्तः केवलं वाचस्तुरीयं चतुर्थं भागं वैखरीरूपं मनुष्याः प्राणिनो वदन्ति तदीयं वदन्त्येव न तत्त्वतो जानन्ति ३६ तत्र मनीषिभिरेव ज्ञेयं सूक्ष्मं तत्त्वरूपं दर्शयति मयेति मया स्तर्यामिणोपवृंहितमधिष्ठितम् अंतस्थत्वेऽप्यपरिच्छेदमाह भूमेति अधिष्ठातृत्वेऽप्यविकारित्वमाह ब्रह्मणेति अविकृतस्यापि नित्यं तत्त्वं घटयति अनंतशक्तिनेति भूतेषु सर्वप्राणिषु घोषरूपेण नादरूपेण लक्ष्यते मनीषिभिः अतः सूक्ष्मत्वेन दर्शने दृष्टांतो विसेषपूर्णतत्तुरिवेति ३७ ततो वैखर्याख्याया बृहत्या वाच उत्पत्तिप्रकारं स दृष्टांतमाह यथोति त्रिभिः हृदयात्सकाशात् मुखात्द्वारात् उद्गमते बहिः प्रकटयति दाष्टीतिके योजयति आकाशादिति प्राणस्तदुपाधिर्हिरण्यगर्भरूपः प्रभुर्भगवान् तेन रूपेण च्छंदोमयो वेदमूर्तिः स्वतस्त्वमृतमयः घोषवान्नादोपादानवान् मनसानिमित्तभूतेन निमित्ततामेव दर्शयति स्पर्शादीन्वर्णान् रूपयति संकल्पयतीति स्पर्शरूपितेन स्पर्शग्रहणमुपलक्षणम् हृदयाकाशाद्बृहती सृजतीति तृतीयश्लोकेनान्वयः बृहतीशब्दार्थव्याख्यानाय विशेषणानि सहस्रपदवीं बहुमार्गाम् तदेवाऽऽह ओंकारादुरःकंठादिसंगेन व्यंजितैः स्पर्शादिभिर्भूषिताम् ओंकारश्चात्र हृदयतः सूक्ष्मोऽभिप्रेतो न त्वकारादिवर्णरूपः तस्य व्यंग्यकोटित्वात् तत्र स्पर्शाः कादिपंचवर्गाः

मयोपवृंहितं भूमा ब्रह्मणाऽनंतशक्तिना ॥ भूतेषु घोषरूपेण विसेषपूर्णं लक्ष्यते ३७ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णमुद्गमते मुखात् ॥ आकाशाद्घोषवान्प्राणो मनसा स्पर्शरूपिणा ३८ छंदोमयोऽमृतमयः सहस्रपदवीं प्रभुः ॥ ओंकाराद्व्यंजितस्पर्शस्वरोष्मांतस्थभूषिताम् ३९ विचित्रभाषाविततां छंदोभिश्चतुस्तैः ॥ अनंतपारां बृहतीं सृजत्याक्षिपते स्वयम् ४० गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पंक्तिरेव च ॥ त्रिष्टुब्जगत्यतिच्छंदो ह्यत्यष्टयति जगद्विराट् ४१ किं विधत्ते किमाचष्टे किमनूद्य विकल्पयेत् ॥ इत्यस्याहृदयं लोकेनान्यो मद्देदकश्चन ४२ मां विधत्तेऽभिधत्ते मां विकल्प्यापो ह्यते त्वहम् ॥ एतावान्सर्ववेदार्थः शब्द आस्थायमां भिदाम् ॥ मायामात्रमनूद्यांते प्रतिपिध्य प्रसीदति ४३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ४१ ॥

स्वरा अकारादयः षोडश उष्माणः शपसहाः अंतस्थाय रत्नाः एवं विचित्राभिर्वैदिकलौकिकभाषाभिर्वितताम् यथोत्तरं चत्वारि चत्वार्यक्षराण्यधिकानियेषां तैश्छंदोभिरुपलक्षिताम् एवमनंतपारां सृजति स्वयमेवाऽऽक्षिपते उपसंहरति ३८ ३९ ४० तेषु कतिचिच्छंदांसि दर्शयति गायत्रीति तत्र चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री ततश्चतुरक्षरवृद्धयोष्णिगादिच्छंदांसि अत्यष्टिः अतिजगती अतिविराट्चेत्यर्थः एतैश्छंदोभिरुपलक्षितामिति पूर्वेणान्वयः अतो बृहत्यापि साकल्येन स्वरूपतो दुर्ज्ञेया इत्युक्तम् ४१ अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह किमिति कर्मकांडे विधिवाक्यैः किं विधत्ते देवताकांडे मंत्रवाक्यैः किमाचष्टे प्रकाशयति ज्ञानकांडे किमनूद्य विकल्पयेन्निषेधार्थमित्येवमस्याहृदयं तात्पर्यमतमत्तोऽन्यः कश्चिदपि न वेद ४२ ननु तर्हि त्वं मत्कृपया कथय ओमिति कथयति मामेव यज्ञरूपं विधत्ते मामेव तद्देवतारूपमभिधत्ते न मत्तः पृथक् यच्चाऽऽकाशादिप्रपंचजातं तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिना विकल्प्यापो ह्यते निराक्रियते तदप्यहमेव न मत्तः पृथगस्ति कुत इत्यपेक्षायामिव दार्थसंक्षेपतः कथयति एतावानेव सर्वेषां वेदानामर्थः तमेवाऽऽह शब्दे वेदो मां परमार्थरूपमाश्रित्य भिदाम् मायामात्रमित्यनूद्य नेह नानास्तिकिं चनेति प्रतिपिध्य प्रसीदति निवृत्तव्यापारो भवति अयं भावः यथा ह्यंकुरे योरसः स एव तद्विस्तारभूत नानाकांडशाखास्वीपतथैव प्रणवस्य योऽर्थः परमेश्वरः स एव तद्विस्तारभूतानां सर्ववेदकांडशाखानामपि संगच्छते नान्यद्वाति ४३ इति नित्यमुक्तः स्वतः सर्ववेदत्सर्ववेदवित् ॥ स्वपरज्ञानदातायस्तवं देगुरुमीश्वरम् ॥ १ ॥ इत्येकादशे टी० एकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ॥ ४१ ॥

अ०

२१

॥ ४१ ॥

५
५

द्वाविंशतत्त्वसंख्यानामविरोधविधोच्यते ॥ पुं प्रकृत्योर्विवेकश्च जन्ममृत्युविधादिच ॥ १ ॥ तदेवं वेदानां प्रवृत्तिपरत्वं निराकृत्य मोक्षपरत्वं निर्णीतम् संतिचमोक्षपरत्वेऽपि तदवांतरवि
वादाः तथाहि केचित्तत्त्वसंख्यासंख्येयत्वे तत्राऽपि बाह्यार्थसदसत्त्वे आत्मत्वेऽप्येकत्वनानात्वादिषु तत्र किं सत्यमिति जिज्ञासया पृच्छति कतीति ऋषिभिरागमेषु बहुधा संख्यातानि तेषु क
तियुक्तानित्यर्थः भगवन्मतानुवादपूर्वकः बहुधा संख्यानं प्रपंचयति न वेति त्रिभिः त्वं तावदष्टाविंशतितत्त्वान्यात्थ तानि च वयं शुश्रुम श्रुतवतः १ २ एतावतीनां भाव एतावत्त्वनानात्वमित्यर्थः
यद्विवक्षया यत्प्रयोजनमभिप्रेत्य च गायंति आयुष्मन्नित्यमूर्ते ४ विवक्षाभेदेन सर्वयुक्तमेव मायया च किं नाम न युक्तमित्याह युक्तमिति यथा ब्राह्मणाभाषेत तद्युक्तं न च वस्तुतस्तस्मात्संति सर्व
त्रांतर्भूतानि सर्वाणि तत्त्वानि किंच मायामिति असत्त्वेऽपि मायाश्रयत्वाद्धटत एवेत्यर्थः उद्धृत्य स्वीकृत्य न हि मरीचिजलपरिमाणादिविवादे किंचिदघटितमिव भवति ४ ननु यदि सर्वमपि युक्तं
तर्हि कुतो विवादो यदि च मायैवालंबनं तर्हि कुतो हेतुं प्रति विवादस्तत्राह नैतदेवमिति हेतुं प्रति च विवदमानानां मदीयादुरतिक्रमाः शक्तयः सत्त्वाद्या अंतःकरणवृत्तिविशेषरूपेण परिणता एव हेतु
रित्यर्थः ५ तासां विवादहेतुत्वमुपपादयति यासां व्यतिकरात्क्षोभाद्दत्तापदं विषयो कल्पो भेद आसीदंतःकरणवृत्तिविकल्पो वा तन्मूलभूतः एतदेव व्यतिरेकेन द्रढयति शमदमयो

उद्धव उवाच ॥ कतितत्त्वानि विश्वेश संख्यातान्यृषिभिः प्रभो ॥ नवैकादशपंचत्रीण्यात्थ त्वमिह शुश्रुम १ केचित्पड्विंशतिं प्राहुरपरे पंचविंशतिम् ॥ स तैकेन व
षट्के चिच्चत्वार्येकादशापरे २ केचित्सप्तदशप्राहुः षोडशैके त्रयोदश ॥ एतावत्त्वं हि संख्यानामृषयो यद्विवक्षया ॥ गायंति पृथगायुष्मन्निदं नो वक्तुमर्हसि ३
श्रीभगवानुवाच ॥ युक्तं च संति सर्वत्र भाषंते ब्राह्मणायथा ॥ मायां मदीया मुद्बृह्यवदतां किं नु दुर्घटम् ४ नैतदेवं यथात्थत्वं दहं वच्मि तत्तथा ॥ एवं विवदतां
हेतुं शक्तयो मे दुरत्ययाः ५ यासां व्यतिकरादासीद्विकल्पो वदतां पदम् ॥ प्राप्ते शमदमेऽप्येति वादस्तमनुशाम्यति ६ परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां पुरुषर्षभ ॥
पौर्वापर्यप्रसंख्यानं यथावक्तुर्विवक्षितम् ७ एकस्मिन्नपि दृश्यंते प्रविष्टानीतराणि च ॥ पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तत्त्वे तत्त्वानि सर्वशः ८ पौर्वापर्यमतोऽमीषां प्र
संख्यानमभीप्सताम् ॥ यथा विविक्षं यद्वक्रं गृहीमो युक्तिसंभवात् ९ अनाद्यविद्यायुक्तस्य पुरुषस्याऽत्मवेदनम् ॥ स्वतो न संभवादन्यस्तत्त्वज्ञो ज्ञानदो भवेत् १०

द्वैद्वैक्यम् तस्मिन् प्राप्ते विकल्पोऽप्येतिलीयते तंच विकल्पनाशमनुवादः शाम्यतीति ६ संति सर्वत्रेत्यदुक्तं तत्प्रपंचयति परस्परेति द्वाभ्याम् अन्योऽन्यस्मिन्ननुप्रवेशाद्वक्तुर्यथा विविक्षितं
तथा पूर्वकारणमपरं कार्यस्य कार्यकारणभावेन प्रसंख्यानं भवति यद्वा पूर्वाल्पसंख्यापराऽधिकसंख्यातयोर्भावः पौर्वापर्येतेन प्रसंख्यानं गणनमिति ७ अनुप्रवेशं दर्शयति एकस्मिन्नपीति पूर्व
स्मिन्कारणभूते तत्त्वे कार्यतत्त्वानि सूक्ष्मरूपेण प्रविष्टानि मृदि घटवत् अपरस्मिन्कार्यतत्त्वे कारणतत्त्वान्यनुगतत्वेन प्रविष्टानि घटे मृद्वत् ८ आविरोधमुपसंहरति अतोऽमीषां तत्त्वानां पौर्वापर्यं
तत्तत्कारणकार्यत्वं प्रसंख्यानं च न्यूनाधिकमभीप्सतां वादिनां मध्ये यथा विवक्षया यद्वक्रं यस्य मुखं प्रवर्तते तत्सर्वं विविक्षं निश्चितं वयं गृहीमः उक्तन्यायेन सर्वत्र युक्तेः संभवात् ९ ननु कार्यकारण
तत्त्वानां पृथक्त्वापृथक्त्वाविवक्षया भवतु नाम संख्याभेदः जीवेश्वरयोस्तु कथं भेदाभेदाविवक्षायया षड्विंशतिपंचविंशतिपक्षौ प्रवृत्तावत आह अनादीति स्वतो न संभवत्यन्यतस्तु संभवात्स्वतः सर्व
ज्ञः परमेश्वरोऽन्यो भवितव्य इति षड्विंशतिपक्षाभिप्राय इत्यर्थः १०

भा० ए०

॥४२॥

कथं तर्हि पंचविंशतिपक्षस्तत्राऽऽह पुरुषेति वैलक्षण्यं विसदृशत्वं नास्ति द्वयोरपि चिद्रूपत्वादतस्तयोरत्यंतमन्यत्वकल्पना अपार्थाव्यर्था एवं पंचविंशतिपक्षः प्रवृत्त इत्यर्थः नन्वेवमपीश्वरप्रसादलभ्यज्ञानस्य पृथक्त्वात्पक्षद्वयमपि न घटते स्त आह ज्ञानं चेति सत्त्वगुणवृत्तित्वात्तदंतर्भूतमित्यर्थः ११ ननु ज्ञानं जीवधर्मः कथं प्रकृतेर्गुणः स्यादत आह प्रकृतिरिति गुणसाम्यं हि प्रकृतिरतस्तद्विशेषरूपा गुणास्तस्या एव नत्वात्मनो जीवस्य अकर्तृत्वात्तस्य स्थित्यादिहेतुभूतगुणाश्रयत्वानुपपत्तेः १२ अतः सत्त्वं सत्त्वमयं ज्ञानं प्रकृतेर्गुण इति पूर्वैर्नैवान्वयः ननु तान्नैव तर्क्य कर्माज्ञानं च तत्त्वांतरं स्यात् न रजः कर्म रजसो वृत्तिः अज्ञानं च तमसः अतः कर्माज्ञानयोरजस्तमोद्वारा प्रकृतावेवांतर्भाव इति भावः तथापि कालस्वभावयोस्तत्त्वांतरता स्यात् न गुणव्यतिकर इति गुणानां व्यतिकरो यस्मात्स ईश्वर एव कालो नाम स्वभावो नाम सूत्रं महत्तत्त्वमेव तस्य सर्वशक्तिमत्त्वात् तदेवं ज्ञानादीनां यथा यथ मंतर्भावान्न पक्षद्वयेऽपि तत्त्ववृद्धिरेतच्च पक्षांतरेष्वपि ज्ञेयम् १३ स्वमते तु गुणानामागमापायित्वात्प्रकृतेर्भेदो विवक्षितोऽतो गुणास्त्रीणितत्त्वान्यपराणि पंचविंशतितत्त्वानि पूर्वोक्तपक्षद्वयसाधारणानि दर्शयति पुरुष इति सार्धं द्वाभ्याम् व्यक्तं महत्तत्त्वम् नभ आदीनि पंचतन्मात्राणि मेमया १४ एकादशदर्शयति श्रोत्रमिति दर्शनं चक्षुः ज्ञानशक्त्यो ज्ञानेन्द्रियाणि पंच वागादि पाद्यं तानि द्वंद्वैक्येनोक्तानि च त्वार्थं धिश्चेति कर्माणि कर्मेन्द्रियाणि पंच

पुरुषेश्वरयोरत्र नैवलक्षण्यमण्वापि ॥ तदन्यकल्पनापार्थाज्ञानं च प्रकृतेर्गुणः ११ प्रकृतिर्गुणसाम्यं वै प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ सत्त्वं रजस्तम इति स्थित्युत्पत्त्यंत हेतवः १२ सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते ॥ गुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव च १३ पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमहंकारो नभोऽनिलः ॥ ज्योतिरापः क्षितिरिति तत्त्वान्युक्तानि मेनव १४ श्रोत्रं त्वग्दर्शनं घ्राणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः ॥ वाक्पाण्युपस्थपाद्यं धिः कर्माण्यंगोभयं मनः १५ शब्दः स्पर्शो रसो गंधो रू पंचेत्यर्थजातयः ॥ गत्युत्तयुत्सर्गशिल्पानि कर्मायतनसिद्धयः १६ सर्गादौ प्रकृतिर्ह्यस्य कार्यकारणरूपिणी ॥ सत्त्वादिभिर्गुणैर्धत्ते पुरुषो व्यक्त ईक्षते १७ व्यक्तादयो विकुर्वाणा धातवः पुरुषेक्षया ॥ लब्धवीर्याः सृजंत्यंडं संहताः प्रकृतेर्बलात् १८ सैव धातव इति तत्रार्थाः पंचखादयः ॥ ज्ञानमात्मोभया धारस्ततो देहोन्द्रियासवः १९

उभयात्मकं मनः उभयैर्द्रियसाधारणमित्यर्थः अंगहेतुद्वय एव मेतान्येकादश १५ पंचदर्शयति शब्द इति शब्दादीनि विषयतया परिणतानि पंच महाभूतानि ननु गत्यादिभिस्तत्त्वाधिक्यं पक्षत्रयेऽपि स्यान्नेत्याह गतीति गतिश्च उक्तिश्च उत्सर्गश्च शिल्पं च तानि कर्मायतनानां कर्मेन्द्रियाणां सिद्धयः फलानि न तत्त्वांतराणीत्यर्थः १६ तदेवं मतत्रयेऽपि तत्त्वसंख्याभेदानिरूप्यया द्विवक्षया गाथंतीति यत्पृष्ठं तत्तन्मततात्पर्यं दर्शयति सर्गादाविति कार्याणि षोडश विकाराः कारणानि महदादीनि सप्तद्रूपिणी सती प्रकृतिरस्य विश्वस्य सर्गादौ गुणैः सृज्यत्वाद्यवस्थां धत्ते उपादानकारणरूपत्वात् पुरुषस्त्वव्यक्तोऽपरिणामी निमित्तभूतः केवलमीक्षते अतः परिणामिन्याः प्रकृतेः पुरुषो भिन्न इति १७ तत्त्वैरारब्धकार्यस्य तदंतर्भावमभिप्रेत्याऽऽह व्यक्तादय इति व्यक्तादयो महदादयः प्रकृतेरुत्पन्ना येन तत्त्वैर्विकुर्वाणाः पुरुषेक्षणेन लब्धवीर्याः संहता अंडं सृजंति प्रकृतेर्बलात्तामाश्रित्येत्यर्थः १८ एवं स्वमतमुपसंहृत्य मतांतरेष्वपि सामान्यतो निरूपितां घटनां विशषतः सतात्पर्यादर्शयति सैवेति ज्ञानं जानातीति द्रष्टा जीवः उभयोर्द्रष्टृदृश्ययोराधार आत्मा चेति सप्त तत्र प्रकृत्यादीनां कारणत्वेन स्वादिष्वंतर्भावः उत्तरेषां मंतर्भावार्थमाह ततस्तेभ्यः सप्तभ्यो देहोन्द्रियासवः सर्वकार्याणि जायंते १९

अ०

२२

॥४२॥

षडितिमतेऽपिभौतिकस्यभूतांतर्भावजीवस्यचपरमात्मांतर्भावमाह तैर्युक्तइति २० अन्नंपृथ्वी आत्मनोजातानिआत्मनासहचत्वारितत्त्वानि अंतर्भावार्थमाह तैरिति अवयविनःकार्यस्य
 २१ भूतानिचमात्राणिचंद्रियाणिचपञ्चएकेनमनसासहआत्मासप्तदशः २२ आत्मैवसंकल्पयन्मनउच्यते त्रयोदशपक्षेभूतानितन्मात्रैरेकीकृतानिपंचैव इंद्रियाणितत्प्रकाशकानिपंचै
 व मनश्चैकमिंद्रियाधिष्ठातृ आत्माचिः २३ एवंत्रयोदश २३ एकादशत्वपक्षेपंचमहाभूतानिपंचैन्द्रियाणि जीवमनसोश्चाऽऽत्मांतर्भावेनैतान्येवैकादश नवपक्षेअष्टौप्रकृतयःपुरुषश्च वि
 काराणांतदंतर्भावः २४ उपसंहरति इति ॥ इतिप्रकारैः प्रकृतिपुरुषभेदज्ञापनायेत्यर्थः २५ ननुगुणसाम्यंप्रकृतिस्तस्याःसत्त्वादयोगुणानत्वात्मनइतितयोर्भेदाप्रतीतिःकथंज्ञातुंश
 क्यतइत्युद्धवःपृच्छति प्रकृतिरिति आत्मनाजडाजडस्वभावेनविलक्षणौ अन्योन्यापाश्रयात्परस्परपरिहारेणाप्रतीतेरित्यर्थः अन्योन्यापाश्रयत्वमेवाऽऽह प्रकृताविति प्रकृतौतत्कार्ये
 देहे प्रकृतिश्चाऽऽत्मनि तेनविनातस्याअप्रतीतिः अहमित्यभेदप्रतीतेर्देहात्मनोभेदोलक्ष्यतइत्यर्थः २६ हृदिवर्तमानंसंशयम नयेयुक्तौनैपुणंप्रावीण्ययेपातैः २७ अहंसीत्युक्तंतत्रहेतुमा
 षडित्यत्रापिभूतानिपंचषष्ठःपरःपुमान् ॥ तैर्युक्तआत्मसंभूतैःसृष्ट्वेदंसमुपाविशत् २० चत्वार्येवेतितत्रापितेजआपोन्नमात्मनः ॥ जातानितैरिदंजातंज
 न्मावयविनःखलु २१ संख्यानेसप्तदशकेभूतमात्रेन्द्रियाणिच ॥ पंचपंचैकमनसाआत्मासप्तदशःस्मृतः २२ तद्वत्षोडशसंख्यानेआत्मैवमनउच्यते ॥
 भूतेंद्रियाणिपंचैवमनआत्मात्रयोदश २३ एकादशत्वमात्माऽसौमहाभूतेंद्रियाणिच ॥ अष्टौप्रकृतयश्चैवपुरुषश्चनवेत्यथ २४ इतिनानाप्रसंख्यानंतत्त्वा
 नामृषिभिःकृतम् ॥ सर्वन्याय्यंयुक्तिमत्त्वादिदुषांकिमशोभनम् २५ ॥ उद्धवउवाच ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चोभौयद्यप्यात्मविलक्षणौ ॥ अन्योऽन्यापाश्रया
 त्कृष्णदृश्यतेनभिदातयोः ॥ प्रकृतौलक्ष्यतेह्यात्माप्रकृतिश्चतथाऽऽत्मनि २६ एवंमेपुंडरीकाक्षमहांतंसंशयंहृदि ॥ छेतुमहंसिसर्वज्ञवचोभिर्नयनैपुणैः २७
 त्वतोज्ञानंहिजीवानांप्रमोषस्तेऽत्रशक्तितः ॥ त्वमेवह्यात्ममायायागतिर्वेत्थनचापरः २८ श्रीभगवानुवाच ॥ प्रकृतिःपुरुषश्चेतिविकल्पःपुरुषर्षभ ॥ एष
 वैकारिकःसर्गोऽगुणव्यतिकरात्मकः २९ ममांगमायागुणमय्यनेकधाविकल्पबुद्धीश्चगुणैर्विधत्ते ॥ वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् ॥
 ३० दृग्रूपमार्कवपुरत्ररंघ्रेपरस्परसिध्यतियःस्वतःखे ॥ आत्मायदेषामपरोयमाद्यःस्वयाऽनुभूत्याऽखिलसिद्धसिद्धिः ॥ एवंत्वगादिश्रवणादिचक्षुर्जिह्वा
 दिनासादिचक्षितयुक्तम् ३१

ह त्वतइति हियस्मात्त्वत्तत्त्वत्प्रसादादेव अत्रज्ञानेप्रमोषोऽंशश्चतेशक्तितोमायातः ननुस्वप्रकाशस्याऽऽत्मनःकथंज्ञानप्रमोषःज्ञानदानेतत्प्रमोषेवाममकिंप्रयोजनंतत्राऽऽह त्वमेवेति
 २८ विकाराविकाराभ्यांनानात्वैकत्वाभ्यांसापेक्षनिरपेक्षत्वाभ्यांप्रकाशाप्रकाशाभ्यांचात्यंतभेदवक्तुमाह प्रकृतिःपुरुषश्चेतिविकल्पोऽत्यंतभेदएव कुतइत्यपेक्षायांप्रकृतिशब्दोक्तदेहादि
 संघातस्यविकारित्वंतावद्वर्शयति एषइतिद्वाभ्याम् एषसर्गःसृज्यतइतिसर्गोदेहादिसंघातोवैकारिकोविकारवान् अत्रहेतुः गुणव्यतिकरात्मकोगुणक्षोभकृतः २९ नानात्वमाह मनेति वि
 कल्पभेदंतदुद्धीश्च अनेकधात्वंप्रपंचयति वैकारिकोऽनेकविकारवानपिस्थूलेनमार्गेणतावन्निविधःत्रैविध्यमाह अध्यात्ममिति एकंरूपम् ३० तानिरूपाणिदर्शयति दृग्ध्यात्ममरूपमधिभू
 तम् अत्ररंघ्रेचक्षुर्गोलकेप्रविष्टमार्कवपुरंशोऽधिदैवमिति सापेक्षप्रकाशतामाह परस्परमिति चक्षुषारूपंज्ञायते तदन्यथाऽनुपपत्त्याचक्षुःतत्प्रवृत्त्यन्यथाऽनुपपत्त्यातदधिष्ठात्रीदेवता ततश्च

भा०पु०

॥ ४३ ॥

क्षुपः प्रवृत्तिस्तोरूपज्ञानमित्येवमेतन्नयं परस्परं सिध्यति अत्र रं प्रइति विशेषणव्यावर्त्यमाह दृष्टान्तोपयोगितया यस्तु खे आकाशे अर्को वर्तते मंडलात्मा स तु स्वतः सिध्यति चक्षुर्विषयत्वेऽपि प्रतियोग्यपेक्षाभावमात्रेण स्वत इत्युक्तम् इदानीमात्मनो विकारित्वाद्यभावेन भेदमाह यद्यस्मादात्मा एषामध्यात्मा दीनामाद्यः कारणमत एकरूपोऽभिन्नश्च तस्मादेतेभ्योऽपरोभिन्नः स्वप्रकाशत्वादपीत्याह स्वयाऽनुभूत्या स्वतः सिद्धप्रकाशेनाखिलानां सिद्धानां परस्परप्रकाशकानामपि प्रकाशकः सर्वेषामपि सामान्यतश्चित्प्रकाशविषयत्वात् अतएव स्वप्रकाशत्वं सिद्धम् चक्षुषि दर्शितं त्रैविध्यमिन्द्रियांतरेष्वप्यतिदिशति एवमिति यथा चक्षुरेवं त्वगाद्यप्यतिथः त्वक्स्पर्शो वायुरिति श्रवणशब्दो दिशइति जिह्वारसो वरुणइति नासागंधोऽश्विनाविति चित्तेन युक्तं संतः करणांतरमपि तत्र चित्तं चेतयितव्यं वासुदेवइति मनोमंतव्यं चंद्रइति बुद्धिर्बोद्धव्यं ब्रह्मेति अहंकारोऽहं कर्तव्यं रुद्रइत्येवं त्रिविधमित्यर्थः ३१ ननु पुनरपि वैलक्षण्यमात्रमेवोक्तम् त्रिविधप्रपंचव्यतिरिक्तात्मप्राप्तिस्तु कुतः स्यात् अहंकारनिवृत्त्या तत्कुतः त्रिविधविकल्पनिवृत्त्यैवेत्याशयेनाऽऽह योऽऽसावहमहंकारः तमेवाऽऽह गुणक्षोभं करोतीति तथा ततः परमेश्वरात् कालाद्वा निमित्तात् प्रधानं मूलमुपादानं यस्य तस्मान्महतः प्रसूतो विकारः स त्रिवृत् त्रिविधो मोहमयस्य विकल्पस्य हेतुः त्रिवृत्त्वमेवाऽऽह वैकारिकइति सकृतो निवर्तते आत्मा ज्ञानविलसितत्वात् ज्ञानेनेत्याशयेनाऽऽह आत्मा परिज्ञानमयइति ननु कथं मोहमयत्वं विकल्पस्याहंकारस्य वाकैश्चित्सत्यत्वांगिकारात् तत्राऽऽह विवादइति अयं भिदा अर्थनिष्ठो विवादोऽप्यात्मा परिज्ञानमयोऽसौ गुणक्षोभकृतो विकारः प्रधानमूलान्महतः प्रसूतः ॥ अहं त्रिवृन्मोहविकल्पहेतुर्वैकारिकस्तामसं इंद्रियश्च ३२ आत्मा परिज्ञानमयो विवादो ह्यस्तीति नास्तीति भिदाऽर्थनिष्ठः ॥ व्यर्थोऽपि नैवोपरमेतपुंसां मतः परावृत्तधियां स्वलोकात् ३३ उद्धव उवाच ॥ त्वत्तः परावृत्तधियः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो ॥ उच्चावचान्यथा देहान् गृह्णांति विमृजंति च ३४ तन्ममाख्याहि गोविंद दुर्विभाव्यमनात्मभिः ॥ न ह्येतत्प्रायशो लोके विद्वांसः संति वंचिताः ३५ श्रीभगवानुवाच ॥ मनः कर्म मयं नृणामिन्द्रियैः पंचभिर्युतम् ॥ लोका ल्लोकं प्रयात्यन्य आत्मा तदनुवर्तते ३६ ध्यायन् मनो नु विषयान् दृष्ट्वा न्वाऽनुश्रुतानथ ॥ उद्यत्सीदत्कर्म तं त्रं स्मृतिस्तदनुशाम्यति ३७ विषयाभिनिवेशेन नाऽऽत्मानं यत्स्मरेत् पुनः ॥ जंतो वै कस्याचिद्धेतोर्मृत्युरत्यंतं विस्मृतिः ३८

यइत्यन्वयः यद्वा विवादः सर्वोऽपि भिदाऽर्थनिष्ठ एव न तु वस्तुमात्रनिष्ठः अतः परस्परं युक्तिभिरेव भेदस्य निराकृतत्वा न्मोहमयत्वं सिद्धमिति ननु यद्यहंकारो विकल्पश्च नास्ति अलं तर्हि तान्निवृत्तिप्रयासेन तत्राऽह व्यर्थोऽप्यर्थरहितोऽपि स्वरूपभूतान्मत्तो बाहिर्मुखानां नैवोपरमेत् प्रत्युत तत्कृतैः कर्मभिरुच्चनीचदेहेषु ते संसरंतीति ३३ तत्र पृच्छति त्वत्तइति व्यापकस्यात्मनो देहादेहांतरगमनमकर्तुः कर्माणि नित्यस्य च जन्ममरणादीनि कथमिति भावः ३४ एतद्विद्वांसो न संति हि यस्मान्मायया वंचिता मोहिताः ३५ लिङ्गशरीराध्यासेन सर्वघटतइत्युत्तरमाह मनइति प्रधानत्वेन पंचभिरिति निर्देशोऽन्येषामप्युल्लक्षणार्थं देहादेहांतरं प्रतिपादयति ततोऽऽन्यथाऽऽत्मा तन्मनोऽनुवर्तते अहंकारेणानुगच्छति ३६ ननु मनसोऽपि पूर्वदेहवियोगो देहांतरयोगश्च कथं भवतीति चेत् स्मृतिवियोगयोगाभ्यामित्युक्तं तयोः कारणमाह ध्यायेदिति कर्म तं त्रत्वात् कर्मोपस्थापितान् दृष्ट्वा न्वाऽनुश्रुतान् वेदोक्तान् विषयाननुध्यायत् अथानंतरं ध्यायमानेषूद्यदा विभवं तत्पूर्वविषयेषु च सीदल्लयमानं भवति ३७ ततः किमत आह विषयेति कर्मोपस्थापितदेवादिदेहात्यंताभिनिवेशेनाऽऽत्मानं पूर्वदेहं पुनर्न स्मरेदिति यत्सैव यातनादिदेहाभिनिवेशेन वहा र्षतर्षादेर्हेतोः पूर्वदेहेऽत्यंतं विस्मृतिरहंकारनिवृत्तिस्तदाभिमानिनो जंतोर्जिस्मृत्युरुच्यते न तु देहवन्नाशः ३८

अ०

२२

॥ ४३ ॥

जन्मतुविषयस्य देहस्यात्मतया स्वीकृतिमभिमानं प्राहुर्न तु देहवदुत्पत्तिः नच पुत्रादिदेहवत्प्रीत्यतिशयमात्रेण किंतु सर्वभावेनाभेदेन अभिमानमात्रेणोत्पत्तिमरणयोर्दृष्टांतद्वयम् यथा स्वप्न
 श्रमनोरथश्चेत्यर्थः ३९ दृष्टांतौ विवृणोति स्वप्नमिति तत्र वर्तमाने स्वप्नादौ पूर्वमेति अपूर्वमिवेति चान्वयः पूर्वसिद्धमप्यात्मानमपूर्वमिवाद्य जातमिव पश्यतीत्यर्थः ४० उपसंहरति इ
 द्रियाणामयनं मनस्तस्य देहांतराभिनिवेशासृष्टिरुत्पत्तिस्तया वस्तुन्यात्मनितदभिमानेन दंत्रैर्विध्यमुत्तममध्यमनीचत्वमसदेवभातीत्यन्वयः एवंभूत आत्मा बाह्याभ्यंतरभेदे हेतुश्च भवति
 बाह्यविषयानांतरान् सुखादींश्च पश्यतीत्यर्थः यथा जनो जीवः स्वप्ने बहून् सतो जनान् देहान् कुर्वन् पश्यन् बहुरूपो भाति तद्वत् यद्वा इदं त्रौ विध्यमध्यात्मादिरूपं भाति असज्जनकृद्दुष्टपुत्रोत्पादको
 जनः पिता स्वयं संभोऽपि पुत्राभिमानतस्तदरिभिर्नादिषु यथाभेदे हेतुर्भवति तद्वदिति अन्यत्समानम् ४१ तदेवं लोकप्रसिद्धौ जन्ममृत्युनिरूप्यसूक्ष्मावपृष्टावपितौ वैराग्याय निरूपयति नि
 त्यदाप्रतिक्षणं भूतानि शरीराणि उत्पद्यन्ते नश्यन्ति च कालस्यातिसूक्ष्मत्वात् तत्कृतं भवनमभवनं वाऽविवेकिभिर्न लक्ष्यते ४२ सतोर्जन्ममरणयोर्ज्ञाने कारणमेतद्भवेत् सत्त्वमेव तयोः कुत इत्याशं
 क्त्यानुमानेन साधयति यथेति अर्चिषां परिणामादिभिः स्रोतसांगत्यादिभिः फलानां रूपादिभिर्यथाऽवस्थाविशेषाः कृताः कालेनेति पूर्वस्यानुपगमः आदिशब्देन तेजो बलकामकौशलादीनामु
 पादानम् विमतं प्रतिक्षणोत्पत्तिविनाशवत् अवस्थाभेदवत्त्वादीपज्वालादिवादित्यनुमानम् ४३ कथं तर्हि प्रत्यभिज्ञातद्वदेव सादृश्यावलंबिनीत्याह सोयमिति सादृश्यादर्चिषामेव यया सो

जन्मत्वात्मतया पुंसः सर्वभावेन भूरिद ॥ विषयस्वीकृतिं प्राहुर्यथा स्वप्नमनोरथः ३९ स्वप्नमनोरथं चेत्थं प्राक्तनं न स्मरत्यसौ ॥ तत्र पूर्वमिवाऽत्मानमपूर्वचानु
 पश्यति ४० इन्द्रियाय न सृष्ट्येदं त्रैविध्यं भाति वस्तुनि ॥ वहिरंतर्भिदा हेतुर्जनोऽसज्जनकृद्यथा ४१ नित्यदा ह्यंगभूतानि भवन्ति न भवन्ति च ॥ कालेनालक्ष्यवेगेन सू
 क्ष्मत्वात् तन्न दृश्यते ४२ यथाऽर्चिषां स्रोतसां च फलानां वा वनस्पतेः ॥ तथैव सर्वभूतानां वयोऽवस्थादयः कृताः ४३ सोऽयं दीपोऽर्चिषां यद्वा स्रोतसां तादिदं
 जलम् ॥ सोऽयं पुमानिति नृणां मृषागर्धिर्मृषायुषाम् ४४ मास्वस्य कर्मबीजेन जायते सोऽप्ययं पुमान् ॥ म्रियते वाऽमरो भ्रांत्या यथाऽग्निर्दारुसंयुतः ४५
 निषेकगर्भजन्मानि बाल्यकौमार्यौ वनम् ॥ वयोमध्यं जरामृत्युरित्यवस्थास्तनोर्न व ४६ एतामनोरथमयीर्ह्यन्यस्योच्चावचास्तनूः ॥ गुणसंगादुपादत्ते काचि
 त्काश्चिज्जहाति च ४७ आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ ॥ न भवाप्ययवस्तूनामभिज्ञो द्वयलक्षणः ४८

यं दीप इति प्रत्यभिज्ञायथा च स्रोतसां प्रवाहजलानामेव तदिदं जलमिति तथा सोयं पुमानिति धीर्गिश्च मृषा नृणां बहूनां शरीरिणां मृषाव्यर्थमायुर्धैर्यामविवेकिनां तेषां भवति ४४ ननु कथं देहाध्यासव
 तः पुंसः कर्मजन्ममरणानि संति नान्यस्येति व्यवस्थानहि घटते घटस्य पुरुषभेदेन सत्त्वमसत्त्वं चेति न अज्ञस्यापि वस्तु तस्तदभावादित्याह मास्वस्य नैवाऽत्मनः कर्मणा बीजभूतेन सोऽप्यज्ञोऽपि पु
 मान् जायते म्रियते वा किं त्वयं भ्रांत्याऽजन्मापि जायत इवा मरोऽपि म्रियत इव यथा महाभूततेजोरूपोऽग्निराकल्पांतमवस्थितोऽपि दारुयोगवियोगाभ्यां जन्मना शौप्राप्नोति तद्वत् ४५ सिद्ध
 वत्कृत्योक्तावयोवस्थाः प्रपंचयति निषेको जठरे प्रवेशः गर्भस्तन्मध्ये वृद्धिः बाल्यं शिशुत्वमापंचमाब्दात् कौमारमाषोडशाद्वर्षात् ततो यौवैनमापंचाशत् ततो वयोमध्यमा षष्टिवर्षात् ४६ दे
 हसंबंधाज्जन्ममरणादीनीत्युपपादितमर्थमुपसंहरति एतादिति हि स्फुटम् अन्यस्य देहस्य तनूरवस्थाः गुणसंगात्प्रकृत्यविवेकात् कश्चित्परमेश्वरानुग्रहतः कश्चित्कथंचिज्जहाति अवस्था
 वतो देहस्य द्रष्टानासाववस्थावानिति विवेकज्ञानेन ४७ ननु तदानीं मूर्छितत्वेन जन्ममरणवान् देहो न दृश्यते त्राऽह आत्मन इति पितृदेहस्यौर्ध्वदेहिकं कुर्वताप्ययदर्शनात् पुत्रदेहस्य च जातकर्मणि
 जन्मदर्शनादात्मनः स्वस्य देहस्यापि भवाप्ययवस्तूनां देहानामभिज्ञो द्रष्टा द्वयलक्षणो भवाप्ययधर्मको न भवति ४८

भा० ५०

॥४४॥

अ०

२२

एतदेवदृष्टान्तेन स्पष्टयति तरोरिति' तरुशब्दो नोद्भिज्जमात्रस्योपलक्षणं किंतु फलपाकांतस्य व्रीह्यादेरित्यर्थः यद्वा तरोरेवांत्यः परिणामो विपाकः बीजाज्जन्मविपाकात्संयमनाशंच विद्वान् द्रष्टा तरुद्रष्टा एव तन्नोर्द्रष्टा ततः पृथक् अतस्तत्र वर्तमानोऽपि भवाप्ययाभ्यां संबध्यते ४९ अविवेकिनः संसारं प्रपंचयति प्रकृतेरिति पंचभिः तत्त्वेन तत्त्वतोऽविविच्य तत्त्वदृष्ट्या स्पर्शेषु विषयेषु समूह इति वा ५० गुणभेदेन त्रिविधं तत्रापि च तत्तारतम्येनैकैकत्र द्विविधं संसारमाह सत्त्वेति ५१ नन्वकर्तुरात्मनः कुतः कर्मभिर्भ्रमं तत्राऽऽह नृत्यतो गायतोजनान् पश्यन्ननुकरोति तद्ग तस्वरतालादि गतिं शृंगारकरुणादिरसंच मनस्यनुवर्तयतीत्यर्थः अनुकार्यते गुणैर्बलादित्यर्थः अनेन दृष्टान्तेन दृश्यधर्मो द्रष्टरिस्फुरतीति दर्शितम् ५२ उपाधिधर्माश्चोपहितेऽवभासं ते इत्यत्र दृष्टान्तमाह यथाऽभसेति तटस्थास्तरवो धावं तद्वदृश्यं ते जले प्रतिविंबिता वाचंचला इवेति विषयग्राहकेण मनसा परिकल्पिता एव ते पुलावण्यादयो गुणानवस्तुतः संत्यक्तो मनोनिबंधन एव संसा

तरोर्वीजविपाकाभ्यां यो विद्वान् जन्मसंयमौ ॥ तरोर्विलक्षणो द्रष्टा एवं द्रष्टा तनोः पृथक् ४९ प्रकृतेरेवमात्मानमविविच्या बुधः पुमान् ॥ तत्त्वेन स्पर्शसंमूढः संसारं प्रतिपद्यते ५० सत्त्वसंगादृषीन् देवान् नृजसासुरमानुषान् ॥ तमसा भूततिर्यक्त्वं भ्रामितो यातिकर्मभिः ५१ नृत्यतो गायतः पश्यन्ननुकरोति तान् ॥ एवं बुद्धिगुणान् पश्यन्ननीहोऽप्यनुकार्यते ५२ यथाऽभसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव ॥ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्रमती विभूः ५३ यथामनोरथधियो विषयानुभवो मृषा ॥ स्वप्नदृष्टाश्च दाशार्हतथा संसार आत्मन ५४ अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेन र्थागमो यथा ५५ तस्मादुद्धवमाभुंक्ष्व विषयानसदिन्द्रियैः ॥ आत्मा ग्रहणनिर्भातं पश्य वै कल्पिकं भ्रमम् ५६ क्षिप्तोऽवमानितो सद्भिः प्रलब्धोऽसूयितोऽथवा ॥ ताडितः सन्निवद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ५७ निष्ठितो मूत्रितो वाऽज्ञैर्बहुधैवंप्रकंपितः ॥ श्रेयस्कामः कृच्छ्रगत आत्मनाऽऽत्मानमुद्धरेत् ५८ ॥ उद्धव उवाच ॥ यथैवमनुबुध्येयं वद नो वदतां वर ॥ सुदुःसहमिमं मन्य आत्मन्यसदतिक्रमम् ५९ विदुषामपि विश्वात्मन् प्रकृतिर्हि वलीयसी ॥ ऋते त्वद्धर्मनिरतान् शांतांस्ते चरणालया न् ॥ ६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

र इत्यभिप्रेत्य ग्राहकगुणाग्राह्येऽवभासं तद्वत्तद्वदृष्टान्तमाह चक्षुषेति ५३ भोगस्यापि मिथ्यात्वे दृष्टान्तद्वयमाह यथेति यथा एताः प्रसिद्धा मनोरथधियः स्वप्नदृष्टाश्च धियो मृषा एवमात्मनो विषयानुभवः संसारो मृषा ५४ ननु यदि मृषा तर्हि किं तन्निवृत्तिश्रमेणात आह अर्थे हीति अस्याऽऽत्मनः ५५ अतो भोगोऽयमनकर्तव्य इत्याह तस्मादिति ५६ दुःखप्रतीकारोऽयमपि परित्यज्य परमेश्वरनिष्ठेनैव भाव्यमित्याह क्षिप्त इति ५७ क्षिप्त आक्षिप्तो नुन्न इति वा प्रलब्ध उपहसितः ५७ निष्ठितो निष्ठीवनविषयीकृतः मूत्रितो मूत्रेणाऽऽर्द्रकृतः प्रकंपितः परमेश्वरनिष्ठातः प्रच्यावितोऽपि कृच्छ्रगतः कृच्छ्रप्राप्तोऽपि ५८ एवं त्वदुक्तं यथा अनुबुध्येयं तथानोस्मान् सर्वान् प्रतिवद ५९ त्वद्धर्मनिरतान् ऋते विदुषामप्यसद्भिः कृतमतिक्रममपराधं सुदुःसहं मन्य इत्यन्वयः प्रकृतिः स्वभावः ६० निरस्य सर्वसंदेहमेकीकृत्य सुदर्शनम् ॥ प्रकाशितरहस्यं तं भजस्व गुरुमीश्वरम् ॥ १ ॥ ॥ इति भागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥

॥४४॥

त्रयोविंशेतिरस्कारसहनोपायैर्यते ॥ भिक्षुगीतप्रकारेण मनसः संयमो धिया ॥ १ ॥ दुर्जनोपद्रवो नूनं दुःसहो हि महीयसाम् ॥ अतश्चतुर्भिर्ध्यायैः सहनोपायवर्णनम् ॥ २ ॥ तत्र तावदस्मिन्न
ध्याये भिक्षुगीतया मनोविजय उत्तरस्मिन् गुणवृत्तिविजयस्ततः परस्मिन्नेलगीतया विषयसंगत्यागेन सत्संग इति क्रमेणोपाया भगवता वर्णयते आशंसितः प्रार्थितो
भृत्यस्य वचः सत्कुर्वन्तं भृत्यं प्रति आवभाष ॥ तत्र तावदंगीकारस्तद्वचः संपूजयति द्वाभ्याम् हे बार्हस्पत्य बृहस्पतेः शिष्य अत्र लोके स साधुर्नास्ति यो दुर्जनो क्तैर्भिन्नं क्षुभितं मनः शमयितुमीश्वरः
स्यात् २ कुत इत्यत आह नेति यथा मर्मस्थो मर्मस्वेव नित्यं स्थिताः परुषोक्तिरूपा इषवस्तु दंतिव्यथयंतितथा इतरे बाणाननुदंति अतस्तैस्तथानतप्यत इत्यर्थः ३ तथाऽपि मया वक्ष्यमाणैरूपा
भैः सर्वसो दुःशक्यामित्यभिप्रायेणेति हासं प्रस्तौति महद्यथाभवति तथा पुण्यमिति हासं गाथां कथयति ४ ५ स भिक्षुः पूर्वधनाढ्यः कृच्छ्राजितस्य धनस्य नाशेन संतप्यमानो निर्विण्णः सन् प्रव्रज्य

बादरायणिरुवाच ॥ स एव माशंसित उद्धवेन भागवतमुख्येन दाशार्हमुख्यः ॥ सभाजयन् भृत्यवचो मुकुंदस्तमावभाषेश्रवणीयवीर्यः १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
बार्हस्पत्यसवैनात्र साधुर्वै दुर्जनेरितैः ॥ दुरुक्तैर्भिन्नमात्मानं यः समाधातुमीश्वरः २ न तथा तप्यते विद्धः पुमान्वाणैः सुमर्मगैः ॥ यथा तु दंति मर्मस्था ह्यसतां
परुषेषवः ३ कथयंति महत्पुण्यमिति हासमिहोद्धव ॥ तमहं वर्णाधिप्यामि निबोध सुसमाहितः ४ केन चिद्विष्णुणा गीतं परिभूतेन दुर्जनैः ॥ स्मरता धृतियुक्ते
न विपाकं निजकर्मणाम् ५ अवंतिषु द्विजः कश्चिदासीदाढ्यतमः श्रिया ॥ वार्तावृत्तिः कदर्यस्तु कामीलुब्धोऽतिकोपनः ६ ज्ञातयोऽतिथयस्तस्य वाङ्मा
त्रेणापि नार्चिताः ॥ शून्यावसथ आत्माऽपि काले कामैरनर्चितः ७ दुःशीलस्य कदर्यस्य द्रुह्यंते पुत्रबांधवाः ॥ दारादुहितरो भृत्या विषण्णानाचरन् प्रियम् ८
तस्यैवं यक्षवित्तस्य च्युतस्यो भयलोकतः ॥ धर्मकामविहीनस्य चुरुधुः पंचभागिनः ९ तदवध्यानविस्त्रस्तपुण्यस्कंधस्य भूरिदः ॥ अर्धोऽप्यगच्छन्निधनं बह्वायास
परिश्रमः १० ज्ञातयोजगृहुः किंचित्किंचिदस्य वउद्धव ॥ दैवतः कालतः किंचिद्ब्रह्मबंधो नृपार्थिवात् ११ स एव द्रविणेन प्लेधर्मकामविवर्जितः ॥ उपेक्षितश्च
स्वजनैश्चिंतामापदुरत्ययाम् १२ तस्यैवं ध्यायतो दीर्घं नष्टरायस्तपस्विनः ॥ खिद्यतो वाष्पकंठस्य निर्वेदः सुमहानभूत् १३ स चाहेदमहो कष्टं वृथाऽऽत्मा मे
ऽनुतापितः ॥ न धर्माय न कामाय यस्या र्थायास ईदृशः १४ प्रायेणार्थाः कदर्याणां सुखाय कदाचन ॥ इह चाऽऽत्मापतापायमृतस्य नरकाय च १५

भिक्षार्थमटनं दुर्जनैरुपद्रुतः प्रस्तुतोपयोगिनीं गाथां गायतेति वक्तुं तस्य पूर्वचरितमाह अवंतिष्वित्यादिना अवंतिषु मालवेषु वार्ताकृषिवाणिज्यादिरूपावृत्तिर्यस्य कदर्यस्तु स्मृतावुक्तः आ
त्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्च सकदर्य इति स्मृत इति ६ तस्य ये ज्ञातयो बांधवा अतिथयोऽध्वनीनाश्च तेन नार्चिता इत्यर्थः शून्यावसथे धर्मकर्महीने गृहे देहे वा ७
८ यक्षाणां वित्तमिव केवलं रक्षणीयं वित्तं यस्य पंचभागिनः पंचयज्ञदेवताः ९ तेषामवध्यानमनादरस्तेन विस्त्रस्तो विशीर्णः पुण्यस्य स्कंधोऽर्थलाभमात्रहेतुरंशो यस्य बह्वायासैः कृष्यादिभिः
केवलं श्रमो यस्मिन्सः १० कुतो निधनमगच्छत्तदाह ज्ञातय इति दैवतो गृहदाहादिना कालतो निखातधान्यादि नृणां पार्थिवानां च द्वंद्वैक्यम् तस्मात् ११ १२ नष्टरायः नष्टोरा अर्थो यस्य
तस्य तपस्विनः संतपस्य १३ मेमया आत्मा देहः वृथा वृथैव आत्मानुतापं प्रपंचयति न धर्मायेत्यादिना यस्य ईदृशोऽर्थयासस्तेन मया १४ नरकाय सत्यप्यर्थे धर्मानुष्ठानात् १५

नंचासंविभज्यान्नादिभिरसंतर्प्य २४ एवंविमृश्यानुत्पद्यमानआह व्यर्थयाऽर्थहयाप्रमत्तस्यममवित्तादिगतमितिशेषः येनवित्तादिनाकुशलाविवेकिनःसिध्यन्तिमुच्यन्ते जरठोवृद्धः २५ अन्य
मपिस्वसदृशंशोचति कस्मादेवमनर्थविद्वद्भ्यपिसंक्लिश्यतइति कारणसंभावयतिकस्यचिदिति २६ ननुनायंमोहितःक्लिश्यतिकितुधनादिभिर्भोगादिविधित्सयाऽतआह किंधनैरिति उतपु
नरपि २७ इदानींसंपन्नविवेकःहृष्यन्नाह नूनमितित्रिभिः येनप्रीतेनाऽऽत्मनःष्ठवरूपोनिर्वेदश्चभवतिसहरिर्भेनूनंप्रीतइति २८ अंगंशोपयिष्येतपसा यद्वा विद्ययालयंनेष्यामि यदिस्या
त्कालावशेषस्तर्ह्यात्मन्येवसिद्धस्तुष्टःसुखःअखिलेस्वार्थधर्मादिसाधनेऽप्रमत्तःसन् २९ अनुमोदेरन्ननुगृह्णतु ननुदेवैरनुमोदितोऽपिजरठःस्वल्पेनकालेनकिंसाधयिष्यसितत्राऽह मुहूर्तेनेति
३० अभिप्रेत्यनिश्चित्य आवंत्योऽवा हिेशभवः हृदयग्रंथीनहंकारममकारान् ३१

भा० पु०

१४७॥

चतुर्विंशे तु सांख्येन मनो मोहो निवार्यते ॥ अतः स्वपदद्वन्द्वभक्तानामद्वन्द्वत्वाय संयमः ॥ चित्तस्योक्त्वा पुनः कृष्णः सांख्यमत्राऽऽह तत्कृते ॥ २ ॥
 अद्वितीयात्परमात्मनो मायया प्रकृतिपुरुषस्य द्वैतमुदेति पुनस्तत्रैव लीयत इत्यनुसंधानस्य द्वन्द्वभक्तो निवर्तत इति वक्तुं सांख्यं प्रस्तौति अथेति पूर्वैः कपिलादिभिर्विनिश्चितम् वैकल्पिकं भेदनिमित्तम् भ्रमं सुखदुःखादिरूपम् १ अथोक्तः कात्स्न्यं ज्ञानं द्रष्टा तेन दृश्यः कृत्स्नोऽप्यर्थश्चाविकल्पितं विकल्पशून्यमेकमेव ब्रह्मण्येव लीनमासीदित्यर्थः कदेत्यपेक्षायामाह अयुगेयुगेभ्यः पूर्वम् प्रलय इत्यर्थः तथा आदौ यत्कृतयुगं तस्मिन् श्रान्त्यदापि यदा विवेकनिपुणा जना भवंति तदाऽपि तेषां भेदास्फूर्तेः २ तद्वद्ब्रह्मवाङ्मनोऽगोचरं यथा भवति तथा मायादृश्यं फलं तत्प्रकाशस्तद्रूपेण मायाविलासरूपेण वा द्विधाऽभूत् ३ तयोर्द्विधाभूतयोरेकयोर्मध्ये उभयात्मिका कार्यकारणरूपिणी ४ अभवन्नभिव्यक्तावभूवुः मया परमेश्वरेण जीवादृष्टप्रयुक्तत्वात् सृष्टेः पुरुषानुमतत्वम् यद्वा स्वस्यैव प्रकृतीक्षणरूपाया पुरुषावस्था तदनुमतेन तद्वारेणेत्यर्थः ५ सूत्रं क्रियाशक्तिमान् प्रथमो विकारः ततो महान् ज्ञानशक्तिः नन्वयं महानेव प्रथमो विकारः प्रसिद्धस्तत्राऽऽह स च ज्ञानक्रियागर्भत्वात् सूत्रेण संयुतो न पृथक् एकमेव तत्त्वं क्रियाज्ञानशक्तिभ्यां द्विधोच्यत इत्यर्थः विमोहनो जीवस्य भ्रमहेतुः सजातः ६ यतस्तन्मात्रादीनां कारणम् मनःशब्देन देवानामप्युपल

अ०

२४

श्रीभगवानुवाच ॥ अथ ते संप्रवक्ष्यामि सांख्यं पूर्वैर्विनिश्चितम् ॥ यद्विज्ञाय पुमान्सद्योजह्याद्वैकल्पिकं भ्रमम् १ आसीज्ज्ञानमथो अर्थ एकमेवाविकल्पितम् ॥ यदा विवेकनिपुणा आदौ कृतयुगेऽयुगे २ तन्मायाफलरूपेण केवलं निर्विकल्पितम् ॥ वाङ्मनोऽगोचरं सत्यं द्विधा समभवद्ब्रह्म ३ तयोरेकतरो ह्यर्थः प्रकृतिः सोभयात्मिका ॥ ज्ञानं त्वन्यतमो भावः पुरुषः सोऽभिधीयते ४ तमोरजः सत्त्वमिति प्रकृतेरभवन्गुणाः ॥ मया प्रक्षोभ्यमाणायाः पुरुषानुमतेन च ५ तेभ्यः समभवत्सूत्रं महान्सूत्रेण संयुतः ॥ ततो विकुर्वतो जातो योऽहंकारो विमोहनः ६ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिवृत् ॥ तन्मात्रोऽद्रियमनसां कारणं चिदचिन्मयः ७ अर्थस्तन्मात्रिकाज्ज्ञेतामसादिन्द्रियाणि च ॥ तैजसादेव ता आसन्नेकादशच वैकृतात् ८ मया संचोदिता भावाः सर्वे संहत्यकारिणः ॥ अंधमुत्पादयामासुर्ममायतनमुत्तमम् ९ तस्मिन्नहं समभवमंडे सलिलसंस्थितौ ॥ मम नाभ्यामभूत्पद्मं विश्वाख्यं तत्र चाऽऽत्मभूः १०

क्षणम् चिदचिन्मयचिदाभासव्याप्तत्वाद्दुभयग्रंथिरूप इति जीवोपाधित्वं दर्शितमयद्यपि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादि श्रुतेरत्र मयं हि सौम्यमन इत्यादि श्रुतेश्च प्रथमं भूतानि जायन्ते तेभ्यश्चापंचीकृतेभ्यः प्राणादिक्रमेण समष्ट्यात्मकं लिङ्गशरीरं पंचीकृतेभ्यश्च ब्रह्मांडं तस्मिन् वैराजस्तदंतर्यामीलीलाविग्रहः क्षीराब्धि शायी श्रीनारायणस्तन्नाभिपद्मे च वैराजस्य भोगविग्रहश्च तुराननस्ततो यथाऽवसरमन्येषां जीवानामाविर्भाव इति प्रतिप्रक्रिया तथाऽपि चित्तापि चित्ताभिव्यक्तिपूर्वकोऽहंकारस्ततो भूतैर्द्रियादिव्यवहार इत्येतावता महदादिक्रमेण सृष्टिरुच्यते तथा चोक्तम् मूलो हविस्फुलिगाद्यैः सृष्टिचर्या चोदिताऽन्यथा उपायः सोऽवताराय नास्ति भेदः कथंचनेति ७ तस्मात्त्रिविधा त्रिविधप्रपञ्चोत्पत्तिं दर्शयति अर्थ इति तन्मात्रिकाच्छब्दादितन्मात्रकारणात्तामसात्तद्वारा अयो महामूतरूपोज्ज्ञेवभूव भूतानामावरणस्वभावत्वात् इन्द्रियाणि दश तैजसाद्राजसात् तेषां प्रवृत्तिस्वभावत्वात् वैकृतात्सात्त्विकादेव ताः दिग्वाता र्कप्रचेतोऽश्ववह्निद्रोपेन्द्रमित्रकाः चंद्रश्चेत्येकादश च शब्दान्मनश्च तेषां प्रकाशस्वभावत्वात् ८ मम वैराजांतर्यामिणः ९ सलिले संस्थिति र्यस्य तत्सलिलसंस्थिति तास्मिन्सलिलसंस्थिता वंडे श्रीनारायणरूपो लीलाविग्रहेण समभवं स्थित इत्यर्थः विश्वाख्यं लोककारणमतम् तत्र चाऽऽत्मभूश्च तुराननरूपभोगविग्रहेण पुनैवैराज एव तस्मिन्नाविर्भूत इत्यर्थः १०

॥४७॥

ग्रहपक्षेऽप्यजस्याऽऽत्मनः किं यतो जन्यत इति जनो देहस्तस्यैव जन्मलभापेक्षया द्वादशाष्टमादिराशिस्थास्ते सुखदुःखयोर्निमित्तं भवन्ति किंच अंतरिक्षस्थैर्ग्रहैस्तत्र स्थस्य ग्रहस्यैव पादाधोदि
दृष्ट्यादिभेदैः पीडां वदन्ति देवज्ञानतु ग्रहकोणादिषु स्थितस्य तद्दृष्ट्यगोचरस्य पुरुषस्य ग्रहगतैव तु पीडा तल्लभोत्पन्ने देहे तस्याभिमानाद्भवति अतः पुरुषस्ततो ग्रहादेहाच्चान्यः कस्मै कुध्येत ५४
कर्महेतुश्चेदस्त्वित्यस्योपगमः कर्मैव नास्ति कुतस्तस्य हेतुत्वमिति तदाह हियस्मात्कर्म एकस्य जडाजडत्वे सति स्यात् जडत्वाद्विकारित्वोपपत्तेः अजडत्वाच्च हितानुसंधानतः प्रवृत्तिसंभवा
त् अचिज्जडो देहोऽतस्तस्य प्रवृत्तिर्न संभवति पुरुषस्तु सुपर्णः शुद्धज्ञानस्वरूपोऽतः कस्मै कुध्येत यतः सुखदुःखयोर्मूलभूतं कर्मैव नास्तीति ५५ तत्र कालपक्षेऽप्यात्मनः किं यतोऽसौ कालात्मक एव
ब्रह्मांशत्वात् स्वांशस्य स्वतः पीडानास्तीत्यत्र दृष्टांतः नाम्नेर्हेतोस्तदंशस्य ज्वालादेस्तापो दाहतो नाशोऽस्ति तत्रोपाधिभूतकाष्ठांशदाहाब्राशः स्यादिति दृष्टांतांतरमाह हिमस्य तच्छैत्यं
तदंशस्य तु पारकणस्य नाशकं न स्यादित्यर्थः किंच आस्तामंशत्वं वस्तुतः पर एवायं न च परस्य द्वंद्वं सुखदुःखादिकमस्तीति ५६ तदेवं षष्ठे ते हेतवः प्रसिद्धानिरस्ताः यदि कश्चिद्वेत्वंतरमुद्भावयेत्

ग्रहानिमित्तं सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनोऽजस्य जनस्य ते वै ॥ ग्रहैर्ग्रहस्यैव वदन्ति पीडां कुध्येत कस्मै पुरुषस्ततोऽन्यः ५४ कर्मास्तु हेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमा
त्मनस्तद्विजडाजडत्वे ॥ देहस्त्वचित्पुरुषोऽयं सुपर्णः कुध्येत कस्मै न हि कर्ममूलम् ५५ कालस्तु हेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनस्तत्र तदात्मकोऽसौ ॥
नाग्नेर्हि तापो न हिमस्य तत्स्यात् कुध्येत कस्मै न परस्य द्वंद्वम् ५६ न केनचित्कापि कथंच नास्य द्वंद्वोपरागः परतः परस्य ॥ यथाऽहमः संसृतिरूपिणः स्यादेवं प्रबु
द्धो न विभेति भूतैः ५७ एतांस आस्थाय परात्मनिष्ठामध्यासितां पूर्वतमैर्महर्षिभिः ॥ अहं तरिष्यामि दुरंतं पारंतमो मुकुंदांघ्रिनिषेवयैव ५८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
निर्विद्य नष्टद्रविणो गतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यटमान इत्थम् ॥ निराकृतोऽसद्भिरपि स्वधर्मादकंपितोऽमूं मुनिराहगाथाम् ५९ सुखदुःखप्रदो नान्यः पुरुषस्या
ऽऽत्मविभ्रमः ॥ मित्रो दासी नरिपवः संसारस्तमसः कृतः ६० तस्मात्सर्वात्मना तात निगृहाण मनो धिया ॥ मर्यावेशितया युक्त एतावान्योगसंग्रहः ६१
य एतां भिक्षुणा गीतां ब्रह्मनिष्ठां समाहितः ॥ धारयन् श्रावयन् शृण्वन् द्वंद्वैर्नैवाभिभूयते ६२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे भिक्षुगी
तानामत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

दपिवस्तुमहिमापेक्षायां न संभवतीत्याह न केनचिदिति नन्वपरोऽक्षः कथमप्युच्यते तत्राऽऽह यथेति संसृतिमविद्यमानामेवरूपयति प्रकाशयतीति तथा तस्य अहमोऽहंकारस्य यथा स्यान्न तथा
परतः प्रकृतेः परस्याऽऽत्मनो द्वंद्वसंबंधः अहंकारनिमित्तोऽसौ न वास्तव इत्यर्थः एवं प्रबुद्धो यः स भूतैः कृत्वानविभेति ५७ अतोऽहमपि तथैव परमात्मनिष्ठतया तरिष्यामीत्याह एतामिति सोऽ
हमित्यन्वयः नन्वियं निष्ठैव कथं भवेत्तदाह मुकुंदांघ्रि ५८ प्रस्तावेन सहगाथार्थसंक्षेपतो दर्शयति द्वाभ्याम् इत्थं नष्टद्रविणो निर्विद्य गतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यटन्न सद्भिर्निराकृतोऽपि स्वधर्मादकंपि
तः सन् मुनिरमूं गाथामगायतेत्यन्वयः ५९ मित्रो दासी नरिपवः सर्वोऽपि संसारस्तमसोऽज्ञानत आत्मनो मनसो विभ्रममात्रः कृतो न तात्त्विक इत्यर्थः ६० उक्तं द्वंद्वसहनोपायमुपसंहरति तस्मा
दिति ६१ मनो निग्रहाशक्तोऽप्येतच्छ्रवणाभिनिष्ठस्तत्फलं प्राप्नोतीत्याह यइति द्वंद्वैः सुखदुःखादिभिः ६२ भिक्षुगीतं मिषं कृत्वा भक्तचित्तगतं हरिः ॥ मोहांनिघ्नं निहाभाति परमानंदरूपतः
॥ १ ॥ इत्येकादशस्कंधे टीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

भा० पु०

॥ ४६ ॥

अ०

२३

॥ ४६ ॥

अतो मनोनिग्रहे कृते सर्वकृतं स्यात्तं विना तु सर्वव्यर्थमित्याह दानमिति द्वाभ्याम् स्वधर्मो नित्यनैमित्तिकः सद्गतान्येकादश्रुवासादीनि अन्यानि च यावन्तिकर्माणि एते सर्वे उपाया मनोनिग्रह
लक्षणोऽतो निष्ठाफलं येषां ते तथा ननु ज्ञानं निग्रहं तेषां प्रसिद्धं तत्राऽऽह मनसः समाधिर्निग्रह एव परो योगो ज्ञानम् ४६ अतो यस्य मनः समाहितं भवति तस्य किं कृत्यमस्ति वदेत्यपरं प्रत्युपदिशान्नि
वस्य मेवाऽऽह असंयतं विक्षिप्तं चेत् यद्वा मनश्च दालस्यादिना लीयमानं चेद्भवेत्तर्ह्यभिर्दानादिभिः किमपरं प्रयोजनं स्यान्न किंचिदित्यर्थः ४७ नन्वितरेन्द्रियजयः प्रयोजनं स्यात्त्रेत्याह मनोव
श इति देवा इन्द्रियाणितदधिष्ठातारो वा भीष्मो योगिनामपि भयं करोमनो लक्षणो देवः कुतः सहसो बलादपि बलिनोऽपि वा सहीयान्बलवान् अतस्तं यो वशवर्तिनं कुर्यात्स एव देवदेवः सर्वेन्द्रियजे
ताभावितानान्यः तथा च श्रुतिः “मनसो वशे सर्वमिदं बभूव नान्यस्य मनो वशमन्वियाय भीष्मो हि देवः सहसः सहीयानि” ति ४८ अतोऽसह्यारागादयो वेगा यस्य तम् अतएवास्तुदं अरुर्मर्मतत्तुदाति
व्यथयतीत्यस्तुदस्तम् तत्तनेति च्छेदः तं विजित्वा जित्वा तत्ततो ये केचिन्मर्त्यैः कैश्चिदसद्विग्रहं कुर्वन्ति तत्र चानुकूलप्रतिकूलादीनान्यान् मित्रादीन् कुर्वन्ति ते मूढा इत्यर्थः ४९ ततश्चानेन प्रका
रेण संसारे भ्रमंतीत्याह देहमिति मनोमात्रपरिकल्पितमिदं स्वदेहमहमिति पुत्रादिदेहं च ममेति स्वीकृत्य तमसि संसारे ५० तदेवं मनस एव दुःखकारणत्वमुपपाद्येदानीं जनादीनां षण्णामकार

दानं स्वधर्मो नियमो यमश्च श्रुतं च कर्माणि च सद्गतानि ॥ सर्वे मनोनिग्रहलक्षणांताः परोहियोगो मनसः समाधिः ४६ समाहितं यस्य मनः प्रशांतं दानादिभिः किं
दत्तस्य कृत्यम् ॥ असंयतं यस्य मनो विनश्यद्दानादिभिश्चेदपरं किमेभिः ४७ मनोवशेऽन्ये ह्यभवन्सं देवामनश्च नान्यस्य वशं स मेति ॥ भीष्मो हि देवः सहसः सही
यान्युज्याद्रशेतं सहिदेवदेवः ४८ तदुर्जयं शत्रुमसह्यवेगमस्तुदं तत्र विजित्य केचित् ॥ कुर्वन्त्यसद्विग्रहमत्र मर्त्यैर्मित्राण्युदासीनरिपून्विमूढाः ४९ देहं मनो
मात्रमिमं गृहीत्वाममाह भित्यंधधियो मनुष्याः ॥ एषोऽहमन्योऽयमिति भ्रमेण दुरंतपारे तमसि भ्रमंति ५० जनस्तु हेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चात्र ह
भौमयोस्तत् ॥ जिह्वां क्वचित्संदृशति स्वदद्विस्तद्वेदनायां कतमायकुप्येत् ५१ दुःखस्य हेतुर्यदि देवतास्तु किमात्मनस्तत्र विकारयोस्तत् ॥ यदंगं
गेन निहन्यते क्वचित्कुप्येत कस्मै पुरुषः स्वदेहे ५२ आत्मा यदि स्यात्सुखदुःखहेतुः किमन्यतस्तत्र निजस्वभावः ॥ न ह्यात्मनोऽन्यदितन्मृषा स्या
त्कुप्येत कस्मात्सुखं न दुःखम् ५३

णत्वं प्रपंचयति जनस्त्विति पङ्क्तिः अत्र चास्मिन्नपि पक्षे आत्मनः किं किंचित् सुखदुःखकर्मत्वं तत्कर्तृत्वं चेत्यर्थः कुत इत्यत आह हनिश्चितं भौमयोर्विकारयोर्देहयोस्तत्र त्वात्मनः अमूर्तस्याक्रि
यस्य च हननादिषु कर्मत्वकर्तृत्वानुपपत्तेः तथाऽपि दुःखमात्मपर्यवसाय्येवेति चेदेवमपि परमात्मन उभयत्राप्येकत्वात्त्रकोपविषयोऽस्तीति स्वदृष्टान्तेन दर्शयति जिह्वामिति ५१ यदि देवता अस्तु
नामतत्रापि पक्षे आत्मनः किम् यतो विकारयोर्विक्रियमाणयोर्देयो वस्तद्वस्तेन मुखेऽभिहते तेन वा हस्ते दष्टे तदभिमानिनोर्वर्त्तमानोरेव तत्र त्वविक्रियस्यानहंकारस्य चाऽऽत्मनः देवातानां च सर्वदेहे
ष्वभेदात्त्रकोपविषयोऽस्तीति स्वदेहदृष्टान्तमाह यद्यदांगं देवताधिष्ठानं हस्तमुखादि अतएव पूर्वत्र देवताऽनधिष्ठानरूपभूविकारदंतो दाहरणम् ५२ आत्मनः सुखदुःखाद्याकारपरिणामोऽ
तः स एव यदि हेतुः स्यात्तत्र तस्मिन्पक्षे अन्यतः किं किंचिदन्यतो भवति यस्मै कुप्येदित्यर्थः यतो निज एव स्वभावः स नन्वात्मनस्तथा परिणामोऽन्यनिमित्तो भवत्यतोऽस्ति कोपविषय इति चेत्तत्रा
ऽह नहीति आत्मव्यतिरिक्तं नास्त्येव यदि स्यादस्तीति प्रतीयेत तर्हितन्मृषैवातः कस्माद्धेतोः कुप्येत यतो नास्ति निमित्तं न च सुखदुःखं चेत्यर्थः ५३

असंग आसक्तिगूः अलक्षितः श्रेष्ठमद्योतयन् ३२ प्रवयसंवृद्धम् अवधूतमालि नम् पर्यभवन्नवमनिरे हेमद्र परिभूतिभिस्तिरस्कारैः ३३ परिभवानेवदर्शयति केचिदितिसप्तभिः ३४ भोभगवन्नगृहाणेतिदर्शितानिसंतिप्रदायपुनश्चादुः ३५ अन्नमूत्रयन्ति मूर्धनिचष्ठीवंतिफूत्कारेणश्लेष्माणंप्रक्षिपन्ति ३६ ३७ क्षिपन्तिनिन्दन्ति निन्दामेवाऽऽह एषधर्मध्वजस्त्रिदंडलिङ्गो पञ्जीवी शठोलोकवंचकः तदेवाऽऽहुःक्षीणवित्तइति ३८ महासारोऽतिबली ३९ दुर्वातयन्तिदुपर्यधोवायुमुंचन्ति बंधुःशृङ्खलैः निरुधुःकारागृहादिषु द्विजंशुकसारिकादियथा ४० भौतिकंदुर्जनादिकृतम् दैहिकंज्वरादिनिमित्तम् दैविकंशीतोष्णादिप्रभवम् दिष्टंदैवप्राप्तम् ४१ धर्मात्पातयद्भिःपरिभूतोऽपिसात्त्विकीं धृतिमास्थायस्वधर्मएवस्थितइमांवक्ष्यमाणंगाथा मगायत सात्त्विकीधृतिश्च “धृत्याययाधारयतेमनःप्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिःसापार्थसात्त्विकी”ति ४२ तामेवाष्टादशश्लोकींगाथामाह नायमिति नचाऽऽत्मानापिप्र

सचचारमहीमेतांसंयतात्मेंद्रियानिलः ॥ भिक्षार्थनगरग्रामानसंगोऽलक्षितोऽविशत् ३२ तंवैप्रवयसंभिक्षुमवधूतमसज्जनाः ॥ दृष्ट्वापर्यभवन्नमद्रवहीभिः परिभूतिभिः ३३ केचित्रिवेणुंजगृहुरेकेपात्रकमंडलुम् ॥ पीठंचैकेऽक्षमूत्रंचकंथांचीराणिकेचन ३४ प्रदायचपुनस्तानिदर्शितान्याददुर्मुनेः ॥ अन्नंचभै क्षयसंपन्नंभुंजानस्यसरित्तटे ३५ सूत्रयन्तिचपापिष्ठाःष्ठीवंत्यस्यचमूर्धनि ॥ यतवाचंवाचयन्तिताडयन्तिनवाक्तिचेत् ३६ तर्जयन्त्यपरेवाग्भिःस्तेनोऽय मितिवादिनः ॥ बध्नन्तिरज्ज्वातंकेचिद्वध्यतांवध्यतामिति ३७ क्षिपन्त्येकेऽवजानंतएषधर्मध्वजःशठः ॥ क्षीणवित्तइमांवृत्तिमग्रहीत्स्वजनोज्झितः ३८ अ होएषमहासारोधृतिमानगिरिराडिव ॥ मौनेनसाधयत्यर्थंबक्वद्वदनिश्चयः ३९ इत्येकेविहसंत्येनमेकेदुर्वातयन्तिच ॥ तंबंधुर्निरुधुर्यथाक्रीडनकंद्वि जम् ४० एवंसभौतिकंदुःखंदैविकंदैहिकंचयत् ॥ भोक्तव्यमात्मनोदिष्टंप्राप्तंप्राप्तमबुध्यत ४१ परिभूतइमांगाथामगायतनराधमैः ॥ पातयद्भिःस्वधर्म स्थोधृति मास्थायसात्त्विकीम् ॥ ४२ ॥ द्विजउवाच ॥ नायंजनोमेसुखदुःखहेतुर्नदेवतात्माग्रहकर्मकालाः ॥ मनःपरंकारणमामनंतिसंसारचक्रंपरिवर्तये द्यत् ४३ मनोगुणान्वैसजतेवलीयस्ततश्चकर्माणिविलक्षणानि ॥ शुक्लानिकृष्णान्यथलोहितानितेभ्यःसवर्णाःसृतयोभवंति ४४ अनीहआत्मानसासमी हताहिरण्मयोमत्सखउद्विचष्टे ॥ मनःस्वलिंगंपरिगृह्यकामान्जुषन्निबद्धोगुणसंगतोऽसौ ४५

हादयः मनःपरंकेवलंसुखदुःखयोःकारणंवदन्ति“मनसाह्येवपश्यतिमनसाशृणोती”त्यादिश्रुतयः ४३ परिवर्तनप्रकारमाह मनइत्यादि गुणान्गुणवृत्तीःसृजति ततश्चतेभ्योगुणेभ्यःशुक्लानिसा त्विकानि कृष्णानितामसानि लोहितानिराजसानि सवर्णास्तत्तत्कर्मानुरूपाःसृतयोदेवतिर्यङ्मुरादिगतयः ४४ तर्हिमनसएवसंसारःस्यान्नात्मनइत्याशंक्याऽऽह अनीहइति अयमर्थः अ विद्ययाऽध्यासेनेयमात्मनःसंसृतिर्नतुस्वतःयतस्तद्रहितस्येश्वरस्यसानास्ति किंतुतद्वतोजीवस्यैवेति तदेवाऽऽह मनसासमीहमानेनसहनियंतृत्वेनवर्तमानोऽपिरमात्माअनीहस्तत्क्रियासंगर हितः यतोहिरण्मयोविद्याशक्तिप्रधानः यतोमत्सखः ममजीवस्यसखानियन्ता अतउदुवैर्विचष्टे अतिरोहितज्ञानेनकेवलंपश्यतीत्यर्थः असौपुनरहंजीवःस्वलिंगंस्वस्मिन्नात्मनिलिंगयति द्योतयतिसंसारमितितथातन्मनःपरिगृह्य ऽऽत्मत्वेनस्वीकृत्यमनसोगुणैःकर्मभिःसंगतःसंबद्धोगुणसंगाद्वाकामान्जुषन्निबद्धइति ४५

रजसायुक्तो मदनुग्रहात्तपसाऽमृजत् भूतानां दिसहिता भुवः अंतरिक्षलोकः स्वः स्वर्लोकः महर्लोको देवपुलक्षणम् ११ लोकसृष्टिप्रयोजनमाह देवानामितिसार्धेन ओको निवासः पदं स्थानम् त्रितयात्परं महर्लोकं १२ भूमेरधः अतलादि एवं व्यवस्थायां कारणमाह सार्धेन त्रिलोक्यां पातालादिसहितायाम् १३ योगादितारतम्येन यथोत्तरं महर्लोकं दयः मद्भाति वैकुण्ठलोकः १४ तत्र तु मद्भातिव्यतिरेकेणैतरागतयश्चला इत्याह वैराग्यार्थम् मया कालशक्तिना धात्रा परमेश्वरेण कर्मफलप्रदेन हेतुभूतेन गुणप्रवाहे संसारे उन्मज्जत्या सत्यलोकमुत्तमा गतीः प्राप्नोति पुनर्निमज्जत्या स्थावरं नीचा गतीः प्राप्नोति १५ सृष्टिनिरूपणस्या द्वितीयात्मप्रतिपत्त्यर्थत्वात् तत्प्राते पादनाय कारणेन कार्यस्य व्याप्तिमाह अणुरिति उभयेन संयुक्तो व्याप्तः तदेवाऽऽह प्रकृत्येति १६ इदानीं कार्यस्य कारणात्मतां दर्शयति यस्य कार्यस्य आदिः कारणमंतो लयस्थानं वतस्य मध्यं मध्यावस्थाऽपि स एव वै प्रसिद्धं मृत्सुवर्णादिषु अतएवाव्यभिचारित्वात् स एव सनेतरः अलं तर्हि मिथ्याभूतकार्यसृष्ट्या तत्राऽऽह विकार इति तैजसाः कटककुंडलादयः पार्थिवा वटशरावा दयश्च यथेति १७ नन्वेवं तर्हि स्वकार्यप्रतिमहदादीना मप्याद्यं तरूपत्वात् सत्त्वं स्यात्तत्राऽऽह यदिति यद्रूपमुपादायोपादानकारणतया स्वीकृत्य पूर्वः कारणरूपो महदादिर्भावः अपरमहंकारादिकं भावं विकुरुते मृजति यथा पिंडो मृदमुपादाय स्वयं निमित्तभूतो घटं मृज

सोऽमृजत्तपसायुक्तो रजसामदनुग्रहात् ॥ लोकान्सपालान्विश्वात्माभूर्भुवः स्वरिति त्रिधा ११ देवानामोक आसीत्स्वभूता तां च भुवः पदम् ॥ मर्त्यादीनां च भू लोकाः सिद्धानां त्रितयात्परम् १२ अधोऽसुराणां नागानां भूमेरो कोऽमृजत्प्रभुः ॥ त्रिलोक्यां गतयः सर्वाः कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् १३ योगस्य तपसश्चैव न्या सस्य गतयोऽमलाः ॥ महर्जनस्तपः सत्यं भक्तियोगस्य मद्भातिः १४ मया कालात्मना धात्रा कर्मयुक्तमिदं जगत् ॥ गुणप्रवाह एतस्मिन्नुन्मज्जति निमज्जति १५ अणुर्बृहत्कशः स्थूलो यो यो भावः प्रसिध्यति ॥ सर्वोऽप्युभयसंयुक्तः प्रकृत्या पुरुषेण च १६ यस्तु यस्यादिरंतश्च स वै मध्यं च तस्य सन् ॥ विकारो व्यवहारथो यथ तैजसपार्थिवाः १७ यदुपादाय पूर्वस्तु भावो विकुरुते परम् ॥ आदिरंतो यदायस्य तत्सत्यमभिधीयते १८ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पुरुषः परः ॥ सतोऽभिव्यंजकः कालो ब्रह्मतत्रितयं त्वहम् १९ सर्गः प्रवर्तते तावत्पौर्वापर्येण नित्यशः ॥ महान् गुणविसर्गार्थः स्थित्यंतो यावदीक्षणम् २०

तितद्वत् स एव सन्निति पूर्वस्यानुपगं कथं तर्हि मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि श्रुतिस्तत्राऽऽह आदिरिति यद्यदायस्याऽदिरंतश्च विवक्ष्यते तदा तत्सत्यमित्यभिधीयते श्रुत्या परमकारणात्मनः सत्यत्वविवक्षयेत्यर्थः १८ ननु तथाऽऽपि प्रकृतिपुरुषकालानामकार्यभूतानां भिन्नत्वात् कथमद्वितीयता तत्राऽह प्रकृतिरिति अस्य सतः कार्यस्योपादानं या प्रकृतिः प्रसिद्धायश्च तस्या आधारो धिष्ठाता परः पुरुषो यश्च गुणक्षोभेणाभिव्यंजकः कालस्तत्रितयं ब्रह्मरूपोऽहमेव न तु पृथक् प्रकृतेः शक्तित्वात् पुरुषकालयोरवस्थारूपत्वात् १९ एवं तावत्कालत्रयेऽप्यव्यभिचारित्वाद्ब्रह्मैव सत्यमिति वक्तुं तस्य सृष्टिकारणत्वेनादौ सत्त्वमुक्त्वामध्येऽपि तस्यैव सत्त्वमुपपाद्यांतेऽप्यवधित्वेन सत्यत्वं दर्शयिष्यन्सर्गप्रवाहरूपायाः स्थितेरवधिमाह सर्ग इति महान् बहुलः पौर्वापर्येण पितृपुत्रादि रूपेण नित्यशः अविच्छेदेन किमर्थं प्रवर्तते तदाह गुणे पुदेहेषु विविधतया सृज्यत इति गुणविसर्गो जीवस्तदर्थस्तद्भोगप्रयोजनः किंपर्यंतं प्रवर्तते यावत्स्थितेरंतः सोऽपि किमवधिस्तत्राऽऽह यावदीक्षणं परमेश्वरस्य तावत् २०

भा० ए०

॥ ४८ ॥

प्रलयं निरूपयति विराट्ब्रह्माण्डं मया कालात्मना आसाद्यमानो व्याप्यमानो लोकानामहरहः कल्पाः सृष्टिप्रलयाविविधाः कल्पं ते यस्मिन् स्तान्वास्वस्मिन् विविकल्पयतीति स तथाभूतोऽपि पंचत्वरूपाय विशेषाय विभागाय कल्पते योग्यो भवति पंचानां भूतानामैक्यरूपस्तेषां पृथग्भावापत्त्या नश्यतीत्यर्थः २१ तत्र तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्रे रापः अद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधीभ्योऽन्नम् अन्नात् पुरुष इति श्रुत्युक्तसृष्टिक्रमप्रातिलोभ्येन लयमाह अन्न इति मर्त्यं शरीरं येनोपाचितं तस्मिन् ब्रह्मेशतवर्षायामनावृष्टौ क्षीणे स तितत्रैव लीयत इत्यर्थः अन्नं धानासु बीजमात्रावशेषं भवतीत्यर्थः धानाभूमौ उत्पानप्ररोहंतीत्यर्थः भूमिर्गंधे संवर्तकादित्यशोपिता संकर्षणमुखाग्निना दग्धा च सती भूतसूक्ष्मरूपगंधमात्रावशेषा भवति २२ गंधः शतवर्षिण्यावृष्ट्या प्लाव्यमानोऽप्सु लीयते एवमेवापोज्योतिषा शोष्यमाणारसमात्रावशेषा भवति ततो रसोऽपि तस्मिन् लीयते २३ वायुश्च कालप्रेरितेनावरेण ग्रस्तः स्पर्शमात्रः संस्तस्मिन् अंबरं च भूतादिनाऽहंकारेण ग्रस्यमानं शब्दतन्मात्रे तदेवं तामसाहंकारकार्यस्य शब्दपर्यंतं लयमुक्त्वा राजसाहंकारकार्यस्याप्याह इंद्रियाणि स्वयोनिष्विति स्वप्रवर्तकदेवतासु तेषां प्रवृत्तिस्वभावत्वात् प्रवृत्तेऽश्वदेवताधीनत्वात् तासु लय इति वाच्योक्तिः वस्तुतस्तु स्वकारणराजसाहंकारे लयोऽभिप्रेतः २४ योनिरित्युद्देश्य गतत्वादेकत्वमविवक्षितम् योनयो देवतास्तु मनसि कुतः ईश्वरो नियंतारि मनोवशेऽन्ये ह्यभवं स्मदेवा इत्युक्तत्वात् इंद्रियलयात् एवात्राप्यभिप्रायः मनश्च देवताभिः सह वैकारिकेऽहंकार

विराण्मयाऽऽसाद्यमानो लोककल्पविकल्पकः ॥ पंचत्वाय विशेषाय कल्पते भुवनैः सह २१ अत्रे प्रलीयते मर्त्यं मन्त्रं धानासु लीयते ॥ धानाभूमौ प्रलीयंते भूमिर्गंधे प्रलीयते २२ अप्सु प्रलीयते गंध आपश्च स्वगुणरसे ॥ लीयते ज्योतिषिरसो ज्योतीरूपे प्रलीयते २३ रूपं वायौ स च स्पर्शं लीयते सोऽपि चांबरे ॥ अंबरं शब्दतन्मात्रं इंद्रियाणि स्वयोनिषु २४ योनिर्वैकारिके सौम्यलीयते मनसीश्वरे ॥ शब्दो भूतादिमप्येति भूतादिमहति प्रभुः २५ सलीयते महान्स्वेषु गुणेषु गुणवत्तमः ॥ तेऽव्यक्ते संप्रलीयंते तत्काले लीयतेऽव्यये २६ कालो मायामये जीवे जीव आत्मनि मय्यजे ॥ आत्मा केवल आत्मस्थो विकल्पापाय लक्षणः २७ एवमन्वीक्षमाणस्य कथं वै कल्पिको भ्रमः ॥ मनसो हृदितिष्ठे तव्यो मीवा कौदये तमः २८

इत्यर्थः तामसाहंकारकार्यावशेषितस्य शब्दस्य लयमाह शब्दो भूतादिना तामसाहंकारमप्येति तस्मिन् लीयत इत्यर्थः भूतादिरित्युपलक्षणम् त्रिविधोऽप्यहंकारो महति जडांशं विहाय ज्ञानक्रियाशक्तिमात्ररूपो भवति कथं भूतः प्रभुः समर्थः सर्वजगन्मोहकत्वात् २५ स च महान्स्वकारणेषु गुणेषु ज्ञानक्रियाशक्तिमत्त्वाद्गुणवत्तमस्तद्वग्भावं विहाय गुणमात्ररूपो भवति तेऽव्यक्ते प्रकृतौ साम्यावस्था गच्छतीत्यर्थः तदव्यक्तं काले कालाधीनत्वात् तैनाकीभूयावतिष्ठते अव्यये उपरतवृत्तौ २६ मायामये माया प्रवर्तके ज्ञानमये वा अतएव जीवयतीति जीवस्तस्मिन् महापुरुषे अयं भावः विश्वस्रष्टुर्ब्रह्मा पुरुषस्योपकरणरूपः कालो वृत्त्यंशेन सृज्यश्चातस्तदात्मनावतिष्ठत इति तदुक्तं सप्तमे 'कालं चरंतं सृजती श आश्रयं प्रधानं पुंभ्यां नरदेवसत्यकृदि'ति दशमे च 'योऽयं कालस्तस्य तेऽव्यक्तं बंधो चेष्टामाहुश्चेष्टे ते येन विश्वम् निमेषादि'ति सरांतो महीयांस्तं त्वेशानं क्षेमधाम प्रपद्य' इति जीव आत्मनि प्रकृतेर्लीनत्वेन प्रति योग्यभावात् पीरपूर्णत्वेन सद्रूपेणावतिष्ठत्वे आत्मा चाऽऽत्मस्थ एव नान्यत्र लीयते यतः केवलो निरुपाधिः तत्र हेतुः विकल्पापायाभ्यां विश्वोत्पत्तिप्रलयाभ्यां लक्ष्यतोऽधिष्ठानत्वेनावधित्वेन वेतितथासः २७ अस्य कथनस्य प्रस्तुतौ पयोगमाह एवमिति मनसः कथं भेदनिमित्तो भ्रमः स्यात् जातो कथं हृदितिष्ठे २८

अ०

२४

॥ ४८ ॥

उपसंहरति एष इति २९ प्रत्यक्षमिव येनेदं दर्शितं तत्त्वमात्मनः ॥ सांख्यप्रख्यानतस्तस्मै हरये गुरवे नमः ॥ १ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ पंचविंशोऽस्वने गुण्यप्रतिपत्त्यै निरूप्यते ॥ चित्तप्रभवसत्त्वादिगुणवृत्तिरनेकधा ॥ १ ॥ प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानवतोऽपि यावत्प्रयत्नविशेषेण गुणत्रयवृत्तिजयो न स्यान्न तावद्द्वंद्वोपरमोऽतस्तज्जयोपायगुणवृत्तिनिरूपणार्थमाहुः गुणानामिति सहमिश्रीभूय वर्तमानाः समिश्राः न समिश्रा असमिश्रास्तेषां विभक्तानां गुणानां मध्ये येन गुणेन यथायादृशो भवेत्तदिदं कथयतो मत्तो निबोधेत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र सत्त्ववृत्तीराह शम इति शमो मनोनिग्रहः दमो बाह्येन्द्रियनिग्रहः तितिक्षा साहिष्णुत्वम् ईक्षा विवेकः तपः स्वधर्मवर्तित्वम् स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानम् तुष्टिर्यथा लाभसंतोषः त्यागो व्ययशीलता अस्पृहा विषयेषु वैराग्यम् श्रद्धा आस्तिक्यं गुर्वादिषु हीरनुचिते कर्मणि लज्जा तेषामनवलोकनम् दयादानम् दयदानगीतिरक्षणेऽपि वृत्तिस्मरणात् आदिशब्देनार्जवविनयादि स्वनिर्वृतिरात्मरतिः २ रजसो वृत्तीराह कामोऽभिलाषः ईहा व्यापारः मदो दर्पः तृष्णा लाभसत्यप्यसंतोषः स्तंभो गर्वः आशीर्धनाद्यभिलाषेण देवतादिप्रार्थनम् भिदा अहमन्य इति भेदबुद्धिः सुखं विषयभोगः मदोत्साहो मदोऽनुद्धाद्यभिनिवेशः यशः प्रीतिस्तुतिप्रियता हास्यमुपहासः वीर्यप्रभावाविष्कारः बलेनोद्यमो न्यायेनोद्यमः सात्त्विक एव ३ तमो वृत्तीराह क्रोध इति

एष सांख्यविधिः प्रोक्तः संशयग्रंथे भेदनः ॥ प्रतिलोमानुलोमाभ्यां परावरदृशमया ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गुणानामसमिश्राणां पुमान्येन यथा भवेत् ॥ तन्मे पुरुषवर्येदमुपधारय शंसतः १ शमो दमस्ति तितिक्षे क्षातपः सत्यं दया स्मृतिः ॥ तुष्टिस्त्यागोऽस्पृहा श्रद्धा हीर्दयादिः स्वनिर्वृतिः २ काम ईहामदस्तृष्णा स्तंभ आशीर्भिदा सुखम् ॥ मदोत्साहो यशः प्रीतिर्हास्यं वीर्यं बलौद्यमः ३ क्रोधो लोभोऽनृतं हिंसायाश्चादंभः क्रमः कलिः ॥ शोकमोहौ विषादातीर्निद्रा शाभीरनुद्यमः ४ सत्त्वस्य रजसश्चैतास्तमसश्चानुपूर्वशः ॥ वृत्तयो वर्णित प्रायाः सन्निपातमथोऽष्टौ ५ सन्निपातस्त्वहमिति ममेत्युद्धवयामातिः ॥ व्यवहारः सन्निपातो मनोमात्रेन्द्रियासुभिः ६ धर्मे चार्थे च कामे च यदाऽसौ परिनिष्ठितः ॥ गुणानां सन्निकर्षोऽयं श्रद्धारतिधनावहः ७ प्रवृत्तिलक्षणे निष्ठा पुमान्यर्हि गृहाश्रमे ॥ स्वधर्मे चानुतिष्ठेत्तगुणानां समितिर्हि सा ८

क्रोधोऽसहिष्णुता लोभो व्ययपराङ्मुखता अनृतमशास्त्रीयं प्रमाणमिति भाषणम् हिंसाद्रोहः याश्चाप्रार्थना दंभो धर्मध्वजित्वम् क्रमः श्रमः कलिः कलहः शोकमोहौ अनुशोचनं भ्रमश्च विषादातीर्दुःखं देयं च निद्रा तं द्रा आशामेदं भविष्यतीत्यन्वीक्षा भीर्भयम् अनुद्यमो जाड्यम् ४ अनुपूर्वशः क्रमेणैताः श्लोकत्रयोक्ता वर्णित प्रायाः अन्या अप्यूह्या इति भावः ५ विभक्तानां गुणानां वृत्तयो वर्णिता मिश्राणामाह सन्निपात इति त्रिभिः अहं ममेति ममतानुपक्त सर्ववृत्तिसामानाधिकारण्यदर्शनात् सन्निपातजत्वम् अहं शांतः कामी क्रोधीत्यादि तथाममशांतिरस्ति कामः क्रोध इत्यादि द्रष्टव्यम् तत्पूर्वकः सर्वो व्यवहारश्च सन्निपातकार्यमित्याह व्यवहार इति अत्र हेतुः मनश्च मात्राणि चैन्द्रियाणि चासवश्चैतैः मन आदीनां सात्त्विकतामसराजसत्वात्तैर्व्यवहारः सन्निपातज इति भावः ६ असौ पुरुषो यदा धर्मादिषु परिनिष्ठितो भवति तदाऽयं त्रिषु निष्ठारूपः सन्निकर्षः सन्निपातकार्यम् धर्मादीनां सत्त्वतमोरजः कार्यत्वाद् द्विषयतः सन्निपातजत्वमुक्तम् फलतश्च तथा त्वमाह श्रद्धारतिधनानि सत्त्वरजस्तमो मयान्यावहतीति तथा ७ धर्मनिष्ठायामेव सन्निपातं दर्शयति प्रवृत्तिलक्षणे काम्यधर्मे यदा पुंसो निष्ठा भवति तथा पुमान्यदा गृहाश्रमे एवा सक्तस्तिष्ठेत् अनुपश्चात् स्वधर्मे च नित्यनैमित्तिकेतिष्ठेत्साऽपि समितिः सन्निपातः हियस्मात् काम्यधर्मगृहासक्तिस्वधर्मरजस्तमः सत्त्वमया इत्यर्थः ८

भा०५०

॥ ४९ ॥

तदेवंमिश्रामिश्रगुणवृत्तीः प्रदर्शयन्तानि पुमान्येन यथा भवेदिति यदुक्तं तददर्शयति पुरुषमिति त्रिभिः ९ १० हिंसांशत्रुमरणादिकमाशास्ययोभजेतंतामसंविद्यात् एतैर्गुणैरेवंभूतोभवतीति ता
 त्पर्यर्थः ११ ननु तवापि गुणवशेन कर्तृत्वाविशेषात्केन विशेषेण त्वंसेव्योजीवस्तुसेवक इति नियमोयतो मांभजेतेति वारंवारमुच्यते तत्राऽऽह सत्त्वमिति जीवस्यैव न मे कुतः यताश्चित्ताः जीवो
 पाधौचित्तेऽभिव्यज्यन्तेऽतोयैः स एव बध्यते कीदृशः भूतानां देहरूपाणामन्येषां च मध्ये सज्जमानः अहंत्वसज्जमानो गुणानियंतृत्वेन सृष्ट्यादिकर्ताऽपि नित्यमुक्तोऽतो महान्विशेष इति भावः य
 द्वा भूतानामपंचीकृतानां यत्कार्यभूतां चित्तम् अन्नमयं हि सौम्यमन इति श्रुतेः तत्प्रभवाः अतोभूतोपहितस्य जीवस्यैवेति अन्यत्समानम् १२ तदेवंमिश्रामिश्रगुणकार्याणि प्रदर्शयन्तानि मेकै
 कगुणोद्वेककार्याणि दर्शयति यदेतिसप्तदशाभिः यदेतौ गुणौ जयेदभिवेत् भास्वरं प्रकाशकम् विशदं स्वच्छम् शिवं शांतम् शिवत्वविशदत्वभास्वरत्वानां यथाक्रमं सुखधर्मज्ञानहेतुत्वात्तदातै
 र्युज्येत आदिशब्दाच्छमदमादिभिश्च १३ तमः सत्त्वं च कर्मभूतम् रजः कर्तृ संगं संगहेतुः भिदाभेदहेतुः बलं प्रवृत्तिस्वभावम् अतः संगहेतुत्वाद्यशसाश्रियायुज्यते तत्कामः पुमान्भवतीत्यर्थः
 भिदाहेतुत्वाद्दुःखेन युज्येत द्वितीयाद्वैभयंभवतीति श्रुतेः बलहेतुत्वात्कर्मणा युज्येत १४ यदारजः सत्त्वं च कर्मभूतं तमः कर्तृजयेत् मूढं विवेकभ्रंशकम् लयमावरणात्मकम् जडमनुद्यमात्मकम्

पुरुषं सत्त्वसंयुक्तमनुमीयाच्छमादिभिः ॥ कामादिभीरजोयुक्तं क्रोधाद्यैस्तमसायुतम् ९ यदा भजति मां भक्त्या निरपेक्षः स्वकर्मभिः ॥ तं सत्त्वप्रकृतिं विद्यात्पु
 रुषं स्त्रियमेव वा १० यदा आशिष आशास्य मां भजेत स्वकर्मभिः ॥ तं रजः प्रकृतिं विद्याद्विंशमाशास्यतामसम् ११ सत्त्वं रजस्तम इति गुणा जीवस्य नैव मे ॥
 चित्तजयैस्तु भूतानां सज्जमानो निबध्यते १२ यदेतौ जयेत्सत्त्वं भास्वरं विशदं शिवम् ॥ तदा सुखेन युज्येत धर्मज्ञानादिभिः पुमान् १३ यदा जयेत्तमः सत्त्वं रजः
 संगं भिदा बलम् ॥ तदा दुःखेन युज्येत कर्मणा यशसाश्रिया १४ यदा जयेद्रजः सत्त्वं तमो मूढं लयं जडम् ॥ युज्येत शोकमोहाभ्यां निद्रया हिंसयाऽऽशया १५
 यदा चित्तं प्रसीदेत इंद्रियाणां च निर्वृतिः ॥ देहेऽभयं मनो संगं तत्सत्त्वं विद्धि मत्पदम् १६ विकुर्वन्नक्रियया चाधीरनिर्वृतिश्च चेतसाम् ॥ गात्रास्वास्थ्यं मनोभ्रांतं
 रज एतैर्निशामय १७ सीदच्चित्तं विलीयेत चेतसो ग्रहणेऽक्षमम् ॥ मनो नष्टं तमो ग्लानिस्तमस्तदुपधारय १८ एधमाने गुणे सत्त्वे देवानां बलमेधते ॥ असुरा
 णां च रजसितमस्युद्धवरक्षसाम् १९ सत्त्वाज्जागरणं विद्याद्रजसास्वप्नमादिशेत् ॥ प्रस्वापंतमसाजंतोस्तुरीयं त्रिषु संततम् २०

अतोमूढत्वाच्छोकमोहाहिंसाभिर्यत्वाभिद्रयाजडत्वादुद्यमाभावेन केवलमाशयायुज्येतेति द्रष्टव्यम् जनइति पाठे लयात्मकमेवानिद्राशयोर्हेतुः १५ किंच यदा चित्तं प्रसीदेत स्वच्छं भवेत्
 निर्वृतिरुपरतिः तत्तदामत्पदं मदुपलब्धिस्थानं सत्त्वमुद्रिक्तं विद्धि १६ यदा पुनः क्रियया विकुर्वन्निकारं प्राप्नुवन्न आधीर्भवति आसमंताद्विक्षिप्ताधीर्यस्य सः चेतसां बुद्धींद्रियाणामनिर्वृतिरनुप
 रतिः गात्राणिकर्मेन्द्रियाणितेषामस्वास्थ्यं विकाराधिक्यं मनोभ्रांतं चंचलं तदारज उत्कटे निशामय जानीहीति १७ यदा सीदति रोभवच्चेतसो ग्रहणे चिदाकारपरिणामेऽक्षमं सच्चित्तं विलीयेत
 मनोऽपि संकल्पात्मकं नष्टं तमोऽज्ञानं ग्लानिर्विषादश्च भवति तत्तदा तम उत्कटमुपधारय विद्धि १८ किंच एधमान इति इंद्रियाण्येव निवृत्तिप्रवृत्तिमोहस्वभावानि देवासुररक्षांसि यद्वा
 प्रसंगादाधिदैविकानां गुणानामुत्कर्षकार्याण्युक्तानीति ज्ञेयम् १९ गुणोत्कर्षतोऽवस्थाभेदं दर्शयति सत्त्वादिति प्रसंगाद्भिर्गुणावस्थामाह तुरीयं चतुर्थमवस्थांतरं नाम त्रिषु जागरणादिषु संतत
 मेकरूपमात्मतत्त्वमेवेत्यर्थः २०

अ०

२५

॥ ४९ ॥

गुणोत्कर्षद्वारेण तत्तत्कर्मफलनिष्ठां दर्शयति उपर्युपरीति ब्राह्मणावेदानुष्ठानयुक्ताः आब्रह्मण इति पाठे ब्रह्मलोकमभिव्याप्य आमुख्यात्स्थावरानभिव्याप्य अंतरचारिणो मनुष्या एवमवांति
 २१ देहादुत्क्रांतिकालीनगुणोत्कर्षफलमाह सत्त्वेष्टद्वेसतिप्रलीनामृताः रजोलयाः रजसिप्रवृद्धे सतिलयो येषां ते एव तमोलया इत्यापि निर्गुणा इत्यत्र तुल्यशब्दानुपादानाज्जीवंतोऽपि निर्गुणा
 श्वन्मामेव यांतित्यर्थः २२ इदानीं गुणोत्कर्षकृतमेव तत्तत्फलसाधनकर्मत्रैविध्यमाह मदर्पणं मत्प्रतीत्युद्देशेन कृतं निष्फलं केवलं दासभावेनैव कृतं यन्निजकर्मनित्यादितत्सात्त्विकम् फलसंकल्प्य
 तेऽस्मिन्स्तत् हिंसाप्रायं हिंसोद्देशेन कृतं हिंसाबहुलं च आदिशद्वा द्वंभमात्सर्यादिकृतम् २३ इदानीं सगुणनिर्गुणभेदेन ज्ञानादीनां चातुर्विध्यमाह कैवल्यं देहादिव्यतिरिक्तात्मविषयम् वैक
 ल्पिकं देहाद्यव्यतिरिक्तात्मविषयं तद्रजोराजसम् प्राकृतं बालमूकादिज्ञानतुल्यम् मन्निष्ठं परमेश्वरविषयम् २४ वनं विविक्तत्वात्सात्त्विकोवासः भगवन्निकेतनं तु साक्षात्तदाविर्भावान्निर्गुणं स्था
 नम् २५ कारकः कर्ता असंगी अनासक्तः रागांधोऽस्त्यभिविवेशवान् स्मृतिविभ्रष्टोऽनुसंधानशून्यः मदपाश्रयो मदेकशरणः सहिनिरहंकारत्वात् निर्गुणः २६ अधर्मे धर्म इति याश्रद्धा २७

उपर्युपरिगच्छंति सत्त्वेन ब्राह्मणा जनाः ॥ तमसाऽधोऽध आमुख्याद्रजसांऽतरचारिणः २१ सत्त्वे प्रलीनाः स्वर्गातिनरलोकरजोलयाः ॥ तमोलयास्तु निरयं
 यांति मामेव निर्गुणाः २२ मदर्पणं निष्फलं वा सात्त्विकं निजकर्मतत् ॥ राजसंफलसंकल्पं हिंसाप्रायादितामसम् २३ कैवल्यं सात्त्विकं ज्ञानं रजोवैकल्पिकं च यत् ॥
 प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं निर्गुणं स्मृतम् २४ वनं तु सात्त्विको वासो ग्रामो राजस उच्यते ॥ तामसं द्यूतसदनं मन्निकेतनं तु निर्गुणम् २५ सात्त्विकः कारकोऽसंगी रा
 गांधो राजसः स्मृतः ॥ तामसः स्मृतिविभ्रष्टो निर्गुणो मदपाश्रयः २६ सात्त्विकया ध्यात्मिकी श्रद्धा कर्मश्रद्धा तुराजसी ॥ तामस्य धर्मे या श्रद्धा मत्सेवायां तु निर्गु
 णा २७ पथ्यं पूतमनायस्तमाहार्यं सात्त्विकं स्मृतम् ॥ राजसं चेंद्रियप्रेष्ठं तामसं चार्तिदाशुचि २८ सात्त्विकं सुखमात्मोत्थं विषयोत्थं तुराजसम् ॥ तामसं मो
 हदैन्योत्थं निर्गुणं मदपाश्रयम् २९ द्रव्यं देशः फलं कालो ज्ञानं कर्म च कारकः ॥ श्रद्धाऽवस्था कृतिर्निष्ठा त्रैगुण्यः सर्व एव हि ३० सर्वे गुणमया भावाः पुरुषा व्यक्त
 धिष्ठिताः ॥ दृष्टं श्रुतमनुध्यातं बुद्ध्या वा पुरुषर्षभ ३१ एताः संमृतयः पुंसो गुणकर्मनिबंधनाः ॥ येनेमे निर्जिताः सौम्यगुणा जीवेन चित्तजाः ३२

पथ्यं हितम् पूतं शुद्धम् अनायस्तमनायासतः प्राप्तम् आहार्यं मक्ष्यभोज्यादि इंद्रियाणां प्रेष्ठं भोगकाले सुखदं दृष्टं लक्षणं आदि आर्तिदाशुचि दैन्यकर्मशुद्धं च चशद्वा न्मान्निवोदितं निर्गुणमित्य
 भिप्रेतम् २८ आत्मोत्थं सुखम् मदपाश्रयमित्यपित्वं तत्पदार्थविषयत्वेन ज्ञानवदेव द्रष्टव्यम् २९ उक्तं संसारहेतुभूतं त्रैगुण्यमुपसंहरति द्वाभ्याम् द्रव्यं पथ्यं पूतादि देशो वनग्रामादिः फलं सा
 त्त्विकं सुखमित्यादि कालो यदा भजेत मां भक्त्या यदेतरो जयेदित्यादिना योऽर्थादुक्तः ज्ञानं कैवल्यं सात्त्विकं ज्ञानमित्यादि कर्म मदर्पणमित्यादि कारकः सात्त्विकः कारकोऽसंगीत्यादिः
 श्रद्धा सात्त्विकया ध्यात्मिकीत्यादिः अवस्था सत्त्वाज्जागरणमित्यादिः आकृतिरुपर्युपरिगच्छंतीत्यादिनोक्ता देवत्वादिरूपा निष्ठा सत्त्वे प्रलीनाः स्वर्गातीत्यादिनोक्तः स्वर्गादिः एवं स
 वोप्ययं भावस्त्रैगुण्यस्त्रिगुणात्मकः ३० न केवलमेष एव किंतु यावन्तः पुरुषा व्यक्तधिष्ठितास्ते सर्वे भावा गुणमया एव तत्प्रपंचः दृष्टमिति ३१ इदानीमुक्तं त्रैगुण्यस्य संसारहेतुत्वमनुवदंस्तन्निर्जया
 न्मोक्ष इत्याह एता इति सार्धेन येनानिर्जिताः सपश्चाद्विभिक्तेन भक्तियोगेन मन्निष्ठः सन् मद्वायमोक्षाय प्रपद्यते योग्यो भवति ३२

भा०पु०

॥५०॥

तस्माद्विवेकिनामिदमेवयुक्तमित्याह तस्मादिति ज्ञानविज्ञानयोःसंभवोयस्मिंस्तमिमंनरदेहम् ३३ भजनप्रकारमाह निःसंगइतिसार्धेन ३४ सत्त्वसंसेवया सात्त्विकान्येवसेवेतपुमान्सत्त्व
विवृद्धयेइतिप्रागुक्त्या नैरपेक्षयेणोपशमात्मकेनसत्त्वेनैव ३५ एवंचसतिमांप्राप्नोतीत्याह संपद्यतइति जीवजीवत्वकारणंलिङ्गशरीरम् मांप्राप्तस्यनपुनःसंसारइत्याह जीवइति नव
हिर्विषयभोगेनानंतरस्तत्स्मरणेन ३६ गुणकृतमनुसंस्मरणप्रथमजितपुण्यकथाकथनादिभिः ॥ ध्रुवतभक्तिरसेनाविवेकिनोनाहिपुनःसुलभंजनुरीदृशम् ॥ १ ॥ इत्येकादशोटीकायांपंचविं
शोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ षड्विंशयोगानिष्ठायाविधातोदुष्टसंगतः ॥ साधुसंगेनतन्निष्ठापराकाष्ठेतिवर्ण्यते ॥ १ ॥ योगिनोयोगविभ्रंशःसंगतःसंभवोदिति ॥ सर्वथातन्निवृत्त्यर्थमैलगतिं
वितन्यते ॥ २ ॥ निःसंगोमांभजेद्विद्वानप्रमतोजितेंद्रियइत्युक्तंतत्रविपक्षेऽनर्थकथयिष्यन्जीवन्मुक्तस्यापितर्हिसंगोदुर्वारइत्यनर्थःस्यादित्याशंक्योक्तानुवादपूर्वकंपरिहरति सार्धाम्या
म् मल्लक्षणंमत्स्वरूपंलक्ष्यतेयेनतमिमंनरदेहंलब्ध्वा मद्धर्मभक्तिलक्षणे आस्थितःसन्नात्मस्थमात्मन्येवनिवृत्त्वेनस्थितंपरमानंदरूपमात्मानंमांसमुपैतिसम्यक्प्राप्नोति १ नचैवंभूतस्यविषय
संगोनामास्तीत्याह गुणमय्येति गुणमयीयाजीवयोनिर्जीवोपाधिस्तयाविमुक्तोगुणेषुवर्तमानोऽपितैर्नयुज्यतेसंगंनप्राप्नोति अत्रहेतुः अवस्तुभिः नन्ववस्तुभिरप्यन्येयुज्यमानादृश्यंतेतत्राऽऽह

भक्तियोगेनमन्निष्ठोमद्वावायप्रपद्यते ॥ तस्मादेहमिमंलब्ध्वाज्ञानविज्ञानसंभवम् ३३ गुणसंगंविनिर्धूयमांभजंतुविचक्षणाः ॥ निःसंगोमांभजेद्विद्वानप्रम
तो जितेंद्रियः ३४ रजस्तमश्वाभिजयेत्सत्त्वसंसेवयामुनिः ॥ सत्त्वचाभिजयेद्युक्तो नैरपेक्षयेणशांतधीः ३५ संपद्यतेगुणैर्मुक्तो जीवो जीवविहायमाम् ॥ जीवो
जीवविनिर्मुक्तोगुणैश्चाशयसंभवैः ॥ मयैवब्रह्मणापूर्णो नवहिनांतरश्चरेत् ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेपंचविंशोऽध्यायः २५ ॥ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ मल्लक्षणमिमंकायंलब्ध्वा मद्धर्म आस्थितः ॥ आनंदं परमात्मानमात्मस्थं समुपैति माम् १ गुणमय्याजीवयोन्याविमुक्तो ज्ञाननिष्ठया ॥ गुणे
षु मायामात्रेषु दृश्यमानेष्ववस्तुतः ॥ वर्तमानोऽपि न पुमान्युज्यते वस्तुभिर्गुणैः २ संगं न कुर्यादसतां शिश्रोदरतृपां कचित् ॥ तस्यानुगस्तमस्यंधेपतयं
धानुगां धवत् ३ ऐलःसम्राडिमांगाथामगायतबृहच्छ्रवाः ॥ उर्वशीविरहान्मुह्यन्निर्विण्णःशोकसंयमे ४ त्यक्त्वाऽऽत्मानं व्रजंतीं तां न ग्रउन्मत्तवत्पुत्रः ॥ वि
लपन्नन्वगाज्जायेधोरेतिष्ठेतिविक्रवः ५ कामानतृप्तो नु जुषन्शुल्लकान्वर्षयाभिनीः ॥ न वेदयांतीर्नायांतीर्लुब्ध्या कृष्टचेतनः ६ ऐलउवाच ॥ अहो मे मोहविस्तारः
कामकश्मलचेतसः ॥ देव्या गृहीतकंठस्य नायुः खंडा इमे स्मृताः ७

अवस्तुत्वेन दृश्यमानेषु २ तथाऽपि संगं वर्जयेदित्याह संगमिति असतां लक्षणमाह शिश्रोदरे तर्पयतीति शिश्रोदरतृपस्तेषां कचित्कदाचिदपि आस्तां तावद्ब्रह्मणा संगः किंतु तस्यैकस्याप्य
नुगोऽनुवर्ती अंधमनुगच्छतियोंऽधस्तद्वत् ३ अत्रेतिहासमाह ऐलःपुरुषः सप्राद्वचक्रवर्ती बृहच्छ्रवःकीर्तिर्यस्यसः उर्वशीविरहात्प्रथमंमुह्यन्पश्चात्कुरुक्षेत्रेतांसमागम्यगंधर्वदत्तेनाग्निनादे
वानिष्ठापुनरुर्वशीलोकंप्राप्यशोकसंयमेशोकापगमेसतिततो निर्विण्णःसन्निमांगाथामगायतेतिनवमस्कंधानुसारेणद्वष्टव्यम् ४ प्राक्तीर्णो मोहावस्थामाह त्यक्त्वेति आत्मानं राजानं त्यक्त्वा
अथवाशय्यायामात्मानं त्यक्त्वा व्रजंतीं होरेतिष्ठेति हये जायेमनसातिष्ठधोरेवचांसिभिश्चाकृणवावहेतु ननौमंत्रा अनुदिता स एते मयस्करन्परतरेचनाहन्नित्येवमंत्रैर्विलपन् ५ वैकुण्ठेका
रणमाह कामानिति वर्षाणां यामिनीरात्रीर्यतिरपयांतीः अयांतरागामिनीः उर्वश्या आकृष्टाचेतनायस्यसः ६ तस्यगंधर्वलोकेप्राप्तस्यबहुकालमुर्वशसिभोगानंतरं निर्विण्णस्यगामाह
अष्टादशभिः तत्राष्टभिरनुतापः प्रपंच्यते अहोइति यतोमया इमे अहोरात्ररूपा आयुःखंडानस्मृताः ७

अ०

२६

॥५०॥

तदेवाऽऽह नाहमिति अभिनिर्मुक्तो मयिरसमाणेऽस्तंगतोऽभ्युदितो वासूर्य इति अमुया उर्वश्या वंचितः बतखेदे उतापि वर्षपूगानामपिमतान्यहानिनवेदेति ८ येनसंमोहेन आत्मादेहः
 क्रीडामृगवदधीनः ९ ननुप्रणयकुपिताया अनुनयार्थमधीनतायुक्तैः सत्यम् नत्वत्रतदस्तित्याह सपरिच्छदं राज्यादिसहितमीश्वरचक्रवर्तिनंतृणमिवत्यक्तायांतीमप्यन्वगममनुगतोऽस्मि
 १० किंच ममप्रभावाद्यभिमानो वृथैवेत्याह कुतस्तस्यमेतेजोबलम् खरोयथापादताडितोऽपिखरीमनुगच्छतितद्वत् ११ एवंभूतस्यसर्वसाधनंव्यर्थमित्याह किमिति त्यागेनसंन्यासेन
 विविक्तेनएकांतसेवया मौनेनवाङ्मयेन १२ अनुतप्तःसन्नात्मानंनिंदतिद्वाभ्याम् स्वार्थस्येति अकोविदमज्ञातारम् गोखरवतगौरिवखरइवेति १३ अधरासवंसेवमान
 स्याऽऽत्मभूर्मनसिजःपुनःपुनरुद्भवन् १४ एवमष्टभिर्निर्वेदो निरूपितइदानींतस्यविवेकमाहदशभिः पुंश्चल्येति अयंभावः कर्मभिर्देवानिष्ठादुःखमेवप्राप्तोऽस्म्यतःपरमेश्वरमेवभजेय
 मिति १५ परमेश्वरप्रसादंविनादेवैरुपदिष्टादपिवेदवाक्यान्मोहो ननिवर्ततइत्याह बोधितस्यापीति देव्या उर्वश्यासूक्तवाक्येनयथार्थवचनेन 'पुच्छरवोमामृथामाप्रतप्तोमात्वावृकासोअ

नाहंवेदाभिनिर्मुक्तःसूर्योवाभ्युदितोऽमुया ॥ मुषितोवर्षपूगानांबताहानिगतान्युत ८ अहोमेआत्मसंमोहोयेनाऽऽत्मायोषितांकृतः ॥ क्रीडामृगश्चक्रवर्ती
 नरदेवशिखामणिः ९ सपरिच्छदमात्मानंहित्वातृणमिवेश्वरम् ॥ यांतींस्त्रियंचान्वगमनंग्रउन्मत्तवद्बुद्धन् १० कुतस्तस्यानुभावःस्यात्तेजईशत्वमेववा ॥
 योऽन्वगच्छंस्त्रियंयांतींखरवत्पादताडितः ११ किंवेद्ययाकिंतपसाकिंत्यागेनश्रुतेनवा ॥ किंविविक्तेनमौनेनस्त्रीभिर्यस्यमनोहतम् १२ स्वार्थस्या
 कोविदंधिङ्मांसूर्खपंडितमानिनम् ॥ योऽहमीश्वरतांप्राप्यस्त्रीभिर्गोखरवज्जितः १३ सेवतोवर्षपूगान्मेउर्वश्याअधरासवम् ॥ नतृप्यत्यात्मभूःकामोवाहि
 राहुतिभिर्यथा १४ पुंश्चल्योऽपहृतंचित्तंकोऽन्वन्योमोचितुंप्रभुः ॥ आत्मारामेश्वरमृतेभगवंतमधोऽक्षजम् १५ बोधितस्यापिदेव्यामेसूक्तवाक्येन
 दुर्मतेः ॥ मनोगतोमहामोहोनापयात्यजितात्मनः १६ किमेतयानोपकृतंरज्ज्वावासर्पचेतसः ॥ रज्जुस्वरूपाविदुषोयोऽहंयदजितेन्द्रियः १७ कायंमलीम
 सःकायोदौर्गंध्याद्यात्मकोऽशुचिः ॥ कृगुणाःसौमनस्याद्याह्यध्यासोऽविद्ययाकृतः १८ पित्रोःकिंस्वंनुभार्यायाःस्वामिनोऽग्नेःश्वगृध्रयोः ॥ किमात्मनःकिं
 सुहृदामितियोनावसीयते १९ तस्मिन्कलेवरेऽमेध्येतुच्छानिष्ठेविषज्जते ॥ अहोसुभद्रंसुनसंसुस्मितंचमुखंस्त्रियः २०

शिवासउक्षन् नवैस्त्रैणानिसख्यानिसंतिसालावृकाणांहृदयान्येता'इत्येन १६ पूर्वपुंश्चल्योपहृतंचित्तमित्यादिनातस्याअपकारोनुस्मृतइदानींममैवायमपराधइत्याह किमेतयेति नो
 ऽस्माकंकाभिनामेतयाकिमपकृतंनकिंचिदपि यथारज्जुस्वरूपाविदुषोरज्जुद्रष्टुःपुंसस्तस्यांसर्पकल्पनयाविद्यतोऽपिरज्ज्वाकिमपिनापकृतंतद्वत् यद्यस्माद्योऽहमेवंभूतःसएवाजितेन्द्रियत्वाद
 पराधीत्यर्थः १७ ननुतथाऽपिसैवसौगंध्यप्रभादिगुणैः संमोहमूलमित्याशंक्यतेऽपिस्वमतिपरिकल्पिताएवेत्याहचतुर्थैः कायमिति मलीमसोऽतिमलिनः सुमनसांकुसुमानामिवगंधसौ
 कुमार्यादिसौमनस्यंशोभनमनोभावोवा १८ ममत्वमपितास्मिन्पारिकल्पितमेवेत्याह पित्रोःकिंस्वंकायःजनकत्वात् नुवितर्कै भार्यायावाभोगप्रदत्वात् अत्रानुपयुक्तमप्येतयात्रयतुल्यत्वा
 दुक्तम् स्वामिनोवाधीनत्वात् अग्नेर्वाअंत्येष्ट्यांतदाहुतित्वात् श्वगृध्रयोर्वाभक्ष्यत्वात् किंवाऽऽत्मनः तत्कृतशुभाशुभभागित्वात् सुहृदांवाउपकारित्वात् एवंयोननिश्चीयते १९ तुच्छा
 कृमिविड्भस्मलक्षणानिष्ठाअंतोयस्यतास्मिन्कायेकलेवरेप्रियत्वेनगृहीते विषंगमेवाऽऽह अहोइति सुनसंशोभननासिकम् २०

भा० पु०

॥५१॥

अतो गुणारोपेण रममाणामादशाः कृमि तुल्या इत्याह त्वगादिसंहतौ तत्संघाते देहे विष्णूनादिसंहतौ रमतां कृमीणां वा २१ यद्यप्येवं बीभत्सिता एवास्त्रियोऽपि नोपसज्जेता वलोकनादिनाऽपि संगं कुर्यात् अर्थविद्विषेकी अत्र हेतुः विषयोति २२ ननु कचिन्निमीलितनयनादेरपि मनःक्षोभो दृश्यते सत्यम् सोऽपि पूर्वदर्शनादिकं विनानभवतीत्याह अदृष्टादिति भावात्पदार्थात् भावो मनःक्षोभः अतः प्राणानिन्द्रियाण्यसंप्रयुज्यतोनियच्छतः स्तिमितं निश्चलं सत् २३ इन्द्रियैः कृत्वा अविश्रब्धोऽविश्वसनीयः मादशामविवेकिनाम् २४ फलितमाह द्वाभ्याम् एवमिति नृपेषु देवेषु च दीव्यतीति तथा २५ उक्तिभिर्हितोपदेशैरिति तीर्थदेवादिसंगादपि सत्संगः श्रेयानिति दर्शयति २६ सतां लक्षणमाह संत इति विशेषणाष्टकस्य यथेष्टं हेतुहेतुमद्भावाः २७ न च तेषूपदेशोपेक्षाऽपि तु केवलं तत्सन्निधिरेव तारयतीत्याह तेष्वितिसप्ताभिः २८ श्रवणादिभिरेव मत्पराः श्रद्धधानाश्च संतो भक्तिविदांति २९ ३० विभावसु मांसि सेवमानस्य अप्येति

अ०

२६

त्वङ्मांसरुधिरस्नायुभेदो मज्जाऽस्थिसंहतौ ॥ विष्णून् प्रपूये रमतां कृमीणां कियदंतरम् २१ अथाऽपि नोपसज्जेत स्त्रीषु स्त्रीषु चार्थवित् ॥ विषयेन्द्रियसंयोगान् मनःक्षुभ्यति नान्यथा २२ अदृष्टादश्रुताद्भावात् न भाव उपजायते ॥ असंप्रयुज्यतः प्राणान् शांभ्यति स्तिमितं मनः २३ तस्मात्संगो न कर्तव्यः स्त्रीषु स्त्रीषु चेंद्रियैः ॥ विदुषां चाप्यविश्रब्धः षड्वर्गः किमु मादशाम् २४ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं प्रगायन्नृपदेवदेवः स उर्वशीलोकमथो विहाय ॥ आत्मानमात्मन्यवगम्य मां वै उपारमज्ज्ञानविधूतमाहः २५ ततो दुःसंगमुत्सृज्य सत्सु सज्जेत बुद्धिमान् ॥ संत एतस्य च्छिदंति मनो व्यासंगमुक्तिभिः २६ संतो न पेक्षामञ्जिताः प्रशांताः समदर्शिनः ॥ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः २७ तेषु नित्यं महाभाग महाभागेषु मत्कथाः ॥ संभवन्ति हितानृणां जुषतां प्रपुनं त्यघम् २८ ता ये शृण्वन्ति गायन्ति ह्यनुमोदन्ति चाऽऽदृताः मत्पराः श्रद्धधानाश्च भक्तिविदंति ते मयि २९ भक्तिलब्धवतः साधो किमन्यदवशिष्यते ॥ मय्यनंतगुणे ब्रह्मण्या नंदानुभवात्मनि ३० यथोपश्रयमाणस्य भगवंतं विभावसुम् ॥ शीतं भयंतमोऽप्येति साधून् संसेवतस्तथा ३१ निमज्ज्योन्मज्जतां घोरैर्भवाब्धौ परमायनम् ॥ संतो ब्रह्मविदः शांतानौर्द्वेवाप्सु मज्जताम् ३२ अन्नं हि प्राणिनां प्राणार्तानां शरणं त्वहम् ॥ धर्मो वितं नृणां प्रेत्य संतोऽर्वाण्यविभ्यतोऽरणम् ३३ संतो दिशंति चक्षूंषि बहिरर्कः सुमुत्थितः ॥ देवता बांधवाः संतः संत आत्माऽहमेव च ३४ वै तसेनस्ततोऽप्येव मुर्वश्यालोकनिस्पृहः ॥ मुक्तसंगो महीमेतामात्मारामश्च चारह ३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे ऐलगीतं नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

नश्यति तथा कर्मजान्मागामि संसारभयंतन्मूलमज्ञानं च नश्यतीत्यर्थः ३१ निमज्ज्योन्मज्जतामुच्चावचयोर्नीर्गच्छताम् परमायनं परमाश्रयः ३२ किंच यथान्नमेव प्राणो जीवनम् अहमेव यथा शरणम् धर्म एव यथा प्रेत्य परलोके वित्तम् तथा संत एवार्वाक्संसारपाताद्विभ्यतः पुंसः अरणं शरणम् ३३ किंच संतश्चक्षूंषि सगुणनिर्गुणज्ञानानि अर्कः पुनः सम्यगुत्थितोऽपि बहिस्तदप्येकमेव चक्षुरित्यर्थः ३४ अध्यायार्थमुपसंहरति वै तसेन इति सुद्युम्भावेनोपावनं प्रविष्टस्य वीतासेनास्त्रीभावप्राप्तस्य तस्य स्त्रीभावं प्राप्तस्य पुत्रो वै तसेनः पुच्छरवाः एव मुक्तप्रकारेणोर्वश्यालोकात् स्थानादवलोकनाद्वा निस्पृहस्ततोऽपि सत्संगादपि हेतोर्मुक्तसंगः सन्नात्मारामो भूत्वा यथेष्टं च चारेति ३५ ॥ इत्येकादशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥५१॥

सप्तावशक्रियायोगः सद्यश्चित्तप्रसादकः ॥ सर्वकामाप्तिहेतुश्च सांगः प्रोक्तः समासतः ॥ १ ॥ रागाद्याकुलचित्तानां कुतोऽसंगादिसंभवः ॥ इतिकृष्णार्चनं भद्रमनुस्मृत्यानुपृच्छति ॥ २ ॥ क्रियायोगमिति भवदाराधनरूपम् यस्मात्प्रतिकारणाधिष्ठानादिप्रश्नः सर्वकारकाणां निमित्तत्वस्याविशिष्टत्वात् यथेतिकस्मिन्नाधिष्ठानादौ केन प्रकारेणेति प्रश्नः ये अधिकारिणः सात्वता भक्ताः १ अस्य पुनर्विशेषतः प्रश्ने कारणमाह वतुर्भिः एतत्त्वदर्शनं निःश्रेयसकरं वदंति अंगिरसः सुतो बृहस्पतिः २ निःसृतं त्वयोपदिष्टमित्यर्थः देव्यै पार्वत्यै ३ सर्ववर्णानां त्रैवर्णिकानाम् ४ विश्वेश्वरायेतेषामीश्वर ५ कर्मकाण्डस्य पूजाविधानस्य नास्त्यन्तो ग्रन्थतः पारंवाऽनुष्ठानतो यस्य तस्य ६ वैदिक एव मंत्रो वैदिकान्येवांगानि च यस्मिन् पुरुषसूक्तादौ स वैदिकः एव तां त्रिकोऽपि मिश्रोऽष्टाक्षरादिः मखः पूजा ७ यदा त्रैवर्णिको यजेत तदा विशेषमाह यदा गर्भाष्टमैकादशद्वादशाब्दादिकाले स्वनिगमेन स्वाधिकारप्रवृत्तेन वेदेनोक्तं द्विजत्वमुपनयनम् ८ अर्चायां प्रतिमादौ ९ स्नाने विशेषमाह उभयैर्वैदिकैस्तां त्रिकैश्च मंत्रैः १० किंच संध्योपासनादीनि कर्माणि आचोदितानि साकल्येन विहितानि यस्य यानितैः सह मे पूजां कुर्यात् ननु तानि परि

उद्धव उवाच ॥ क्रियायोगं समाचक्ष्व भवदाराधनं प्रभो ॥ यस्मात्त्वांयेयथाऽर्चंति सात्वताः सात्वतर्षभ १ एतद्वदंति मुनयो मुहुर्निःश्रेयसं नृणाम् ॥ नारदो भगवान्व्यास आचार्योऽंगिरसः सुतः २ निःसृतं ते मुखां भोजाय दाह भगवानजः ॥ पुत्रेभ्यो भृगुमुख्येभ्यो देव्यै च भगवान्भवः ३ एतद्वै सर्ववर्णानामाश्रमाणां च संमतम् ॥ श्रेयसामुत्तमं मन्ये स्त्रीशूद्राणां च मानद ४ एतत्कमलपत्राक्षकर्मबंधविमोचनम् ॥ भक्ताय चानुरक्ताय ब्रूहि विश्वेश्वरेश्वर ५ श्रीभगवानुवाच ॥ न ह्यंतोऽनंतपारस्य कर्मकाण्डस्य चोद्धव ॥ संक्षिप्तं वर्णयिष्यामि यथा वदनु पूर्वशः ६ वैदिकस्तां त्रिकोमिश्र इति मे त्रिविधो मखः ॥ त्रयाणामीप्सितेनैव विधिनामां समर्चयेत् ७ यदा स्वनिगमेनोक्तं द्विजत्वं प्राप्य पुरुषः ॥ यथा यजेत मां भक्त्या श्रद्धया तत्रिबोधमे ८ अर्चायां स्थंडिलेऽग्नौ वा सूर्ये वाऽप्सु हृदि द्विजे ॥ द्रव्येण भक्तियुक्तोऽर्चेत्स्वगुरुं माममायया ९ पूर्वस्नानं प्रकुर्वीत धौतदंतोऽंगशुद्धये ॥ उभयैरपि च स्नानं मंत्रैर्षट्द्रहणादिना १० संध्योपास्त्यादिकर्माणि वेदेनाऽऽचोदितानि मे ॥ पूजां तैः कल्पयेत्सम्यक् संकल्पः कर्मपावनीम् ११ शैलीदारुमयी लौहीलेप्यालेख्या च सैकती ॥ मनोमयी मणिमयी प्रतिमाऽष्टविधा स्मृता १२ चला चलेति द्विविधा प्रतिष्ठा जीवमंदिरम् ॥ उद्गासावाहनेन स्तः स्थिरायामुद्धवार्चने १३ अस्थिरायां विकल्पः स्यात्स्थंडिले तु भवेद्द्वयम् ॥ स्नपनं त्वविलेप्यायामन्यत्र परिमार्जनम् १४ द्रव्यैः प्रसिद्धैर्मद्यागः प्रतिमादिष्वमायिनः ॥ भक्तस्य च यथा लब्धैर्हृदि भावेन चैव हि १५

त्यजेदित्यर्थः सम्यक् परमेश्वरविषय एव संकल्पो यस्य तथा भूतः सन् कर्मपावनीं कर्मनिर्हारिणीम् ११ अर्चाभेदानाह सार्धेन शैलीशिलामयी लौहीसुवर्णादिमयीलेप्यामृच्छंदनादिमयी हृदि पूजायामनोमयी १२ प्रकर्षेण तिष्ठत्यस्यामिति प्रातिष्ठाप्रतिभैव जीवस्य भगवतो मंदिरम् यद्वा प्रतिष्ठया कलान्यासेन भगवन्मंदिरं भवतीति प्रतिमाभेदेन विशेषमाह सार्धेन उद्गासो विसर्जनम् १३ अस्थिरायामर्चने विकल्पः शालग्रामेन कुर्यात्सैकत्यां कुर्यादन्यत्र कुर्याद्भानवोति अविलेप्यायामन्यत्र लेख्यव्यतिरिक्तायामन्यत्र विलेप्यायां लेख्यायां च परिमार्जनमेव १४ इदानीं सकामानिष्कामभेदेन विशेषमाह द्रव्यैरिति प्रकर्षेण सिद्धैः सुशोभनैः अमायिनो निष्कामस्य भक्तस्य तु यथा लब्धैः यत्र चंदनादिसर्वथानलभ्यतते तत्र हृदि भावेन भाव

भा०५०

॥५२॥

अधिष्ठानभेदेन प्रधानोपचारमाहसार्धेन स्नानेति तत्त्वविन्यासोयथास्थानमंगप्रधानदेवतानांतत्तन्मंत्रैःस्थापनम् १६ अभ्यर्हणमुपस्थानार्धादि सलिलादिभिस्तर्पणादिनायजनम् सर्वसाधारणमाह श्रद्धयोति १७ १८ एवमधिकारादिव्यवस्थामुक्त्वाइदानींपूजाप्रकारमाह शुचिरिति संभृताःसंभाराः पूजासाधनानियेनसः प्राग्ग्रैर्दमैः यद्वा प्रागेवसंभृतसंभारःसन्नासीनः नत्वासीनःसन्पश्चात्तत्संभारार्थवारंवारमुत्तिष्ठेदित्यर्थः प्राङ्मुखउदङ्मुखोवाआसीनः अर्चायांतुस्थिरायांसंमुखोऽर्चाभिमुखउपविष्टःसन् १९ अनंतरंगुर्वादिनमस्कारपूर्वकंयथोपदेशंस्वस्मिन्कृतन्यासःकृतोमूलमंत्रन्यासोयस्यांतांममार्चामामृजेन्निर्माल्यापकर्षणादिनाशोधयेत् कलशंपूर्णकुंभम् प्रोक्षणीयंप्रोक्षणार्थोदकपात्रमुपसाधयेच्चंदनपुष्पादिभिःसंस्क्रुयात् २० तदद्भिःप्रोक्षणीयाद्भिर्देवयजनंदेवपूजास्थानम् पाद्याद्यर्थत्रीणिपात्राणिकलशोदकैःपुरितानितैस्तैर्द्रव्यैःसाधयेत् तत्रपाद्यादिद्रव्याणि “पाद्येशामाकदूर्वाजविष्णुक्रांतादिरिप्यते गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रतिलसर्षपाः दूर्वाचेतिक्रमादर्घद्रव्याष्टकसदीरितम् जातीलवंगंकंकोलेर्मतमाचमनीयकामि”ति २१ तानिचत्रीणि यथाक्रमंहृदयादिमंत्रैर्गायत्र्याचसर्वाण्यभिमंत्रयेत् २२ तदनंतरंपिंडेदेहे वाय्वग्निसंशुद्धेइति कोष्ठगतेनवायुनाशोषितेआधारगतेनाग्निनादग्धेपुनर्ललाटस्थचंद्रमंडलामतष्ठावेननामृतमेयजातेतस्मिन्मृदत्पद्मस्थांपरांश्रेष्ठांजीवकलांश्रीनारयणमू

स्नानालंकरणंप्रेष्ठमर्चायामेवतृद्धव ॥ स्थंडिलेतत्त्वविन्यासोवह्नावाज्यप्लुतंहविः १६ सूर्येचाभ्यर्हणंप्रेष्ठंसलिलेसलिलादिभिः ॥ श्रद्धयोषाहतंप्रेष्ठंभक्तेनममवार्यपि १७ भूर्यप्यभक्तोपहतंनमेतोषायकल्यते ॥ गंधोधूपःसुमनसोदीपोऽन्नाद्यंचकिंपुनः १८ शुचिःसंभृतसंभारःप्राग्दमैःकल्पितासनः ॥ आसीनःप्रागुदग्वाऽर्चेदर्चायामथसंमुखः १९ कृतन्यासःकृतन्यासांमदर्चापाणिनामृजेत् ॥ कलशंप्रोक्षणीयंचयथावदुपसाधयेत् २० तदद्भिर्देवयजनंद्रव्याप्यात्मानमेवच ॥ प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्याद्भिस्तैस्तैर्द्रव्यैश्चसाधयेत् २१ पाद्यार्चाचमनीयार्थत्रीणिपात्राणिदौशिकः ॥ हृदाशीर्ष्णाऽथशिखया गायत्र्याचाभिमंत्रयेत् २२ पिंडेवाय्वग्निसंशुद्धेहृत्पद्मस्थांपरांमम ॥ अर्णवींजीवकलांध्यायेन्नादांतेसिद्धभाविताम् २३ तयाऽऽत्मभूतयापिंडेव्याप्तेसंपूज्यतन्मयः ॥ आवाह्यार्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगमांप्रपूजयेत् २४ पाद्योपस्पर्शार्हिणादीनुपचारान्प्रकल्पयेत् ॥ धर्मादिभिश्चनवाभि कल्पयित्वाऽऽसनंमम २५ पञ्चमष्टदलंतत्रकर्णिकाकेसरोज्ज्वलम् ॥ उभाभ्यांवेदतंत्राभ्यामह्यंतूभयसिद्धये २६

तिंध्यायेत् कथंभूताम् नादांतेसिद्धैर्भाविताम् प्रणवस्याकारोकारमकारबिंदुनादाःपंचांशास्तत्रनादांतेसिद्धैर्ध्याताम् तथाचश्रुतिः “योवेदादौस्वरःप्रोक्तोवेदांतेचप्रतिष्ठितःतस्य प्रकृतिलीनस्ययःपरःसमहेश्वर”इति २३ त्रयाऽऽत्मभूतयास्वेनैवभावेनचित्तिवयाअमृतमयेपिंडेदीपेनप्रमयागृहमिववाप्तेमतितस्मिन्नेवादौमानसैरुपचारैः संपूज्यतन्मयःसन्नर्चादिष्ववह्यस्थापनमुद्रयास्थापयित्वा २४ कथंपूजयेत्तत्राऽऽह पाद्येतिद्वाभ्याम् धर्मादिभिर्ममाऽऽसनंतत्रपञ्चकल्पयित्वोभाभ्यांवेदतंत्राभ्यामुभयसिद्धयेमह्यंपाद्यादीनुपचारान्प्रकल्पयदित्यन्वयः उपस्पर्शआचमनमर्हणमर्घ्यम् उभयासिद्धयेवेदतंत्रोक्तभुक्तिमुक्तिप्राप्तये अयमर्थः धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याप्यासनपथकस्याग्नेयादिचतुष्कोणेषुपादाः अधर्मादीनिपूर्वादिदिक्षुगात्राणि त्रयोगुणाःषट्िकाः तत्रपूर्वादिक्रमेणमध्येचविमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगाप्रह्वीसत्येशानाऽनुग्रहेतिनवशक्तयःएवंयथोपदेशंधर्मादिभिर्नवाभिःशक्तिभिश्चाऽऽसनंकल्पयित्वेतिकारिणंक्रयाकेसैरस्तत्रस्थसूर्यादिमंडलैश्चोपसृज्यमित्यर्थः २५ २६

अ०

२७

॥५२॥

आयुधादपूजामाह सुदर्शनमिति त्रिभिः तत्रन्वस्तांगमित्यंगावरणपूजासूचिता आसनेनैव शक्त्यावरणमित्युक्तम् ततः सुदर्शनादिमुसलांतान्यायुधान्यष्टदिक्षु कौस्तुभमालाश्रीवत्सानु
 रासि २७ नंदादीन्पार्षदानष्टदिक्षु गरुडपुरतः २८ दुर्गादीनिकोणेषु गुरुन्वामतः सुरानिद्रादिलोकपालान्पूर्वादिदिक्षु एवमेतान्देवस्याभिमुखान्प्रोक्षणादिभिरर्घादिभिः पूजयेदित्यर्थः
 २९ पाद्यादीनुपचारान्प्रकल्पयेदित्युक्तेष्वनेव गुणविधिभिः प्रपंचयति चंदनेति षड्विंशतिः ३० मंत्रानाहस्वर्णघर्मानुवाक 'सुवर्णघर्माणरिवेदेवेनामि'त्यादिः महापुरुषविद्या 'जितंतेपुंडरीकाक्षनम
 स्तेविश्वभवन सुब्रह्मण्यनमस्तेस्तुमहापुरुषपूर्वजे'ति पौरुषसूक्तसहस्रशीर्षेत्यादि राजनादीनिसामानिः श्वनरोनेमधिताहवंतइत्यस्यामृचिगीतानि आदिशब्देनरौहिणादीनि ३१ व
 स्त्राद्युपचारेष्वलंकारलक्षणगुणविधते वस्त्रेति पत्राणिकपोलवक्षस्थलादिषु लिखिताः पत्रभंग्यः मद्रक्तश्चेत्सप्रेमयथाभवतितथा ३२ यथोचितमलंकुर्वीतित्युक्तार्थम् सर्वसाधारणं श्रद्धाल
 क्षणगुणविधते पाद्यमिति ३३ नैवेद्यैवैव लक्षणगुणविधते गुडपायसेति शङ्कुल्यस्तैलपक्वविशेषाः आपूपाः अपूपानां मंडकादीनां समूहाः सूपाव्यंजनानिसतिविभवइतिशेषः ३४ काल

सुदर्शनं पांचजन्यं गदासीं धनुर्हलान् ॥ मुसलं कौस्तुभं मालां श्रीवत्संचानुपूजयेत् २७ नंदं सुनंदं गरुडं प्रचंडं चंडमेव च ॥ महाबलं बलं चैव कुमुदं कुमुदक्षणम्
 २८ दुर्गां विनायकं व्यासं विष्णुं कसेनं गुरुं सुरान् ॥ स्वेस्वे स्थाने त्वभिमुखान् पूजयेत् प्रोक्षणादिभिः २९ चंदनो शिरः कर्पूरं कुं कुमागुरुवासितैः ॥ सलि
 लैः स्नापयेन्मंत्रैर्नित्यं दाविभवेसति ३० स्वर्णघर्मानुवाकेन महापुरुषविद्या ॥ पौरुषेणापि सूक्तेन सामभी राजनादिभिः ३१ वस्त्रोपवीताभरणपत्रस्रग्गं
 धलेपनैः ॥ अलंकुर्वीतिसप्रेममद्रक्तो मां यथोचितम् ३२ पाद्यमाचमनीयं च गंधं सुमनसोऽक्षतान् ॥ धूपदीपोपहार्याणि दद्यान्मेश्रद्धयाऽर्चकः ३३ गुडपा
 यससर्पीं पिशङ्कुल्यापूपमोदकान् ॥ संयावदधिसूपांश्च नैवेद्यं सति कल्पयेत् ३४ अभ्यंगोन्मर्दनादर्शदंतधावाभिषेचनम् ॥ अन्नाद्यगीतनृत्यादिपर्वणिस्यु
 रुतान्वहम् ३५ विधिनाविहिते कुंडे मेखलागर्तवेदिभिः ॥ अग्निमाधाय परितः समूहे त्पाणिनोदितम् ३६ परिस्तीर्याथ पर्युक्षेदन्वाधाय यथाविधि ॥ प्रोक्ष
 ण्याऽसाद्य द्रव्याणि प्रोक्ष्याग्नौ भावयेत्तमाम् ३७ तप्तजाम्भूनदप्रख्यं शंखचक्रगदां बुजैः ॥ लसच्चतुर्भुजं शांतं पद्मकिंजल्कवाससम् ३८ स्फुरत्किरीटकटकटि
 मूत्रवरंगदम् ॥ श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ३९ ध्यायन्नभ्यर्च्य दारूणि हविषाभिघृतानि च ॥ प्रास्याज्यभागावाधारौ दत्त्वा चाज्यष्टुतं हविः ४०

भेदेन गुणविधते अभ्यंगेति अभिषेचनं पंचामृतादिस्नपनम् अन्नाद्येति अन्नं भोज्यमाद्यं भक्ष्यम् पर्वण्येकादश्यादौ अन्वहं प्रत्यहं वा विभवेसति ३५ फलभूयस्त्वार्थिनोऽग्रावपि पूजाप्रका
 रमाह विधिना स्वगृह्योक्तप्रकारेण मेखलादिभिरुपलक्षिते विहिते निर्मिते तदुक्तं विस्तारोच्छ्रायतस्तिस्त्रोमेखलाश्चतुरंगुलाः हस्तमात्रो भवेद्वर्तः सयोनिर्वेदिका तथेत्यादि उदितं प्रज्वलितमाग्निं
 परितः समूहे देकत्र मेलयेत् ३६ दधैः परिस्तीर्य परितः प्रोक्षयेत् अन्वाधायान्वाधानसंज्ञकं व्याहृतिभिः समित्प्रक्षेपादिरूपं कर्म कृत्वा अग्रे रुतरतो द्रव्याणि होमोपयोगीन्यासाद्य नि
 धाय प्रोक्षण्या प्रोक्षणी पात्रोदकेन प्रोक्ष्याग्नौ मां ध्यायेत् २७ शंखादिभिरुल्लसंतः शोभमानाश्च त्वारोभुजाय स्युतम् ३८ स्फुरत्किरीटादीनियस्यतम् ३९ हविषा घृतेनाभिघृतानि सं
 सिक्तानि दारूणि शृङ्गसभिधः प्रास्यप्रक्षिप्य आधारौ तत्संज्ञकौ यागौ एवमाज्यभागौ च दत्त्वा तदर्थं हुतीं हुत्वेत्यर्थः तत्राधारौ प्रजापतये स्वाहेन्द्राय स्वाहेति चोत्तरदक्षिणपरिधिसंविमारभ्या
 ग्निमध्यादापरिध्यंतं घृतक्षारणरूपौ आज्यभागौ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्येवं होमरूपौ ४०

भा० ए०

॥५३॥

अ०

२७

मूलमंत्रेणाष्टाक्षरेण तथा षोडशक्षरं चोयस्मिन्स्तेन पुरुषसूक्तेन चावदानतः प्रत्यृचमाहुतिग्रहणेनेत्यर्थः पुरुषसूक्तेनाराधनपक्षे स एव मूलमंत्रस्तोनैव प्रत्यृचमवदानतो होम इति मंत्रैः स्वाहा तैर्नाम मंत्रैः यथान्यायं पूजाक्रमेणैव अग्नयेस्विष्टकृते स्वाहेत्येवंस्विष्टकृतं चहुत्वा ४१ ततो वह्निस्थं भगवंतं तर्यामि णमभ्यर्चयामि नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो नंदादिभ्योऽष्टदिभुवलिं हरेत् ततः पूजास्थानमागत्य देवस्याग्रे समुपविश्य यथाशक्ति मूलमंत्रं जपेत् ४२ तत्र उभयत्र भगवतो भोजनसमाप्तिं ध्यात्वा आसनं दत्त्वा उच्छेषं विष्वक्सेनायकल्पयित्वा तदनुज्ञया पश्चात्स्वयं भुंजति ततः सुरभिर्मत्सु गंधवतां बूलाद्यं मुखवासं दत्त्वाऽथ पुनरप्यर्हयेत् पुष्पांजलिना पूजयेत् ४३ अभिनयन्स्वस्मिन्नाविष्कुर्वन् क्षणिको वै यत्र्यं परित्यज्य लब्धावसरो भवेत् ४४ स्तवस्तोत्राणां भेदं दर्शयति पौराणैः प्राकृतैरपीति ४५ कथं प्रणमेदित्यपेक्षायामाह शिर इति बाहुभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां परस्परं मम दक्षिणोत्तरौ पादौ गृहीत्वा यद्वा पृष्ठतः परस्परं निबद्धाभ्यां कृतापरा धइव प्रपन्नमित्यादिविज्ञप्त्या च प्रणमेत् ४६ ततः शेषाग्रहणपूर्वकं वैकल्पिकोद्भासनप्रकारमाह इतीति अनैवैव प्रार्थनया शेषां निर्माल्यं मया दत्तां ध्यात्वा शिरस्याधाय धृत्वा यद्युद्भासयेत्तर्हि प्राप्ति

जुहुयान्मूलमंत्रेण षोडशर्चाऽवदानतः ॥ धर्मादिभ्यो यथान्यायं मंत्रैः स्विष्टकृतं बुधः ४१ अभ्यर्चयामि नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो बलिं हरेत् ॥ मूलमंत्रं जपेद्ब्रह्मस्म रन्नारायणात्मकम् ४२ दत्त्वाऽऽचमनमुच्छेषं विष्वक्सेनायकल्पयेत् ॥ मुखवासं सुरभिर्मत्सु गंधवतां बूलाद्यमथार्हयेत् ४३ उपगायन् गृणन् नृत्यन् कर्माण्यभिनयन् मम ॥ मत्कथाः श्रावयन् शृण्वन् मुहूर्तं क्षणिको भवेत् ४४ स्तवैरुच्चावचैः स्तोत्रैः पौराणैः प्राकृतैरपि ॥ स्तुत्वा प्रसीद भगवन्निति वंदे तदंडवत् ४५ शिरो मत्पादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् ॥ प्रपन्नं पाहि मामीश शीतं मृत्युग्रहार्णवात् ४६ इति शेषां मया दत्तां शिरस्याधाय सादरम् ॥ उद्भासयेच्चैर्दुद्भास्यं ज्योतिर्ज्योतिषितत्पुनः ४७ अर्चादिषु यदायत्र श्रद्धामां तत्र चार्चयेत् ॥ सर्वभूतेष्व्वात्मनि च सर्वात्माऽहमवस्थितः ४८ एवं क्रियायोगपथैः पुमान्वैदिकतां त्रिकैः ॥ अर्चन्नुभयतः सिद्धिं मतो विंदत्यभीप्सताम् ४९ मदर्चां संप्रतिष्ठाप्य मंदिरं कारयेद्दृढम् ॥ पुष्पोद्यानानि रम्याणि पूजायात्रोत्सवाश्रितान् ५० पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वस्वथान्व हम् ॥ क्षेत्रापणपुरग्रामान् दत्त्वा मत्सार्ष्टितामियात् ५१ प्रतिष्ठया सार्वभौमं सद्गुणानुभूय त्रयम् ॥ पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ५२ मामेव नै रपेक्ष्येण भक्तियोगेन विंदाति ॥ भक्तियोगं सलभत एवं यः पूजयेत्तमाम् ५३ यः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत् सुरविप्रयोः ॥ वृत्तिं स जायते विद्भुग्वर्षाणामयुतायुतम् ५४

मायां यत्र्यस्तं ज्योतिस्तत्पुनरपि हृत्पद्मस्थ ज्योतिष्ये वोद्भास्यमुद्भासनीयम् ४७ एतेष्वधिष्ठानेषु किं मुख्यमित्यपेक्षायामाह अर्चादिष्विति यदायत्र श्रद्धा तदा तत्र न त्वधिष्ठाने मुख्या मुख्यत्व य कुतः यतः सर्वभूतेष्विति ४८ उभयतः इहामुत्र च ४९ समर्थं प्रत्याह मदर्चां मिति त्रिभिः पुष्पोद्यानानि च कारयेत् पूजायात्रोत्सवाश्रितान् पूजाप्रत्यहम् यात्राविशिष्टे पर्वणि बहुजनसमा गमः उत्सवो वसंतादि महोत्सवः तदाश्रितान् क्षेत्रादीन् दत्त्वा ५० पूजायात्रोत्सवाश्रितानि त्यस्य विवरणम् पूजादीनामिति प्रवाहार्थं संततानुवृत्त्यर्थम् मत्सार्ष्टितां मत्समानैश्चर्यम् ५१ प्र तिष्ठादीनां व्यस्तसमस्तानां फलमाह प्रतिष्ठयेति मत्साम्यतां मया साम्यमित्यर्थः ५२ सकामं प्रत्युक्तमहैतुकमक्तं प्रत्याह मामेवेति अहैतुको भक्तियोग एव कथं भवति तत्राऽऽह भक्तियोगमि ति ५३ दातुः फलमुक्तमपहर्तारं निंदति यइति विद्भुग्विष्ठाभोजीकृमिः ५४

॥५३॥

कर्तुयत्फलं तदेवान्येषामपीत्याह कर्तुरिति सारुः सहकारिणो हेतोः प्रयोजकस्याऽनुमोदितुश्च प्रेत्यैतत्फलमित्यन्वयः कुतः यतः कर्मणा मे ते भागिनो भागार्हाः तत्रापि विशेषमाह भूयसि कर्माणि सारथ्यादौ च भूयोधिकं फलमिति ५५ पयःपद्मादिमात्रेण पूजितो यः परंपदम् ॥ प्रागेवदिशति प्रीतिः सकृष्णः शरणं मम ॥ १ ॥ इत्येकादशोटीकार्यासप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ अष्टाविंशोऽध्यायः पूर्वविस्तरेणोपवर्णितः ॥ ज्ञानयोगः पुनश्चासौ समाहृत्य निरूप्यते ॥ १ ॥ इदानीमतिविस्तरेणोक्तं ज्ञानयोगसंक्षेपेण वक्तुमाह परेषां स्वभावान्नशांतघोरादीन् कर्माणि च तत्र हेतुः विश्वमिति १ विपक्षे दोषमाह परेति स्वार्थात् ज्ञाननिष्ठालक्षणात् असति मिथ्याभूतद्वैतेऽभिनिवेशात् २ अंशमेव दृष्टांततो दर्शयति तैजसे राजसाहंकारकार्येन्द्रियगणेन्द्रिया आपन्नेऽभिभूते सति पिंडस्थोजीवः केवलं मनोमात्रेण मायां स्वप्नरूपां प्राप्नोति ततो मनसिलीने सति नष्टचेतनः सन्मृत्युं वा मृत्युं तुल्यां सुषुप्तिं वा प्राप्नोति यथा तद्वदेव नानार्थदृक्ताभिनिवेशी विक्षेपं लयं च प्राप्नोति यथा प्राज्ञसंपर्काद्विश्वस्य भोगक्षयलक्षणो अंश एव मनोमात्रसंपर्कादात्मनोऽपि स्वरूपं अंश इति भावः ३ द्वैतासत्यतयास्तुतिनिंदयोर्निर्विषयत्वं प्रपंचयति सार्धैः षड्विंशतिः किं भद्रमिति अवस्तुनो द्वैतस्य मध्ये किं भद्रं किं वाऽभद्रं कियद्भद्रं कियद्वाऽभद्रमित्यर्थः अवस्तुत्वमेवाऽऽह वाचेति बाह्योद्विगोपलक्षणम् वाचा उदितमुक्तचक्षुरादिभिश्च यदृश्यं तदनुतामिति ४ नन्वेवं सति देहादिभावानामकर्तुश्च सारथे हेतोरेनुमोदितुरेव च ॥ कर्मणां भागेनः प्रेत्य भूयो भूयसितत्फलम् ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ श्रीभगवानुवाच ॥ परस्वभावकर्माणि न प्रशंसेन्न गर्हयेत् ॥ विश्वमेकात्मकं पश्यन् प्रकृत्या पुरुषेण च १ परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निंदाति ॥ स आशुभ्रश्यते स्वार्थादसत्यभिनिवेशतः २ तैजसे निद्रया पन्ने पिंडस्थो नष्टचेतनः ॥ मायां प्राप्नोति मृत्युं वा तद्वन्नानार्थदृक्पुमान् ३ किं भद्रं किं भद्रं वा द्वैतस्यावस्तुनः कियत् ॥ वाचोदितं तदनुतं मनसा ध्यातमेव च ४ छाया प्रत्याह्वयाभासाह्यसंतोऽप्यर्थकारिणः ॥ एवं देहादयो भावा यच्छंत्या मृत्युतो भयम् ५ आत्मैव तदिदं विश्वं सृज्यते सृजति प्रभुः ॥ त्रायते त्राति विश्वात्मा हियते हरतीश्वरः ६ तस्मान्न ह्यात्मनोऽन्यस्मादन्यो भावो निरूपितः ॥ निरूपिते यानि विधानि सूलभातिरात्मनि ॥ इदं गुणमयं विद्धि त्रिविधं मायया कृतम् ७ एतद्विद्वान्मदुदितं ज्ञानविज्ञाननैपुणम् ॥ न निंदाति न च स्तौति लोके चरति सूर्यवत् ८ प्रत्यक्षेणानुमानेन निगमेनाऽऽत्मसंविदा ॥ आद्यंतवदसज्ज्ञात्वानिःसंगो विचरो दिह ९ उद्धव उवाच ॥ नैऽऽत्मानो न देहस्य संसृतिर्द्रष्टव्ययोः ॥ अनात्मस्वदृशो रीशकस्य स्यादुपलभ्यते १०

प्यसत्त्वात्कथं भयहेतुत्वं तन्न सदृष्टांतमाह छायाप्रतिबिंबः प्रत्याह्वयः प्रातिध्वानिः आभासः शुक्तिरजतादिः एते यथाऽसंतोऽप्यर्थकारिणो भवन्ति आमृत्युतो मृत्युमभिव्याप्य यद्वा मृत्युर्लयः यावन्नैव लीयंते तावत्पर्यंतमित्यर्थः ५ ननु मृष्ट्यादिश्रुतिभिरेव द्वैतं निरूपितं कथमसत्यं स्यात्तत्राऽऽह आत्मैवेति सार्धं द्वाभ्याम् त्रायते पालयते त्राति पालयति ६ अन्यस्मात्सृज्यादिव्यातिरिक्तात् त्रिविधा आध्यात्मिकादिरूपा भातिः प्रतीतिः ननु कथं निर्मूलं प्रतीयते तत्राऽऽह इदमिति ७ ज्ञानविज्ञानयोर्नैपुणं निष्ठाम् सूर्यवत्समो भूत्वा ८ एतन्निष्ठाप्राप्त्युपायमाह प्रत्यक्षेणेति यदाद्यंतवद्वैतं तदसदिति ज्ञात्वानिःसंगो विचरेत् आद्यंतवत्स्वे प्रमाणानि प्रत्यक्षेण घटादि अनुमानेन सावयवत्वेन दृश्यं पृथिव्यादि निगमेनाप्रत्यक्षमाकाशादि आत्मसंविदास्वानुभवेन सर्वदृश्यमाद्यंतवदसत्वेति ज्ञात्वा निःसंगस्तदासक्तिशून्यः ९ ननु यद्यात्मसंविदा सर्वदृश्यमसदित्युच्यते तर्ह्यात्मा स्वप्रकाशो देहादिद्वैतं च जडमित्युक्तं स्यात्तथा च संसारप्रतिभासो न घटेति चोदयति नैवेति अनात्मस्वदृशो रीशजडयोः अत्र हेतुः द्रष्टव्ययोः मा भूद्वयोरपि तत्राऽऽह उपलभ्यत इति १०

एतत्प्रपचयति आत्मेति अव्ययत्वादिपंचविशेषणैर्नाशादिरागादिपुण्यापुण्याज्ञानपरिच्छेदानामसंभवं दर्शयति हेतुहेतुमत्त्वं तु यथेष्टम् अचिज्जडः अर्थभावः यथैवाग्निदारुणोर्भेदेनानुपलं
भेऽपिदारुणकाश्यमेवाग्निश्चप्रकाशकः तथादेहात्मनोरपीतिनसंसृतिस्तयोरन्यतरस्यापिघटतइति ११ सत्यंतथाऽप्युभयोरेवमविवेकएवसंसारालंबनमित्याहपंचभिः यावदिति सांनि
कर्षणसंबंधः नन्वसंगस्यकुतःसंबंधस्तत्राऽऽह अविवेकिनः अज्ञानकृतइत्यर्थः ननुस्वप्रकाशस्यकथमज्ञानकृतःसंसारस्तत्राऽऽह अपार्थोऽपिमिथ्याभूतोऽपिकेवलंफलवान्फलंस्फूर्तिर्न
तुतत्त्वतोऽस्तीत्यर्थः १२ नन्वसतोदेहादेःकुतःसंसारस्फूर्तिर्हेतुत्वमपितत्राऽऽह अर्थेहीति अस्याऽऽत्मनः १३ ननुकथंचिज्ज्ञानतोविषयस्फूर्तिर्जीवन्मुक्तस्यापिदुर्वारेत्यनिर्भोक्षप्रसंगः
स्यात्तत्राऽऽह यथाहीति प्रस्वापःस्वप्नः बहूननर्थानविभर्तिपुष्पातीतितथा १४ अहंकारलक्षणोदेहादिसंनिकर्षएवसंसारालंबनमित्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति शोकेति सुषुप्त्यादौते
षामदर्शनादहंसुखीतिवच्चैतन्यंसुखीतिप्रतीत्यभावाच्चदृश्यत्वाच्चसुखादीनांकृशत्वादिवद्वृष्टधर्मत्वानुपपत्तेरितिभावः उक्तंच 'सुप्तेऽहमिनदृश्यंतेसुखदोषप्रवृत्तयः अतस्तस्यैवसंसारो नमेसं
तिसाक्षिणः' १५ ननुयद्यहंकारस्यसंसारस्तादृशमुक्तिरपितस्यैवेतिमुक्तावहंकारावशेषःप्रसज्येततत्राऽऽह देहेति देहादिष्वभिमानोयस्यसः आत्मैवतेषामंतर्हितोजीवः अतएवगुणकर्ममयी

आत्माऽव्ययोऽगुणः शुद्धः स्वयंज्योतिरनावृतः ॥ अग्निवद्दारुवदचिदेहः कस्येह संसृतिः ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यावदेहेंद्रियप्राणैरात्मनः संनिकर्षणम् ॥
संसारः फलवांस्तावदपार्थोऽप्यविवेकिनः १२ अर्थेह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेऽनर्थागमो यथा १३ यथा ह्यप्रतिबुद्ध
स्य प्रस्वापो बह्वनर्थभृत् ॥ स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते १४ शोकहर्षभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ॥ अहंकारस्य दृश्यं ते जन्ममृत्युश्चनाऽऽत्मनः १५
देहेंद्रियप्राणमनोभिमानोजीवोऽतरात्मा गुणकर्मसूतिः ॥ सूत्रं महानित्युरुधेवगीतः संसारआधावतिकालतंत्रः १६ अमूलमेतद्वदु रूपरूपितं मनोवचः प्राणश
रीरकर्म ॥ ज्ञानासिनोपासनयाशितेन च्छित्त्वा मुनिर्गां विचरत्यतृष्णः १७ ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षमैति ह्यमथानुमानम् ॥ आद्यंतयोरस्य यदेव केव
लं कालश्च हेतुश्च तदेव मध्ये १८ यथा हिरण्यं स्वकृतं पुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यमयस्य ॥ तदेव मध्ये व्यवहार्यमाणं नानापदेशैरहमस्य तद्वत् १९

मूर्तिर्यस्यसः एवं च सूक्ष्मोपाधिभिर्बहुधेव सूत्रादिशब्दैर्गीतः संसारे परमेश्वराधीनः सर्वतोधावत्यतो नायं दोष इति भावः १६ तदेवमहंकारकृतं बंधमुपपाद्येदानीं ज्ञानेन तन्निवृत्तौ मुक्तिरित्याह
अमूलमिति वस्तुतो मूलशून्यमज्ञानतस्तु बहुभीरूपैर्देवादिशरीरैरूपितं प्रकाशितमैद्रजालिकतुल्यमिति वा कित्तदाह मनइति मनआदीनां द्वंद्वः यद्वा मनआदिषु क्रियतइतिकर्म अहंकार
णं गुरोरुपासनयानिशितेन तीक्ष्णेन ज्ञानखड्गेन च्छित्त्वा १७ तदेव ज्ञानं स्वरूपसाधनफलैर्निरूपयति ज्ञानमिति विवेको ज्ञानम् साधनान्याह निगमो वेदः तपः स्वधर्मः प्रत्यक्षं स्वानुभवः ऐ
तिह्यमुपदेशः अनुमानं तर्कः फलमाह आद्यंतयोर्यदस्य जगतो मध्येऽपि तदेव केवलं न तु जगदिति कित्तकालः कलयति प्रकाशयति यस्तथा हेतुः कारणं च यत्तदेव एतदुक्तं भवति यदस्य विश्व
स्य कारणं प्रकाशकं च ब्रह्मतदात्मकमेवैतन्न ततः पृथगित्येवं निश्चयफलो निगमादिसाधनैर्जायते यो विवेकस्तज्ज्ञानमिति १८ तन्न नानाभेदव्यवहारालंबनस्यापि विश्वस्य कारणमात्रात्मकत्वं
सदृष्टांतमाह यथेति स्वकृतं सुष्ठु कुंडलादिरूपेणाविरचितं यद्विरण्यम् कीदृशम् हिरण्यमयं कुंडलादेरुत्पत्तेः पुरस्तात्तन्नाशाच्च पश्चान्मध्ये च यदस्ति कटकं कुंडलमित्यादि नानाव्यपदेशैर्व्यवहा
रंप्राप्यमाणमपि तदेव यथा तद्वदस्य विश्वस्य कारणभूतो ह भवनानां व्यवहारालंबनं न तु मत्तः पृथग्विश्वमिति १९

तदेवंकार्यस्यकारणमात्रात्मकतामुक्त्वाप्रकाशस्यप्रकाशकात्मकतामाह विज्ञानमिति त्रियवस्थम् यकारस्यपृथक्पाठश्छंदोऽनुरोधेनजाग्रदादित्रयवस्थंयद्विज्ञानमनस्तदवस्थाकारणरूपं
पंचगुणत्रयम् यच्चकारणकार्यकर्तृ कारणमध्यात्मकार्यमधिभूतकर्तृअधिदेवम् एवंगुणत्रयकार्यभूतंत्रिविधंजगत् एतद्येनतुर्येणसामान्यज्ञानमात्रेणसमन्वयेनभवति येनानुगतंप्रकाशतइ
त्यर्थः 'तमेवभांतमनुभातिसर्वतस्यभासासर्वभिदंभिभाती'ति तथा 'चक्षुषश्चक्षुरुतश्रोत्रस्यश्रोत्रंमनसोयेमनोविदुरि'त्यादिश्रुतेश्च ननुविशेषविज्ञानव्यतिरेकेणनतुर्यनामोपलभामहेतत्रा
ऽऽह व्यतिरेकतश्चसमाध्यादौयदास्तितदेवसत्यामिति २० एवंकालत्रयेऽप्यव्याभिचारिणःसत्यत्वमुक्तंव्याभिचारिणस्त्वसत्यतामाह नयादिति मध्येचतत्पृथङ्नास्ति किंतुव्यपदेशमात्रम्
कुतः यतोयद्यत्परेणान्येनभूतंजातंप्रसिद्धंप्रकाशितंचतत्तदेवकारणप्रकाशकतावन्मात्रंस्यान्नपृथगितिमेमनीषाबुद्धिः 'वाचारभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यम् सर्वखल्विदं ब्रह्मे'त्यादि
श्रुतेः कारणप्रकाशकव्यतिरेकेणकार्यस्यप्रकाशस्यचानुपलंभादितिभावः २१ एवंसामान्यतःकार्यप्रकाशयोःकारणप्रकाशकाभ्यामभेदमुपपाद्यप्रस्तुतेतदुभयविवेकपूर्वकंपंचस्यब्रह्माभे
दमाह अविद्यमानइति योऽयंवैकारिकोविकारसमूहः सएवप्रागविद्यमानोराजससर्गः रजोद्वारेणब्रह्मकार्यभूतइत्यर्थः अवभासतेऽपिब्रह्मप्रकाशश्चेत्यर्थः ब्रह्मतुस्वयंस्वतःसिद्धंनतुकार्य
मित्यर्थः ज्योतिश्चप्रकाशकमित्यर्थः अतःकारणादिद्रियाणिचअर्थास्तन्मात्राणिचाऽऽत्मानश्च देवानामप्युपलक्षणम् विकाराःपंचभूतानि एवंचित्रब्रह्मैवभातीति २२ उपसंहरति एवं

विज्ञानमेतत्रियवस्थमंगुणत्रयंकारणकार्यकर्तृ॥समन्वयेनव्यतिरेकतश्चयेनैवतुर्येणतदेवसत्यम्२०नयत्पुरस्तादुतयन्नपश्चान्मध्येचतन्नव्यपदेशमात्रम् ॥
भूतंप्रसिद्धंचपरेणयद्यत्तदेवतत्स्यादितिमेमनीषा२१अविद्यमानोऽप्यवभासतेयोवैकारिकोराजससर्गएषः॥ब्रह्मस्वयंज्योतिरतोविभातिब्रह्मोद्रियार्थात्मविका
रचित्रम्२२एवंस्फुटंब्रह्मविवेकहेतुभिःपरापवादेनविशारदेन ॥ छित्त्वाऽऽत्मसंदेहमुपारमेतस्वानंदतुष्टोऽखिलकामुकेभ्यः २३ नाऽऽत्मावपुःपार्थिवमिंद्रि
याणिदेवाह्यसुर्वायुजलंहुताशः ॥ मनोऽन्नमात्रंविषणाचसत्त्वमहंकृतिःखंक्षितिरित्यसाम्यम् २४ समाहितैःकःकरणैर्गुणात्मभिर्गुणोभवेन्मत्सुविविक्तधाम्नः॥
विशिष्यमाणैरुतकिंनुभूषणंधनैरुपेतैर्विगतैरवेःकिम्२५यथानभोवाय्वनलांबुभूगुणैर्गतागतैर्वर्तुगुणैर्नसज्जते ॥ तथाऽक्षरंसत्त्वरजस्तमोमलैरहंमतेःसंसृतिहे
तुभिःपरम् २६

निगमतपःप्रत्यक्षैतिह्यानुमानैःस्फुटंयथाभवतितथाब्रह्मविवेकहेतुभिस्तथापरस्यदेहादेरपवादेनाऽऽत्मत्वानिरासेनच कीदृशेन विशारदेननिपुणेन गुरुणानिमित्तभूतेनेतिवा आत्मविषयं
संदेहंछित्त्वास्वानंदतुष्टःसन्नखिलेभ्यःकामुकेभ्यइंद्रियादिभ्यउपारमेतानिःसंगोभवेत् २३ परापवादंपंचयति वपुरात्मानभवतिपार्थिवत्वाद्धत्वत् तथाइंद्रियाणितदधिष्ठातारोवादेवाअसुः
प्राणोधिषणाबुद्धिःसत्त्वंचित्तमहंकृतिरित्येतेआत्मानभवन्ति कुतः अन्नमात्रम् अन्नोपष्टभ्यत्वाच्छरीरवत् वायुर्जलंचहुताशस्तेजःखंक्षितिरितिपंचभूतान्यर्थाःशब्दादयःसाम्यंप्रकृतिर्ना
त्मा जडत्वाद्धत्वदितियद्वाहिशब्देनानुमानांतराणिसूचितानि तद्यथाइंद्रियाण्यात्मानभवन्ति करणत्वाद्वास्यादिवत् देवाश्चैकारिकत्वान्मनोवत् प्राणश्चवायुत्वाद्वाह्यवायुवादित्यादि२४
एवंविवेकज्ञानवतोमुक्तस्यनेंद्रियादिकृतगुणदोषसंबंधइत्याह समाहितैरितिमत्सुविविक्तधाम्नःममसुष्ठुविविक्तधामस्वरूपयेनतस्य प्रकाशकस्यप्रकाशगुणदोषानभवन्तीतिरविदृष्टांतेनोक्त
म् २५ असंगब्रह्मत्वेनावस्थितस्यनकेऽपिगुणदोषादित्याकाशदृष्टांतेनाऽऽहयथेति वाय्वादीनांशोषणदहनक्लेदनरजोधूसरत्वादिभिर्गतागतैरागमापायिभिर्कृतुगुणैःशीतोष्णादिभिर्वा अहं
मतेरहंकारात्परमक्षरंसंसृतिहेतुभिर्नयुज्यते यद्वा अहंकारस्यसंसृतिहेतुभिरिति २६

भा० २०

॥ ५५ ॥

मुक्तवदसम्यक्ज्ञानीनयथेष्टमाचरेदित्याह द्वाभ्याम् तथाऽपीति गुणेषुविषयेषु रजोरागः मनसः कषायइति दुर्निरासतामाह २७ तदेव दृष्टान्तेनोपपादयति यथेति नृणामामयोरोगः असाध्वस
म्यक्यथाभवतितथा अपक्वकषायकर्म अदग्धाः कषायारागादयस्तन्मूलानिकर्माणि यस्मिंस्तत् अतएव सर्वसंगं सर्वेषु पुत्रादिषु सज्जमानं मनः कुयोगिनमसम्यक्ज्ञानिनं विध्यति भ्रंशयति २८
ननु कथंचिद्विषयसंगेयदियोगभ्रंशः स्यादलं तर्हि सापायेन योगमार्गेण तत्राऽऽह कुयोगिन इति मनुष्यभूतैर्बधुशिष्यादिरूपैस्त्रिदशैरुपसृष्टैः प्रेरितैः तथाच श्रुतिः 'यस्मात्तदेषां नाप्रियं यदेतन्मनुष्या
विद्युरिति भूयोजन्मान्तरे ननु कर्मतंत्रं कर्मविस्तारम् २९ ननु विदुषामपि सर्वथा कर्मदुष्पारिहरामिति पुनः संसारः स्यादत आह करोतीति विदुषोऽन्योऽसौ जंतुर्देहएव भोजनादिकर्म करोतीति क्रि
यतो विक्रियते च तेन कर्मणा पुष्टयाद्यपि प्राप्नोतीत्यर्थः केनापि संस्कारादिना चोदित आनिपातान्मरणपर्यंतं करोति विद्वान्स्तु प्रकृतौ देहे स्थितोऽपि कर्मणि न विक्रियते निरहंकारित्वात् हर्षवि
षादादिभिः संसारं न प्राप्नोति ३० किंच आस्तां तावद्दैहिककर्मभिर्विकारशंकायतो देहमप्यसौ न पश्यतीत्याह तिष्ठंतमिति उक्तं तन्मूत्रयंतम् स्वभावप्राप्तमन्यदपि दर्शनस्पर्शनादिर्देहमानं कु
र्वतमात्मानं देहम् ३१ नन्विन्द्रियवतः सर्वथा कथमदर्शनं संभवतितत्राऽऽह यदि स्मोति यद्यप्यसतां बहिर्मुखानां भिन्नविषयाणामर्थं पश्यति तथाऽपि नानात्वान्मिथ्यास्वप्नवदित्यनुमानेन विरुद्धं वा
धितं सदन्यदात्मव्यतिरिक्तं मनीषी वस्तुतया न मन्यते स्वप्नादुत्थाय प्रबुध्य संस्कारमात्रेण स्वाप्नं विषयं स्फुरंतमतएव स्वयमेव तिरो भवतं यथा तद्वत् ३२ तदेव मात्मानं विक्रियत इत्युक्तम् नन्वे
तथाऽपि संगः परिवर्जनीयो गुणेषु मायारचितेषु तावत् ॥ मद्भक्तियोगेन दृढेन यावद्भजो निरस्येत मनः कषायः २७ यथाऽमयोऽसाधुचिकित्सितो नृणां पुनः पुनः
संतुदतिप्ररोहन् ॥ एवं मनोऽपक्वकषायकर्म कुयोगिनं विध्यति सर्वसंगम् २८ कुयोगिनो ये विहितांतरायैर्मनुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः ॥ ते प्राक्तनाभ्यासबलेन
भूयोयुंजंतियोगं न तु कर्मतंत्रम् २९ करोति कर्मक्रियते च जंतुः केनाप्यसौ चोदित आनिपातात् ॥ न तत्र विद्वान्प्रकृतौ स्थितोऽपि निवृत्ततृष्णः स्वसुखानुभूत्या
३० तिष्ठंतमासीनमुत व्रजंतं शयानमुक्षंतं मदंतं मत्तम् ॥ स्वभावमन्यत्किमपीह मानमात्मानमात्मस्थमतिर्न वेद ३१ यदि स्मपश्यत्यसंदिद्रियार्थं नाना
ऽनुमानेन विरुद्धमन्यत् ॥ न मन्यते वस्तुतया मनीषी स्वाप्नं यथोत्थाय तिरोद्धानम् ३२ पूर्वगृहीतं गुणकर्मचित्रमज्ञानमात्मन्यविविक्तमंग ॥ निवर्तते तत्पुन
रीक्षयैव न गृह्यते नापि विमृज्य आत्मा ३३ यथा हि भानोरुदयो नृचक्षुषां तमोनिहन्यान्न तु सद्बिधत्ते ॥ एवं समीक्षानिपुणा सती मेहन्यात्तमि संपुरुषस्य बुद्धेः
३४ एष स्वयं ज्योतिरजोऽप्रमेयो महानुभूतिः सकलानुभूतिः ॥ एकोऽद्वितीयो वचसां विरामेनेपि तावागसवश्चरन्ति ३५
तदनुपपन्नं बद्धावस्थायां त्यज्यमानत्वात् मुक्तावस्थायां च गृह्यमाणत्वात् नहि व्रीहयोऽवस्थातेन व्रीहिभावत्यागतस्तंडुलीभावेन गृह्यमाणानविक्रियं ते तत्राऽऽह पूर्वमिति बद्धावस्थायां गुणैः
कर्मभिश्च वित्रमज्ञानकार्यदेहेन्द्रियादिलक्षणमात्मन्यध्यासेनाविविक्तं गृहीतमासीत्तदेव पुनर्ज्ञानेन निवर्तते आत्मा तु न केनापि रूपेण गृह्यते नापि त्यज्यते अयं भावः मुक्तेः क्रियाफलत्वे भवेदेता
वदात्मनो विकारः तस्यास्त्वारोपिता ज्ञानमात्रा निवृत्तिरूपत्वात् आत्मसंस्पर्शत्वं बंधमोक्षयोः अतो न विकार इति ३३ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति यथोति न तु पूर्वमेव सत्पटादिपुनर्विधत्ते करोति
मेया समीक्षा आत्मा विद्या ३४ आत्मनो निर्विकारतां प्रपंचयति एष इत्यनेनापरोक्षतया नित्यप्राप्तस्याऽऽत्मनः प्राप्तिवारयति स्वयं ज्योतिरित्यनेनाज्ञानमलापाकरणलक्षणां विकृतिवारय
ति अज इत्युत्पत्तिवारयति अप्रमेय इति ज्ञानलक्षणातिशयाधानेन संस्कारम् महानुभूतिरिति देशकालपरिच्छेदाभावेनास्तित्ववृद्धिविपरिणामापक्षयनाशान् स्वयं ज्योतिष्वादी हेतुः स
कलानुभूतिरिति एकोद्वितीय इति विकारहेतोरन्यस्याभावात् न कोपि विकार इति दर्शयति ननु श्रुतिविषयस्य कथं स्वयं ज्योतिष्वादितत्राऽऽह वचसां विरामेऽगोचरत्वेन निवृत्तौ सत्याम् तथा
च श्रुतिः 'यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह' इति तत्र हेतुः येनेपिताः प्रेषिताः तथाच श्रुतिः 'केनेपितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः केनेपितां वाचमिमां वदंति चक्षुः श्रोत्रं कण्ठदेवोयु
ना किं श्रोत्रस्यास्य श्रोत्रं यन्मनसो मनो यद्वाचो हि वाचं प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरिति ३५

अ०

२८

॥ ५५ ॥

अद्वितीयत्वमुपपादयितुं भेदस्यावास्तव्यत्वात् एतावानिति केवलेऽभिन्ने आत्मन्नात्मनि विकल्प इति यदेतौवान्सर्वोऽप्यात्मनो मनसः संमोहो भ्रमः यतः स्वमात्मानमृते विनायस्य विकल्प
स्यावलंब आश्रयो नास्ति रजतभ्रमस्येव शक्तिविना 'नेह नानाऽस्ति किंचन इंद्रो मायाभिः पुरुषोऽयं यत्ते युक्ता ह्यस्य हरयः शतादशे'त्यादि श्रुतेरित्यर्थः ३६ केचित्पुनः प्रत्यक्षादिप्रतीतस्य प्रपं
चस्य बाधायोगाद्वेदांतार्थानां चक्रत्वार्थकृत्प्रतिपादनपरत्वेनार्थवादत्वाद्धेतुस्त्यमिति मन्यंते तन्मतमनूय दूषयति यदिति नामाकृतिभिर्ग्राह्यं नामरूपोपलक्षितं पंचवर्णं पंचभूतात्मकं द्वयं द्वै
तं यत्तदबाधितमिति पंडितमानिनामत्र वयमेव पंडिता इत्यभिमानवतां वेदांतेष्वसमर्थवाद इति प्रतीतिर्न तत्त्वविदाम् यतो व्यर्थेनापि विनाऽप्यर्थेन साप्रतीतिः तथाहि न तावद्विध्यैकवाक्यत्वं ते
षामस्ति यतोऽर्थवादत्वं स्यात् नचाऽकर्तृमोक्षपरमानंदरूपात्मप्रतिपादनं कर्मविधिशेषतां भजते नचाबाधितत्वं द्वैतस्य नामरूपात्मकत्वात् ग्राह्यत्वात् पंचवर्णात्मकत्वात् स्वमवदित्या
द्यनुमानैर्वाचारंभणादिश्रुतिभिश्च बाधितत्वादिति ३७ तदेवं ज्ञानयोगं संपरिकरं निरूप्येदानीं तन्निष्ठस्य दिग्गप्रतीकारमाह योगिन इति त्रिभिः योगं युंजतः कायो यद्यंतरे वोत्पन्नैरुपसर्गैरोगा
द्युपद्रवैरभिभूयेत विधिः प्रतीकारः ३८ योगधारणया सोमसूर्यादिधारणया संतापज्ञैत्यादीन् आसनैर्वायुधारणाऽन्वितैर्वातादिरोगान् तपोमंत्रौषधैः पापग्रहसर्पादिकृतान् ३९ ममानु
एतावानात्मसंमोहो यद्विकल्पस्तु केवले ॥ आत्मवृत्ते स्वमात्मानमवलंबोनयस्य हि ३६ यत्र नामाकृतिभिर्ग्राह्यं पंचवर्णमबाधितम् ॥ व्यर्थेनाप्यर्थवादोऽयं
द्वयं पंडितमानिनाम् ३७ योगिनोऽप्येकयोगस्य युंजतः काय उत्थितैः ॥ उपसर्गैर्विहन्येत तत्रायं विहितो विधिः ३८ योगधारणया कांश्चिदासनैर्धारणान्वितैः ॥
तपोमंत्रौषधैः कांश्चिदुपसर्गान्विनिर्दहेत् ३९ कांश्चिन्ममानुध्यानेन नामसंकीर्तनादिभिः ॥ योगेश्वरानुवृत्त्या वाहन्यादशुभदान्शनैः ४० केचिद्देहमिमं धी
राः सुकल्पं वयसि स्थिरम् ॥ विधाय विविधोपायैरथ युंजंति सिद्धये ४१ न हितकुशलादत्यंतदाया सोऽह्यपार्थकः ॥ अंतवत्त्वाच्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतः ४२
यागं निषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्पं तामियात् ॥ तच्छूदध्यान्नमतिमान्योगमुत्सृज्य मत्परः ४३ योगचर्यामिमां योगी विचरन्मद्वयपाश्रयः ॥ नांतरायैर्विहन्येत
निःस्पृहः स्वसुखानुभूः ॥ ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४५ ॥ उद्धव उवाच ॥ सुदुस्तराभिमां मन्ये योगच
र्यामनात्मनः ॥ यथाऽजसा पुमान् सिध्येत्तन्मे ब्रूह्यं जसाऽच्युत १

ध्यानादिभिः कामादीन् योगेश्वरानुवृत्त्यादंभमानादीन् हन्यात् ४० अन्येतु देहसिद्ध्यर्थमेवैतत्सर्वं कुर्वीत तद्दूषयति केचित्पुनरेतैरन्यैश्चोपायैर्देहमेव सुकल्पं जरारोगादिरहितं वयसिता
प्येस्थिरं चकृत्वा अद्वंद्वपरकायप्रवेशादिसिद्धये तत्तद्धारणारूपं योगं युंजंति न तु ज्ञाननिष्ठारूपम् ४१ कुशलैः प्राज्ञैरादरणीयं न भवति वनस्पतिवदात्मैव स्थायी शरीरं तु फलवन्नश्वरमित्यर्थः
४२ ननु कचित्समाध्यंगत्वेनापि प्राणायामादियोगक्रियमाणे जरारोगाद्यभावो दृश्यते सत्यम् तथाऽपि समाधिमुत्सृज्य न तत्र सज्जेतेत्याह योगमिति तत्र तां देहसिद्धिं न श्रद्धध्यान्नविश्वसेत्
४३ तदेवं विद्मप्रतीकारैर्योगं कुर्यादित्युक्तं च छरणस्य तु न विद्मशंकाऽपीत्याह योगचर्यामिति विचरन्सुखे अनुभूतुं भूतिर्यस्य सः स्पृहामूला हि विघ्नाः सा च मदपाश्रयस्य निवर्तते स्तोऽन्तरायै
रविहतः स्नानं पूर्णो भवतीति ४४ समाहृत्य स्वयोगं तु समस्तोपनिषत्सम् ॥ सर्वये मुख्यतः भाक्तिमुक्तौ पुनरुपादिशत् ॥ १ ॥ ॥ इत्येकादशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
अनात्मनोऽवशीकृतमनसः अंजसा अप्रयासतो यथा सिध्येत्तत्तथा अंजसा सुखोपयथा तथा मे ब्रूहि १

सुदुष्कराप्रपंचयति प्रायश इति मनोयुंजंतो निगृहंतो विषीदंति क्लिश्यंति कुतः असमाधानादभिग्रहात् कथंचिन्मनसो निग्रहे च कर्षिताः श्रान्ताः संतः २ यस्मादेव केवलं विषीदंति अथातः अतएव ये हंसाः सारासारविवेकचतुरास्ते त्वानंददुग्धसमस्तानंदपरिपूरकं तव पदांबुजमेव सुखं यथा भवति तथानुनिश्चितं श्रयेरनुसेवते अमी तु त्वन्मायया विहताः के ये योगकर्मभिर्मानिनः संतो न श्रयंते यद्वा अमी त्वद्भक्तास्त्वन्माययानविहता अतएव योगकर्मभिः कृत्वा मानिनो न भवंति अन्येतु त्वन्माययामोहिताः संतो न यं योगज्ञावयं कर्मकुशला इति केवलं गर्विता भवंति न तु मुच्यंत इत्यर्थः ३ त्वद्भक्तास्तु तव प्रसादेन कृतार्था भवंतीति नातिचिप्रा मित्याह किमिति अनन्यशरणेषु दासेषु तवाऽऽत्मसात्त्वं तदधीनत्वं यद्यथानंदगोपी बलिप्रभृतिष्वेतत्किंचिन्नानाश्रयमित्यर्थः यतो यो भवान् श्रीरामरूपेण मृगैर्वा नरैः सह साहित्यं सख्यमिति यावत् अरोचयत् प्रीत्या कृतवान् कथंभूतः ईश्वराणां ब्रह्मादीनां यानि श्रीमंति किरीटानि तेषां तटान्यग्राणि तैः पीडितं विलुठितं पादपीठं यस्य स्वयंतथाभूतोऽपि सन् ४ अतस्त्वां परित्यज्य कोनामान्यत्संश्रयेदित्याह तंत्वेति तमेवंभूतं त्वां कोनु विस्मृजेन्न भजेत् कथंभूतः स्वकृतवित्तबलिप्रहादादिपुत्रव्याकृतमनुग्रहं जानन् यद्वा स्वस्मिन्नेवांतर्यामितया कृतमुपकारं विद्वान् तदेवाऽऽह अखिलाऽऽत्मदयितेश्वरम् अखिलस्य जगतात्मानं चेतयितारमात्मत्वादेव दायितं प्रेष्ठं सुसेव्यमश्वरत्वादव

प्रायशः पुंडरीकाक्षयुंजंतो योगिनो मनः ॥ विषीदंत्यसमाधानान् मनो निग्रहकर्षिताः २ अथात आनंददुग्धपदांबुजं हंसाः श्रयेरन्नरविंदलोचन ॥ सुखं नुविश्वेश्वरयोगकर्मभिस्त्वन्माययाऽमी विहतानमानिनः ३ किंचित्रमच्युततवैतदशेषबंधो दासेष्वनन्यशरणेषु यदात्मसात्त्वम् ॥ योऽरोचयत्सहृगैः स्वयमीश्वराणां श्रीमत्किरीटतटपीडितपादपीठः ४ तंत्वाऽखिलात्मदयितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं स्वकृतविद्विमृजेत कोनु ॥ कोवाभजे किमपि विस्मृतयेऽनुभूत्यै किं वा भवेन्न तव पादरजो जुषांनः ५ नैवोपयंत्यपाचितं कवयस्तवेश ब्रह्मायुषाऽपि कृतमृद्धमुदः स्मरंतः ॥ योऽतर्वहिस्तनुभृता मशुभं विधुन्वन्नाचार्यचैत्यवपुषा स्वगतिं व्यनक्ति ६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युद्धवेनात्यनुरक्तचेतसा पृष्ठोजगत्क्रीडनकः स्वशक्तिभिः ॥ गृहीतमूर्तिं त्रयईश्वरेश्वरो जगाद स प्रेममनोहरास्मितः ७ श्रीभगवानुवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि मधर्मान् सुमंगलान् ॥ यान् श्रद्धया चरन्मर्त्यो मृत्युं जयति दुर्जयम् ८

इयं भजनीयम् किंच आश्रितानां सर्वार्थदम् तर्हि किं फलोद्देशेनाहं सेव्यः न हि नाहि किमप्यनिरुक्तं त्वव्यतिरिक्तं स्वर्गादित्वया दत्तमपि कोवाभजे तसेवेत कथंभूतं तत् यत्केवलं भूत्यै इन्द्रियभोगाय अनु अनंतरमेव त्वाद्विस्मृतये भवति यद्वा त्वव्यतिरिक्तं किमपि देवतांतरं धर्मज्ञानादिसाधनं वा भूत्यै ऐश्वर्याय संसारस्य विस्मृतये मोक्षाय कोवाभजेन्न कोऽपि ननु तत्साधनं विना भोगमोक्षादिफलं कथं स्यात्तत्राऽऽह किंवेति तदुक्तम् यावैसाधनसंपत्तिः पुरुषार्थचतुष्टये तथा विना तदाप्रोतिनरो नारायणाश्रय इति ५ आस्तामन्य भजनवार्ता त्वत्कृतोपकारस्य त्वय्यात्मनि वेदने नैव निष्कृतिर्नान्यथेत्याह नैवेति अपाचितप्रत्युपकारमानुष्यमिति यावत् कवयो ब्रह्मविदोऽपि नैव प्राप्नुवंति यतः तत्कृतमुपकारं स्मरंतः ऋद्धमुदपचितपरमानंदाः उपकारमेवाऽऽह यो भवान् बाहिराचार्यवपुषा गुरुरूपेणांतर्ध्या चैत्यवपुषाऽंतर्यामिरूपेणाशुभं विषयवासनां विधुन्वन्निरस्यन् स्वगतिं निजं रूपं प्रकटयति इतस्त्यत इश्वरेश्वरत्वे हेतुः जगत्क्रीडनकं क्रीडोपकरणं यस्य सः ननु जगत्सृष्ट्यादिना ब्रह्मेशादयः क्रीडितत्राऽऽह स्वशक्तिभिः सत्त्वादिभिर्गृहीतमूर्तिं त्रयं येन सः स प्रेममनोहरास्मितं यस्य सः स प्रेममया तथा जगादेति वा ७ हंत ते स हर्षसं बोधनम् सुमंगलान् सुखरूपान् मृत्युसंसारं दुर्जयमन्यैरुपायैः ८

कैरसंभतः कुर्यात् तदाह मय्यर्पिते मनश्चित्तो संकल्पविकल्पानुसंधानात्मके येन अतएव मद्भर्मेष्वात्ममनसोरतिर्यस्यसः ९ पुण्यदेशलक्ष
कर्मणि चाऽऽश्रयेत् १० सत्रेण संभूयवा ११ अंतरंगां भक्तिमाह माभिति त्रिभिः सर्वभूतेष्वात्मनि चाऽऽत्मानमीश्वरं स्थितं मामेवेक्षेत
मित्यर्थः तत्कुतः अपावृतमनावणरम् तदपि कुतः यथास्वमसंगत्वादित्यर्थः १२ हे महाद्युते अतिप्राज्ञ इत्यनेन प्रकारेण केवलं ज्ञानरूपां
सभाजयन् पांडितो मत इत्युत्तरेणान्वयः १३ ननु उत्तमाधममध्यमेष्वेक रूपेण सभाजनमपांडित्यमेव स्यात्पूज्यपूजादिव्यतिक्रमादित्याशंक्य
हिसमदृक्संभामेव पश्यन् वैषम्यमेव चतुर्धा दर्शयति ब्राह्मणे पुलकसेति जातितो वैषम्यम् पुलकसोऽत्यजजातिविशेषः स्तेने ब्रह्मस्वहारि
स्फुलिंग इति गुणतः अकूरेशांते कूरे चेति स्वभावतः १४ नरेष्वीश्वरदृष्टिं कुर्वतः सद्यः फलविशेषमाह नरोष्वाति समोत्तमहीनेषु स्पर्धादयः स्व
॥ मय्यर्पितमनश्चित्तो मद्भर्मात्ममनोरतिः ९ देशान् पुण्यानां श्रयेत्तमद्भक्तैः साधुभिः श्रितान् ॥ देवासुरमनुष्येषु मद्भ
ह्यं पर्वयात्रामहोत्सवान् ॥ कारयेद्गीतनृत्याद्यैर्महाराजविभूतिभिः ११ मामेव सर्वभूतेषु बाहिरंतरपावृतम् ॥ ईक्षे
यः १२ इति सर्वाणि भूतानि मद्भावेन महाद्युतेः ॥ सभाजयन् मन्यमानो ज्ञानं केवलमाश्रितः १३ ब्राह्मणे पुलकसे
कूरके चैव समदृक् पांडितो मतः १४ नरेष्वभीक्ष्णं मद्भावं पुंसो भावयतोऽचिरात् ॥ स्पर्धाऽसूयातिरस्काराः साहंकारा
स्वानदृशं व्रीडांच दैहिकीम् ॥ प्रणमेदंडवद्भूमावाश्वचांडालगोखरम् १६ यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्भावो नोपजा
तिभिः १७ सर्वं ब्रह्मात्मकं तस्य विद्ययाऽऽत्ममनीषया ॥ परिपश्यन्नपरमेत्सर्वतो मुक्तसंशयः १८ अयं हि सर्व
सर्वभूतेषु मनोवाक्पायवृत्तिभिः १९ न ह्यंगोपक्रमेध्वंसो मद्भर्मस्योद्धवाण्वपि ॥ मया व्यवसितः सम्यग्भिर्गुणत्वाद्नाशि
कलायचेत् ॥ तदायासो निरर्थः स्याद्भयादेरिव सततम् २१

अतोऽतर्यामीश्वरदृष्ट्या सर्वान् प्रणमेदित्याह विसृज्येति स्मयमानान्हसतः स्वान्सखीन् तथा दैहिकीं दृशमहमुत्तमः स तु नीच इति दृष्टिम्
ताभिव्याप्य प्रणमेत् १६ एवं पंचभिः श्लोकैरुक्तायाः समदृष्टेरवधिमाह द्वाभ्यां यावदिति १७ तस्य एव कुर्वतः पुंसः सर्वं ब्रह्मात्मकमेव भवति
अतः परितो ब्रह्मैव पश्यन् सर्वतः क्रियामात्रादुपरमेत् १८ किमयमेवोपायोऽस्ति वाऽन्यो पीत्यपेक्षायां संतिबहवः समीचीनस्त्वयमेवेत्याह अयं
वोपपादयति द्वाभ्याम् नहीति अंगहेउद्धव अनाशिपो निष्कामस्य मद्भर्मस्योपक्रमे सत्यं वपीषदपि वैगुण्यादिभिर्नाशो नास्त्येव यतो मे
यादिमुखेन कथांचित् २० किंच योइति अयमर्थः किंच क्तव्यं मद्भर्मस्य न ध्वंसइति यतो लौकिकोऽपि यो यो निरर्थो व्यर्थ आयासः सोपि म
एव स्यात् निरर्थायां सदृष्टांतः यथा भयशोको देहतोः पलायनात्तद्वन्नादिके शास्त्रान्तरम् २१

फलमित्याह एषेति तामेव दर्शयति सत्यमनृतं च मामामनृतेनासत्येन मर्त्येन विनाशिनामनुष्यदेहे न इहास्मिन्नेव जन्म निप्राप्नोतीति ।
 २२ महाप्रकरणार्थमुपसंहरति द्वाभ्याम् एष इति २३ २४ आस्तां तावज्ज्ञानमेतदनुसंधानकथनपठनश्रवणपराणामप्येतदेव फलं
 २५ सुषुक्लं यथा भवति तथा ब्रह्मदायस्य ब्रह्मददातीति तथा तस्मात्
 २६ यत्तत्त्वज्ञानमपि शोधकम् पूयेत शुष्येत् २७ २८ सम्यक्ज्ञानानुत्पत्तौ पुनरुपदेक्ष्यामि त्यागयेन पृच्छति अपीति अपिकिम् २९ उपधारितमा
 ३० द्वाणां योषितां च यदि भक्तिः स्यात्तर्हि ब्रूयात् ३१ एतज्ज्ञानेन पुमान्कृतार्थो भवतीत्याह नैतदिति अत्र दृष्टांतमाह पीत्विति पीयूषं स्वादु

॥ यत्सत्यमनृतेनेह मर्त्येनाप्नोति मा मृतम् २२ एष तेऽभिहितः कृत्स्नो ब्रह्मवादस्य संग्रहः ॥ समासव्यासविधिना
 गदितं ज्ञानं विस्पष्टयुक्तिमत् ॥ एतद्विज्ञाय मुच्येत पुरुषो नष्टसंशयः २४ सुविविक्तं तव प्रश्नं भयैतदपि धारयेत् ॥ स
 य एतन्मम भक्तेषु संप्रदद्यात् सुषुक्लम् ॥ तस्याहं ब्रह्मदायस्य ददाम्यात्मानमात्मना २६ य एतत्समधीयीत
 नदीपेन दर्शयन् २७ य एतच्छ्रद्धयानित्यमव्यग्रः शृणुयान्नरः ॥ मयि भक्तिं परां कुर्वन्कर्मभिर्न सबध्यते २८
 अपिते विगतो मोहः शोकश्चासौ मनोभवः २९ नैतत्त्वया दांभिकाय नास्तिकाय शठाय च ॥ अशुश्रूषोरभक्ताय दुर्विनी
 ब्रह्मण्याय प्रियाय च ॥ साधवेशु च ये ब्रूयाद्भक्तिः स्याच्छ्रद्धयोषिताम् ३१ नैतद्विज्ञाय जिज्ञासोर्ज्ञातव्यमवशिष्य
 यते ३२ ज्ञाने कर्मणि योगे च वार्तायां दंडधारणे ॥ यावानर्थो नृणां तात तावांस्तेऽहं चतुर्विधः ३३ मर्त्यो यदि
 र्पेतो मे ॥ तदाऽमृतत्वं प्रतिपद्यमानो मयाऽऽत्मभूयाय च कल्पते वै ३४ श्रीशुक उवाच ॥ य एव मादर्शितयोगमा
 ञ्जलिः प्रीत्युपरुद्धकंठो न किंचिद्दूचेऽश्रुपरिष्कुताक्षः ३५ विष्टभ्यचितं प्रणयावपूर्णं धैर्येण राजन् बहुमन्यमानः ॥ क
 रणारविंदम् ३६

मर्त्यम् संत्य भक्तानां भक्तस्य तु सर्वमहमेवातो मदैकशरणो भवेत्याह ज्ञान इति ज्ञानादौघावान्धर्मादिलक्षणश्चतुर्विधोऽर्थस्तावान्सर्वोपि ते
 षाहाभाधिकेतु कामः योगे त्वणिमादिसिद्धयः वार्तायां कृष्यादावर्थः दंडनीता वैश्वर्यामिति सिद्धयै श्वर्ययोरपि कामांतर्गतत्वाच्चातुर्विध्यम् ३३
 मर्त्यमेनि वेदितात्मा भवति तदाऽसौ मे विचिकीर्षितो विशिष्टः कर्तुमिष्टो भवति ततश्चा मृतत्वं मोक्षं प्रतिपद्यमानो मयाऽत्मभूयाय मदैकयाय मत्समा
 गन्तु आदर्शितो योगमार्गो यस्यैसः ३५ प्रणयेनावपूर्णं क्षुभितं चित्तं धैर्येण विष्टभ्य बहुमन्यमान आत्मानं कृतार्थं मन्यमानः ३६

२ यस्मादेव केवलं विप
 यया विहताः के ये यो

नयं कर्म कुशला
 लिप्र

॥ ५७ ॥

खं नु
 वयमी
 तुभूत्यै
 यवपु
 तः

प्रभवन्ति किंनु बाधाय समर्था भवन्ति अजाद्य ब्रह्मणोऽपि जनक ३७ किंच यद्यपि तव सन्निधानादेव गतस्तथाऽप्यनुकंपिना भवत
 मर्पितोऽन्तस्तव कृतज्ञो यस्त्वया कृतमनुग्रहं जानाति स को नाभत्वदीयपादमूलं हित्वान्यच्छरणं समीयादाश्रयेत् ३८ किंच दाशार्हा
 ऽन्तस्तत्त्वज्ञानशस्त्रेण वृक्कणच्छिन्नः ३९ एवं यद्यपि त्वया बहूपकृतं तथाऽप्येतावत्प्रार्थयेदित्याह नमोऽस्तिवाति अनुशाध्यनुशिक्षय अ
 नमो भित्त्यंगीकृत्य तथाऽपि मयाऽऽदिष्टो लोकसंग्रहार्थमेतावत्कुर्वित्याह गच्छेति आदिष्टो नियुक्तः ४१ स्नानादेः पूर्वमेव मत्पादती
 पुनः ४२ द्वंद्वमात्राणां शीतोष्णादिविषयाणाम् सुशीलार्जवादिस्वभावः ४३ ते त्वया विविकं सुविचारितम् तिस्रस्त्रिगुणात्मि
 तो मे तव सन्निधानात् ॥ विभावसोः किंनु समीपगस्य शीतं तमोभीः प्रभवन्त्यजाद्य ३७ प्रत्यर्पितो मे भवताऽनुकं
 प्यपादमूलं कोऽन्यत्समीयाच्छरणं त्वदीयम् ३८ वृक्कणश्च मे सुदृढः स्नेहपाशो दाशार्हवृष्ण्यंधकसात्त्वतेषु ॥
 ३९ नमोऽस्तु ते महायोगिन् प्रपन्नमनुशाधि माम् ॥ यथा त्वच्छरणां भोजेरतिः स्याद न पायेनी ४०
 मम् ॥ तत्र मत्पादतीर्थो देस्नानोपस्पर्शनैः शुचिः ४१ ईक्षयाऽलकनं दाया विधूता शेषकल्मषः ॥
 द्वंद्वमात्राणां सुशीलः संयतो द्रियः ॥ शांतः समाहितधिया ज्ञानविज्ञानसंयुतः ४३ मतोऽनुशिक्षितं
 रतो भव ॥ अतिव्रज्य गतीं स्तिस्त्रो मामेप्यसिततः परम् ४४ श्रीशुक उवाच ॥ स एव मुक्तो हरि
 मुलाभिरार्द्रधीन्यर्पि च दद्वंद्वपरोऽप्यपक्रमे ४५ सुदुस्त्यजस्नेहवियोगकातरो न शक्नुवंस्तं परिहातु
 तः पुनः ४६ ततस्तमंतर्हृदिसंनिवेश्य गतो महाभागवतो विशालाम् ॥ यथोपदिष्टां जगदेकबंधु
 म्

पशावर। पाकिस्तान के खैबर पख्तूनख्वा
 प्रांत की राजधानी पेशावर के इलाक में दो
 सिखों की हत्या के विरोध में सिख समुदाय
 ने सोमवार को प्रदर्शन किया। रविवार को
 मलजीत सिंह (42) और रणजीत सिंह
 (38) की हत्या के विरोध में सिख समुदाय
 ने जीटी रोड जाम करके गुस्सा जताया।
 विरोध प्रदर्शन कर सिख समुदाय ने
 मे

दिशाहीन हो गई है
 से निपटने में संक्षम नहीं
 शहरी में जनसभाएं
 की गई हैं। आक्रामक वाली न
 पद से हटाने

द्वंद्वपरोऽपि सुखदुःखविनिर्मुक्तोऽपि अपक्रमे निर्गमनसमये ४५ किंच सुदुस्त्यजः स्नेहोयस्मिंस्तेन वियोगात्कातरो
 ततश्च भर्तृपादुके ते नैव रूपया दत्ते मूर्ध्नि विभ्रदाति निर्बंधरूपया तदाज्ञया तं पुनः पुनर्नमस्कृत्य ययौ अत्र च 'पृष्ठतोऽ
 दरिकाश्रमंगच्छन् भगवतः प्रभासया त्रासुपश्रुत्य शनैः पृष्ठतो गतः सन्नुपसंहृतनिजकुलं भगवंतमेकांते दृष्ट्वा तत्कालप्राप्तेनै
 विशालां वदरिकाश्रमंगतः सन्हेरर्गतिमगात् कथंभूतां तेनैव जगदेकबंधुना यथोपदिष्टाम् "तदाऽम्
 प्रकारम् ४७

फलमित्याह एषेति तामेव दर्शयामावर्तते संविमुच्यते इति किं वक्तव्यं तत्संगाज्जगदपि विमुच्यत इत्यर्थः ४८ एवं कृतोपदेशं ज्ञाप्रोता ।
 २२ महाप्रकरणे प्रवृत्तं निचमृत्यवर्गाणां यथायोग्यमपहंतुं योऽमृतद्वयमुपजहे उद्धतवान् तदेवाऽऽह वेदसारमेकम् कित्वा इदेव फलं
 तत्तरेषु तदारुण्यात् तथा स्वयं स्वकृतवेदानुसारेणैवोदधितश्चैकं तच्चोभयं यथायथं भृत्यवर्गानपाययत्तं न तोऽस्मीति ४९ येनानुकंपितं विश्वमुद्धतस्
 अन्येषामपिशोटीकायामेकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ त्रिंशेतु प्रागुपक्षिप्तमौसलच्छलतो हरिः स्वधाम गंतुमन्विच्छन् संज
 द्राणां योषितो नृत्रैव विशेषं परिपृच्छति ॥ २ ॥ तत इति त्रिभिः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टे कुले साति अयं भावः भगवति न हि शापः प्रभवति या
 ॥ यत्सत्यमनृ
 गदितं ज्ञानं विस्मृष्टेन योगेश्वरसेवितांघ्रिणा सच्छ्रद्धया सेव्यजगद्विमुच्यते ४८ भवभयमपहंतुं ज्ञानविज्ञानसा
 य एतन्मम भययद्वृत्यवर्गान् पुरुषमृषभमाद्यं कृष्णसंज्ञं न तोऽस्मि ४९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एका
 नदीपेन दर्शयामाच ॥ ततो महाभागवत उद्धवे निर्गते वनम् ॥ द्वारवत्यां किमकरोद्भगवान्भूतभावनः १
 अपिते विगर्तुं सकथमत्यजत् २ प्रत्याक्रष्टुं नयनमबलाय त्रलग्नं न शेकुः कर्णाविष्टं न सरति ततो यत्सतामात्मलग्नम् ॥
 ब्रह्मण्याय प्रिधिरथ गतं यच्च तत्साम्यमीयुः ३ ऋषिरुवाच ॥ दिवि भुव्यं तं रिक्षे च महोत्पातान्समुत्थितान् ॥
 यते ३२ वानुवाच ॥ एते घोरा महोत्पाता द्वावर्त्यां यमकेतवः ॥ मुहूर्तमपि न स्थेयमत्र नो यदुपुंगवाः ५
 पेतो मे प्रभासं यास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ६ तत्राभिषिच्य शुचय उपोष्य सुसमाहिताः ॥ देवताः पूज
 जलिगान्कृतस्वस्त्ययनावयम् ॥ गोभूहिरण्यवासोभिर्गजाश्वरथैश्च मभिः ८
 तदेतदुक्तं कथमत्यजदिति सर्वनेत्राणामिति सर्वेन्द्रियोपलक्षणम् २ तत्प्रपंचयति प्रत्याक्रष्टुमिति यस्मिन् रूपे लग्नं नयनं प्रत्याक्र
 ष्टं सत्सतामात्मनि लग्नं लिखितमिव तिष्ठति ततो न सरति न निर्गच्छति यस्य श्रीः शोभासंकीर्त्यमाना कवीनां वाचा रतिमुद्धासविशेषं जन
 यच्च विष्णोरूपं जिष्णोर्जुनस्य रथे स्थितं दृष्ट्वा युधिष्ठितास्तत्साम्यं सारूप्यमीयुः प्राप्तास्तत्केन रूपेणात्यजदित्यन्वयः ३ दिवि सूर्यपरिवे
 न स्वयमेवोत्पादितत्वादन्यैर्दुष्प्रतीकारान् ४ यमस्य केतवो ध्वजा इव मृत्युसूचका इत्यर्थः नोऽस्माभिः ५ प्रत्यक्षं च मवाहिनी ६ आभि
 दिभिः पूजयिष्यामः ८

उपद्रवहेतुः देवलोके परमउद्रवो भविष्यतीति भावः ९ मधुद्विषो वाक्यमाकर्ण्य तथेत्यभिनेद्य उत्तीर्य समुद्रम् १० सर्वश्रेयोपबृंहितामि
 क्रुः ११ पीयत इति पानम् भैरेयकं मादिरा विशेषम् मधुसुरसम् दिष्टेन दैवेन विभ्रंशितधियः न ह्यन्यथा तस्मिन् स्थाने तदुचितमिति भावः
 लयो हेतुः संवर्षः कलहः १३ ततो युयुधुश्च १४ पतंत्य इतस्ततश्चलंत्यः पताकायेषु तैरथादिभिर्मिथः समेत्यन्यहन्यन्नित्यर्थः दद्भिर्दतैरि
 गदौ श्रीकृष्णस्य भ्राता एकः पुत्रश्चापरस्तौ सुमित्रासुरथाविति दैर्घ्यमार्षम् असुरथनामा वाक्यश्चित् १६ मदांधेन मदतमसा बलात्कारि

जगवां पूजाभूतेषु परमो भवः ९ इति सर्वे समाकर्ण्य द्रुवृद्धामधुद्विषः ॥ तथेति नौभिरुत्तीर्य प्रभासं प्रययूरथैः
 चक्रः परमया भक्त्या सर्वश्रेयोपबृंहितम् ११ ततस्तस्मिन् महापानं पपुर्भैरेयकं मधु ॥ दिष्टविभ्रंशेत
 गाढसचेतसाम् ॥ कृष्णमायाविभूटानां संवर्षः सुमहानभूत् १३ युयुधुः क्रोधसंरब्धवेलायामाततायि
 पताकैरथकुंजरादिभिः खरोष्ट्रगोभिर्महिषैर्नरैरपि ॥ मिथः समेत्याश्वतैरः सुदुर्मदान्यहनश्चरैर्दद्भिरिव द्वि
 रद्धसात्यकी ॥ सुभद्रसंग्रामजितौ सुदारुणौ गदौ सुमित्रासुरथौ समीयतुः १६ अन्ये च ये वै निशठालमु
 गायमदांधकारिता जघुर्मुकुंदेन विमोहिताभृशम् १७ दाशार्हवृष्ण्यंधकभोजसात्त्वतामध्वर्बुदामाथु
 गविसृज्यसौहृदम् १८ पुत्रा अयुध्यन्पितृभिर्भ्रातृभिश्च स्वस्त्रीयदौहित्रपितृव्यमातुलैः ॥ मित्राणि
 पुक्षीयमाणेषु भज्यमानेषु धन्वसु ॥ शस्त्रेषु क्षीयमाणेषु मुष्टिभिर्जघ्नुरेहुरकाः २० तावज्जकलपाह्य भवन्प
 पुतंचते २१ प्रत्यनीकं मन्यमाना बलभद्रं च मोहिताः ॥ हंतुं कृतधियो राजन्नापन्ना आततायिनः २२
 रंतौ जघ्नतुर्युधि २३ ब्रह्मशापोपमृष्टानां कृष्णमायावृतात्मनाम् ॥ स्पर्धाक्रोधः क्षयं निन्येवैणो
 जवतारितो भुवो भार इति मेनेव शेषितः २५

गीयाः १८ भ्रातृभिश्चेति भ्रात्रादिशब्दानां सप्रतियोगिवाचित्वाद्भातरोमातुला इत्यादिज्ञेयम् मित्रैश्च मित्राणि च
 मताः धृताः तंच श्रीकृष्णमपि २१ प्रत्यनीकं प्रतिपक्षम् एरका मुष्टिरूपौ परिधावुद्यम्य २२ २३ स्पर्धानिमित्तः

पंचय फलमित्याह एषेति तामेवदृशं व्यरूपतांवा २६ धरोपस्थेभूतले २७ भ्राजिष्णुरूपंविभ्रदिति २८ तदप्रोता।
 एवये २२ महाप्रकृतं कवदभिरामेसुंदरेअक्षिणीयस्मिंस्तत् ३० ३१ वनमालापरीतान्यंगानियस्मिंस्तत् निजायुधैश्चपरीतिन्फल
 नश्रुतरंएतदारव्या ३२ जरानामकश्चिलुब्धकोमृगयुः मृगास्यमिवाकारोयस्यतंचरणम् ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ब्रह्मशापकृत
 यंतद अन्येषामपिशोदी
 यत द्राणांयोषिता
 उतपा
 नन ॥ यत्सत्यमनृजंरूपंभ्राजिष्णुप्रभयास्वया ॥ दिशोवितिभिराःकुर्वन्विधूमइवपावकः २८ श्रिवत्सांकघन
 डर गदितंज्ञानंविस्मंगलम् २९ सुंदरस्मितवक्राञ्जनीलकुंतलमंडितम् ॥ पुंडरीकाभिरामाक्षंस्फुरन्मकरकुंड
 गक यएतन्ममभनूपुरमुद्राभिःकौस्तुभेनविराजितम् ३१ वनमालापरीतांगंमूर्तिमद्भिर्निजायुधैः ॥ कृत्वोरौ
 ति नदीपेनदर्शनाडकतेषुलुब्धकोजरा ॥ मृगास्याकारंतच्चरणंविव्याधमृगशंकया ३३ चतुर्भुजंतंपुरुषंदृष्ट्वा
 षप आपितेविगतिषः ३४ अजानताकृतमिदंपापेनमधुसूदन ॥ क्षंतुमर्हसिपापस्यउत्तमश्लोकमेऽनघ ३५
 न ब्रह्मण्यायप्रि सिस्यतेविष्णोमयाऽसाधुकृतंप्रभो ३६ तन्माऽऽशुजहिवैकुण्ठपाप्मानंमृगलुब्धकम् ॥ यथापुन
 यते ३२ वानविदुर्विरिंचोरुद्रादयोऽस्यतनयाःपतयोगिरांये ॥ त्वन्माययापिहितदृष्टयएयदंजःकितस्यतेवय
 र्धतोमे प्रभास मैर्जरेत्वमुत्तिष्ठकामएषकृतोहिमे ॥ याहित्वमदनुज्ञातःस्वर्गंसुकृतिनांपदम् ३९ इत्यादिष्टोभ
 िंजलिगान्कृतवमानेनदिव्ययौ ४० दारुकःकृष्णपदवीमन्विच्छन्नधिगम्यताम् ॥ वायुंतुलसिकामोदमाघ्राया
 स्याति ॥ दिशोनजानेनलभेचशांतियथानिशायामुडुपेप्रनष्टे ४३ इतिब्रुवतिसूतेवैरथोगरुडलांछनः ॥
 षष्टं
 ॥ १५९ ॥

नमाययाराचितंविर्चिःअस्यतनयारुद्रादयश्चयेचान्येगिरांपतयोवेदद्रष्टारस्तेऽपिनविदुस्तस्यतेऽचित्यमायस्यएतद्ब्रह्मशापादि
 तस्तदास्तामाशुमांजहीतिभावः ३८ ३९ इच्छाशरीरिणेत्यस्यायंभावः शुद्धसत्त्वमयीनिजांमूर्तिमंतर्धायतत्प्रतिकृत्यैवंवि
 यादिना ४० ४१ तंपतितत्रदृष्ट्वातस्यपादयोर्निपपात ४२ ४३ उदीक्षतउदीक्षमाणस्यसूतस्यसतः ४४